

PSALTERIUM STRIGONIENSE II
Pars diurnalis

MONUMENTA RITUALIA HUNGARICA

SERIES PRACTICA

Tomus II

Seriem redigit

Blasius Déri

Universitas de Rolando Eötvös nominata

Facultas Artium

Institutum Antiquitatis

Cathedra Litterarum Latinarum

[http:// latin.elte.hu/mrh](http://latin.elte.hu/mrh)

MONUMENTA RITUALIA HUNGARICA
Series Practica II

PSALTERIUM STRIGONIENSE

II

Pars diurnalis

ESZTERGOMI ZSOLTÁROSKÖNYV

II

Diurnále

Argumentum

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar
Latin Tanszék

BUDAPEST 2014

Készült az OTKA K 109058 (A nyugati liturgia változatainak kutatása.

Szövegkiadás, történeti-összehasonlító elemzés, módszertan)
programjának keretében és PUB-I 111113 (A középkori magyar
zsoltosma pszaltériumának kétnyelvű, kottázott, gyakorlati
használatra szánt kiadása) projektjének anyagi támogatásával.

Kiadás

FÖLDVÁRY MIKLÓS ISTVÁN

Kottagrafika

CSONKA SZABINA BABETT

Közreműködött

SZOLIVA GÁBRIEL OFM

Lektorálta

DÉRI BALÁZS

ISSN 2060-6796

ISBN 978-963-284-576-0 Ö

ISBN 978-963-284-578-4

© Argumentum Publishing House, 2014

© Földvály Miklós István, Csonka Szabina Babett,
Szoliva Gábrriel OFM, 2014

*All rights reserved. No part of this book may be reproduced or translated
in any form, by print, photoprint, microfilm, microfiche, digital copy
or any other means without written permission from the publisher.*

PRINTED IN HUNGARY

ORDINARIUM DIVINI OFFICII

A ZSOLOZSMA ÁLLANDÓ RÉSZEI

Oratio dicenda ante divinum officium

Antequam inchoetur officium, laudabiliter dicitur sub singulari semper numero sequens oratio, pro qua Summus Pontifex Pius X indulgentiam centum dierum concessit:

APERI, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum, munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, perversis et aliénis cogitátionibus, intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, attén-te ac devóte hoc officium recitáre váleam, et exaudíri mé-rear ante conspéctum divínæ maiestátis tuæ. Per Christum, Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiόνis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi horas (vel hanc tibi horam) persólvo.

Ante singulas horas

Ante laudes a matutino extra chorum separatas et ante omnes horas, præterquam ad completorium, dicitur secreto:

PATER noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum, advéniat regnum tuum, fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra, panem nostrum cottidiánum da nobis hódie, et dimitte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris, et ne nos indúcas in tentatió-nem, sed líbera nos a malo! Amen.

AVE, María, grátia plena, Dóminus tecum! Benedícta tu in muliér-ibus, et benedíctus fructus ventris tui, Iesus. Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc et in hora mortis nostræ! Amen.

In principio autem primæ additur secreto Symbolum Apostolorum:

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cæli et terræ. Et in Iesum Christum, Fílium eius únicum, Dóminum nostrum, qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus et sepúltus, descéndit ad ínfe-ros, tértia die resurréxit a mórtuis, ascéndit ad cælos, sedet ad dexte-ram Dei Patris omnipoténtis, inde ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiám cathólicam,

Imádság zsolozsmázás előtt

A zsolozsma megkezdése előtt dicséretes elmondani mindig egyes számban az alábbi imádságot, amelyre X. Pius pápa száznapos búcsút engedélyezett.

NYISD meg, Uram, ajkamat, hogy szent nevedet áldjam, tisztítsd meg szívemet minden hívságos, ferde vagy idegen gondolattól; világosítsd meg elmémet, gyújtsd lángra szívemet, hogy méltón, figyelmesen és áhítattal tudjam e zsolozsmát elvégezni, és érdemes legyenek arra, hogy meghallgatást találjak isteni Fölségednél! Krisztus, a mi Urunk által. **R.** Ámen.

Uram, egyesülve azzal az isteni szándékkal, mellyel te magad teljesítetted e földön élvén az Atyaisten dicséretét, akarom én is most ezt a zsolozsmát elvégezni.

Az egyes órák előtt

A laudes előtt, ha a kóruson kívül a matutinumtól elválasztva végezzük, és a kompletóriumot kivéve minden óra előtt csöndben elmondatik:

MI Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól! Ámen.

ÜDVÖZLÉG, Mária, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled, áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus. Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek szent anyja, imádkozál érettünk, bűnösökért, most és halálunk óráján. Ámen.

A prima előtt még hozzátesszük az apostoli hitvallást:

HISZEK egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbán; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a ka-

sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam æternam. Amen.

In principio horarum

Deinde clara voce dicitur versus:

V. Deus, in adiutorium meum intende!

R. Domine, ad adiuvandum me festina!

Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto, sicut erat in princípío et nunc et semper et in sæcula sæculórum! Amen. Allelúia! **vel** Laus tibi, Domine, rex æternæ glóriæ! **pro temporis diversitate.**

Deinde, sub congruentibus antiphonis dicuntur psalmi et cetera, ut in psalterio.

Sequuntur preces in Quadragesima primo ad matutinum

In feriis Quadragesimæ ante orationem dicuntur sequentes preces, flexis genibus, ad omnes horas præter primam et completorium, in feriis autem quattuor temporum ad laudes et ad tertiam, sextam, nonam tantum. Aliis temporibus non dicuntur:

KÝRIE, eléison! Christe, eléison! Kýrie, eléison!

Pater noster, quod dicitur a solo hebdomadario totum clara voce usque ad

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem!

R. Sed líbera nos a malo!

V. Ego dixi: Domine, miserére mei!

R. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi!

V. Convértere, Domine, úsquequo!

R. Et deprecábilis esto super servos tuos!

V. Dignáre, Domine, die isto!

R. Sine peccáto nos custodíre!

V. Miserére nostri, Domine!

R. Miserére nostri!

V. Fiat misericórdia tua, Domine, super nos!

R. Quemádmódum sperávimus in te!

tolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

A hórák elején

Majd fennhangon következik:

V. Isten, figyelmezz az én segítségemre!

R. Uram, siess megsegíteni engem!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek, miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, és mindörökkön örökké! Ámen. Alleluja! **vagy** Dicsőség neked, Urunk, örök dicsőség Királya! **az időszaknak megfelelően.**

Ezután a megfelelő antifónák alatt következnek a zsoltárok és a többi, amint a zsoltáros részben.

Böjti précesz a laudeshez és azt követően

Nagyböjt köznapjain a könyörgés előtt a következő préceszt végezzük térden állva minden órában a primát és a kompletóriumot kivéve, kántorböjti napokon pedig csak a laudesben, a terciában, a szextában és a nónában. Más időszakokban nem végezzük:

URAM, irgalmazz! Krisztus, kegyelmezz! Uram, irgalmazz!
Mi Atyánk, **amelyet csak a hetes mond végig fennhangon, egészen idáig:**

V. És ne vígy minket kísértésbe!

R. De szabadíts meg a gonosztól!

V. Mondtam az Úrnak: Könyörülj rajtam!

R. Gyógyítsd meg az én lelkemet, mert vétkeztem ellened!

V. Fordulj felénk, Urunk, valahára!

R. És légy könyörületes a te szolgáidhoz!

V. Méltóztassál, Uram, e mai napon!

R. Minden bűntől minket megőrizni!

V. Könyörülj rajtunk, Uram!

R. Könyörülj mirajtunk!

V. Legyen a te irgalmasságod, Uram, mirajtunk!

R. Amint tebenned bízunk!

V. Oculi Dómini super iustos.

R. Et aures eius in preces eórum.

V. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua!

R. Et sancti tui benedícant tibi!

V. Orémus pro Ecclésia sancta Dei!

R. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci eius, →
et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie eius!

V. Orémus pro pastóre nostro!

R. Dóminus consérvet eum et omnes sibi commíssos!

V. Sacerdótes tui induántur iustítia!

R. Et sancti tui exsúltent!

V. Protéctor noster, áspice, Deus!

R. Et réspice in fáciem christi tui!

V. Dómine, salvum fac regem!

R. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te!

V. Salvos fac servos tuos et ancíllas tuas!

R. Dómine, Deus meus, sperántes in te!

V. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto!

R. Et de Sion tuére eos!

V. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et benedic hereditáti tuæ!

R. Et rege eos, et extólle eos usque in ætérnum!

V. Fiat pax in virtúte tua!

R. Et abundántia in túrribus tuis!

V. Orémus pro ómnibus nobis bona faciéntibus!

R. Retribútor ómnium bonórum, Deus, →
retribúere dignáre ómnibus nobis bona faciéntibus →
propter nomen sanctum tuum in vita ætérna, amen!

V. Pro iter agéntibus.

R. Vias tuas, Dómine, demónstra eis, et sémitas tuas édoce eos!

V. Pro navigántibus.

R. Exáudi nos, Deus, salutáris noster, →
spes ómnium fínium terræ et in mari longe!

- V.** Az Úr szemei az igazakon.
R. És fülei meghallják kiáltásukat.
- V.** Uram, minden alkotásod hálát adjon néked!
R. És szentjeid áldjanak téged!
- V.** Könyörögjünk Isten szent Egyházáért!
R. Fölkél az Isten, és ellenségei szertefutnak, →
és menekülnek orcája elől, kik őt gyűlölnek.
- V.** Könyörögjünk főpásztorunkért!
R. Az Úr őrizze meg őt és mind a rá bízottakat!
- V.** Papjaid öltözzenek igazságba!
R. És ujjongjanak szentjeid!
- V.** Oltalmazó Isten, tekints le!
R. És nézz fölkentéd arcára!
- V.** Uram, tartsd meg a királyt!
R. És hallgass meg minket a napon, melyen segítségül hívunk!
- V.** Szabadítsd meg szolgálóidat és szolgálóidat!
R. Én Uram, Istenem, mert benned bíznak!
- V.** Küldje le nekik az Úr segítségét az ő szentélyéből!
R. És a mennyei Sionból oltalmazza őket!
- V.** Üdvözítsd, Uram, a te népedet, áldd meg a te örökségedet!
R. És igazgasd, Uram, és felmagasztaljad most és mindörökké!
- V.** A te erős falaid közt honoljon békesség!
R. És magas tornyaidban legyen mindig bőség!
- V.** Könyörögjünk minden jótevőinkért!
R. Isten, minden jótéteménynek megjutalmazója, →
méltóztatással megjutalmazni jótevőinket →
a te szent nevedért az örök életben, ámen!
- V.** Az utazókért.
R. A te utaidat, Uram, mutasd meg nekik, és a te ösvényeidre →
tanítsd meg őket!
- V.** A hajózókért.
R. Hallgass meg minket, üdvösségszállító Istenünk, →
te, reménysége a föld minden határának és a messzi tengereknek!

V. Pro pæniténtibus.

R. Delícta iuventútis eórum et ignorántias eórum ne memíneris!

V. Pro infirmis.

R. Mitte eis, Dómine, verbum tuum, et sanabúntur →
ab infirmitátibus eórum!

V. Pro afflíctis et captívis.

R. Líbera, Deus, Israel ex ómnibus tribulatió nibus suis!

V. Pro frúctibus terræ.

R. Dóminus dabit benignitátem, et terra nostra dabit fructum suum.

V. Pro fidélibus defúntis.

R. Réquiem æté rnam dona eis, Dómine, →
et lux perpétua lúceat eis!

V. Requiéscant in pace!

R. Amen.

V. Orémus pro peccátis et negligéntiis nostris!

R. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: →
cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, →
quia páuperes facti sumus nimis!

V. Adiuva nos, Deus, salutáris noster!

R. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos, →
et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum!

V. Dómine, exáudi oratió nem meam!

R. Et clamor meus ad te véniat! *et dicitur*

Ad matutinum	psalmus 50:	Miserére mei, Deus, secúndum magnam (98.)
Ad tertiam	psalmus 55:	Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit (I. 94.)
Ad sextam	psalmus 56:	Miserére mei, Deus, miserére mei, quóniam in te (I. 95.)
Ad nonam	psalmus 85:	Inclína, Dómine, aurem tuam (I. 140.)
Ad vespervas	psalmus 50:	Miserére mei, Deus, secúndum magnam (98.)

Et psalmi post Glória Patri *concluduntur in Quadragesima cum* Laus tibi, Dómine, rex
æeté næ glóriæ, *sed extra Quadragesimam concluduntur cum* Allelúia.

V. Exsúrge, Christe, ádiuva nos!

R. Et líbera nos propter nomen tuum!

V. Dómine, Deus virtútum, convérte nos!

R. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus!

V. A vezeklőkért.

R. Ifjúságuk vétkeiről és tudatlanságukról meg ne emlékezzél!

V. A betegekért.

R. Küldd el nekik, Uram, igédet, és meggyógyulnak →
betegségeikből!

V. A szenvedőkért és a foglyokért.

R. Szabadítsd meg őket, Izráel Istene, minden szorongattatásukból!

V. A föld terméséért.

R. Az Úr megadja kegyelmét, és földünk megtermi gyümölcsét.

V. A megholt hívekért.

R. Örök nyugalmat adj, Uram, nekik, →
és az örök világosság fényeskedjék nekik!

V. Nyugodjanak békében!

R. Ámen!

V. Vétkeinkért és hanyagságainkért!

R. Uram, ne emlékezzél meg régi gonoszságainkról, →
siessen elénk a te irgalmasságod,
mert igen szegénnyé lettünk!

V. Segíts meg minket, üdvösségünk Istene!

R. És a te neved dicsőségéért szabadíts meg minket, Uram, →
és légy kegyelmes a mi bűneinknek a te szent nevedért!

V. Uram, hallgasd meg könyörgésemet!

R. És az én kiáltásom jusson eléd! és elmondatik

Laudesre az 50. zsoltár: Könyörülj rajtam, Isten, a te nagy irgalmasságod (98.)

Terciára az 55. zsoltár: Könyörülj rajtam, Isten, mert tapos rajtam (I. 94.)

Szextára az 56. zsoltár: Könyörülj rajtam, Isten, könyörülj rajtam (I. 95.)

Nónára a 85. zsoltár: Hajtsd hozzám, Uram, füledet (I. 140.)

Vesperásra az 50. zsoltár: Könyörülj rajtam, Isten, a te nagy irgalmasságod (98.)

És a doxológia után nagybőjtben így fejezzük be a zsoltárokat: Dicséret neked, Urunk,
örök dicsőség királya, **nagybőjtön kívül viszont így:** Alleluja.

V. Kelj fel, Krisztus, segíts meg minket!

R. És szabadíts meg minket a te nevedért!

V. Seregek Ura, Istene, téríts meg minket!

R. Ragyogtasd fel arcodat, és megszabadulunk!

V. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis!

R. A fácie inimíci!

V. Dómine, exáudi oratióem meam!

R. Et clamor meus ad te véniat!

Preces ad primam

Quando ad laudes dictæ sunt preces, tunc ad primam preces sequentes dicuntur, flexis genibus:

KÝRIE, eléison! Christe, eléison! Kýrie, eléison!
Pater noster *secreto usque ad*

V. Et ne nos indúcas in tentatióem!

R. Sed líbera nos a malo!

V. Vivet ánima mea, et laudábit te.

R. Et iudícia tua adiuvábunt me.

V. Errávi, sicut ovis, quæ périit.

R. Quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus!

Credo in Deum *secreto usque ad*

V. Carnis resurrectiόem.

R. Vitam ætérrnam, amen.

V. Et ego ad te, Dómine, clamávi.

R. Et mane orátio mea prævéniat te.

V. Repleátur os meum laude!

R. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam!

V. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis!

R. Et omnes iniquitátes meas dele!

V. Cor mundum crea in me, Deus!

R. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis!

V. Ne proiícias me a fácie tua!

R. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me!

V. Redde mihi lætítiam salutáris tui!

R. Et spíritu principáli confírma me!

V. Légy nekünk, Urunk, erősséges torony!

R. Az ellenség ellen!

V. Uram, hallgasd meg könyörgésemet!

R. És az én kiáltásom jusson eléd!

Précesz a primához

Ha a laudesben mondtunk préceszt, akkor a primához a következőt mondjuk térden állva:

URAM, irgalmazz! Krisztus, kegyelmezz! Uram, irgalmazz!
Mi Atyánk **csöndesen, egészen idáig:**

V. És ne vígy minket kísértésbe!

R. De szabadíts meg a gonosztól!

V. Él az én lelkem, és dicsér téged.

R. És a te ítéleteid megsegítenek engem.

V. Mint az elveszett juh, eltévelyedtem.

R. Keresd meg szolgálodat, mert parancsolataidról el nem feledkeztem!

Hiszek egy Istenben **csöndesen, egészen idáig:**

V. A test feltámadását.

R. És az örök életet, ámen.

V. És én, Uram, hozzád kiáltottam.

R. És eléd megy reggel az én imádságom.

V. Teljék meg az én szám dicsérettel!

R. Hogy énekeljem dicsőségedet, egész nap a te nagyvotodat!

V. Uram, fordítsd el orcádat bűneimtől!

R. És töröld el minden gonoszságomat!

V. Tiszta szívet teremts bennem, ó, Isten!

R. És az igaz lelket újítsd meg bensőmben!

V. Ne vess el engem orcád elől!

R. És szent lelkedet ne vond meg tőlem!

V. Add vissza nekem a te üdvösségednek örömét!

R. És készséges lélekkel erősíts meg engem!

V. Eripe me, Dómine, ab hómine malo!

R. A viro iníquo líbera me!

V. Eripe me de inimícis meis, Deus meus!

R. Et ab insurgéntibus in me líbera me!

V. Eripe me de operántibus iniquitátem!

R. Et de viris sánguinem salva me!

V. Sic psalmum dicam nómini tuo in sáeculum sáeculi.

R. Ut reddam vota mea de die in diem.

V. Exáudi nos, Deus, salutáris noster!

R. Spes ómnium finium terræ et in mari longe.

V. Deus, in adiutórium meum inténde!

R. Dómine, ad adiuvándum me festína!

V. Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus et immortalis.

R. Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis!

V. Bénedic, ánima mea, Dómino!

R. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto eius!

V. Bénedic, ánima mea, Dómino!

R. Et noli oblivísci omnis retributiónis eius!

V. Qui redémit de intéritu vitam tuam.

R. Qui coronat te in misericórdia et miseratióne.

V. Qui replet in bonis desidérium tuum.

R. Renovábitur, ut áquilæ, iuvéntus tua.

V. Confírmet nos virtus Christi!

R. Amen.

COMMUNIS CONFESSIO

feriis secundis, quartis et sextis in Quadragesima

V. Confitémini Dómino, quóniam bonus!

R. Quóniam in sáeculum misericórdia eius!

Deinde hebdomadarius facit confessionem:

CONFÍTEOR Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli archángelo, beáto Ioánni Baptístæ, sanctis apóstolis Petro et Paulo, ómnibus sanctis et vobis, fratres, quia peccávi nimis co-

- V.** Ments meg engem, Uram, a gonosz embertől!
R. Az álnok férfiaktól ments meg engem!
- V.** Ments meg engem ellenségeimtől, én Istenem!
R. Az ellenem támadóktól ments meg engem!
- V.** Ments meg engem a gonoszsgot cselekvőktől!
R. A vérengző férfiaktól szabadíts meg engem!
- V.** Így dicséretet mondok a te nevednek örökkön örökké.
R. Hogy beteljesítsem az én fogadalmaimat napról napra.
- V.** Hallgass meg minket, üdvösségünk Istene!
R. Reménysége a föld minden határának és a messzi tengereknek.
- V.** Isten, figyelmezz az én segítségemre!
R. Uram, siess megsegíteni engem!
- V.** Szent Isten, szent erős, szent és halhatatlan.
R. Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk!
- V.** Áldjad, én lelkem, az Urat!
R. És egész bensőm az ő szent nevét!
- V.** Áldjad, én lelkem, az Urat!
R. És el ne felejtse semmi adományát!
- V.** Ki megszabadítja a pusztulástól életedet.
R. Ki irgalmassággal és könyörülettel koronáz meg téged.
- V.** Ki betölti javaival életedet.
R. És mint a sasé, megújul ifjúságod.
- V.** Erősítsen meg minket Krisztus ereje!
R. Ámen!

KÖZGYÓNÁS

nagyböjt hétfőin, szerdán és péntekjein

- V.** Hálát adjatok az Úrnak, mert jó!
R. Mert az ő irgalmassága örökkévaló!

Majd a hetes elvégzi a közgyónást:

GYÓNOM a mindenható Istennek, a boldogságos, mindenkor Szűz Máriának, Szent Mihály főangyalnak, Keresztelő Szent Jánosnak, Szent Péter és Pál apostoloknak, minden szenteknek és nektek,

gitatione, verbo et opere. Mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa! Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaellem archangelum, beatum Ioannem Baptistam, sanctos apostolos Petrum et Paulum, omnes sanctos et vos, fratres, orare pro me ad Dominum, Deum nostrum.

Chorus respondet:

MISEREATUR tui omnipotens Deus, et, dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam æternam! **R.** Amen.

Deinde repetit confessionem, et, ubi dicitur: vobis, fratres et vos, fratres, dicatur: tibi, pater et te, pater. Facta confessione a choro, hebdomadarius dicit:

MISEREATUR vestri omnipotens Deus, et, dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam! **R.** Amen.

Absolutio

INDULGENTIAM, absolutionem et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus! **R.** Amen.

Extra chorum, si unus vel duo tantum recitent officium, et in choro monialium vel laicorum semel tantum ac simul ab omnibus ita fit confessio:

CONFITEOR Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper Virgini, beato Michaeli archangelo, beato Ioanni Baptistæ, sanctis apostolis Petro et Paulo et omnibus sanctis, quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere. Mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa! Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaellem archangelum, beatum Ioannem Baptistam, sanctos apostolos Petrum et Paulum, et omnes sanctos orare pro me ad Dominum, Deum nostrum.

Deinde dicitur:

MISEREATUR nostri omnipotens Deus, et, dimissis peccatis nostris, perducat nos ad vitam æternam! **R.** Amen.

Absolutio

INDULGENTIAM, absolutionem et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus! **R.** Amen.

Facta absolutione, subiungitur:

V. Dignare, Domine, die isto!

R. Sine peccato nos custodire!

testvérek: hogy nagyot vétkeztem gondolattal, szóval és cselekedettel. Én vétkem, én vétkem, én igen nagy vétkem! Kérem azért a boldogságos, mindenkor Szűz Máriát, Szent Mihály főangyalt, Keresztelő Szent Jánost, Szent Péter és Pál apostolokat, az összes szenteket, és titeket, testvérek, imádkozzatok érettem a mi Urunkhoz, Istenünkhöz.

A kórus válaszol:

IRGALMAZZON neked a mindenható Isten, bocsássa meg bűneidet, és vezessen el az örök életre! **R.** Ámen.

Majd megismétlik a közgyónást, és ahol eddig nektek, testvérek és titeket, testvérek mondatott, ott most neked, atyám és téged, atyám. A kar bűnvallása után az officiáns mondja:

IRGALMAZZON nektek a mindenható Isten, bocsássa meg bűneiteket, és vezessen el az örök életre! **R.** Ámen.

Feloldozás

BŰNEINK elengedését, feloldozását, és megbocsátását adja meg nekünk a mindenható és irgalmas Isten! **R.** Ámen.

A kóruson kívül, ha csak egy vagy két személy végzi a zsolozsmát, illetve apácák és világiak kórusában mindenki együtt és csak egyszer mondja el a közgyónást, mégpedig a következőképpen:

GYÓNOM a mindenható Istennek, a boldogságos, mindenkor Szűz Máriának, Szent Mihály főangyalnak, Keresztelő Szent Jánosnak, Szent Péter és Pál apostoloknak és minden szenteknek: hogy nagyot vétkeztem gondolattal, szóval és cselekedettel. Én vétkem, én vétkem, én igen nagy vétkem! Kérem azért a boldogságos, mindenkor Szűz Máriát, Szent Mihály főangyalt, Keresztelő Szent Jánost, Szent Péter és Pál apostolokat és az összes szenteket, imádkozzanak érettem a mi Urunkhoz, Istenünkhöz.

Ezután így folytatjuk:

IRGALMAZZON nekünk a mindenható Isten, bocsássa meg bűneinket, és vezessen el az örök életre! **R.** Ámen.

Feloldozás

BŰNEINK elengedését, feloldozását, és megbocsátását adja meg nekünk a mindenható és irgalmas Isten! **R.** Ámen.

Feloldozás után így folytatjuk:

V. Méltóztassál, Uram, e mai napon!

R. Minden bűntől minket megőrizni!

V. Miserére nostri, Dómine!

R. Miserére nostri!

V. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos!

R. Quemádmódum sperávimus in te!

Ad primam, etiam si communis confessio non dicitur, legitur psalmus 24: Ad te, Dómine, levávi (46.), et post Glória Patri concluditur in Quadragesima cum Laus tibi, Dómine, rex aetérnae glóriæ, sed extra Quadragesimam concluditur cum Allelúia.

V. Exsúrge, Christe, ádiuva nos!

R. Et líbera nos propter nomen tuum!

V. Dómine, Deus virtútum, convérte nos!

R. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus!

V. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis!

R. A fácie inimíci!

V. Dómine, exáudi oratióem meam!

R. Et clamor meus ad te véniat!

Sequuntur preces ad completorium

Sequentes preces dicuntur tantum in feriali officio tempore Quadragesimæ, quando etiam dictæ sunt preces in vespers, flexis genibus:

KÝRIE, eléison! Christe, eléison! Kýrie, eléison!
Pater noster *secreto usque ad*

V. Et ne nos indúcas in tentatióem!

R. Sed líbera nos a malo!

V. In pace in idípsum.

R. Dórmiam et requiéscam.

Credo in Deum *secreto usque ad*

V. Carnis resurrectionem.

R. Vitam aetérnam, amen.

V. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu!

R. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula!

V. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli.

R. Et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sæcula.

V. Könyörülj rajtunk, Uram!

R. Könyörülj mirajtunk!

V. Legyen a te irgalmasságod, Uram, mirajtunk!

R. Amint tebenned bízunk!

Prímára a 24. zsoltárt olvassuk akkor is, ha nincs közgyónás: Hozzád emelem az én lelkemet, Uram (46.), és a doxológia után nagybőjtben így fejezzük be a zsoltárt: Dicséret neked, Urunk, örök dicsőség királya, nagybőjten kívül viszont így: Alleluja.

V. Kelj fel, Krisztus, segíts meg minket!

R. És szabadíts meg minket a te nevedért!

V. Seregek Ura, Istene, téríts meg minket!

R. Ragyogtasd fel arcodat, és megszabadulunk!

V. Légy nekünk, Urunk, erősséges torony!

R. Az ellenség ellen!

V. Uram, hallgasd meg könyörgésemet!

R. És az én kiáltásom jusson eléd!

Précesz a kompletóriumhoz

A következő préceszt csak nagyböjti köznapokon végezzük, amikor mondtunk préceszt a vesperásban is, térden állva:

URAM, irgalmazz! Krisztus, kegyelmezz! Uram, irgalmazz!
Mi Atyánk **csöndesen, egészen idáig:**

V. És ne vígy minket kísértésbe!

R. De szabadíts meg a gonosztól!

V. Békességben.

R. Alszom és megnyugszom.

Hiszek egy Istenben **csöndesen, egészen idáig:**

V. A test feltámadását.

R. És az örök életet, ámen.

V. Áldjuk az Atyát és a Fiút a Szentlélekkel együtt!

R. Dicsérjük és felmagasztaljuk őt mindörökké!

V. Áldott vagy, Uram, az ég erősségében.

R. Dicséretes, dicsőséges és magasztos mindörökké.

V. Benedícat nos Pater ætérnus!

R. Amen.

COMMUNIS CONFESSIO
feriis secundis, quartis et sextis

V. Confitémini Dómino, quóniam bonus!

R. Quóniam in sæculum misericórdia eius!

Deinde hebdomadarius facit confessionem:

C ONFÍTEOR Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli archángelo, beáto Ioánni Baptístæ, sanctis apóstolis Petro et Paulo, ómnibus sanctis et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere. Mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa! Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem archángelum, beátum Ioánnem Baptístam, sanctos apóstolos Petrum et Paulum, omnes sanctos et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Chorus respondet:

M ISEREÁTUR tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam! R. Amen.

Deinde repetit confessionem, et, ubi dicitur: vobis, fratres et vos, fratres, dicitur: tibi, pater et te, pater. Facta confessione a choro, hebdomadarius dicit:

M ISEREÁTUR vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam! R. Amen.

Absolutio

I NDULGÉNTIAM, absolutiónem et remissionem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus! R. Amen.

Extra chorum, si unus vel duo tantum recitent officium, et in choro monialium vel laicorum semel tantum ac simul ab omnibus ita fit confessio:

C ONFÍTEOR Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli archángelo, beáto Ioánni Baptístæ, sanctis apóstolis Petro et Paulo et ómnibus sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere. Mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa! Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem archángelum, beátum Ioánnem Baptístam, sanctos apóstolos Petrum et Paulum, et omnes

V. Áldjon meg minket az örök Atya!

R. Ámen.

KÖZGYÓNÁS

nagyböjt hétfőin, szerdán és péntekjein

V. Hálát adjatok az Úrnak, mert jó!

R. Mert az ő irgalmassága örökkévaló!

Majd a hetes elvégzi a közgyónást:

GYÓNOM a mindenható Istennek, a boldogságos, mindenkor Szűz Máriának, Szent Mihály főangyalnak, Keresztelő Szent Jánosnak, Szent Péter és Pál apostoloknak, minden szenteknek és nektek, testvérek: hogy nagyot vétkeztem gondolattal, szóval és cselekedettel. Én vétkem, én vétkem, én igen nagy vétkem! Kérem azért a boldogságos, mindenkor Szűz Máriát, Szent Mihály főangyalt, Keresztelő Szent Jánost, Szent Péter és Pál apostolokat, az összes szenteket, és titeket, testvérek, imádkozzatok érettem a mi Urunkhoz, Istenünkhöz.

A kórus válaszol:

IRGALMAZZON neked a mindenható Isten, bocsássa meg bűneidet, és vezessen el az örök életre! **R.** Ámen.

Majd megismétlik a közgyónást, és ahol eddig nektek, testvérek és titeket, testvérek mondatott, ott most neked, atyám és téged, atyám. A kar bűnvallása után az officiáns mondja:

IRGALMAZZON nektek a mindenható Isten, bocsássa meg bűneiteket, és vezessen el az örök életre! **R.** Ámen.

Feloldozás

BŰNEINK elengedését, feloldozását, és megbocsátását adja meg nekünk a mindenható és irgalmas Isten! **R.** Ámen.

A kóruson kívül, ha csak egy vagy két személy végzi a zsolozsmát, illetve apácák és világiak kórusában mindenki együtt és csak egyszer mondja el a közgyónást, mégpedig a következőképpen:

GYÓNOM a mindenható Istennek, a boldogságos, mindenkor Szűz Máriának, Szent Mihály főangyalnak, Keresztelő Szent Jánosnak, Szent Péter és Pál apostoloknak és minden szenteknek: hogy nagyot vétkeztem gondolattal, szóval és cselekedettel. Én vétkem, én vétkem, én igen nagy vétkem! Kérem azért a boldogságos, mindenkor Szűz Máriát, Szent Mihály főangyalt, Keresztelő Szent Jánost,

sanctos oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Deinde dicitur:

MISEREÁTUR nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam! **R.** Amen.

Absolutio

INDULGÉNTIAM, absolutiónem et remissionem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus! **R.** Amen.

Facta absoluteione, subiungitur:

V. Dignáre, Dómine, nocte ista!

R. Sine peccáto nos custodíre!

V. Miserére nostri, Dómine!

R. Miserére nostri!

V. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos!

R. Quemádmódum sperávimus in te!

Ad completorium, etiam si communis confessio non dicitur, legitur psalmus 3: Dómine, quid multiplicáti sunt (I. 18.), et post Glória Patri concluditur cum Laus tibi, Dómine.

V. Exsúrge, Christe, ádiuva nos!

R. Et líbera nos propter nomen tuum!

V. Dómine, Deus virtútum, convérte nos!

R. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus!

V. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis!

R. A fácie inimíci!

V. Dómine, exáudi oratióem meam!

R. Et clamor meus ad te véniat!

In fine horarum

Absolutis precibus, vel, si preces locum non habeant, statim dicitur:

V. Dóminus vobíscum!

R. Et cum spíritu tuo!

Hic versus Dóminus vobíscum non dicitur ab eo, qui non est saltem in ordine diaconatus, sed eius loco substituitur, quoties in antecedentibus precibus dictus non fuerit:

Szent Péter és Pál apostolokat és az összes szenteket, imádkozzanak értem a mi Urunkhoz, Istenünkhöz.

Ezután így folytatjuk:

IRGALMAZZON nekünk a mindenható Isten, bocsássa meg bűneinket, és vezessen el az örök életre! **R.** Ámen.

Feloldozás

BŰNEINK elengedését, feloldozását, és megbocsátását adja meg nekünk a mindenható és irgalmas Isten! **R.** Ámen.

A feloldozás után így folytatjuk:

V. Méltóztassál, Uram, e mai éjszakán!

R. Minden bűntől minket megőrizni!

V. Könyörülj rajtunk, Uram!

R. Könyörülj mirajtunk!

V. Legyen a te irgalmasságod, Uram, mirajtunk!

R. Amint tebenned bízunk!

Kompletóriumra a 3. zsoltárt olvassuk akkor is, ha nincs közgyónás: Uram, mely igen megszokasodtak (I. 18.), és a doxológia után így fejezzük be: Dicséret neked, Urunk stb.

V. Kelj fel, Krisztus, segíts meg minket!

R. És szabadíts meg minket a te nevedért!

V. Seregek Ura, Istene, téríts meg minket!

R. Ragyogtasd fel arcodat, és megszabadulunk!

V. Légy nekünk, Urunk, erősséges torony!

R. Az ellenség ellen!

V. Uram, hallgasd meg könyörgésemet!

R. És az én kiáltásom jusson eléd!

A hórák végén

A précesz után, vagy ha nincs précesz, mindjárt ez mondatik:

V. Az Úr legyen veletek!

R. És a te lelkeddel!

Ezt a párverset (Az Úr legyen veletek) nem mondhatja az, aki nincs legalább a szerpapi rendben, hanem helyettesítenie kell, ha a préceszben még nem hangzott el, ezzel:

V. Dómine, exáudi oratióem meam!

R. Et clamor meus ad te véniat!

Orémus!

Et dicitur oratio conveniens, si etiam suffragia occurrant, sine conclusione, nisi post ultimam orationem. Secus autem concluditur sic, nisi aliter notetur:

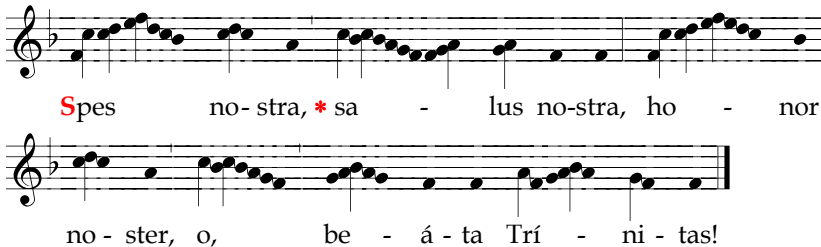
Per Dóminum nostrum, Iesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sácula sæculórum. **R.** Amen.

Sequuntur suffragia

sabbatis diebus per æstatem in vesperis

DE SANCTA TRINITATE

Antiphona · 5

Spes no-stra, * sa - lus no-stra, ho - nor
no - ster, o, be - á - ta Trí - ni - tas!

Versiculus

V. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu!

R. Laudémus et superexaltémus eum in sácula!

Oratio

OMNÍPOTENS, sempitérne Deus, qui dedísti nobis, fámulis tuis in confessióne veræ fidei æternæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia maiestátis adoráre unitátem: quæsumus, ut eiúsdem fidei firmitáte ab ómnibus semper muniámur advérsis.

V. Uram, hallgasd meg könyörgésemet!

R. És az én kiáltásom jusson eléd!

Könyörögjünk!

És elmondatik a megfelelő könyörgés, ha megemlékezések is vannak, a legutolsó könyörgést kivéve konklúzió nélkül. Egyébként, ha másként nincs jelölve, a végén:

A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten, mindörökkön örökké. **R.** Ámen.

Megemlékezések

évközi szombatokon a vesperásban

A SZENTHÁROMSÁGRÓL

Antifóna · 5

Re - mény - sé - günk, * üd - vös - ségünk, tiszt -
tes - sé - günk: boldog - sa - gos Szent - há - rom-ság!

Verzikulus

V. Áldjuk az Atyát és a Fiút a Szentlélekkel együtt!

R. Dicsérjük és felmagasztaljuk őt mindörökké!

Könyörgés

MINDENHATÓ és mindörökkévaló Isten, aki házad népének megadtad, hogy az igaz hitnek megvallása által az örök Háromságnak dicsőségét felismerje, és a felség hatalmasságában az Egységet imádja: kérünk, hogy ugyanazon hitnek erősségében minden ellene támadótól mindenkor védelmet nyerjen.

DE SANCTA CRUCE

Antiphona · 2

Glo-ri - ándum * no-bis est, di - le- ctís - si- mi, in Cru - ce
Dó - mi - ni no-stri, Ie - su Chri- sti, cu - ius ve - ne -
rándam ce - le - brántes me - mó - ri - am, súppli- ces ex -
o - rá-mus, ut e - iús- dem san-ctæ Cru- cis vir - tú- tem
su - per a- ram cordis sa - cri- fí - ci- um lau-dis of - fér - re
que - á - mus.

Versiculus

V. Hoc signum Crucis erit in cælo.

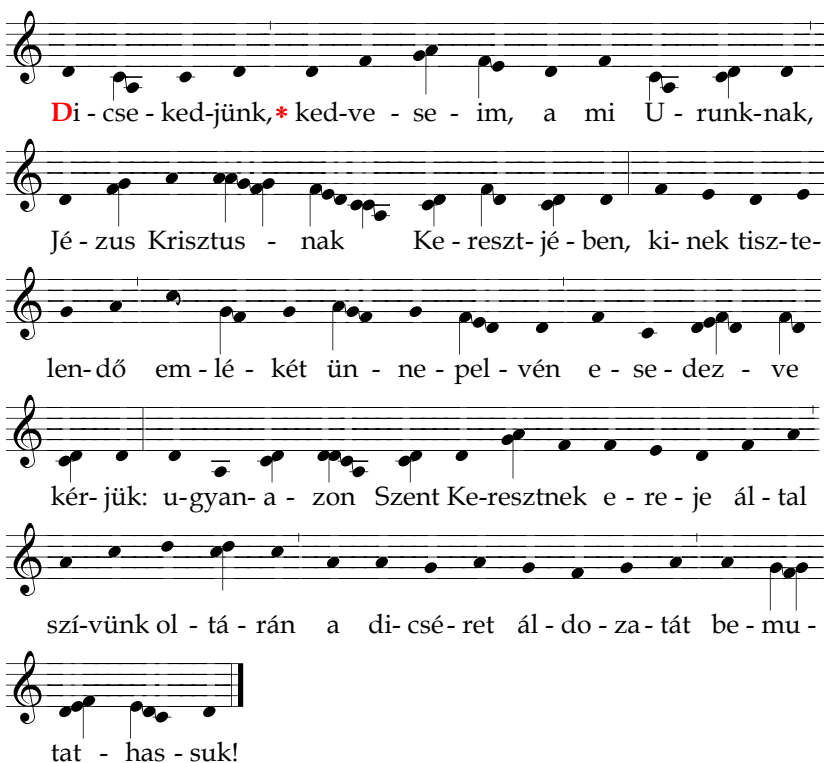
R. Cum Dóminus ad iudicándum vénerit.

Oratio

DEUS, qui Unigéniti Fílii tui, Dómini nostri, Iesu Christi pretiósó sánguine vivificæ Crucis vexíllum sanctificáre voluísti: concéde, quæsumus, ut, qui eiúsdem sanctæ Crucis gaudent honóre, tua fácias ubiqúe protectione gaudere.

A SZENT KERESZTRŐL

Antifóna · 2

Di - cse - ked-jünk, * ked-ve - se - im, a mi U - runk-nak,
 Jé - zus Krisztus - nak Ke - reszt-jé - ben, ki - nek tiszté -
 len-dő em - lé - két ün - ne - pel - vén e - se - dez - ve
 kér-jük: u-gyan- a - zon Szent Ke-resztnek e - re - je ál - tal
 szí-vünk ol - tá - rán a di - csé - ret ál - do - za - tát be - mu -
 tat - has - suk!

Verzikulus

V. A Keresztnek e jele tűnik majd föl az égen.

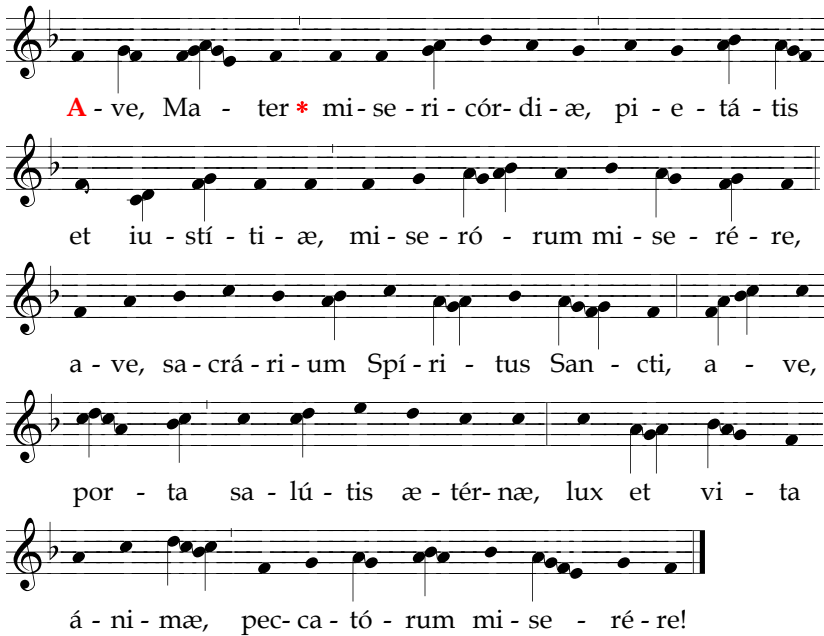
R. Mikor az Úr az ítéletre eljő.

Könyörgés

ISTEN, ki megszülött Fiad, a mi Urunk, Jézus Krisztus drága vérével akartad fölszentelni az életadó Keresztnek jelvényét: engedd, kérünk, hogy akik ugyanazon Szent Kereszt tiszteletének örvendünk, a te oltalmad örömet is mindenütt élvezzük.

DE BEATA VIRGINE

Antiphona · 6

A - ve, Ma - ter * mi - se - ri - cór - di - æ, pi - e - tá - tis
 et iu - stí - ti - æ, mi - se - ró - rum mi - se - ré - re,
 a - ve, sa - crá - ri - um Spí - ri - tus San - cti, a - ve,
 por - ta sa - lú - tis æ - tér - næ, lux et vi - ta
 á - ni - mæ, pec - ca - tó - rum mi - se - ré - re!

Versiculus

V. Post partum, Virgo, invioláta permansísti.

R. Dei Génitrix, intercède pro nobis!

Oratio

CONCÉDE, quæsumus, omnípotens et miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium, ut qui sanctæ Dei Genítricis et Vírginis Maríæ memóriam ágimus, intercessiónis eius auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus.

DE SANCTIS PETRO ET PAULO APOSTOLIS

Antiphona · 6

Glo - ri - ó - si * prín - ci - pes ter - ræ, quó - mo - do in vi - ta

A BOLDOGSÁGOS SZŰZRŐL

Antifóna · 6

Üd-vöz - légy, * Any-ja ir - ga - lom-nak, ke-gyes-ség - nek
 és i - gaz - ság-nak, ir - gal - mazz a nyo - mo - rult - nak,
 üd-vöz-légy, Szentlé - lek szent-ség - há - za, üd-vöz-légy,
 ö - rök üd - vös-ség ka - pu - ja, lel - künk fé - nye
 s é - le - te, bú - nő - sök - nek me - ne - dé - ke!

Verzikulus

V. Szülésed után sértetlen szűz maradtál.

R. Istennek Szülője, könyörögj érettünk!

Könyörgés

ADJ, irgalmas Isten, gyarlóságunknak oltalmat, hogy akik az Isten Szent Anyjának emlékezetét tiszteljük, az ő esedezésének segítségével vétkeinkből fölkeljünk!

SZENT PÉTER ÉS PÁL APOSTOLOKRÓL

Antifóna · 6

Di- cső - sé - ges * fe - je - del-mek, mi - kép-pen é - le - tükben

su - a di - le - xé - runt se, i - ta et in mor - te

non sunt se - pa - rá - ti.

Versiculus

V. In omnem terram exívit sonus eórum.

R. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio

DEUS, cuius dextera beátum Petrum apóstolum, ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum eius, Paulum, tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propíti-us, et concéde, ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur!

DE SANCTO STEPHANO REGE

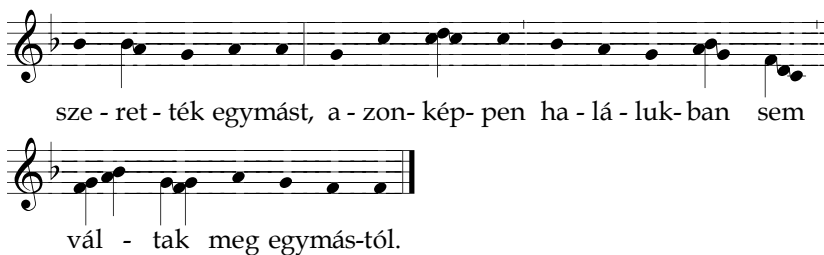
Antiphona · 8

A - ve, * be - á - te rex Sté - pha - ne, ín - cly - ta spes

gen - tis tu - æ! A - ve, do - ctor et a - pó - sto - le

cre - du - li - tá - tis no - stræ! A - ve, spé - cu - lum san -

cti - tá - tis et iu - stí - ti - æ! Per te Christo cre - dí -

Verzikulus

V. Minden földre eljut az ő zengésük.

R. És a földkerekség széléig az ő igéjük.

Könyörgés

ISTEN, kinek jobbjá Szent Pétert, midőn a vízen járt, hogy el ne merrüljön, kimentette, és apostoltársát, Pált, midőn harmadszor szenvedett hajótörést, a tenger mélyéből megszabadította: hallgass meg minket kegyesen, és engedd, hogy kettejük érdeméért az örökkévaló dicsőséget elnyerjük!

SZENT ISTVÁN KIRÁLYRÓL

Antifóna · 8

di - mus, per te in Chri - sto sal - vé - mur. O - ra pro
 pó - pu - lo, in - tér - ve - ni pro cle - ro, ut nul -
 lus de tu - is præ - da fi - at ho - stis!

Versiculus

R. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas.

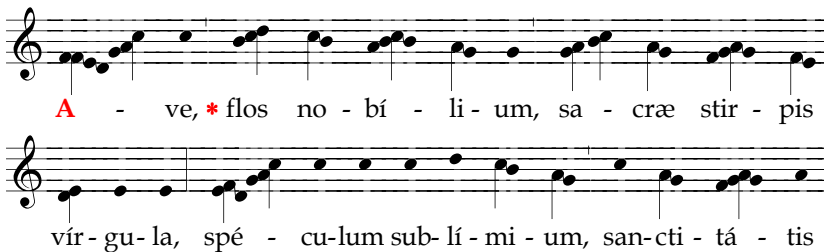
V. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

DEUS, qui beátum Stéphanum, regem nostrum et confessórem tuum terréni impérii glória et honóre coronásti, et sanctórum tuórum societáte sublimásti: præsta, quæsumus, ut, quem Pannónia hábuit divínæ religiónis doctórem in terris, eum modo Ecclésia tua mereátur habére defensórem in cælis.

DE SANCTO EMERICO

Antiphona · 3

A - ve, * flos no - bí - li - um, sa - cræ stir - pis
 vír - gu - la, spé - cu - lum sub - lí - mi - um, san - cti - tá - tis

hit-tünk Krisztus - ban, te - mi - at - tad üd - vö - zü - lünk is
 Krisz - tus - ban. I-mádj te né - pe-dért, i - mádj egy - há - zi
 szol - gá - kért, hogy egy el - len - ség se lé - gyen ra - ga - do -
 zó te né - ped kö-zött!

Verzikulus

R. Az igazat az Úr vezette egyenes utakon.

V. És megmutatta neki az Isten országát.

Könyörgés

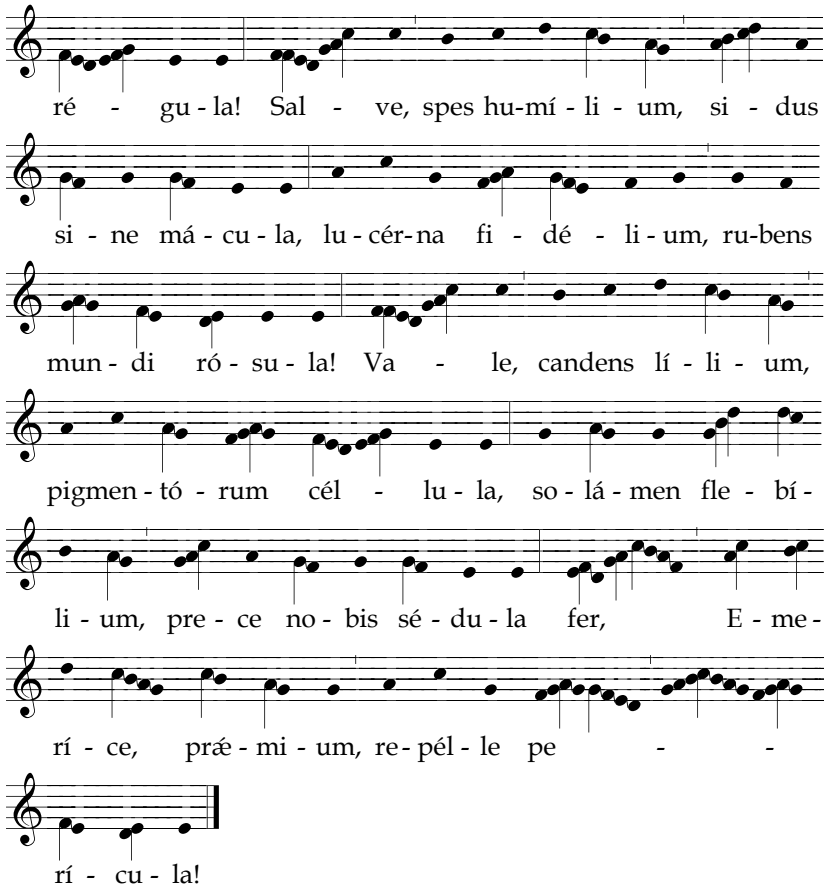
ISTEN, ki Szent Istvánt, a mi királyunkat és a te hitvallódat a földi uralkodás dicsőségével és tisztességével megkoronáztad, majd pedig szentjeid társaságába fölemelted: biztosítsd, kérünk, hogy akit Pannónia istenes vallásának tanítójául kapott a földön, azt Egyházad ugyanúgy védelmezőjeként bírassa a mennyben.

SZENT IMRÉRŐL

Antifóna · 3

Üd - vö - légy, * ne - mes vi - rág, szent tör - zsök haj -
 tá - sa, folt - ta - lan, fé - nyes csil - lag, fű - sze - res

ré - gu - la! Sal - ve, spes hu - mí - li - um, si - dus
 si - ne má - cu - la, lu - cér - na fi - dé - li - um, ru - bens
 mun - di ró - su - la! Va - le, candens lí - li - um,
 pigmen - tó - rum cé - lu - la, so - lá - men fle - bí -
 li - um, pre - ce no - bis sé - du - la fer, E - me -
 rí - ce, præ - mi - um, re - pél - le pe - -
 rí - cu - la!

Versiculus**V.** Os iusti meditábitur sapiéntiam.**R.** Et lingua eius loquétur iudícium.**Oratio**

DEUS, qui beátum Emerícum, iuveníli flore niténtem, in sanctórum confessorum tuórum consórtium sublimásti: præsta, quæsumus, ut, quem tibi fecísti esse devótum, eius apud te perpétuum sentiámus auxílium.

kam-rács-ka, ha-tal-ma-sok tü-kö-re, szent-ség-
nek szá-bá-lya, sze-gé-nyek me-ne-dé-ke, hí-vek-
nek vi-lá-ga, üdv, fe-hér-lő li-li-om,
üdv, pi-ros-ló ró-zsa, köz-ben-já-ró, ol-ta-lom,
zo-ko-gók vi-ga-sza: min-ket, Im-re, gyá-mo-líts,
baj-ban, vész-ben meg-se-gíts!

Verzikulus

V. Bölcsességet szól az igaz szája.

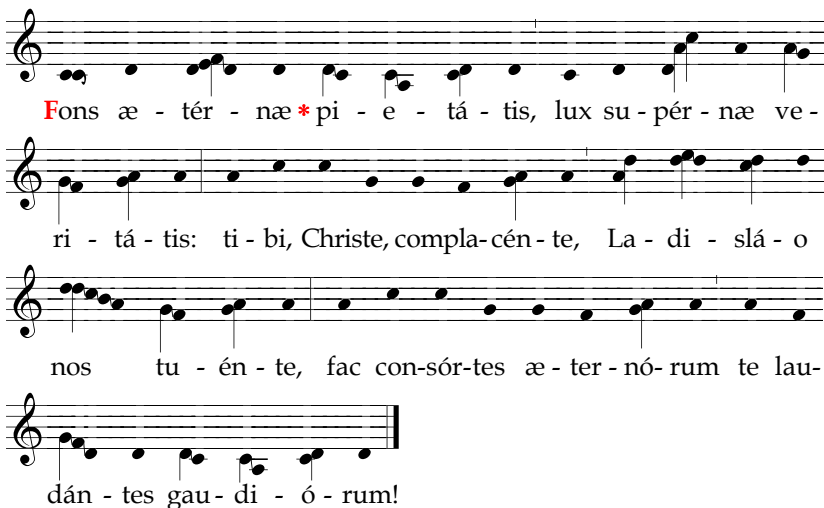
R. És igazságot beszél nyelve.

Könyörgés

ISTEN, ki Szent Imrét ragyogó ifjúságának virágjában emelted föl a te szent hitvallóidnak körébe: add meg, kérünk, hogy akit önmagad iránt odaadóvá tettél, ne szűnjék meg nálad értünk fohászkodni.

DE SANCTO LADISLAO REGE

Antiphona · 1

Fons æ - tér - næ * pi - e - tá - tis, lux su - pér - næ ve -
ri - tá - tis: ti - bi, Christe, compla - cén - te, La - di - slá - o
nos tu - én - te, fac con - sór - tes æ - ter - nó - rum te lau -
dán - tes gau - di - ó - rum!

Versiculus

V. Ora pro nobis, beáte rex Ladisláe!

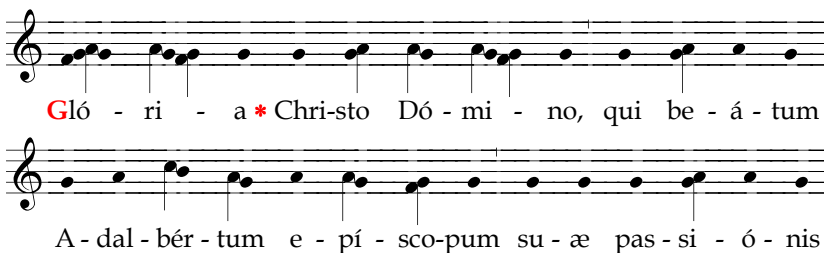
R. Ut digni efficiámur promissionibus Christi!

Oratio

DEUS, qui beátum Ladisláum, regem nostrum et confessórem tuum diversis decorásti miráculis: tribue, quæsumus, ut, eius suffragántibus méritis, ab ómnibus semper muniámur advérsis et gáudiis perfruámur ætérnis.

DE SANCTO ADALBERTO

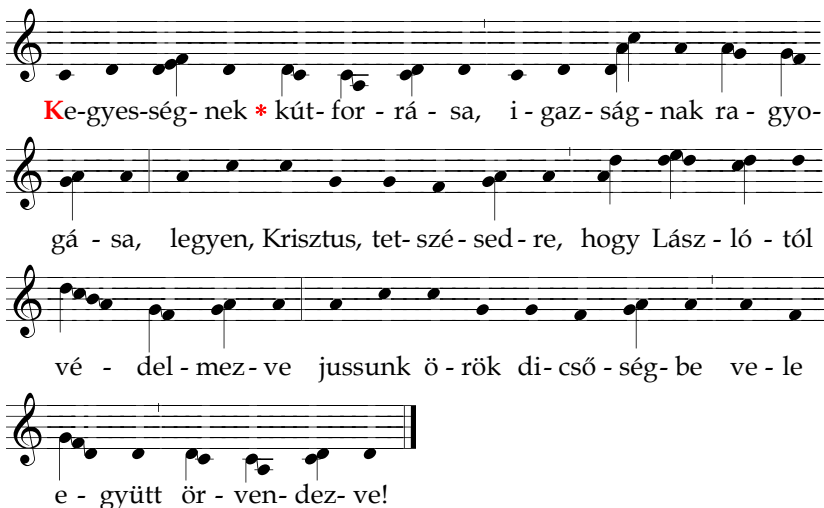
Antiphona · 8

Gló - ri - a * Chri - sto Dó - mi - no, qui be - á - tum
A - dal - bér - tum e - pí - sco - pum su - æ pas - si - ó - nis

SZENT LÁSZLÓ KIRÁLYRÓL

Antifóna · 1

Ke-gyes-ség- nek * kút- for - rá - sa, i - gaz - ság - nak ra - gyo-
 gá - sa, legyen, Krisztus, tet - szé - sed - re, hogy Lász - ló - tól
 vé - del - mez - ve jussunk ö - rök di - cső - ség - be ve - le
 e - gyütt ör - ven - dez - ve!

Verzikulus

V. Imádkozzál érettünk, Szent László király!

R. Hogy méltók lehessünk a Krisztus ígéreteire!

Könyörgés

ISTEN, ki Szent Lászlót, a mi királyunkat és a te hitvallódat különfé-
 le csodajelekkel ékesítetted: add meg, kérünk, az ő érdemeinek
 közbenjárására, hogy mindig minden bajtól megvédelmeztessünk és
 az örök örömök élvezetére eljuthassunk.

SZENT ADALBERTRŐL

Antifóna · 8

Di - cső - ség * Krisztus U - runknak, ki püs - pö - két, Szent A-
 dal - ber - tet kín - szen - ve - dé - se ta - nú - já - vá tet - te;

te-stem fe - cit, de cu - ius mé - ri - tis et mi - rá - cu - lis

be - ne - dí - ctus Dó - mi - nus, al - le - lú - ia!

Versiculus

V. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

R. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DEUS, qui beátum Adalbértum, mártirem tuum atque pontíficem glória et honóre coronásti: concéde nobis, fámulis tuis eius intercessióne et méritis véniam cónsequi delictórum et pérfrui gáudiis beatórum.

DE OMNIBUS SANCTIS

Antiphona · 5

O-mnes * e - lé - cti De - i, no-stri me-mo - rá - mi - ni

an - te De - um, ut, ve - stris pré - ci - bus ad - iú - ti,

me - re - á - mur vo - bis ad - iún - gi!

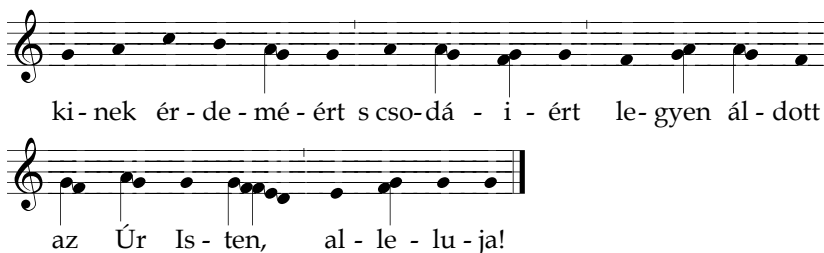
Versiculus

V. Mirábilis Deus in sanctis suis.

R. Et gloriósus in maiestáte sua.

Oratio

DEUS, qui nos ómnium sanctórum commemoratióne lætíficas: eórum, quæsumus, précibus et méritis fac nos ætérnæ salvatiónis

Verzikulus

V. Dicsőséggel és tisztességgel koronáztad meg őt, Uram.

R. És kezed minden művei fölé állítottad.

Könyörgés

ISTEN, ki Szent Adalbert püspököt, a te vértanúdat dicsőséggel és tisztességgel koronáztad: engedd nekünk, a te szolgálóidnak, hogy az ő érdemeiért és közbenjárására elnyerjük bűneink bocsánatát és a boldogok örömeit élvezhessük!

MINDEN SZENTEKRŐL

Antifóna · 5

Verzikulus

V. Dicsőséges az Isten az ő szentjeiben.

R. És csodálatos fölségű.

Könyörgés

ISTEN, ki minden szentjeidnek emlékezetével örvendezett meg minket: kérünk, hogy az ő érdemeikért és imádságukra erősíts

præsídiis muníri, et concéde, ut eórum beátæ societáti mereámur coniúngi.

PRO PACE

Antiphona · 1

Da pa-cem, Dó-mi-ne,* in di-é-bus no-stris, qui-a non
est á-li-us, qui pu-gnet pro no-bis, ni-si tu,
De-us no-ster!

Versiculus

V. Fiat pax in virtúte tua!

R. Et abundantia in túribus tuis!

Oratio

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consília et iusta sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem, ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et, hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla! Per Dóminum.

Suffragia in matutinis dominiciis diebus per æstatem

DE SANCTA TRINITATE

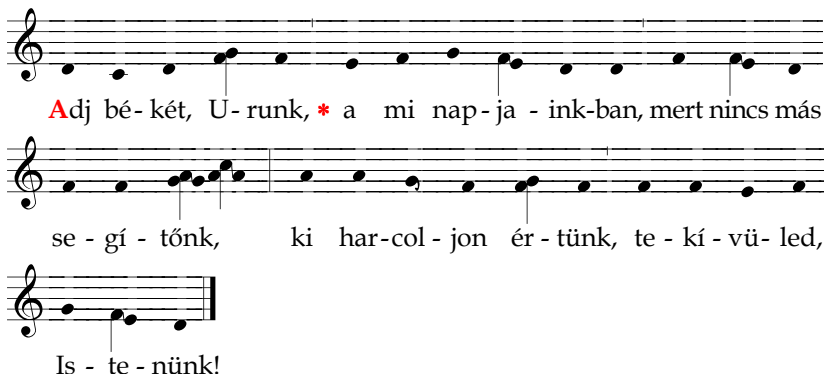
Antiphona · 4

Te in-vo-cá-mus,* te ad-o-rá-mus, te lau-dá-mus,

meg minket az örök üdvösség oltalmával, és engedd, hogy egykor az ő boldog társaságukhoz csatlakozhassunk!

A BÉKÉRŐL

Antifóna · 1

Adj bé-két, U-runk, * a mi nap-ja - ink-ban, mert nincs más
se - gí - tónk, ki har-col - jon ér - tünk, te - kí - vü- led,
Is - te - nünk!

Verzikulus

V. A te erős falaid közt honoljon békesség!

R. És magas tornyaidban legyen mindig bőség!

Könyörgés

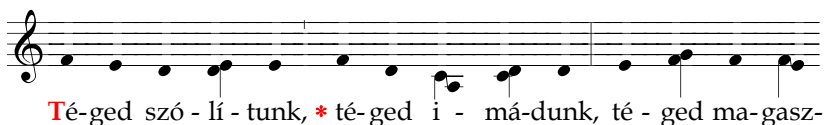
ISTEN, kitől a szent vágyak, a helyes tanácsok és az igaz cselekedetek származnak: add meg szolgálóidnak azt a békét, melyet a világ meg nem adhat, hogy szívünk a te parancsolataidnak átadassék és az ellenség félelmétől megszabadulva a te oltalmadban minden megnyugodjék! A mi Urunk.

Megemlékezések

évközi vasárnapokon a laudesben

A SZENTHÁROMSÁGRÓL

Antifóna · 4

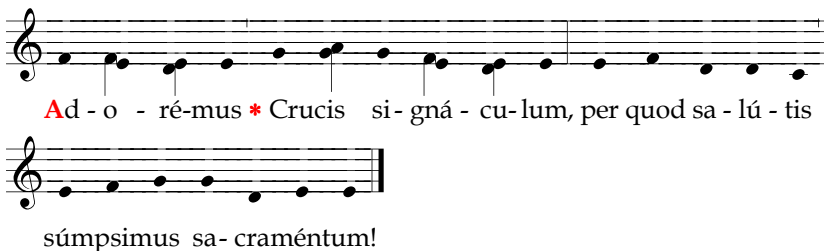
Té-ged szó - lí - tunk, * té-ged í - má-dunk, té - ged ma-gasz-

Versiculus: Benedicámus Patrem. **Oratio:** Omnípotens, sempitérne Deus, qui dedísti nobis, **ut supra** (12.).

DE SANCTA CRUCE

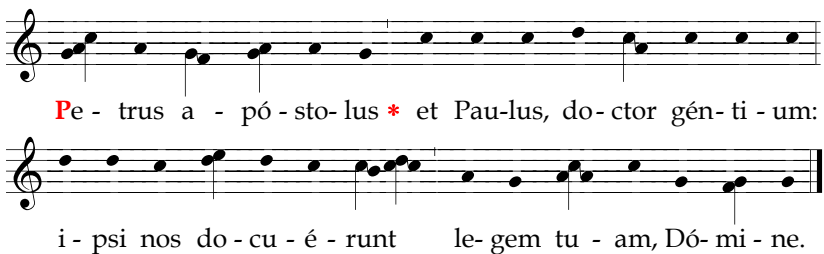
Antiphona · 4

Versiculus: Hoc signum. **Oratio:** Deus, qui Unigéniti Fílii tui, **ut supra** (13.).

DE SANCTIS PETRO ET PAULO APOSTOLIS

Antiphona · 8

Versiculus: In omnem terram. **Oratio:** Deus, cuius délixtera, **ut supra** (15.).

ta - lunk, ó, boldog Szenthá - rom - ság!

Verzikulus: Áldjuk az Atyát és a Fiút. **Könyörgés:** Mindenható és mindörökkévaló Isten, aki házad népének megadtad, **mint föntebb (12.).**

A SZENT KERESZTRŐL

Antifóna · 4

Jer - tek, i - mád - juk * a Ke - resztnek szent je - lét: ál - ta - la

nyertük el az üd - vös - ség szentsé - gét!

Verzikulus: A Keresztnek e jele. **Könyörgés:** Isten, ki megszületett Fiad, **mint föntebb (13.).**

SZENT PÉTER ÉS PÁL APOSTOLOKRÓL

Antifóna · 8

Szent Pé - ter a - pos - tol, * és né - pek ta - ní - tó - ja, Szent Pál:

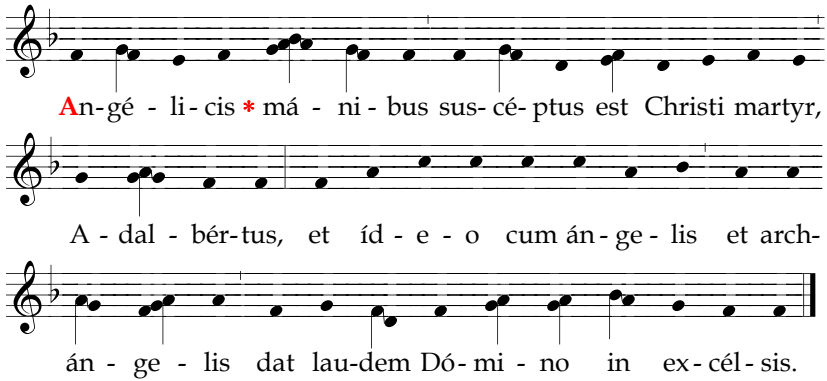

ők ok - tat - tak min - ket a te tör - vé - nyed - re, U - runk.

Verzikulus: Minden földre. **Könyörgés:** Isten, kinek jobbjá, **mint föntebb (15.).**

DE SANCTO ADALBERTO

Antiphona · 6

An-gé - li - cis * má - ni - bus sus-cé-ptus est Christi martyr,
 A - dal - bér-tus, et íd - e - o cum án - ge - lis et arch-
 án - ge - lis dat lau-dem Dó - mi - no in ex-cél - sis.

Versiculus: Glória et honóre. **Oratio:** Deus, qui beátum Adalbértum, *ut supra* (19.).

DE OMNIBUS SANCTIS

Antiphona cottidiana · 8

O - mnes san-cti De - i, * o - rá - te pro no - bis sem-per!

Versiculus: Mirábilis Deus, *ut supra* (19.).

Oratio

DA, quæsumus, Dómine, fidélibus pópulis tuis ómnium sanctórum tuórum semper pia veneratióne lætári et eórum perpétua supplicatióne muníri.

PRO PACE

Antiphona: Da pacem. **Versiculus:** Fiat pax. **Oratio:** Deus, a quo sancta, *ut supra* (20.).

SZENT ADALBERTRŐL

Antifóna · 6

An-gya- lok-nak * ke - ze ál - tal föl- vé - te - tett Krisztus
vér- ta- nú - ja Szent A- dalbert: most angya- lok s ark-an-gya- lok
kó - ru - sá - ban há - lát ad az Úr - nak a ma - gas - ság - ban.

Verzikulus: Dicsőséggel és tisztességgel. **Könyörgés:** Isten, ki Szent Adalbert püspököt, **mint föntebb** (19.).

MINDEN SZENTEKRŐL

Hétköznapi antifóna · 8

Is - ten-nek minden szent-je - i, * kö-nyö- rög- je - tek ér-tünk
min-den-kor!

Verzikulus: Dicsőszéges az Isten, **mint föntebb** (19.).

Könyörgés

ADD, kérünk, Urunk, hogy hívő néped mindig örömet lelje minden szentjeidnek jámbor tiszteletében és szakadatlan imádságukból erőt merítsen.

BÉKÉÉRT

Antifóna: Adj békét, Urunk. **Verzikulus:** A te falaid között. **Könyörgés:** Isten, kitől a szent vágyak, **mint föntebb** (20.).

Suffragia cottidiana

in vesperis dominicarum et diebus ferialibus

DE SANCTIS PETRO ET PAULO APOSTOLIS

Antiphona: Gloriósi príncipes. **Versículus:** In omnem terram. **Oratio:** Deus, cuius déx-
tera, **ut supra** (14.).

DE SANCTO ADALBERTO

Antiphona cottidiana · 1

Be - á - tus vir *A - dal - bér - tus, cla - ris or - tus na - tá -
li - bus, pi - ó - rum pa - rén - tum fí - li - us, vir - tú - te
mí - cu - it clá - ri - us.

Versículus: Glória et honóre. **Oratio:** Deus, qui beátum Adalbértum, **ut supra** (19.).

DE OMNIBUS SANCTIS

Antiphona: Omnes sancti. **Versículus:** Mirábilis. **Oratio:** Da, quæsumus, **ut supra** (22.).

PRO PACE

Antiphona: Da pacem. **Versículus:** Fiat pax. **Oratio:** Deus, a quo sancta, **ut supra** (20.).

Post ultimam orationem

V. Dóminus vobíscum!

R. Et cum spírítu tuo!

Megemlékezések

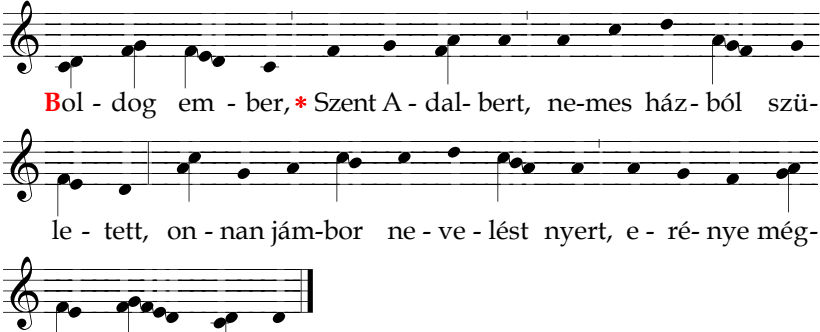
évközi vasárnapokon a vesperásban és köznapokon

SZENT PÉTER ÉS PÁL APOSTOLOKRÓL

Antifóna: Dicsőséges fejedelmek. **Verzikulus:** Minden földre. **Könyörgés:** Isten, kinek jobbra, **mint föntebb** (14.).

SZENT ADALBERTRŐL

Hétköznapi antifóna · 1

Bol - dog em - ber,* Szent A - dal - bert, ne-mes ház - ból szü -
le - tett, on - nan já-m-bor ne - ve - lést nyert, e - ré - nye még -
is fé - nye-sebb.

Verzikulus: Dicsőséggel és tisztességgel. **Könyörgés:** Isten, ki Szent Adalbert püspököt, **mint föntebb** (19.).

MINDEN SZENTEKRŐL

Antifóna: Istennek minden szentjei. **Verzikulus:** Dicsőséges az Isten. **Könyörgés:** Add, kérünk, Urunk, hogy hívő néped, **mint föntebb** (22.).

BÉKÉÉRT

Antifóna: Adj békét. **Verzikulus:** A te falaid. **Könyörgés:** Isten, kitől, **mint föntebb** (20.).

Az utolsó könyörgés után

V. Az Úr legyen veletek!

R. És a te lelkeddel!

V. Benedicámus Dómino!

R. Deo grátias!

Præter primam et completorium additur:

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiészant in pace!

R. Amen.

Deinde dicitur Pater noster *secreto, nisi sequatur alia hora.*

Septem psalmi pænitentiales pro fidelibus defunctis

Diebus ferialibus per Quadragesimam nullum fit suffragium, sed dicitur:

Ad matutinum	psalmus 6:	Dómine, ne in furóre <i>primum</i> (I. 19.)
Ad primam	psalmus 31:	Beáti, quorum remíssæ (I. 56.)
Ad tertiam	psalmus 37:	Dómine, ne in furóre <i>secundum</i> (I. 65.)
Ad sextam	psalmus 50:	Miserére mei, Deus, secúndum magnam (98.)
Ad nonam	psalmus 101:	Dómine, exáudi oratiónem meam, et clamor (I. 159.)
Ad vespas	psalmus 129:	De profúndis clamávi (143.)
Ad completorium	psalmus 142:	Dómine, exáudi oratiónem meam, áuribus (168.)

Et *concluduntur cum* Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua líceat eis!

KÝRIE, eléison! Christe, eléison! Kýrie, eléison!
Pater noster *totum secreto.*

V. Requiészant in pace!

R. Amen.

Post singulas horas Antiphona finalis beatæ Mariæ Virginis

Iuxta modum curiæ Romanæ in fine laudum, vel, si post laudes immediate subsequatur alia hora, in fine ultimæ horæ, sicuti et semper in fine completorii, quamvis immediate sequatur matutinum diei sequentis, tam in publica, quam in privata divini officii recitatione, atque in publica semper recitatione post alias quascumque horas, si tunc terminetur officium et discedatur a choro, dicitur una ex infrascriptis antiphonis pro tempore. Post laudes ac ceteras horas præter completorium, dicto Fidélium ánimæ et oratione dominica, secreto recitata, subiungitur:

V. Mondjunk áldást az Úrnak!

R. Istennek legyen hála!

A primán és a kompletóriumon kívül hozzátesszük:

V. A hívek lelkei Isten irgalmasságából békességben nyugodjanak!

R. Ámen.

Végül elmondatik a Mi Atyánk csöndben, ha nem következik másik óra.

A hét bűnbánati zsoltár az elhunyt hívekért

Nagyböjt köznapjain egyáltalán nincsenek megemlékezések, hanem elmondatik:

Laudesre	a 6. zsoltár:	Uram, ne büntess engem haragodban 1. (I. 19.)
Primára	a 31. zsoltár:	Boldogok, akiknek megbocsáttatik (I. 56.)
Terciára	a 37. zsoltár:	Uram, ne büntess engem haragodban 2. (I. 65.)
Szextára	az 50. zsoltár:	Könyörülj rajtam, Isten, a te nagy (98.)
Nónára	a 101. zsoltár:	Uram, hallgasd meg az én könyörgésemet (I. 159.)
Vesperásra	a 129. zsoltár:	A mélységekből kiáltok hozzád, ó, Uram (143.)
Kompletóriumra	a 142. zsoltár:	Uram, hallgasd meg imádságomat (168.)

És doxológia helyett így fejezzük be őket: Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik, és az örök világosság fényeskedjék nekik!

URAM, irgalmazz! Krisztus, kegyelmezz! Uram, irgalmazz!
Mi Atyánk végig csöndben.

V. Nyugodjanak békességben!

R. Ámen.

Az egyes órák után A Boldogságos Szűz Mária záró antifónája

A római kúria szokása szerint a laudes végén, vagy ha a laudes után mindjárt másik óra következik, az utolsó óra végén, a kompletórium végén pedig mindig, akkor is, ha mindjárt következik a másnap matutínus, mind a nyilvános, mind a magánzsolozsmában, a nyilvános zsolozsmában pedig bármely óra után, ha azzal fejeződik be a zsolozsma és eltávozzunk a kórusból, elmondatik egy az alábbi antifónák közül az időszaknak megfelelően. A laudes és a többi óra után (a kompletórium kivételével) a Megholt hívek és az Úr imádsága után, melyet csöndben mondunk, ezt mondjuk:

V. Dóminus det nobis suam pacem!

R. Et vitam ætérnam, amen!

Atque statim dicitur antiphona finalis, ut infra. Post completorium vero, recitata benedictione Benedícat et custódiat nos, **immediate subiungitur antiphona finalis, ut infra:**

A VESPERIS SABBATI ANTE DOMINICAM PRIMAM ADVENTUS
usque ad Purificationem inclusive

Antiphona · 5

Al - - ma * Redem-ptó - ris Ma - ter, quæ pér -

vi - a cæ - li por - ta ma - nes, et stel - la

ma - ris: suc - cúr - re ca - dén - ti, súr - ge - re qui cu -

rat, pó - pu - lo, tu, quæ ge - nu - í - sti, na - tú - ra

mi - rán - te, tu - um sanctum Ge - ni - tó - rem, Vir - go

pri - us ac po - sté - ri - us, Ga - bri - é - lis ab o - re

sumens il - lud A - ve, pec - ca - tó - rum mi - se - ré - re!

V. Az Úr adja meg nekünk az ő békességét!

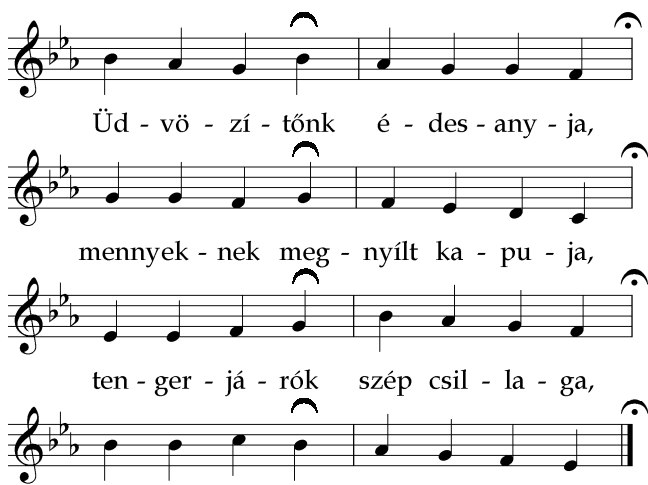
R. És az örök életet, ámen!

És mindjárt következik a záró antifóna, mint alább. A kompletórium után viszont, ha elhangzott az Áldjon és őrizzen meg áldás, mindjárt az alábbi záró antifóna következik:

AZ ÁDVENT KEZDETE ELŐTTI SZOMBAT VESPERÁSÁTÓL

Gyertyaszentelőig bezárólag

Az Alma Redemptoris antifóna népének-változata:

Üd - vö - z í - tőnk é - des - any - ja,
mennye - k nek meg - nyílt ka - pu - ja,
ten - ger - já - rók szép csil - la - ga,
bol - dog - sá - gos Szűz Má - ri - a!

Légy segítség hű népednek,
az elesett bűnösöknek,
ki szülője Istenednek,
anyja lettél Teremtődnek!

Mert angyali köszöntésre,
rád szállott az Úr Szentlelke,
ekkor lett az örök Ige
szűz méhednek szűz gyümölcse.

Azért, édes Isten Anyja,
légy bűnösök szószólója,
botló lábunk támasztója,
üdvösségünk nyílt kapuja!

Adjunk hálát az Istennek,
Atya-, Fiú-, Szentléleknek,
három személy főliségének,
egymivoltú Istenségnek!

In Adventu:

V. Angelus Dómini nuntiávit Mariæ.

R. Et concépit de Spíritu Sancto.

Oratio Orémus!

GRÁTIAM tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde, ut, qui, ángelo nuntiánte, Christi, Fílii tui incarnationem cognóvimus, per passiónem eius et Crucem ad resurrectionis glóriam perducámur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

In primis vesperis Nativitatis et deinceps:

V. Post partum, Virgo, invioláta permansísti.

R. Dei Génitrix, intercède pro nobis!

Oratio Orémus!

DEUS, qui salútis æternæ beatæ Mariæ virginitáte fecúnda humano géneri præmia præstitísti: tríbe, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum, Iesum Christum, Fílium tuum. **R.** Amen.

POST PURIFICATIONEM

id est a fine completorii illius diei secundi Februarii inclusive, etiam quando transfertur festum Purificationis beatæ Mariæ Virginis, usque ad feriam quintam in Cena Domini exclusive

Antiphona · 6

A - ve, * Re - gí - na cæ - ló - rum, a - ve,

Dó - mi - na an - ge - ló - rum, sal - ve, ra - dix, sal - ve,

por - ta, ex qua mun - do lux est or - ta, gau - de, Vir -

Ádventben:

V. Az Úr angyala köszönté a Boldogságos Szűz Máriát.

R. És ő méhébe fogadá Szentlélektől Szent Fiát.

Könyörgés Könyörödjünk!

KÉRÜNK téged, Úr Isten, önts lelkünkbe szent kegyelmedet, hogy akik az angyali üzenet által Szent Fiadnak, Jézus Krisztusnak megtestesülését megismertük, az ő kinszenvedése és keresztye által a föltámadás dicsőségébe vitessünk. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. **R.** Ámen.

Karácsony első vesperásában és utána:

V. Szülésed után sértetlen szűz maradtál.

R. Istennek Szülője, esedezz érettünk!

Könyörgés Könyörödjünk!

ISTEN, ki a boldogságos Szűz Mária termékeny szüzessége által az emberi nemnek az örök üdvösséget megadtad: add, kérünk, hogy érezzük annak közbenjárását, ki által méltók lettünk befogadni az élet szerzőjét, a mi Urunkat, Jézus Krisztust. **R.** Ámen.

GYERTYASZENTELŐ UTÁN

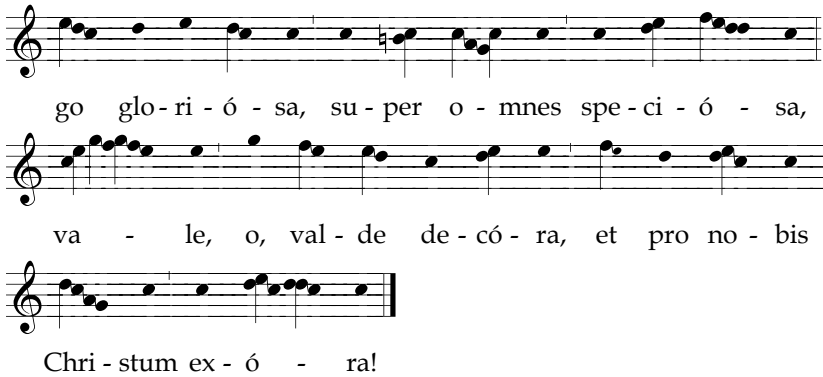
azaz február másodikának kompletóriumától bezárólag, akkor is,
ha Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepét áthelyezzük,
nagycsütörtökig kizárólag

Az Ave, Regina cælórum antifóna népének-változata:

Mennyor - szág - nak Ki - rály - né - ja,
an - gya - lok - nak szent Asz - szo - nya,
ál - dott gyö - kér, Szűz Má - ri - a,

27a ORDINARIUM DIVINI OFFICII | ANTIPHONA FINALIS

go glo - ri - ó - sa, su - per o - mnes spe - ci - ó - sa,
 va - le, o, val - de de - có - ra, et pro no - bis
 Chri - stum ex - ó - ra!

Versiculus

V. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta!

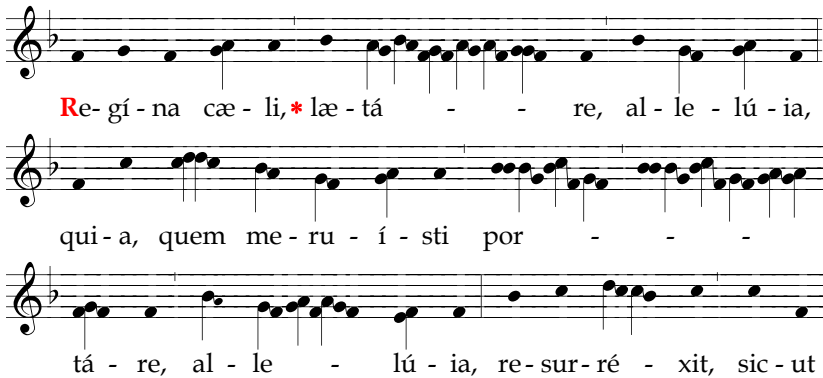
R. Da mihi virtútem contra hostes tuos!

Oratio Orémus!

CONCÉDE, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium, ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis eius auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus! Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. **R.** Amen.

A COMPLETORIO SABBATI SANCTI
 usque ad nonam sabbati post Pentecosten inclusive

Antiphona · 6

Re - gí - na cæ - li, * læ - tá - - re, al - le - lú - ia,
 qui - a, quem me - ru - í - sti por - - -
 tá - re, al - le - lú - ia, re - sur - ré - xit, sic - ut

A ZSOLOZSMA ÁLLANDÓ RÉSZEI | MÁRIA-ANTIFÓNA 27b

űd - vőz - légy, Krisz - tus szent Any - ja!

Teáltalad e világra,
új világosság virrada:
örülj dicsőség virága,
kinél szebb nem jött világra!

Áldott légy, drágalátos Szűz,
Isten véled, szép virág, Szűz,
mennyen Szent Fiad mellett ülsz,
s tudjuk, rajtunk is könyörülsz!

Verzikulus

V. Tégy méltóvá engem, Szent Szűz, a te dicséretedre!

R. Adj erőt a te ellenségeid ellen!

Könyörgés Könyörögjünk!

ADJ, irgalmas Isten, gyarlóságunknak oltalmat, hogy akik az Is-
ten Szent Anyjának emlékezetét tiszteljük, az ő esedezésének
segítségével vétkeinkből fölkeljünk! Ugyanazon a mi Urunk, Jézus
Krisztus által. **R.** Ámen.

NAGYSZOMBAT KOMPLETÓRIUMÁTÓL

a pünkösdi utáni szombat nónájáig bezárólag

A Regina caeli antifóna népének-változata:

1. Menny-nek Ki - rály - né Asz - szo - nya,

2. A - mint meg - mon - dot - ta va - la,

ő - rülj, szép Szűz, al - le - lu - ja!
fől - tá - ma - dott, al - le - lu - ja!

Versiculus

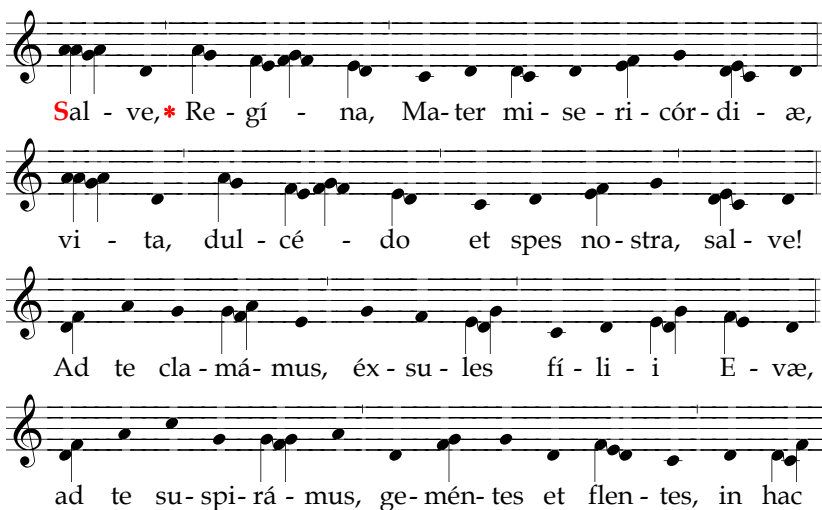
V. Gaude et lætare, Virgo María, alleluia!**R.** Quia surrexit Dóminus vere, allelúia!

Oratio Orémus!

DEUS, qui per resurrectionem Fílii tui, Dómini nostri, Iesu Christi, mundum lætificáre dignátus es: præsta, quæsumus, ut per eius Genitrícem, Vírginem Mariám, perpétuæ capíamus gáudia vitæ. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. **R.** Amen.

A PRIMIS VESPERIS FESTI SANCTISSIMÆ TRINITATIS
usque ad nonam sabbati ante Adventum

Antiphona · 1

Mert kit mé - hed - ben hor - doz - ni
I - mádd Is - tent, hogy le - mos - sa
mél - tó vol - tál, al - le - lu - ja:
bú - ne - in - ket, al - le - lu - ja!

Verzikulus

V. Örülj és vigadj, Szűz Mária, alleluja!

R. Mert bizonynal föltámadott az Úr, alleluja!

Könyörgés Könyörödjünk!

ISTEN, ki szent Fiadnak, a mi Urunk Jézus Krisztusnak föltámadásával a világot megörvendeztetni méltóztattál: add, kérünk, hogy az ő anyja, Szűz Mária által az örök élet örömeit elnyerhessük. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. **R.** Ámen.

SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAPJÁNAK ELSŐ VESPERÁSÁTÓL

az ádvent előtti szombat nónájáig

A Salve, Regína antifóna népének-változata:

Menny-or - szág - nak Ki - rály - né - ja,
ir - gal - mas - ság - nak szent Any - ja!

la - cri - má - rum val - le. E - ia er - go, ad - vo - cá - ta
no - stra, il - los tu - os mi - se - ri - cór - des ó - cu - los
ad nos con - vér - te, et Ie - sum, be - ne - dí - ctum fructum
ven - tris tu - i, no - bis post hoc ex - sí - li - um
os - tén - de! O, cle - mens, o, pi - a, o,
dul - cis Vir - go Ma - rí - a!

Versiculus**V.** Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix!**R.** Ut digni efficiámur promissionibus Christi!**Oratio** Orémus!

OMNÍPOTENS, sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis Matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu Sancto cooperánte, præparásti: da, ut cuius commemoratióne lætámur, eius pia intercessióne ab instántibus malis et a morte perpétua liberémur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Absoluta vero antiphona finali cum versu et oratione, concluditur:

V. Divínium auxílium máneat semper nobíscum!**R.** Amen.

Évának árva fiai,
számkivetett maradéki,
siralminak örökösi,
sok nyavalyáknak hajléki,

E siralomnak völgyében
kik kesergünk nagy ínségben,
hozzád sóhajtunk mennyégbe,
hol vagy örök dicsőségbe.

Azért, szószólónk, szemedet,
fordítsd hozzánk kegyelmedet,
és a te bűnös népedet,
oltalmazd híveidet!

Ó, édes Szűz, irgalmadat,
mutasd meg kegyes voltodat,
holtunk után Szent Fiadat
mutasd meg, boldogságunkat!

Verzikulus

V. Imádkozzál érettünk, Istennek Szent Anyja!

R. Hogy méltók lehessünk a Krisztus ígéreteire!

Könyörgés Könyörögjünk!

MINDENHATÓ, örök Isten, ki a dicsőséges Szűz Máriának testét és lelkét, hogy Szent Fiadnak méltó hajléka legyen, a Szentlélek munkálkodása által előkészítetted: add, hogy akik emlékezetén örvendezünk, kegyes közbenjárása által minden ránk következő veszélytől és az örök haláltól megszabaduljunk! Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. **R.** Ámen.

A záró antifóna, verzikulus és könyörgés után így fejezzük be:

V. Isten segítsége maradjon mindenkor mivelünk!

R. Ámen.

Deinde dicitur **secreto** Pater noster; Ave, María **et** Credo. Si post completorium immediate sequatur matutinum, tunc bis dicitur Pater noster; Ave, María **et** Credo, pro fine videlicet officii diei præcedentis et pro initio officii diei sequentis.

Post divinum officium

Cum expletum fuerit officium, laudabiliter dicitur sequens oratio, quam devote post officium recitantibus Summus Pontifex Leo X defectus et culpas, in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas, indulsit. Dicitur autem flexis genibus in privata etiam recitatione, præterquam ab iis, qui ob certam infirmitatis vel gravioris impedimenti causam nequeant genuflectere:

S ACROSÁNCTÆ et individuae Trinitāti, crucifixi Dómini nostri, Iesu Christi humanitāti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fecúndæ integritāti et ómnium sanctórum universitāti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra nobisque remíssio ómnium peccatórum per infiníta sæcula sæculórum!

R. Amen.

V. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

R. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Et dicitur **secreto** Pater noster **et** Ave, María.

Vel alia oratio

S ÚSCIPE, piússime Deus, méritis beatíssimæ Vírginis Maríæ et ómnium sanctórum tuórum obséquium servitútis meæ, et, si quid in his láudibus digne egi, propítius réspice, et quod negligénte vel indevóte factum est, cleménter ignósce! Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Majd csöndesen elmondatik a Mi Atyánk, az Üdvözlégy, Mária és a Hiszek egy. Ha a kompletórium után közvetlenül végezzük a matutíniumot, akkor kétszer mondatik a Mi Atyánk, az Üdvözlégy, Mária és a Hiszek egy, mégpedig előbb az előző nap zsolozsmájának befejezésétől, majd a következő nap zsolozsmájának kezdetétől.

Zsolozsmázás után

A zsolozsma elvégzése után dicséretes elmondani az alábbi imádságot, amelyre X. Leó pápa mindazoknak, akik áhítattal elvégzik, megadta a zsolozsmázás során emberi törekénységből elkövetett hibák és fogyatékokosságok bocsánatát. Magányos imádkozáskor is térden állva mondjuk, kivéve azokat, akik ezt egészségi állapotuk miatt vagy más súlyos akadály következtében nem tudják megtenni:

A legszentebb és oszthatatlan Háromságnak, a mi megfeszített Urunk, Jézus Krisztus emberségének, a boldogságos és dicsőséges, mindenkor Szűz Mária termékeny érintetlenségének és minden szentek egyességének legyen örök dicséret, tisztesség, erő és dicsőség minden teremtménytől, nekünk pedig minden bűneink bocsánata örökkön örökké! **R.** Ámen.

V. Boldog Szűz Mária méhe, mely az örök Atya Fiát hordozta.

R. És boldogok az emlők, melyek Krisztust, az Urat szoptatták.

És csöndben elmondjuk a Mi Atyánk-ot és az Üdvözlégy, Mária-t.

Vagy másik könyörgés:

FOGADD el, legkegyelmesebb Isten, a Boldogságos Szűz Mária és minden szentek érdemeiért köteles szolgálatomat, és ha ezen dicséreteket mondván bármit méltóképpen cselekedtem, tekintsd jóságosan, amit pedig hanyagul vagy odaadás nélkül végeztem, bocsásd meg irgalmasan! Krisztus, a mi Urunk által. **R.** Ámen.

PSALTERIUM

ZSOLTÁROS RÉSZ

VASÁRNAP

laudes

Antifóna · 2

lú - ia.

Antiphona · 8g2

Gló - ri - a. E u o u a e.

Psalmus 99.

IUBILÁTE Deo, omnis **terra**, *
servíte Dómino *in lætítia*!

Introíte in conspéctu **eius** *
in exsultatióne!

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est **Deus**, *
ipse fecit nos, *et non ipsi* nos!

Pópulus eius et oves páscuæ eius, †
introíte portas eius in confessióne, *
átria eius in hymnis, *confitémini illi*!

Laudáte nomen eius, →
quóniam suávis est Dóminus, †
in ætérnum misericórdia **eius**, *
et usque in generatióne et generatióne *véritas eius*.

Glória Patri et Fílio *
et Spirítui **S**ancto,

Sicut erat in princípio et nunc et **semper** *
et in sæcula *sæculórum*! Amen.

Antiphona

Gló - ri - a et ho - nor et be - ne - dí - cti - o se - dén -

ti su - per thro-num, vi - vén - ti in sæ - cu - la sæ - cu -

Antifóna · 2

Di-cső-ség, ál-dás és tisz-te - let.

99. zsoltár

UJJONGJATOK az Istennek, minden földek, *
szolgáljatok az Úrnak vigassággal!

Járuljatok az ő színe elé *
örvendéssel!

Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten, †
ő alkotott minket, és nem mi **magunkat**, *
az ő népe vagyunk, és legelőjének juhái!

Lépjetek be kapuin hálaadással, †
az ő csarnokaiba dicsérő énekkel, *
adjatok hálát neki, és áldjátok az ő nevét!

Mert édes az Úr, †
és az ő irgalmassága örökkévaló, *
nemzedékről nemzedékre az ő hűsége.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Di-cső-ség, ál-dás és tisz-te - let a tró-nu-son ü - lő- nek:

az ö - rök-kön ö - rök-ké é - lő Is - ten-nek!

ló-rum!

Antiphona · 8g1

De - us. E u o u a e.

Psalmus 62.

DEUS, † Deus **meus**, *
ad te de *luce* **vígilo**.

Sitívit in te ánima **mea**, *
 quam multipliciter tibi *caro mea*,
 In terra desérta et ínvia et inaquósa! †
 Sic in sancto appáruí **tibi**, *
 ut vidérem virtútem tuam et glóriam **tuam**.

Quóniam mélior est misericórdia tua super **vitas**, *
lábia mea **laudábunt** te.

Sic benedícam te in vita **mea**, *
et in nómine tuo levábo *manus meas*.

Sicut ádipe et pinguédine, repleátur ánima **mea**, *
et lábiis exsultatiónis laudábit os **meum**.

Si memor fui tui super stratum meum, †
in matutinis meditabor **in** te, *
quia fuísti adiutor **meus**.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, †
adhæsit ánima mea **post** te, *
me suscepit *déxtera tua*.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, †
introbunt in inferióra **terræ**, *
tradéntur in manus gládii, partes **vúlpium** erunt.

Rex vero lætābitur in Deo, †
 laudabūntur omnes, qui iurant in eo, *
 quia obstrūctum est os loquētiū *iniqua*.

Psalmus 66.

DEUS misereatur nostri, et benedícat **nobis**, *
illúminet vultum suum super nos, et misereatur **nostri**,

Antifóna · 2

Kö-nyö-rül-jön rajtunk az Is - ten.

62. zsoltár

ISTEN, én Istenem, *
 tehozzád ébredek virradatkor.
Téged szomjazik az én lelkem, †
 utánad sóvárog az én **testem** *
 a puszta és úttalan és víz nélküli földön.
Így jelenek meg a szentélyben előtted, *
 hogy lássam hatalmadat és dicsőségedet.
Mert jobb a te irgalmasságod, mint az **élet**, *
 az én ajkaim dicsérnek téged.
Így áldalak téged **életemben**, *
 és a te nevedben emelem föl a kezeimet.
Mint kövér és bőséges táplálékkal, teljék meg az én **lelkem**, *
 és vigasságos ajakkal dicsér az **én** szám!
Ha rólad emlékezem **ágyamon**, *
 reggel is rólad gondolkodom.
Mert te lettél **segítóm**, *
 és szárnyad árnyékában örvendezem.
Lelkem tehozzád ragasz**kodik**, *
 a te jobbod fölvelt **engem**.
Azok pedig hiába üldözték lelkemet, †
 alábuknak a föld **mélyébe**, *
 a kard élére jutnak, a sakálok martaléka **lesznek**.
A király pedig vigadni fog az Istenben, †
 megdicsőülnek mind, akik reá föles**küdtek**, *
 mert elnémíttatott a gonoszát szólók **szája**.

66. zsoltár

KÖNYÖRÜLJÖN rajtunk az Isten, és áldjon meg **minket**, *
 világosítsa reánk az ő orcáját, és könyörüljön **rajtunk**,

Ut cognoscámus in terra viam **tuam**, *
in ómnibus géntibus salutáre **tuum**!

Confiteántur tibi pópuli, **Deus**, *
confiteántur tibi pópuli **omnes**!

Læténtur et exsúltent gentes, †
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, *
et gentes in terra **dírigis**!

Confiteántur tibi pópuli, **Deus**, †
confiteántur tibi pópuli **omnes**, *
terra dedit *fructum suum*!

Benedícat nos **Deus**, **Deus noster**, →
benedícat nos **Deus**, *
et métuant eum omnes *fines terræ*!

Glória Patri et **Fílio** *
et **Spirítui Sancto**,

Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
et in *sæcula sæculórum*! **Amen**.

Antiphona

De - us mi - se - re - á - tur no - stri, et be - ne - dí - cat
no - bis, il - lú - mi - net vul - tum su - um su - per nos, et
mi - se - re - á - tur no - stri!

Antiphona · 8g1

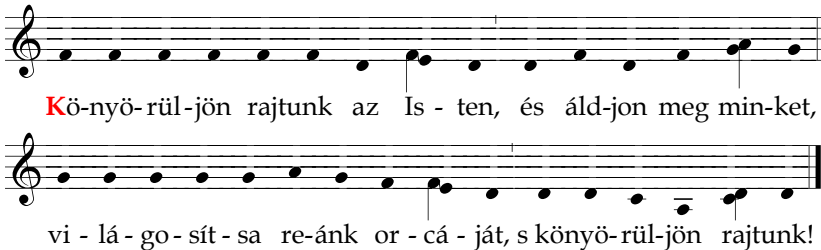
Be - ne - dí - cti - o. E u o u a e.

Canticum trium puerorum

BENEDÍCITE, ómnia ópera Dómini, **Dómino**, *
laudáte et superexaltáte *eum in sæcula*!

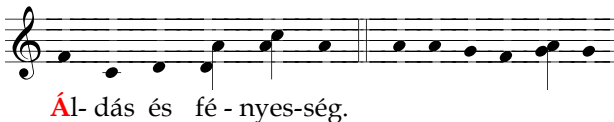
Hogy megismerjük a földön a te **utadat**, *
s minden nemzet meglássa a te **üdvösségedet**!
Hálát adjanak neked a népek, ó, **Isten**, *
hálát adjanak neked minden nemzetek!
Örüljenek és vigadjanak a nemzetségek, †
mert te igazságban ítéled a **népeket**, *
s kormányozod a földön a nemzeteket!
Hálát adjanak neked a népek, ó, **Isten**, †
hálát adjanak neked minden **nemzetek**, *
megadta a föld az ő **gyümölcset**!
Áldjon meg minket az **Isten**, a mi **Istenünk**, †
áldjon meg minket az **Isten**, *
és féljék őt a földnek minden **határai**!
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és Szentlélek **Istennek**,
Miképpen kezdetben **vala**, most és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Könyö-rül-jön rajtunk az Is - ten, és áld-jon meg min-ket,
vi - lá - go - sít - sa re-ánk or - cá - ját, s könyö-rül-jön rajtunk!

Antifóna · 1g

Ál- dás és fé - nyes-ség.

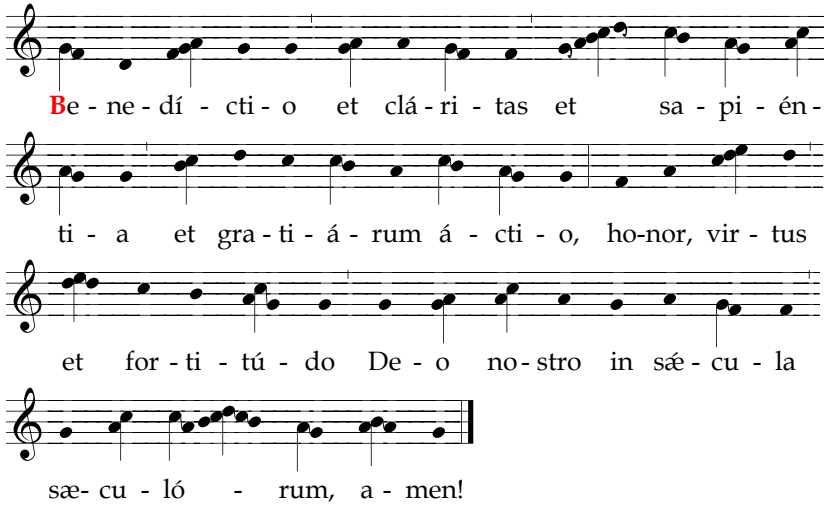
A három ifjú éneke

ÁLDJÁTOK, az Úr minden teremtményei, az **Urat**, *
dicsérjétek és magasztaljátok őt **mindörökké**!

- B**enedícite, ángeli Dómini, **Dómino**, *
 benedícite, *cæli*, **Dómino**!
- B**enedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, **Dómino**, *
 benedícite, omnes virtútes Dómini, **Dómino**!
- B**enedícite, sol et luna, **Dómino**, *
 benedícite, stellæ *cæli*, **Dómino**!
- B**enedícite, omnis imber et ros, **Dómino**, *
 benedícite, omnes spíritus *Dei*, **Dómino**!
- B**enedícite, ignis et æstus, **Dómino**, *
 benedícite, frigus et *æstus*, **Dómino**!
- B**enedícite, rores et pruína, **Dómino**, *
 benedícite, gelu et *frigus*, **Dómino**!
- B**enedícite, glácies et nives, **Dómino**, *
 benedícite, noctes et *dies*, **Dómino**!
- B**enedícite, lux et ténebræ, **Dómino**, *
 benedícite, fúlgura et *nubes*, **Dómino**!
- B**enedícat terra **Dóminum**, *
 laudet et superexáltet *eum in sæcula*!
- B**enedícite, montes et colles, **Dómino**, *
 benedícite, univérsa germinántia in *terra*, **Dómino**!
- B**enedícite, fontes, **Dómino**, *
 benedícite, mária et flúmina, **Dómino**!
- B**enedícite, cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, **Dómino**, *
 benedícite, omnes vólucres *cæli*, **Dómino**!
- B**enedícite, omnes béstiæ et pécora, **Dómino**, *
 benedícite, filii *hóminum*, **Dómino**!
- B**enedícat Israel **Dóminum**, *
 laudet et superexáltet *eum in sæcula*!
- B**enedícite, sacerdótes Dómini, **Dómino**, *
 benedícite, servi Dómini, **Dómino**!
- B**enedícite, spíritus et ánimæ iustórum, **Dómino**, *
 benedícite, sancti et húmiles *corde*, **Dómino**!
- B**enedícite, Ananía, Azaría, Mísael, **Dómino**, *
 laudáte et superexaltáte *eum in sæcula*!
- B**enedicámus Patrem et Fílium cum Sancto **Spíritu**, *
 laudémus et superexaltémus *eum in sæcula*!
- B**enedíctus es, Dómine, in firmaménto *cæli*, *
 et laudábilis et gloriósus et superexaltátus *in sæcula*!

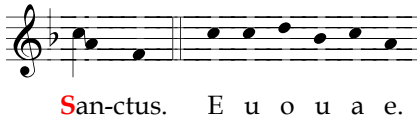
- Áldjátok, az Úr angyalai, az Urat, *
 áldjátok, egek, az Urat!
- Áldjátok, minden egek fölötti vizek, az Urat, *
 áldjátok, az Úr minden erői, az Urat!
- Áldjátok, nap és hold, az Urat, *
 áldjátok, az ég csillagai, az Urat!
- Áldjátok, minden záporosó és harmat, az Urat, *
 áldjátok, Isten minden szelei, az Urat!
- Áldjátok, tűz és forróság, az Urat, *
 áldjátok, hideg és hőség, az Urat!
- Áldjátok, harmat és zúzmara, az Urat, *
 áldjátok, fagy és hideg, az Urat!
- Áldjátok, jég és hó, az Urat, *
 áldjátok, éjek és napok, az Urat!
- Áldjátok, világosság és sötétség, az Urat, *
 áldjátok, villámok és felhők, az Urat!
- Áldja a föld az Urat, *
 dicsérje és magasztalja őt *mindörökké!*
- Áldjátok, hegyek és halmok, az Urat, *
 áldjátok, a föld minden növényei, az Urat!
- Áldjátok, kútforrások, az Urat, *
 áldjátok, tengerek és folyóvizek, az Urat!
- Áldjátok, cethalak és minden, ami a vízben mozog, az Urat, *
 áldjátok, az ég madarai, az Urat!
- Áldjátok, vad és szelíd állatok mind, az Urat, *
 áldjátok, emberek fiai, az Urat!
- Áldja Izráel az Urat, *
 dicsérje és magasztalja őt *mindörökké!*
- Áldjátok, az Úr papjai, az Urat, *
 áldjátok, az Úr szolgálói, az Urat!
- Áldjátok, igazak lelke és szelleme, az Urat, *
 áldjátok, szentek és alázatos szívűek, az Urat!
- Áldjátok, Ananiás, Azariás és Misael, az Urat, *
 dicsérjétek és magasztaljátok őt *mindörökké!*
- Áldjuk az Atyát és a Fiút a Szentlélekkel **együtt**, *
 dicsérjük és magasztaljuk őt *mindörökké!*
- Áldott vagy, Uram, az ég erősségében, *
 dicséretes és dicsőséges és magasztos *mindörökké.*

Antiphona

Be - ne - dí - cti - o et clá - ri - tas et sa - pi - én -
 ti - a et gra - ti - á - rum á - cti - o, ho - nor, vir - tus
 et for - ti - tú - do De - o no - stro in sæ - cu - la
 sæ - cu - ló - rum, a - men!

Antiphona · 5a

San-ctus. E u o u a e.

Psalmus 148.

LAUDÁTE Dóminum *de cælis*, *
 laudáte eum **in excélsis**!

Laudáte eum, omnes *ángeli eius*, *
 laudáte eum, omnes **virtútes eius**!

Laudáte eum, *sol et luna*, *
 laudáte eum, omnes **stellæ et lumen**!

Laudáte eum, *cæli cælórum*, *
 et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent **nomen Dómini**!

Quia ipse *dixit, et facta sunt*, *
 ipse mandávit, **et creáta sunt**.

Státuit ea in ætérnum et in *sæculum sæculi*, *
 præcéptum pósuit, et non **præteríbit**.

Laudáte Dóminum *de terra*, *
 dracónes et omnes **abyssi**!

Antifóna

Ál- dás és fé - nyes-ség, bölcses-ség és há - la - a - dás,
tisz-te - let és di - cső - ség Is - te-nünk-nek mindö - rök-ké!

Antifóna · 5

Szent.

148. zsoltár

DICSÉRJÉTEK az Urat a **mennye**kben, *
dicsérvétek őt a **magassá**gban!
Dicsérvétek őt, minden **angyalai**, *
dicsérvétek őt, minden **seregei**!
Dicsérvék őt a nap és a **hold**, *
dicsérvék őt mind a **fénylő csillagok**!
Dicsérvék őt az egeknek **egei**, *
és minden **vizek**, melyek az egek **fölött vanna**k!
Dicsérvék az Úrnak **nevét**, *
mert ő **parancsolt**, és **lettek**!
Elrendelte őket örökké és minden **időkre**, *
parancsot adott, mely **el** nem **múlik**.
Dicsérvétek az Urat a **földön**, *
ti, sárkányok és **minden mély**ségek,

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus *procellárum*, *
 quæ faciunt **verbum eius**,
Montes et *omnes colles*, *
 ligna fructífera et **omnes cedri**,
Béstiae et *univérſa pécora*, *
 serpéntes et **vólucres pennátæ**,
Reges terræ et *omnes pópuli*, *
 príncipes et **omnes iúdiceſ terræ**,
Iúvenes et vírgines, †
 senes cum iunióribus →
 laudent *nomen Dómini*, *
 quia exaltátum est nomen **eius solíus**!
Conféſſio eius super *cælum et terram*, *
 et exaltávit cornu **pópuli sui**.
Hymnus ómnibus *sanctis eius*, *
 fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

CANTÁTE Dómino cánticum **novum**, *
 laus eius in ecclésia **sanctórum**!
Lætétur Israel in eo, qui *fecit eum*, *
 et fílii Sion exsúltent in **rege suo**!
Laudent nomen *eius in choro*, *
 in týmpano et psaltério **psallant ei**!
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo **suo**, *
 et exaltábit mansuétos **in salútem**.
Exsultábunt *sancti in glória*, *
 lætabúntur in cubílibus **suis**.
Exaltatiónes Dei in gútture *eórum*, *
 et gládii ancípites in **mánibus eórum**,
Ad faciéndam vindíctam in *natió nibus*, *
 increpatiónes in **pópulis**,
Ad alligándos reges eórum in *compédibus*, *
 et nóbiles eórum in **mánicis férreis**,
Ut fáciant in eis iudícium *conſcríptum*, *
 glória hæc est ómnibus **sanctis eius**.

Psalmus 150.

LAUDÁTE Dóminum in *sanctis eius*, *
 laudáte eum in firmaménto virtútis **eius**!

Tűz és jégeső, hó és **ködök**, *
 forgószelek, kik az ő igéjét **cselekszitek**,
Hegyek és minden **halmok**, *
 gyümölcsfák és **minden cédrusok**,
Ti, vadak és szelíd **állatok**, *
 kígyók és **tollas madarak**,
Földi királyok és minden **népek**, *
 főemberek és minden bírái a **földnek**,
Ifjak és szüzek, *
 (!) **vének és gyermekek!**
Dicsérjétek az Úr **nevét**, *
 mert egyedül csak az **ő** neve **magasztos!**
Dicsősége kiárad az égre és a **földre**, *
 és felmagasztalta az ő **népének fejét**.
Dicsérő ének ez minden **szentjének**, *
 a népnek, mely **hozzá tartozik**.

149. zsoltár

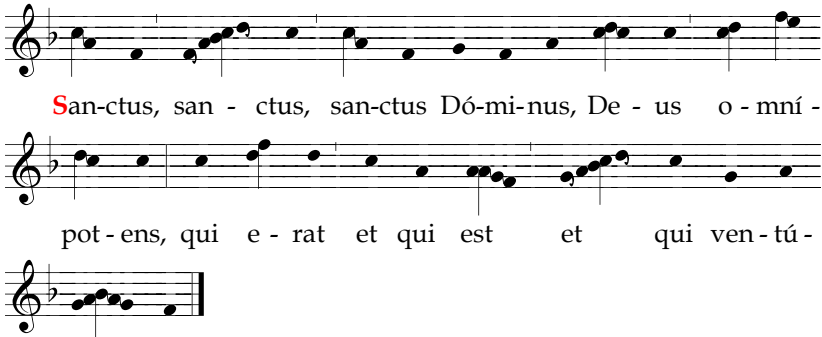
É NEKELJÉTEK az Úrnak új **éneket**, *
 az ő dicsérete szóljon a szentek gyülekezetében!
Vigadjon Izráel abban, ki őt **alkotta**, *
 és Sion fiai ujjongjanak **királyukban!**
Dicsérjék az ő nevét éneklő **karban**, *
 dobbal és orgonával **zengjenek néki!**
Mert kedvét találja az Úr az ő **népében**, *
 és az alázasokat felmagasztalja **üdvösségre**.
Ujjongjanak a szentek a dicsőségben, *
 és vigadozzanak **nyugvóhelyükön!**
Az Istennek magasztalása legyen **torkukban**, *
 és kétélű **kard** a **kezükben**,
Hogy a pogányokon bosszút **álljanak** *
 és megbüntessék a **népeket**,
Hogy királyaikat béklyóba **verjék**, *
 nemeseiket **vasbilincsbe**,
Hogy beteljesítsék rajtuk az ítéletet, mely megíratott, *
 dicsőség ez az Úr **minden szentjének!**

150. zsoltár

DICSÉRJÉTEK az Urat az ő **szentélyében**, *
 dicsérjétek őt az ég erős **boltozatában!**

Laudáte eum in virtútibus eius, *
 laudáte eum secúndum multitudinem magnitúdinis eius!
Laudáte eum in sono tubæ, *
 laudáte eum in psaltério et cíthara!
Laudáte eum in týmpano et choro, *
 laudáte eum in chordis et órgano!
Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, †
 laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis, *
 omnis spíritus laudet Dóminum!
Glória Patri et Fílio *
 et Spíritui Sancto,
Sicut erat in princípio et *nunc et semper* *
 et in sǽcula sǽculórum! Amen.

Antiphona

San-ctus, san - ctus, san-ctus Dó-mi-nus, De - us o - mní -
 pot - ens, qui e - rat et qui est et qui ven - tú -
 rus est.

Capitulum

BENEDÍCTIO et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus
 et fortitúdo Deo nostro in sǽcula sǽculórum, amen!

R. Deo grátias!

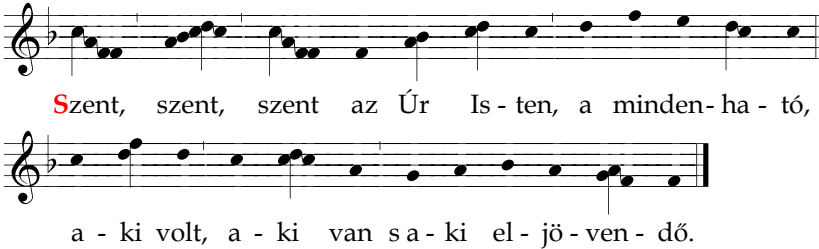
Hymnus

Ec - ce, iam no - ctis te - nu - á - tur umbra,
 lu - cis au - ró - ra rú - ti - lans co - rú - scat.

Dicsérjétek őt hatalmas tetteiért, *
 dicsérjétek őt nagyságának sokasága szerint!
 Dicsérjétek őt trombitaszóval, *
 dicsérjétek őt orgonával és citerával!
 Dicsérjétek őt dobbal és éneklő karban, *
 dicsérjétek őt húrokkal és hangszerekkel!
 Dicsérjétek őt hangos szavú cimbalmokkal, †
 dicsérjétek őt vigasságos cimbalmokkal, *
 minden élő dicsérje az Urat!
 Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Szent, szent, szent az Úr Is - ten, a minden - ha - tó,
 a - ki volt, a - ki van s a - ki el - jö - ven - dő.

Kapitulum

ÁLDÁS és fényesség, bölcsesség és hálaadás, tisztelet és dicsőség
 Istenünknek mindörökkön örökké, ámen!
R. Istennek legyen hála!

Himnusz

Az éj - sza - ká - nak sö - tét - sé - ge osz - lik,
 í - me, tűn - dök - lik haj - na - li nap fé - nye,

Ní - si - bus to - tis ro - gi - té-mus omnes

Cun-cti- pot - én-tem, | A - men.

Ut Deus, nostri miserátus, omnem
pellat languórem, tríbuat salútem,
donet et nobis pietáte Patris
regna polórum!

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris ac Nati paritérque Sancti
Spíritus, cuius réboat in omni
glória mundo! Amen.

Versiculus

V. Dóminus regnávít, exsúltet terra!

R. Læténtur ínsulæ multæ!

Antiphona · 7c1

Al - le - lú - ia. E u o u a e.

Canticum Zachariæ

BENEDÍCTUS Dóminus, **Deus Israel**, *
quia visitávit et fecit redemptiónem **plebis suæ**.

Et eréxit cornu salútis **nobis** *
in domo David, **púeri sui**,

Sicut locútus est per **os sanctórum**, *
qui a sáculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis **nostris** *
et de manu ómnium, **qui odérunt** nos,

Ad faciéndam misericórdiam cum **pátribus nostris**, *
et memorári testaménti **sui sancti**,

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, **patrem nostrum**, *
(!) **datúrum** se **nobis**,

A bágyadtságot tőlünk messze űzze,
és könyörülvén egészséget adjon,
s mint kegyes Atyánk tárja föl minékünk
mennyei országát!

Adja meg mindezt Atya, Fiú, Lélek,
Szentháromságban egylényegű Isten,
kinek visszhangzik örökké a földön
nagy dicsősége. Ámen.

Verzikulus

V. Az Úr országol, örvendezzék a föld!

R. Vigadjon a szigetek sokasága!

Antifóna · 7c

Zakariás éneke

ÁLDOTT az Úr, Izráelnek Istene, *
mert meglátogatta és megváltotta az ő népét.

És fölemelte nekünk az üdvösség erejét *

Dávidnak, az ő szolgájának házában,

Miképpen megmondotta szentjeinek a *ja* által, *

prófétái által, kik kezdettől *fogva* voltak,

Hogy szabadulást ad a mi ellenségeinktől, *

és mindazok kezéből, kik gyűlölnék minket,

Hogy irgalmasságot cselekszik atyáinkkal, *

és megemlékezik szent szövetségéről,

Az esküvésről, mellyel megesküdött atyánknak, Ábrahámnak, *

hogy megadja nekünk,

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum **liberáti** *
serviámus **illi**,

In sanctitáte et iustítia **coram ipso** *
ómnibus diébus **nostris**.

Et tu, puer, prophéta **Altíssimi** vocáberis, *
præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre **vias eius**,

Ad dandam sciéntiam salútis **plebi eius** *
in remissiónem peccatórum **eórum**,

Per víscera misericórdiæ **Dei nostri**, *
in quibus visitávit nos **Oriens ex alto**,

Illumináre his, →
qui in ténebris et in umbra **mortis sedent**, *
ad dirigéndos pedes nostros in **viam pacis**.

Glória **Patri** et **Fílio** *
et **Spirítui Sancto**,

Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
et in **sæcula sæculórum! Amen**.

Antiphona

Al - le - lú - ia, al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.

Oratio

VOX nostra te, Dómine, semper deprecétur, et ad aures tuæ pietátis ascéndat! Per Dóminum nostrum, Iesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia **sæcula sæculórum. R. Amen**.

Vel alia oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus, ut líberis tibi méntibus serviámus. Per.

Hogy megszabadulván az ellenség kezéből, *
félelem nélkül szolgáljunk **néki**,
Szentségben és igazságban az ő színe előtt *
életünknek *minden* **napján**.
És te, gyermek, a Magasságbelinek prófétája **leszel**, *
mert az Úr orcája előtt mégy elkészíteni az ő **utait**, *
Hogy az üdvösség ismeretét megadjad az ő **népének** *
bűneiknek *bocsánatára*,
A mi Istenünk irgalmának mélységei **által**, *
mivel meglátogatott minket a *magasságból* **támadó**,
Hogy megvilágosítsa azokat, →
kik a sötétségben és a halál árnyékában **ülnek**, *
és lépteinket a békességnek útjára *igazítsa*.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek **Istennek**,
Miképpen kezdetben vala, *most és* **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

Könyörgés

A mi hangunk, Urunk, mindig hozzád fohászkodjék, és jusson föl a te kegyességed füleihez! A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten, mindörökkön örökké. **R.** Ámen.

Vagy másik könyörgés

A DD meg, kérünk, mindenható Isten, hogy szabad lélekkel szolgáljunk neked. A mi Urunk.

Dominica ad primam

Hymnus

Iam, lu- cis or - to sí- de - re, De-um pre- cé-mur súp-plic- es,

ut in di - úr - nis á - cti - bus nos servet a no - cén - ti - bus!

Linguam refrénans tēperet,
ne litis horror ínsonet,
visum fovéndo cótegat,
ne vanitátes háuriat!

Ut, cum dies abscésserit,
noctémque sors redúxerit,
mundi per abstinentiam
ipsi canámus glóriam!

Sint pura cordis íntima,
absístat et vecórdia,
carnis terat supérbiam
potus cibíque párcitas,

Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito
et nunc et in perpétuum!

A - men.

Antiphona · 4e

Dó-mi-nus re - git me. E u o u a e.

Psalmus 21.

DEUS, Deus meus, respice in me! †
Quare me dereliquisti? *

Longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et *non exáudies*, *
et nocte, et non ad insipiéntiam **mihi**.

Vasárnapi prima

Himnusz

Föl-kelt a napnak csil-la - ga, s mi esd-ve kér-jük Is - te-nünk:

ve-szélytől óv - ja hí - ve - it mindabban, mit e nap teszünk!

Perlő nyelvünket fogja meg,
viszály botrányát űzze el,
szemünket ő takarja el,
hiú látványtól óvja meg!

Szívünk mélyében tisztaság,
s ne légyen benne dőreség,
a kevély testet törje be
a mértéktartó étkezés!

Így őrizzük fegyelmet,
míg véget ér e nappalunk,
hogy majd, ha jó az éjszaka,
tisztán zenghessünk glóriát.

Dicséret zengje, glória
az Atyaistent és Fiát
s velük a Szent Vigasztalót
örökké, minden századon!

Á - men.

Antifóna · 1g

Az Úr az én pász-to-rom.

21. zsoltár

ISTENEM, Istenem, →
miért hagytál el **engem**, *
miért vagy messze kiáltásom **szavától**?

Én Istenem, napestig kiáltok, és meg nem **hallgatsz**, *
és éjjel, és nem **figyelsz reám**.

Tu autem in *sancto* **h**ábitas, *
(!) *laus Israel.*

In te speravérunt *patres* **n**ostri, *
speravérunt, et *liberásti* eos.

Ad te clamavérunt, et *salvi* **f**acti sunt, *
in te speravérunt, et *non sunt confúsi.*

Ego autem sum vermis, et *non* **h**omo, *
oppróbrium hóminum et abiéctio **p**lebis.

Omnes vidéntes me *derisérunt* me, *
locúti sunt lábiis, et *movérunt* **c**aput:

Sperávit in Dómino, *erípiat* eum, *
salvum fáciat eum, *quóniam vult* eum!

Quóniam tu es, qui extraxísti *me de* **v**entre, *
spes mea ab ubéribus *matris* **m**æ.

In te proiéctus sum ex útero, †
de ventre matris *meæ* Deus *meus* **e**s tu, *
ne discésseris **a** me!

Quóniam tribulátio *próxima* est, *
quóniam *non est, qui ádiu*vet!

Circumdedérunt me vítuli **m**ulti, *
tauri pingues *obse*dérunt me.

Aperuérunt super *me* os **s**uum, *
sicut leo *rápiens* et **r**úgiens.

Sicut *aqua*, **e**ffúsus sum, *
et dispérsa sunt ómnia *ossa* **m**æ.

Factum est cor meum, tamquam cera *liqu*éscens, *
in médio *ventris* **m**ei.

Aruit, tamquam testa, virtus mea, †
et lingua mea adhæsit fáucibus **m**eis, *
et in púlverem mortis *deduxísti* me.

Quóniam circumdedérunt me *canes* **m**ulti, *
concílium malignántium *obs*édit me.

Fodérunt manus meas et *pedes* **m**eos, *
dinumeravérunt ómnia *ossa* **m**æ.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me, †
divisérunt sibi vestiménta **m**æ, *
et super vestem meam *mis*érunt **s**ortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium *tuum* **a** me, *
ad defensiónem *meam* **c**ónspice!

- P**edig te a szent helyen **lakol**, *
Izráelnek *dicsősége*.
- T**ebenned bíztak **atyáink**, *
bíztak, és megszabadítottad **őket**.
- H**ozzád kiáltottak, és megszabadultak, *
tebenned bíztak, és meg nem *szégyenültek*.
- É**n pedig féreg vagyok már és nem is **ember**, *
emberek gyalázata és a nép *megvetette*.
- M**indnyájan, akik látnak engem, megcsúfolnak **engem**, *
ajkukkal megszólának, és fejüket *hajtogatják*:
- Az** Úrban bízott, mentse **meg** őt, *
szabadítsa meg, ha *kedveli* őt!
- De** te vagy, Uram, aki kihoztál engem anyámnak **méhéből**, *
én reménységem, mióta *emlőjére vett* anyám.
- Á**tadtam neked, mihelyt megszülettem, *
anyám méhétől fogva te *vagy én* **Istenem**.
- Ne** távozzál messze tőlem, †
mert a szorongatás közel **vagy**on, *
és nincs, ki nékem *segítséggel* **legyen**!
- Körül**vett engem ökrök **serege**, *
erős bikák *megkörnyékeztek* **engem**.
- Rá**mtátották a **szájukat**, *
mint ragadozó és ordító **oroszlán**.
- Mint** a víz, kiöntettem, *
és elszakadoztak egymástól *minden* **csontjaim**.
- Az** én szívem, mint az olvadt **viasz**, *
testemnek *bensejében*.
- Kis**záradt, mint a cserép, az én torkom, †
nyelvem az ínyemhez **tapadt**, *
a halál porába *vetettél* **engem**.
- Mert** körülvettek engem az **ebek**, *
a gonoszok gyülekezete *reám* **szállott**.
- Á**tluggatták kezeimet és lábaimat, *
és megszámlálták *minden* **csontomat**.
- Cs**ak néznek és szemlélnék **engem**, *
elosztották maguk között ruháimat, →
és köntösömre *sorsot* **vetettek**.
- De** te, Uram, ne légy messze **tőlem**, *
én erősségem, az én *segítségemre* **siess**!

Erue a frámea, Deus, *ánimam meam*, *
 et de manu canis *únicam meam*!
Salva me ex ore *leónis*, *
 et a córnibus unicórnium *humilitátem meam*!
Narrábo nomen tuum *frátribus meis*, *
 in médio *ecclésiæ laudábo* te.
Qui timétis Dóminum, *laudáte eum*, *
 univérsum semen Iacob, *glorificáte eum*!
Tímeat eum omne *semen Israel*, *
 quóniam non sprexit, neque despéxit *deprecatiónem páuperis*.
Nec avértit fáciem *suaam a me*, *
 et cum clamárem ad *eum*, *exaudívit me*.
Apud te laus mea in *ecclésia magna*, *
 vota mea reddam in conspéctu *timéntium eum*.
Edent páuperes, et saturabúntur, †
 et laudábunt Dóminum, qui *requírunst eum*, *
 vivent corda eórum in *sæculum sæculi*.
Reminiscéntur, et converténtur *ad Dóminum* *
 univérsi *fines terræ*.
Et adorábunt in conspéctu *eius* *
 univérsæ *famíliae géntium*.
Quóniam Dómini est *regnum*, *
 et ipse *dominábitur géntium*.
Manducavérunt, et adoravérunt omnes *pingues terræ*, *
 in conspéctu eius cadent omnes, qui *descéndunt in terram*.
Et ánima mea *illi vivet*, *
 et semen meum *sérviet ipsi*.
Annuntiábitur Dómino generátio ventúra, †
 et annuntiábunt cæli iustítiam eius pópulo, *qui nascétur*, *
 (!) *quem fecit Dóminus*.

Psalmus 22.

DÓMINUS regit me, et nihil *mihi déerit*, *
 in loco páscuæ, ibi *me collocávit*.
Super aquam refectiόνis *educávit me*, *
ánimam meam convértit.
Dedúxit me super *sémitas iustítiae* *
 propter nomen *suum*.
Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non *timébo mala*, *
 quóniam tu *mecum* es.

Ragadd el a kard élettől, ó, Isten, az én **lelkemet**, *
 s mi bennem a legdrágább, az ebek **hatalmából**!
Szabadíts meg engem az oroszlán **szájából**, *
 és a vadak támadásától engem, **megalázottat**!
És én hirdetem a te nevedet atyámfiaiinak, *
 az egyháznak közepette **dicsérlek téged**.
Akik félték az Urat, **dicsérjétek őt**, *
 Jákobnak ivadékai, **dicsőítsétek őt**!
Félje őt Izráel minden ivadéka, *
 mert nem utálta meg, és nem nézte le a szegénynek **könyörgését**!
És nem fordította el az orcáját **tőle**, *
 s midőn kiáltott hozzá, **meghallgatta**.
Tíéd az én dicséretem a nagy gyülekezetben, *
 fogadásaimat beteljesítem az istenfélők **színe előtt**.
Esznek a szegények, és megelégednek, †
 és dicsérik az Urat, akik **keresik őt**, *
 él az ő szívük örökön **örökké**.
Emlékeznek, és az Úrhoz térnek →
 a föld minden **határai**, *
 és hódolnak előtte →
 a népek **családjai**.
Mert az Úré az **ország**, *
 és uralkodik a **nemzeteken**.
Őt imádják a földnek minden gazdagjai, *
 színe előtt meghajolnak a **sírba szállók**.
És az én lelkem **őneki él**, *
 és az én magzatom **néki szolgál**.
És hirdettetik az Úr a jövőendő nemzedéknek, †
 hirdetik az egek az ő igazságát a népnek, mely egykor megszületik, *
 melyet *ma* **az Úr terem**t.

22. zsoltár

Az Úr az én pásztorem, nincsen hiányom **semmiben**, *
 zöldellő réteken ad **helyet nékem**.
Csöndes folyóvizek mellett nevelt föl **engem**, *
 felüdítette az én **lelkemet**.
Az igazság ösvényein vezetett **engem** *
 az ő **nevéért**.
Ha a halál völgyében járok is, nem félek a **rossztól**, *
 mert te *ott* vagy **vélem**.

Virga tua et **báculus tuus**, *
ipsa *me consoláta* sunt.

Parásti in conspéctu *meo* **mensam** *
advérsus eos, *qui tribulant* me.

Impinguásti in óleo *caput meum*, *
et calix meus inébrians *quam præclárus* est!

Et misericórdia tua *subsequétur* me *
ómnibus diébus *vitæ meæ*.

Et, ut inhábitem in *domo* **Dómini** *
in *longitúdinem diérum*!

Glória Patri et Fílio *
et **Spirítui Sancto**,

Sicut erat in princípío et *nunc et semper* *
et in *sæcula sæculórum*! **Amen**.

Antiphona

Antiphona · 4e

Psalms 23.

DÓMINI est terra et plenitúdo eius, *
orbis terrárum et univérsi, qui *hábitant in* eo.

Quia ipse super *mária fundávit eum*, *
et super flúmina *præparávit eum*.

Quis ascéndet in *montem* **Dómini**, *
aut quis stabit in *loco sancto eius*?

Innocens *mánibus et mundo corde*, †
qui non accépit in vano *ánimam suam*, *
nec iurávit in dolo *próximo suo*.

A te vessződ és pásztorbotod *
 megvigasztal engem.
Aszalt terítesz nekem, *
 hogy szorongatóim szégyent valljanak.
Megkented olajjal fejemet, *
 színültig töltöd kelyhemet.
És a te irgalmasságod kísér engem *
 életemnek minden napján,
Hogy az Úr házában lakjam *
 időtlen időkig.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Az Úr az én pász-to-rom, nincsen hi - á-nyom semmi - ben.

Antifóna · 4

Az én sze-me - im.

23. zsoltár

Az Úr a föld és benne minden, *
 a földkerekség és mind, akik abban laknak.
Mert ő állította azt a tengerekre, *
 és ő szilárdította meg a folyóvizeken.
Ki mehet föl az Úr hegyére, *
 és ki állhat meg az ő szent helyén?
Az ártatlan kezű és tiszta szívű, †
 ki lelkét hiábavalóságra nem vetette, *
 sem álnokságot nem szólt felebarátja ellen.

Hic accípiet benedictiónem a **Dómino**, *
et misericórdiam a Deo salutári **suo**.

Hæc est generátio quæréntium **eum**, *
quæréntium fáciem **Dei Iacob**.

Attóllite portas, príncipes, vestras, †
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex **glóriæ**!

Quis est iste rex glóriæ? †
Dóminus fortis et **potens**, *
Dóminus *potens in* **prælio**.

Attóllite portas, príncipes, vestras, †
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex **glóriæ**!

Quis est iste rex **glóriæ**? *
Dóminus virtútum, *ipse est rex* **glóriæ**.

Psalmus 24.

Ad te, Dómine, levávi *ánimam* **meam**, *
Deus meus, in te confído, *non erubescam*!

Neque irrideant me inimíci **mei**, *
étenim univérsi, qui sústinent te, *non confundéntur*!

Confundántur omnes iníqua *agéntes* *
(!) *supervácue*!

Vias tuas, Dómine, *demónstra* **mihi**, *
et sémitas tuas *édoce* me!

Dírige me in veritáte tua, *et doce* me, *
quia tu es Deus, salvátor meus, et te sustínui *tota* **die**!

Reminiscere miseratiónum tuárum, **Dómine**, *
et misericordiárum tuárum, quæ *a sæculo* sunt!

Delícta iuventútis **meæ** *
et ignorántias meas *ne memíneris*!

Secúndum misericórdiam tuam *meménto* **mei** tu *
propter bonitátem tuam, **Dómine**!

Dulcis et *rectus* **Dóminus**, *
propter hoc legem dabit delinquentibus *in* **via**.

Diriget mansuétos *in iudício*, *
docébit mites *vias* **suas**.

Univérsæ viæ Dómini misericórdia *et* **véritas** *
requiréntibus testaméntum eius et testimónia **eius**.

Az vesz áldást az **Úrtól**, *
és irgalmasságot az ő szabadító **Istenétől**.

Ez az a nemzedék, mely **Istent keresi**, *
mely Jákob Istenének **orcáját keresi**.

Nyissátok meg a kapukat, †
és táruljatok fel, **örök kapuk**, *
hadd menjen be a dicsőségnek **királya**!

Ki ez a dicsőséges **király**? *
Az erős és hatalmas **Úr**, →
a harcokban **győzedelmes**.

Nyissátok meg a kapukat, †
és táruljatok fel, **örök kapuk**, *
hadd menjen be a dicsőségnek **királya**!

Ki ez a dicsőséges **király**? *
A seregek **Ura**, ő a dicsőségnek **királya**.

24. zsoltár

HOZZÁD emelem az én **lelkemet**, **Uram**, *
én **Istenem**, tebenned bízom, **pirulnom ne** kelljen!

És ne nevéssenek rajtam az én **ellenségeim**, *
mert mindazok, akik téged várnak, meg nem **szégyenülnek**!

De szégyenüljenek meg **mindnyájan**, *
kik hiábavalóságért gonoszat **tesznek**!

A te utaidat, **Uram**, **mutasd meg nekem**, *
és a te ösvényeidre **taníts meg engem**!

Igazgass engem a te igazságodban és **taníts engem**, *
mert te vagy, **Isten**, én üdvözítőm, és egész nap **téged várlak**!

Emlékezzél meg a te könyörületességedről, **Uram**, *
és irgalmasságodról, mely öröktől **fogva való**!

Ifjúságom vétkeiről *
és tudatlanságomról meg ne **emlékezzél**,

Hanem irgalmasságod szerint emlékezzél meg **rólam** *
a te jóvoltodért, **Uram**!

Édes és igaz az Úr, *
azért ad törvényt az útjukban **tévelygőknek**.

Eligazítja az alázatosakat az ő **rendeléseiben**, *
megtanítja a szelídeket az ő **utaira**.

Az Úrnak minden útja **irgalom és igazság** *
azoknak, kik szövetségét és bizonyosságait **megőrzik**.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto **meo**, *
(!) *multum est enim.*

Quis est homo, qui *timet* Dóminum? *
Legem stáruit ei in via, *quam elégit.*

Anima eius in bonis *demorábitur*, *
et semen eius *hereditábit* **terram.**

Firmaméntum est Dóminus *timéntibus* **eum**, *
et testaméntum ipsíus, ut *manifestétur* **illis.**

Oculi mei semper *ad* Dóminum, *
quóniam ipse evéllet de láqueo **pedes meos.**

Réspice in me, et *miserére* **mei**, *
quia únicus et *pauper sum* **ego!**

Tribulatiónes cordis mei *multiplicátæ* sunt, *
de necessitatibus meis *érue* me!

Vide humilitátem meam et *labórem* **meum**, *
et dimítte univérsa *delícta* **mea!**

Réspice inimícos meos, quóniam *multiplicáti* sunt, *
et ódio *iníquo odérunt* me!

Custódi ánimam meam, et *érue* me, *
non erubéscam, quóniam *sperávi in* te!

Innocéntes et recti *adhæsérunt* **mihi**, *
quia *sustínui* te.

Líbera, *Deus, Israel* *
ex ómnibus tribulatió**nibus suis!**

Glória Patri et **F**ílio *
et **S**pirítui **S**ancto,

Sicut erat in princípio et *nunc et semper* *
et in *sæcula sæculórum!* **Amen.**

Antiphona

O - cu - li me - i semper ad Dó-mi-num.

Antiphona · 8g1

In mé- di - o ec- clé - si - æ. E u o u a e.

A te nevedért, Uram, kegyelmezz az én *bűneim*nek, *
mert *igen szám*osak!

Hol az ember, aki az *Urat féli*? *
Megtanítja őt az útra, *amelyet vá*lasszon.

Annak lelke a *jókban meg*marad, *
és az ő magva örökségül bírja a *földet*.

Az Úr titka azoknak adatik, *akik őt félik*, *
és az ő szövetségét megjelenti *nékik*.

Szemeim mindenkor az *Úrra néz*nek, *
mert ő vonja ki a *tőrből láb*amat.

Tekints reám és *könyörülj raj*tam, *
mert egyedül vagyok, és *igen szegény*!

Szívem háborúságai *megsoka*sodtak, *
az én nyomorúságomból *ments ki engem*!

Lássad megalázottságomat és számtalan *baj*omat, *
és bocsásd meg *minden vét*kemet!

Tekints az én ellenségeimre, mert *igen megsoka*sodtak, *
és kegyetlen gyűlölettel *gyűlölnek engem*!

Őrizd meg lelkemet, és *ments ki engem*, *
ne szégyenkezzem, hiszen *benned bíztam*!

Legyenek velem az ártatlanok és az *igaz*ak, *
mert *téged vár*lak!

Szabadítsd meg, ó, *Isten, Izráelt* *
minden szorongatásából!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké! *Ámen*.

Antifóna

Az én sze-me-im minden-kor az Úr-ra néznek.

Antifóna · 8g

Az egyháznak kö-ze-pet-te.

Psalmus 25.

IÚDICA me, Dómine, quóniam ego in innocentia mea **ingr**essus sum, *
et in Dómino sperans non *infirm*abor!

Proba me, Dómine, et **tenta** me, *
ure renes meos *et cor* **meum**!

Quóniam misericórdia tua ante óculos **meos** est, *
et compláculi in veritáte **tua**.

Non sedi cum concílio vanitátis, *
et cum iníqua geréntibus non *intro*ibo.

Odívi ecclésiám malignántium, *
et cum ímpiis non *sed*ébo.

Lavábo inter innocéntes manus **meas**, *
et circúmdabo altáre *tuum*, **Dómine**,

Ut áudiam vocem **laudis**, *
et enárrem univérsa mirabília **tua**.

Dómine, diléxi decórem domus **tuæ**, *
et locum habitatiónis glóriæ **tuæ**.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam **meam**, *
et cum viris sánguinum *vitam* **meam**!

In quorum mánibus iniquitátes sunt, *
déktera eórum repléta *est* **mun**eribus.

Ego autem in innocentia mea **ingr**essus sum. *
Rédime me, et miserére **mei**!

Pes meus stetit in **dir**ecto, *
in ecclésiis benedícam *te*, **Dómine**.

Psalmus 53.

DEUS, in nómine tuo salvum **me** fac, *
et in virtúte tua *iú*dica me!

Deus, exáudi oratiónem **meam**, *
áuribus pércipe verba *oris* **mei**!

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, †
et fortes quæsiérunt ánimam **meam**, *
et non proposuérunt Deum ante conspéctum **suum**.

Ecce enim, Deus ádiuvat me, *
et Dóminus suscéptor est *ánimæ* **meæ**.

Avérte mala inimícis **meis**, *
et in veritáte tua dispérde illos!

25. zsoltár

ÍTÉLJ meg engem, Uram, mert ártatlanságban járok, *
 s az Úrban bízván *meg nem gyöngülök!*
Vizsgálj meg, Uram, és tégy próbára **engem**, *
 próbáld meg tűzzel veséimet és szívemet!
Mert irgalmasságodat szemem előtt **tartom**, *
 és a te igazságodban **járok**.
Nem ültem együtt a hivalkodó **emberekkel**, *
 és nem lépek be az álnokul cselekvők **közé**.
Gyűlöltem a gonosztevők gyülekezetét, *
 és az istentelenek közé **nem** ülök.
Ártatlanok között mosom **kezéimet**, *
 és körülveszem, Uram, a te **oltárod**at,
Hogy hallassam a dicséret **szózatát**, *
 és hirdessem minden csodatetteidet.
Uram, szeretem a te házad **ékességét**, *
 és dicsőségednek **lakóhelyét**.
Ne veszítsd el a gonoszokkal **lelkemet**, *
 a vérszomjas emberekkel **életemet!**
Kiknek kezéhez **gonoszság tapad**, *
 jobbjuk telve van megvesztegetéssel.
Én pedig az én ártatlanságomban **járok**. *
 Válts meg engem, és irgalmaz **nékem!**
Az egyenes úton áll *az én lábam*, *
 a gyülekezetekben áldalak **téged, Uram**.

53. zsoltár

ISTEN, a te nevedben szabadíts *meg engem*, *
 és a te erőddel *ítélj meg engem!*
Isten, hallgasd meg **imádságomat**, *
 vedd füleidbe az én **szám ígéit!**
Mert kevészek támadtak ellenem, †
 és a hatalmasok üldözték **életemet**, *
 kik nem tartották Istent a **szemük előtt**.
De íme, az Isten **segít engem**, *
 s az Úr az én lelkem **oltalmazója**.
Fordítsd vissza a rosszat az én ellenségeimre, *
 és szórd széjjel őket igazságod **szerint!**

Voluntárie sacrificábo tibi, †
et confitébor nómini tuo, **Dómine**, *
quóniam **bonum** est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me, *
et super inimícos meos despéxit **óculus meus**.

Glória Patri et **Fílio** *
et **Spirítui Sancto**,

Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
et in sǎcula sǎculórum! **Amen**.

Antiphona

Szabad akaratomból szívesen áldozom **néked**, *
és magasztalom, Uram, a te nevedet, **mert** jó.
Mert minden háborúságból megmentettél **engem**, *
és ellenségeimre alátekint az én **szemem**.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Az egyháznak kö - ze - pet - te ál - da - lak é - le - temmel.

Antifóna · 2

Bol- do - gok.

117. zsoltár

HÁLÁT adjatok az Úrnak, **mert** jó, *
mert az ő irgalmassága örökkévaló!
Mondja most Izráel, **mert** jó, *
mert az ő irgalmassága örökkévaló!
Mondja most Áronnak **háza**, *
mert az ő irgalmassága örökkévaló!
Mondják most, akik az Urat **félik**, *
mert az ő irgalmassága örökkévaló!
A szorongatásban segítségül hívtam az Urat, *
meghallgatott engem az Úr, és tágasságra vezetett.
Velem az Úr, azért nem **félek**. *
Mit árthatna nékem az **ember**?
Velem az Úr, az én **segítóm**, *
és én lenézek ellenségeimre.

Bonum est confídere in **Dó**mino, *
 quam confídere in **hó**mine.
Bonum est speráre in **Dó**mino, *
 quam speráre in **princíp**ibus.
Omnes gentes circuíerunt me, *
 et in nómine **Dó**mini quia ultus *sum in eos*.
Circumdántes circumdedérunt me, *
 et in nómine **Dó**mini quia ultus *sum in eos*.
Circumdedérunt me, sicut apes, †
 et exarsérunt, sicut ignis in **sp**inis, *
 et in nómine **Dó**mini quia ultus *sum in eos*.
Impúlsus, evérsus sum, ut **cá**derem, *
 et **Dóminus suscepit** me.
Fortitúdo mea et laus mea **Dó**minus, *
 et factus est mihi in **salú**tem.
Vox exsultatiónis et **salú**tis *
 in tabernáculis **iustó**rum:
Déxtera **Dó**mini fecit virtútem, †
 déxtera **Dó**mini exaltávit me, *
 déxtera **Dó**mini fecit **virtú**tem.
Non móriar, sed **viv**am, *
 et narrábo **ópera Dó**mini.
Castígans castigávit me **Dó**minus, *
 et morti non **trá**didit me.
Aperíte mihi portas iustítiae! †
 Ingréssus in eas confitébor **Dó**mino, *
 hæc porta **Dó**mini, iusti intrábunt in **ea**m.
Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, *
 et factus es mihi in **salú**tem.
Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, *
 hic factus est in **caput áng**uli.
A **Dó**mino factum est istud, *
 et est mirábile in **óculis nostris**.
Hæc est dies, quam fecit **Dó**minus, *
 exsultémus et lætémur in **ea**.
O, **Dó**mine, salvum me fac, †
 o, **Dó**mine, bene prosperáre, *
 benedíctus, qui venit in nómine **Dó**mini!
Benedíximus vobis de domo **Dó**mini, *
 Deus **Dó**minus, et illúxit **nobis**.

Jobb az Úrban bizalmat **tartani**, *
 mint az emberben *bizakodni*.
Jobb az Úrban bizalmat **tartani**, *
 mint a fejedelmekben *bizakodni*.
Minden pogány népek megköörnyékeztek **engem**, *
 de az Úr nevében elvesztém *őket*.
Körülvévén körülvettek **engem**, *
 de az Úr nevében elvesztém *őket*.
Körülvettek, mint a méhek, †
 és fölgerjedtek, mint a tűz a **tövisben**, *
 de az Úr nevében elvesztém *őket*.
Reám rohanván, eltaszítottak engem, hogy **elessem** *
 de az Úr megtartott *engem*.
Az Úrban van az én erősségem és dicsőségem, *
 és üdvösségemmé lett **nékem**.
A vigasságnak és üdvösségnek **szava** *
 az igazaknak sátraiban:
Az Úr jobbjá erőt cselekedett, †
 az Úr jobbjá felmagasztalt **engem**, *
 az Úr jobbjá erőt cselekedett.
Nem halok meg, hanem **élek**, *
 és hirdetem az Úr cselekedeteit.
Csapásaival igen megfenyített engem **az** Úr, *
 de a halálnak nem adott át *engem*.
Nyissátok meg nekem az igazság kapuit, †
 bemenvén azokon hálát adok az **Úrnak**, *
 ez az Úr kapuja, az igazak mennek be *rajta*!
Hálát adok néked, mert meghallgattál **engem** *
 és üdvösségemmé *lettél*.
A kő, melyet megvetettek az építők, *
 az lett a szegletnek *fejévé*.
Az Úrnak **műve** ez, *
 és csodálatos a mi szemeink *előtt*.
Ez az a nap, melyet az Úr szerzett **nekünk**, *
 örvendezzünk és vigadjunk *rajta*!
Ó, Uram, adj nekem segítséget, †
 ó, Uram, adjál jó szer**encsét**, *
 áldott, aki jön az Úr nevében!
Áldást mondunk rátok az Úr házá**ból**, *
 az Isten az Úr, és megvilágosított *minket*.

Constitúite diem sollémnem in condénsis *
usque ad cornu *altáris*!

Deus meus es tu, et confitébor **tibi**, *
Deus meus es tu, et *exaltábo* te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, *
et factus es mihi *in salútem*.

Confitémini Dómino, quóniam **bonus**, *
quóniam in sæculum *misericórdia eius*!

Glória Patri et Fílio *
et *Spirítui Sancto*,

Sicut erat in princípio et nunc et **semper** *
et in sæcula *sæculórum*! Amen.

Psalmus 118. (1-16.)

BEÁTI immaculáti in **via**, *
qui ámbulant in *lege Dómini*.

Beáti, qui scrutántur testimónia **eius**, *
in toto corde *exquírunt eum*.

Non enim, qui operántur iniquitátem, *
in viis eius *ambulavérunt*.

Tu **mandásti** *
mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur *viæ meæ* *
ad custodiéndas *iustificatiónes tuas*!

Tunc non **confúndar**, *
cum perspéxero in ómnibus *mandátis tuis*.

Confitébor tibi in directiône **cordis**, *
in eo, quod dídici *iudícia iustítiæ tuæ*.

Iustificatiónes tuas **custódiam**, *
non me derelínquas *usquequáque*!

In quo córrigit adolescéntior *viam suam*? *
In custodiéndo *sermónes tuos*.

In toto corde meo **exquisívi** te, *
ne repéllas me a *mandátis tuis*!

In corde meo **abscóndi** *elóquia tua*, *
ut non *peccem tibi*.

Benedíctus es, **Dómine**, *
doce me *iustificatiónes tuas*!

In lábiis **meis** *
pronuntiávi *ómnia iudícia oris tui*.

Tartsatok ünnepet lombos ágakkal *
 föl, az oltárnak magaslatáig!
 Én Istenem vagy te, és hálát adok néked, *
 én Istenem vagy te, és magasztallak téged.
 Hálát adok néked, mert meghallgattál engem, *
 és üdvösségemmé lettél.
 Hálát adjatok az Úrnak, mert jó, *
 mert az ő irgalmassága örökkévaló!
 Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké! Ámen.

118. zsoltár (1–16.)

BOLDOGOK, kik szeplőtelenek az ő útjukon, *
 és az Úr törvénye szerint járnak.
Boldogok, kik az ő bizonyosságaira figyelnek, *
 teljes szívükből keresik őt.
Akik nem cselekszenek gonoszságot, *
 hanem az ő útjaiban járnak.
Te rendelted, *
 hogy parancsolataidat híven megőrizzzük.
Bár igazíttatnának arra utaim, *
 hogy megtartsam a te igazságaidat!
Meg nem szégyenülök akkor, *
 ha minden parancsolatodat szemem előtt tartom.
Hálát adok néked egyenes szívvel, *
 mert megtanultam a te igazvotodnak ítéleteit.
A te igazságaidat megőrizem, *
 ne hagyj el soha engemet!
Hogyan tisztítja meg az ifjú az ő útját? *
 A te szavaidnak megtartása által.
Én teljes szívemből kereslek téged, *
 ne hagyj eltérni engem parancsolataidtól!
Szívembe elrejtettem a te beszédedet, *
 hogy ne vétsek ellened.
Áldott vagy, Uram, *
 taníts meg engem a te igazságaidra!
Én ajkaimmal hirdetem *
 a te szádnak minden ítéleteit.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, *
sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, *
et considerábo *vias* tuas.

In iustificatió nibus tuis meditábor, *
non oblivíscar *sermónes* tuos.

Glória Patri et Fílio *
et Spirítui Sancto,

Sicut erat in princípío et nunc et *semper* *
et in *sæcula sæculórum*! Amen.

Psalmus 118. (17-32.)

RETRÍBUE servo tuo, vivífica me, *
et custódiam *sermónes* tuos!

Revéla óculos *meos*, *
et considerábo mirabília de *lege* tua!

Incola ego sum in *terra*, *
non abscondas a me *mandáta* tua!

Concupívit ánima mea desideráre iustificatiónes tuas, *
in *omni témpore*.

Increpásti *supérbos*, *
maledícti, qui declínant a *mandátis* tuis.

Aufer a me oppróbrium et contéptum, *
quia testimónia tua *exquisívi*!

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur, *
servus autem tuus exercebátur in iustificatió nibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est, *
et consílium meum iustificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea, *
vivífica me secúndum *verbum* tuum!

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me, *
doce me iustificatiónes tuas!

Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me, *
et exercébor in *mirabílibus* tuis!

Dormitávit ánima mea præ *tædio*, *
confírma me in *verbis* tuis!

Viam iniquitátis ámove a me, *
et de lege tua *miserére* mei!

Viam veritátis elégi, *
iudícia tua non *sum oblítus*.

Gyönyörködöm az útban, mit bizonyosságaid kijelöltek **nekem**, *
jobban, mint bármi gazdagságban.

A te parancsolataidban gyakorlom **magam**, *
és vigyázom a te utaidat.

A te igazságaidon elmélkedem, *
el nem felejttem szavaidat.

Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és Szentlélek *Istennek*,

Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! Ámen.

118. zsoltár (17–32.)

TÉGY jót a te szolgáladdal, eleveníts meg **engem**, *
és megőrizem a te szavaidat!

Vedd le a homályt **szememről**, *
hogy meglássam csodálatos dolgaidat!

Jövevény vagyok én a **földön**, *
a te parancsolataidat ne rejtse el *tőlem*!

Vágyva vágyik lelkem a te igazságaid **után** *
minden *időben*.

Megfenyítet a kevélyeket, *
átkozottak, akik parancsolataidtól elhajolnak.

Vedd le rólam a szégyent és a **megvetést**, *
mert a te bizonyosságaidat keresem!

Főemberek ülnek össze bár, és ellenem **szólnak**, *
szolgád mégis a te igazságaidban gyakorolja *magát*.

Mert a te bizonyosságaid nekem gyönyörűségem, *
és igazságaid az én tanácsadóm.

A földhöz tapadt az én **lelkem**, *
eleveníts meg engem a te ígéd *szerint*!

Az én utaimat föltártam előtted, és meghallgattál **engem**, *
taníts meg engem igazságaidra!

A te igazságaid útját értesd meg **velem**, *
és csodálatos dolgaidban gyakorolni fogom *magam*!

Elernyed a lelkem kedvetlenségemben, *
erősíts meg engem ígéd *szerint*!

A gonoszság útját távoztasd el **tőlem**, *
könyörületedben adj törvényt *nekem*!

A valóságnak útját választottam, *
a te ítéleteidet el nem feleltem.

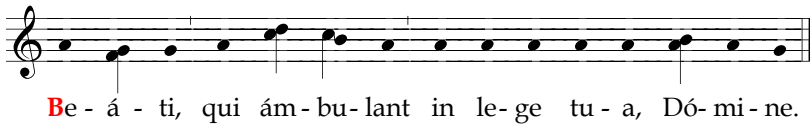
Adhæsi testimoniis tuis, **Dómine**, *
noli me **confúndere**!

Viam mandatorum tuorum cucúrri, *
cum dilatásti cor **meum**.

Gloria Patri et **Fílio** *
et **Spíritui Sancto**,

Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
et in sæcula sæculórum! **Amen**.

Antiphona

Antifóna

Antifóna · 1g

Szent Atanáz hitvallása

Aki üdvözülni akar, *
mindenekelőtt szükséges, hogy a katolikus *hitet* **tartsa**.
Melyet ha valaki épen és felbonthatatlanul **nem** tart, *
kétségkívül *örökre* **elvész**.
Ez pedig a katolikus hit: †
hogy tiszteljünk egy Istent a Szent Háromságban *
és Szent Háromságot az *egységben*,
Sem a személyeket egybe nem *elegyítvén*, *
sem a természetet el *nem választván*.
Mert más az Atyának személye, más a **Fiúé**, *
más a *Szentléleké*.
De az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek egy az *istensége*, *
egyenlő a dicsősége, egyenlőképpen örökkévaló a **felsége**.
Amilyen az Atya, olyan a **Fiú**, *
olyan a *Szentlélek*.
Nem-teremtett az Atya, nem-teremtett a **Fiú**, *
nem-teremtett a *Szentlélek*.
Mérhetetlen az Atya, mérhetetlen a **Fiú**, *
mérhetetlen a *Szentlélek*.

Ætérnus Pater, ætérnus **Fílius**, *
ætérnus *Spíritus Sanctus*.

Et tamen non **tres** ætérni, *
sed *unus* ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec **tres** imménsi, *
sed unus increátus, et *unus* imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, **omní**potens **Fílius**, *
omnípotens *Spíritus Sanctus*.

Et tamen non tres **omni**poténtes, *
sed *unus* **omni**potens.

Ita Deus Pater, **Deus** **Fílius**, *
Deus *Spíritus Sanctus*.

Et tamen **non** tres **dii**, *
sed *unus est* **Deus**.

Ita Dóminus Pater, **Dóminus** **Fílius**, *
Dóminus *Spíritus Sanctus*.

Et tamen **non** tres **Dómini**, *
sed *unus est* **Dóminus**.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam →
Deum ac Dóminum confitéri Christiána veritáte compéllimur, *
ita tres deos aut Dóminos →
dicere cathólica religióne *prohibémur*.

Pater a **nullo** est factus, *
nec creátus, nec **génitus**.

Fílius a **Patre** solo est, *
non factus, nec creátus, sed **génitus**.

Spíritus Sanctus a **Patre** et **Fílio**, *
non factus, nec creátus, nec **génitus**, sed *procédens*.

Unus ergo Pater, non tres Patres, †
unus **Fílius**, **non** tres **Fílii**, *
unus *Spíritus Sanctus*, non tres *Spíritus Sancti*.

Et in hac Trinitáte nihil prius, aut postérius, †
nihil **maius**, aut **minus**, *
sed totæ tres persónæ coæternæ →
sibi sunt et *coæquáles*.

Ita, ut per ómnia, sicut iam supra dictum est, †
et Unitas in **Trinitáte**, *
et Trínitas in Unitáte *veneránda* sit.

Qui vult ergo **salvus** esse, *
ita de Trinitáte **séntiat**!

- Örökkévaló az Atya, örökkévaló a **Fiú**, *
örökkévaló a *Szentlélek*.
- És mindazonáltal nem három örökkévaló, *
hanem egy örökkévaló.
- Miképpen nem három nem-teremtett, sem három mérhetetlen, *
hanem egy nem-teremtett és egy mérhetetlen.
- Hasonlóképpen: mindenható az Atya, mindenható a **Fiú**, *
mindenható a *Szentlélek*.
- És mindazonáltal: nem hárman a mindenhatók, *
hanem egy a *mindenható*.
- Azonképpen: Isten az Atya, Isten a **Fiú**, *
Isten a *Szentlélek*.
- És mindazonáltal: nem hárman istenek, *
hanem egy az Isten.
- Azonképpen: Úr az Atya, Úr a **Fiú**, *
Úr a *Szentlélek*.
- És mindazonáltal: nem három Úr, *
(!) *hanem egy* Úr.
- Mert miképpen a keresztyéni igazság kényszerít, →
hogy külön mindenik személyt Istennek és Úrnak **valljuk**, *
úgy a katolikus isteni tudomány tiltja, →
hogy három istent vagy három *Urat* **mondjunk**.
- Az Atya senkitől sem alkottatott, *
sem teremtetett, *sem született*.
- A Fiú csak az Atyától **vagyon**: *
nem alkottatott, sem teremtetett, *hanem született*.
- A Szentlélek az Atyától és a Fiútól **vagyon**: *
nem alkottatott, sem teremtetett, sem született, *hanem származott*.
- Egy azért az Atya, és nem hárman vannak Atyák, †
egy a Fiú, nem hárman vannak Fiúk, *
egy a Szentlélek, nem hárman vannak a **Lelkek**.
- És ebben a Szent Háromságban semmi sincs előbb vagy utóbb, †
sem nagyobb és **kisebb**, *
hanem a három személy egyenlőképpen örökkévaló, →
és egymáshoz *képest egyenlő*.
- Úgy, hogy amint előbb mondtuk: †
mindenikben az egység a **háromságban**, *
és a háromság az egységben *tisztelendő legyen*.
- Aki azért üdvözülni akar, *
ilyen értelemben gondolkodjék a **Szentháromságról**.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, *
ut incarnatióem quoque Dómini nostri, Iesu Christi fidéliter **cre**dat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, †
quia Dóminus noster, Iesus Christus, **Dei Fílius**, *
(!) **Deus et homo** est.

Deus est ex substántia Patris ante **sæcula** **g**énitus, *
et homo est ex substántia matris in **sæculo** **n**atus.

Perfécus Deus, perfécus **homo**, *
ex ánima ratióali et **humána carne** *subsistens*.

Æquális Patri secúndum **divinitátem**, *
minor Patre secúndum **humanitátem**.

Qui, licet Deus **sit** et **homo**, *
non duo tamen, sed *unus est* **Christus**.

Unus autem non conversiône divinitátis in **carnem**, *
sed assumptiône **humanitátis in Deum**.

Unus omníno non confusiône **substántiæ**, *
sed *unitáte* **persónæ**.

Nam, sicut ánima ratióalis et caro **unus est homo**, *
ita Deus et homo *unus est* **Christus**.

Qui passus est pro salúte nostra, **descéndit** ad **í**nferos, *
tértia die **resurréxit a mórtuis**.

Ascéndit ad cælos, sedet ad délixteram Dei Patris **omnipoténtis**, *
inde ventúrus est iudicáre **vivos et mórtuos**.

Ad cuius advéntum omnes hómines resúrgere habent →
cum **corpóribus suis**, *
et redditúri sunt de factis **própriis ratióem**.

Et, qui bona egérunt, ibunt in **vitam ætérnam**, *
qui vero mala, in **ignem ætérnum**.

Hæc est fides cathólica, †
quam nisi quisque fidéliter firmitérque **credíderit**, *
salvus esse *non póterit*.

Glória **Patri et Fílio** *
et **Spirítui Sancto**,

Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
et in **sæcula sæculórum! Amen**.

Antiphona

De szükséges az örök üdvösséghez **az** is, *
 hogy igaz hittel higgyen Urunk, Jézus Krisztus megtestesüléséről.

Ez azért az igaz hit: hogy higgyük és valljuk, †
 hogy a mi Urunk, Jézus Krisztus, Istennek **Fia**, *
 Isten és **ember**.

Isten: időnek előtte, az Atyának lényegi valójából **született**, *
és ember: az anyának valójából *időben* **született**.

Tökéletes Isten, tökéletes ember: *
értelmes lélekből és **emberi testből** áll.

Egyenlő az Atyával istensége **szerint**, *
kisebb az Atyánál embersége **szerint**.

Noha Isten és **ember**,*
mindazonáltal nem kettő, hanem csak *egy* a **Krisztus**.

Egy pedig: nem az istenségnek testté változásával, *
hanem az emberi természetnek Istenhez való felvételével.

Egy: nem a természeteknek egybeegyítése **által**, *
hanem az egy személyben való **egysége által**.

Mert miképpen az értelemmel bíró lélek és test egy **ember**,
úgy az Isten és ember: egy **Krisztus**.

Ö üdvösségünkért szenvedett, poklokra szállott, *
harmadnapra halottaiból feltámadott.

Felment mennyekbe, ül a mindenható Atyaistennek **jobbján**, *
onnan leszén eljövendő ítélni eleveneket és **holtakat**.

Kinek eljövételére minden embernek →
fel kell kelni testükkel **együtt**, *
és számot kell adni tulajdon **cselekedeteikről**.

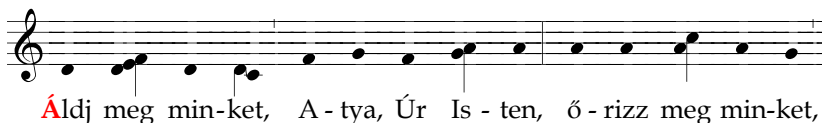
És akik jót cselekedtek, örök életre **mennek**, *
akik pedig gonoszt, örök **tűzre**.

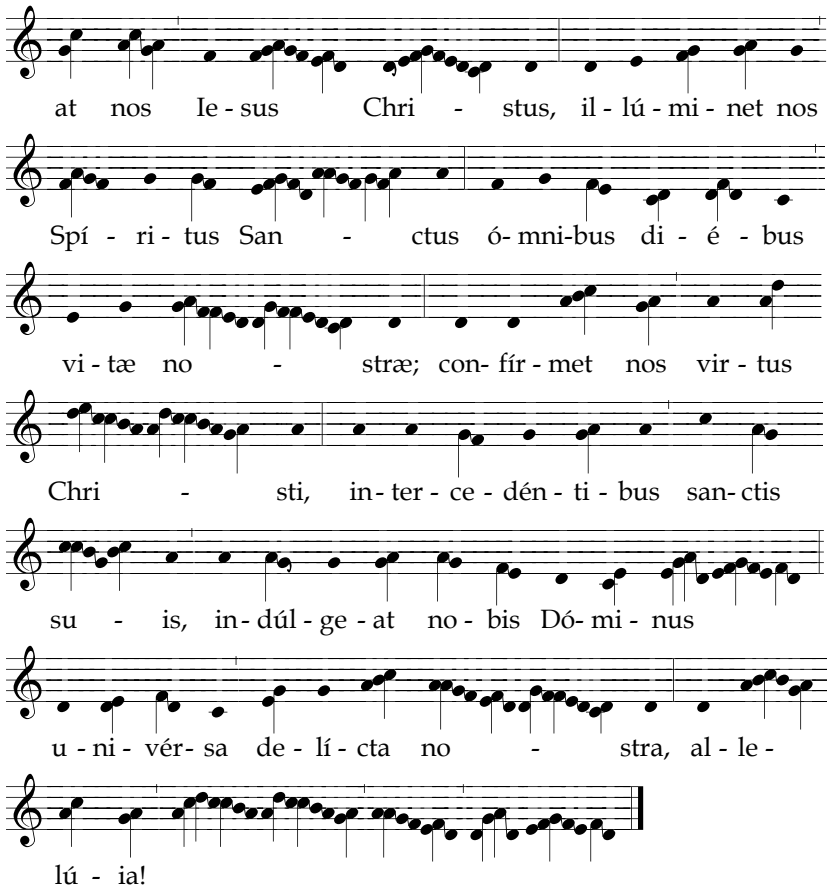
Ez a katolikus hit, †
melyet ha valaki híven és állhatatosan **nem** hisz, *
üdvösségre *nem* juthat.

**Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,**

Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

at nos Ie - sus Chri - stus, il - lú - mi - net nos

Spí - ri - tus San - ctus ó - mni - bus di - é - bus

vi - tæ no - stræ; con - fír - met nos vir - tus

Chri - sti, in - ter - ce - dén - ti - bus san - ctis

su - is, in - dúl - ge - at no - bis Dó - mi - nus

u - ni - vér - sa de - lí - cta no - stra, al - le -

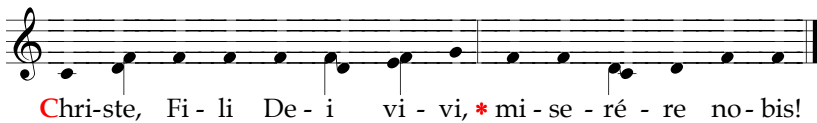
lú - ia!

Capitulum

REGI autem sæculórum, immortalí, invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum, amen!

R. Deo grátias!

Responsorium · 6

Chri - ste, Fi - li De - i vi - vi, * mi - se - ré - re no - bis!

é - lő Is - ten - nek Fi - a, Úr Jé - zus Krisztus, vi - lá - go -
síts meg minket, vi - gasz - ta - ló Szentlé - lek, Úr Is - ten,
ma és é - le - tünknek minden i - de - jé - ben!

Kapitulum

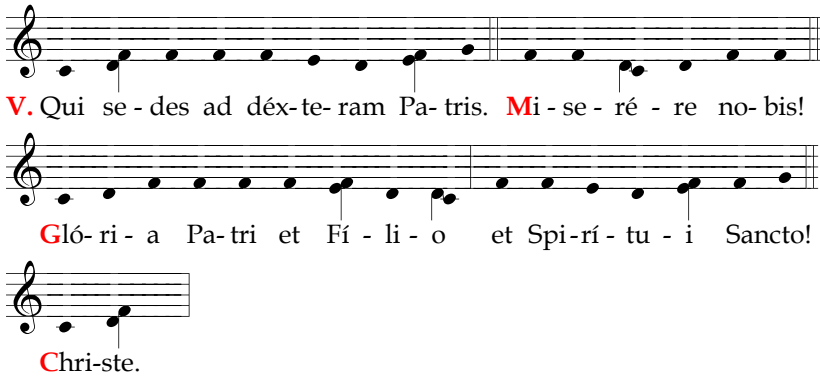
Az örökkévalóság láthatatlan és halhatatlan királyának, az egyedülvaló Istennek tisztesség és dicsőség örökkön örökké, ámen!

R. Istennek legyen hála!

Responzórium · 6

Krisztus, az é - lő Is - ten - nek Fi - a, * ir - galmaz né - künk!

V. Qui se - des ad dēx-te - ram Pa - tris. **Mi** - se - ré - re no - bis!

Glō - ri - a Pa - tri et Fí - li - o et Spi - rí - tu - i Sancto!

Chri - ste.

Versiculus

V. Exsúrge, Christe, ádiuva nos!

R. Et líbera nos propter nomen tuum!

Oratio

DÓMINE, sancte Pater omnípotens, ætérne Deus, qui nos peccatóres ad princípium huius diéi perveníre fecisti: tua nos, quæsumus, hódie salva virtúte, et concéde, ut in hac die ad nullum declinémus mortále peccátum, nec ullum incurrámus perículum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam omnis nostra áctio tuo moderámine dirigátur. In hac hora prima huius diéi tua nos, quæsumus, Dómine, reple misericórdia, ut, per totum diem exsultátes, in tuis iúgiter láudibus delectémur. Per.

Deinde in choro legitur martyrologium et cetera, ut infra (62.).

In feriali officio ad primam

Hymnus

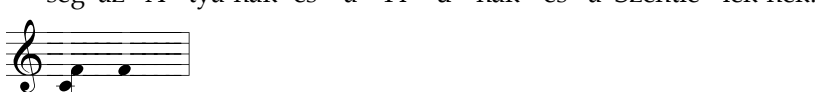

Iam, lu - cis or - to sí - de - re, De - um pre - cé - mur súp - pli - ces,

ut in di - úr - nis á - cti - bus nos servet a no - cén - ti - bus!

V. Ki az A - tyá-nak jobbján ülsz. **Ir-** galmaz né-künk! **Di-**cső-

ség az A - tyá-nak és a Fi - ú - nak és a Szentlé - lek-nek!

Krisztus.

Verzikulus

V. Kelj fel, Krisztus, segíts meg minket!

R. És szabadíts meg minket a te nevedért!

Könyörgés

MINDENHATÓ Úr Isten, ki e napnak kezdetéhez eljuttattál minket: erősíts meg minket kegyelmeddel, hogy e napon semmi bűnre ne hajoljunk, hanem szüntelenül igazságod megtételére irányuljon minden gondolatunk, szavunk és cselekedetünk! A napnak ezen első órájában, kérünk, Urunk, tölts be minket könyörületességeddel, hogy egész nap örvendezvén, mindig a te dicsőítésedben leljük örömünket. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten, mindörökkön örökké. **R.** Ámen.

Ezután a kórusban felolvassák a napi martirológiumot, stb., mint alább (62.).

Hétköznapi prima

Himnusz

Föl-kelt a napnak csil-la - ga, s mi esd-ve kér-jük Is - te-nünk:

ve-szélytől óv - ja hí - ve - it mindabban, mit e nap teszünk!

Linguam refrénans tēperet,
ne litis horror ínsonet,
visum fovēdo cóntegat,
ne vanitátes háuriat!

Sint pura cordis íntima,
absístat et vecórdia,
carnis terat supérbiam
potus cibíque párcitas,

Ut, cum dies abscésserit,
noctémque sors redúxerit,
mundi per abstinentiam
ipsi canámus glóriam!

Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito
et nunc et in perpétuum!

A - men.

Antiphona · 7a

Tu man-dá- sti, Dó- mi - ne. E u o u a e.

Psalmus 53.

DEUS, in nómine tuo **salvum me** fac, *
et in virtúte tua **iúdica** me!

Deus, exáudi oratió**nem meam**, *
áuribus pércipe verba **oris mei**!

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, †
et fortes quæsiérunt **ánimam meam**, *
et non proposuérunt Deum ante conspéctum **suum**!

Ecce enim, Deus **ádiuvat** me, *
et Dóminus suscéptor est **ánimæ meæ**.

Avérte mala inimícis **meis**, *
et in veritáte tua dispérde illos!

Voluntárie sacrificábo tibi, †
et confitébor nómini **tuo, Dómine**, *
(!) **quóniam bonum** est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me, *
et super inimícos meos despéxit **óculus meus**.

Glória **Patri** et **Fílio** *
et Spíritui **Sancto**,

Perlő nyelvünket fogja meg,
viszály botrányát űzze el,
szemünket ő takarja el,
hiú látványtól óvja meg!

Szívünk mélyében tisztaság,
s ne legyen benne dőreség,
a kevély testet törje be
a mértéktartó étkezés!

Így őrizzük fegyelmet,
míg véget ér e nappalunk,
hogy majd, ha jó az éjszaka,
tisztán zenghessünk glóriát.

Dicséret zengje, glória
az Atyaistent és Fiát
s velük a Szent Vigasztalót
örökké, minden századon!

Antifóna · 7a

Te ren-del-ted, U - ram.

53. zsoltár

ISTEN, a te nevedben szabadíts meg **engem**, *
és a te erőddel ítélj meg **engem**!

Isten, hallgasd meg **imádságomat**, *
vedd füleidbe az én **szám igéit**!

Mert kevélyek támadtak ellenem, †
és a hatalmasok üldözték **életemet**, *
kik nem tartották Istent a **szemük előtt**.

De íme, az Isten **segít engem**, *
s az Úr az én **lelkem oltalmazója**.

Fordítsd vissza a rosszat az én **ellenségeimre**, *
és szórd széjjel őket igazságod **szerint**!

Szabad akaratomból szívesen áldozom **néked**, *
és magasztalom, Uram, →
a te **nevedet, mert jó**.

Mert minden háborúságból **megmentettél engem**, *
és ellenségeimre alátekint az én **szemem**.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek **Istennek**,

Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
et in sæcula sæculórum! Amen.

Psalmus 118. (1-16.)

BEÁTI immaculáti in **via**, *
qui ámbulant in **lege Dómini**.

Beáti, qui scrutántur testimónia eius, *
in toto corde exquírunt eum.

Non enim, qui operántur iniquitátem, *
in viis eius ambulavérunt.

(!) **Tu** mandásti *
mandáta tua custodíri **nimis**.

Utinam dirigántur **viæ meæ** *
ad custodiéndas iustificatiónes **tuas**!

Tunc non confúndar, *
cum perspéxero in ómnibus mandátis **tuis**.

Confitébor tibi in directiône **cordis**, *
in eo, quod dídici iudícia iustítiæ **tuæ**.

Iustificatiónes tuas custódiam, *
non me derelínquas **usquequáque**!

In quo córrigit adolescéntior **viam suam**? *
In custodiéndo **sermónes tuos**.

In toto corde meo **exquisívi** te, *
ne repéllas me a mandátis **tuis**!

In corde meo abscondi **elóquia tua**, *
ut non **peccem tibi**.

Benedíctus es, **Dómine**, *
doce me iustificatiónes **tuas**!

In lábiis meis *
pronuntiávi ómnia iudícia **oris tui**.

In via testimoniórum tuórum **delectátus** sum, *
sicut in ómnibus **divítiis**.

In mandátis tuis **exercébor**, *
et considerábo **vias tuas**.

In iustificatió nibus tuis **meditábor**, *
non oblivíscar **sermónes tuos**.

Glória Patri et **Fílio** *
et **Spirítui Sancto**,

Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
et in sæcula sæculórum! Amen.

Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké! **Ámen.**

118. zsoltár (1–16.)

BOLDOGOK, kik szeplőtelenek az ő útjukon, *
és az Úr törvénye szerint **járnak.**

Boldogok, kik az ő bizonyosságaira **figyelnek,** *
teljes szívükből **keresik** őt,

Akik nem cselekszenek **gonosz**ságot, *
hanem az ő útjaiban **járnak.**

(!) **T**e **rendelted,** *
hogyan parancsolataidat híven **megőriz**zük.

Bár igazíttatnáak arra **utaim,** *
hogyan megtartsam a te **igazságaidat!**

Meg nem szégyenülök **akkor,** *
ha minden parancsolatodat szemem **előtt tartom.**

Hálát adok néked egyenes **szívvel,** *
mert megtanultam a te igazvoltodnak **ítéleteit.**

A te igazságaidat **megőrizem,** *
ne hagyj el **soha engemet!**

Hogyan tisztítja meg az ifjú az ő **útját?** *
A te szavaidnak megtartása **által.**

Én teljes szívemből **kereslek téged,** *
ne hagyj eltérni engem **parancsolataidtól!**

Szívembe elrejtettem a te **beszédedet,** *
hogyan ne **vétsek ellened.**

Áldott vagy, **Uram,** *
taníts meg engem a te **igazságaidra!**

Én ajkaimmal **hirdetem** *
a te szádnak minden **ítéleteit.**

Gyönyörködöm az útban, mit bizonyosságaid kijelöltek **nekem,** *
jobban, mint bármi **gazdagságban.**

A te parancsolataidban **gyakorlom magam,** *
és vigyázom a te **utaidat.**

A te igazságaidon **elmélkedem,** *
el nem felejttem **szavaidat.**

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek **Istennek,**

Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Psalmus 118. (17–32.)

RETRÍBUE servo tuo, vivífica me, *
et custódiam sermónes tuos!

Revéla óculos meos, *
et considerábo mirabília de lege tua!

Incola ego sum in terra, *
non abscondas a me mandáta tua!

Concupívit ánima mea desideráre iustificatiónes tuas, *
in omni témpore.

Increpásti supérbos, *
maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contéptum, *
quia testimónia tua exquisívi!

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur, *
servus autem tuus exercebátur in iustificatió nibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est, *
et consílium meum iustificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea, *
vivífica me secúndum verbum tuum!

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me, *
doce me iustificatiónes tuas!

Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me, *
et exercébor in mirabílibus tuis!

Dormitávit ánima mea præ tædio, *
confírma me in verbis tuis!

Viam iniquitátis ámove a me, *
et de lege tua miserére mei!

Viam veritátis elégi, *
iudícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis, Dómine, *
noli me confúndere!

Viam mandatórum tuórum cucúrri, *
cum dilatásti cor meum.

Glória Patri et Fílio *
et Spirítui Sancto,

Sicut erat in princípío et nunc et semper *
et in sæcula sæculórum! Amen.

118. zsoltár (17–32.)

TÉGY jót a te szolgáladdal, eleveníts meg **engem**, *
és megőrizem a te *szavaidat*!

Vedd le a *homályt szememről*, *
hogyan meglássam csodálatos *dolgaidat*!

Jövevény vagyok *én a földön*, *
a te parancsolataidat ne *rejtse el tőlem*!

Vágyva vágyik lelkem a te igazságaid **után** *
(!) *minden időben*.

Megfenyítet a *kevélyeket*, *
átkozottak, akik parancsolataidtól *elhajolnak*.

Vedd le rólam a szégyent és a **megvetést**, *
mert a te bizonyosságaidat **keresem**!

Főemberek ülnek össze bár, és *ellenem szólnak*, *
szolgád mégis a te igazságaidban gyakorolja **magát**.

Mert a te bizonyosságaid nekem gyönyörűségem, *
és igazságaid az én *tanácsadóm*.

A földhöz tapadt *az én lelkem*, *
eleveníts meg engem a te *igéd szerint*!

Az én utamat föltártam előtted, és meghallgattál **engem**, *
taníts meg engem igazságaidra!

A te igazságaid útját *értesd meg velem*, *
és csodálatos dolgaidban gyakorolni *fogom magam*!

Elernyed a lelkem kedvetlenségemben, *
erősíts meg engem *igéd szerint*!

A gonoszság útját *távoltasd el tőlem*, *
könyörületedben adj *törvényt nekem*!

A valóságnak útját *választottam*, *
a te ítéleteidet *el nem feledtem*.

A te bizonyosságaidhoz ragaszkodom, **Uram**, *
ne hagyj megszégyenülni **engem**!

A te parancsolataid útján **futok**, *
ha kitérítod a **szívemet**.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek **Istennek**,

Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antiphona

Tu man-dá-sti, Dó-mi - ne, man-dá - ta tu - a cu-sto-dí-

re ni- mis.

Capitulum

OMNIS homo, quicumque invocáverit nomen Dómini, salvus erit in Christo Iesu, Dómino nostro. **R.** Deo grátias!

Responsorium · 6

Chri-ste, Fi - li De - i vi - vi, * mi - se - ré - re no - bis!

V. Qui se - des ad d éx - te - ram Pa - tris. **Mi** - se - ré - re no - bis!

Gló - ri - a Pa - tri et Fí - li - o et Spi - rí - tu - i Sancto!

Chri - ste.

Versiculus

V. Exsúrge, Christe, ádiuva nos!

R. Et líbera nos propter nomen tuum!

Oratio

DÓMINE, sancte Pater omnípotens, ætérne Deus, qui nos peccatóres ad princípium huius diéi perveníre fecisti: tua nos, quæsumus, hódie salva virtúte, et concéde, ut in hac die ad nullum declinémus mortále peccátum, nec ullum incurrámus perículum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam omnis nostra áctio tuo moderámine dirigá-

Antifóna

Te ren-del- ted, U - ram, hogy minden pa-ran- cso - dat hí- ven

meg - ő - riz-zük.

Kapitulum

MINDEN ember, aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözülni Krisztus Jézusban, a mi Urunkban. **R.** Istennek legyen hála!

Responzórium · 6

Krisztus, az é - lő Is-ten-nek Fi - a, * ir-galmaz né-künk!

V. Ki az A - tyá-nak jobbján ülsz. **I**r- galmaz né-künk! **D**i-cső-

ség az A - tyá-nak és a Fi - ú - nak és a Szentlé - lek-nek!

Krisztus.

Verzikulus

V. Kelj fel, Krisztus, segíts meg minket!

R. És szabadíts meg minket a te nevedért!

Könyörgés

MINDENHATÓ Úr Isten, ki e napnak kezdetéhez eljuttattál minket: erősíts meg minket kegyelmeddel, hogy e napon semmi bűnre ne hajoljunk, hanem szüntelenül igazságod megtételére irányuljon minden gondolatunk, szavunk és cselekedetünk! A napnak ezen első órájában, kérünk, Urunk, tölts be minket könnyörületességeddel, hogy

tur. In hac hora prima huius diéi tua nos, quæsumus, Dómine, reple misericórdia, ut, per totum diem exsultántes, in tuis láudibus iúgi-ter delectémur. Per.

Officium capituli

Deinde in choro legitur martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra chorum. Et, quando dicenda est prima de beata María Virgine, præponitur lectioni martyrologii. Postea hebdomadarius dicit:

V. Exsultábunt sancti in glória.

R. Lætábúntur in cubílibus suis.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini.

R. Mors sanctórum eius.

Absolute, sine Orémus:

SANCTA María, mater Dómini nostri, Iesu Christi, Virgo perpétua, atque omnes sancti et elécti Dei: intercédere dignémini pro nobis peccatóribus ad Dóminum, Deum nostrum, Patrem omnipoténtem, ut nos mereámur ab eo adiuvári, sanári, salvári ac prótegi, qui in Tri-nitáte perfécta vivit et regnat, Deus, per ómnia sácula sæculórum!

R. Amen.

Et dicitur ter, ultimo addendo:

V. Deus, in adiutórium meum inténde!

R. Dómine, ad adiuvándum me festína!

V. Deus, in adiutórium meum inténde!

R. Dómine, ad adiuvándum me festína!

V. O, piíssime, fortíssime, clementíssime Pater, →
Deus, in adiutórium meum inténde!

R. Dómine, ad adiuvándum me festína!

Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto, →
sicut erat in princípío et nunc et semper, →
et in sácula sæculórum! Amen.

KÝRIE, eléison! Christe, eléison! Kýrie, eléison!
Pater noster *secreto usque ad*

egész nap örvendezvén mindig a te dicsőítésedben leljük örömünket. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten, mindörökkön örökké. **R.** Ámen.

Káptalan

Ezután a kórusban martirológiumot olvasunk, ami dicséretes dolog a kóruson kívül is. Ha elvégezzük a Boldogságos Szűz Mária primáját, akkor annak helye a martirológium olvasása előtt van. A martirológium után a hetes ezt mondja:

V. Ujjongjanak a szentek a dicsőségben!

R. És vigadozzanak nyugvóhelyükön!

V. Drágalátos az Úr szemében.

R. Az ő szentjeinek halála.

Közvetlenül ezután, Könyörögjünk nélkül:

SZENTSÉGES Szűz Mária és Istennek minden szentjei, méltóztassatok közbenjárni értünk Urunknál, Istenünknel, hogy segítséget és üdvösséget nyerjünk attól, ki a tökéletes Szentháromságban él és uralkodik, Isten, mindörökkön örökké!

R. Ámen.

És háromszor mondjuk, utoljára hozzátéve:

V. Isten, figyelmezz az én segítségemre!

R. Uram, siess megsegíteni engem!

V. Isten, figyelmezz az én segítségemre!

R. Uram, siess megsegíteni engem!

V. Ó, legkegyelmesebb, erősséges és irgalmas Atya, →
Isten, figyelmezz az én segítségemre!

R. Uram, siess megsegíteni engem!
Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek, →
miképpen kezdetben vala, most és mindenkor →
és mindörökkön örökké! Ámen.

URAM, irgalmazz! Krisztus, kegyelmezz! Uram, irgalmazz!
Mi Atyánk csöndesen, egészen idáig:

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem!

R. Sed líbera nos a malo!

V. O, Dómine, réspice in servos tuos et in ópera tua, →
et dírige fílios eórum!

R. Et sit splendor Dómini, Dei nostri super nos, →
et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, →
et opus mánuum nostrárum dírige!

V. Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto,

R. Sicut erat in princípío et nunc et semper →
et in sǣcula sǣculórum! Amen.

Oratio Orémus!

DIRÍGERE et sanctificáre, régere et custodíre dignéris, Dómine, sancte Pater omnípotens, ætérne Deus, rex et creátor cæli et terræ, hódie et cottídie corda et córpora nostra, sensus quoque et sermónes et omnes actus nostros in lege tua et in opéribus mandatórum tuórum, ut bene possimus placére in conspéctu divínæ maiestátis tuæ, et ángelus tuus bonus comitétur nobíscum ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis et veritátis, ut hic et in ætérnum, te auxiliánte, semper sani, et salvi ac líberi esse mereámur, Salvátor mundi, Rex glóriæ, qui in Trinitáte perfécta vivis et regnas, Deus, per ómnia sǣcula sǣculórum! **R.** Amen.

Preces

V. Sit nomen Dómini benedíctum!

R. Ex hoc nunc et usque in sǣculum!

V. Adiutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Pone, Dómine, custódiam ori meo!

R. Et óstium circumstántiæ lábiis meis!

V. Non declínes cor meum in verba malítiae!

R. Ad excusándas excusatiónes in peccátis!

V. Pérfice gressus meos in sémitis tuis!

R. Ut non moveántur vestígia mea!

V. Ab occúltis meis munda me, Dómine!

R. Et ab aliénis parce servo tuo!

V. És ne vígy minket kísértésbe!

R. De szabadíts meg a gonosztól!

V. Lássék meg szolgálidon a te műved, →
és fiaikon a te dicsőséged!

R. A mi Urunk, Istenünk fényessége ragyogjon felettünk, →
kezünk munkáját te igazgasd rajtunk, →
kezünk munkáját, Uram, te igazgasd!

V. Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek!

R. Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor →
és mindörökkön örökké! Ámen.

Könyörgés Könyörögjünk!

MÉLTÓZTASSÁL igazgatni és megszentelni és megőrizni, Urunk, szent Atyánk, örökkévaló Isten, mennynek és földnek királya és teremője, ma és mindennap a mi szívünket és testünket, érzékeinket, beszédeinket és minden cselekedetünket a te törvényedben és a te parancsolataidnak megtételében, és a te jóságos angyalod kísérjen minket, hogy lépteinket a békességnek és igazságnak útjára igazítsa, hogy itt és mindörökké a te segedelmeddel méltónak találtassunk ép-ségben, egészségben és szabadságban megmaradni, világ Üdvözítője, dicsőség királya, ki a tökéletes Háromságban élsz és uralkodol mind-örökkön örökké! **R.** Ámen.

Précesz

V. Legyen áldott az Úr neve!

R. Mostantól fogva és mindörökké!

V. A mi segítségünk az Úr nevében.

R. Ki a mennyet és a földet alkotá.

V. Zárd be, Uram, az én számat!

R. És tégy őrizetet ajkamnak ajtajához!

V. Ne engedd szívemet gonosz szavakra hajlani!

R. S mentségeket keresni bűneimre!

V. Tartsd meg lépésemet a te ösvényeden!

R. Hogy meg ne inogjanak lábaim!

V. Az én titkonvaló bűneimből tisztíts meg engem, Uram!

R. És a kevélységtől óvd meg a te szolgálád!

V. Dómine, exáudi oratióem meam!

R. Et clamor meus ad te véniat!

V. Dóminus vobíscum!

R. Et cum spíritu tuo!

Oratio Orémus!

OMNÍPOTENS, sempitérne Deus: dirige actus nostros in beneplácito tuo, ut in nómine dilecti Filii tui mereámur bonis opéribus abundáre!

Oratio

ACTIÓNES nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, et adiuvándo proséquere, ut et cuncta nostra operátio et omnis orátio a te semper incípiat, et per te incépta finiátur.

Oratio

URE igne Sancti Spíritus, quæsumus, Dómine, renes nostros et cor nostrum, ut tibi casto córpore serviámus et mundo corde placeámus! Per Dóminum nostrum.

V. Dómine, exáudi oratióem meam!

R. Et clamor meus ad te véniat!

V. Benedicámus Dómino!

R. Deo grátias!

V. Benedícite!

R. Dóminus.

Benedictio

DÓMINUS, Deus benedícat, et ab omni malo custódiat, et perdúcat nos ad bonum finem! **R.** Amen.

AD ABSOLUTIONEM CAPITULI

Iube, domne (Dómine), benedícere!

Benedictio

Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens!

R. Amen.

Ad absolutionem capituli in choro legitur caput sanctæ regulæ iuxta consuetudinem, in cuius fine lector dicit: Tu autem, Dómine, miserére nobis! **R.** Deo grátias! Extra chorum laudabiliter dicitur eadem lectio ex sancta regula, secus dicitur lectio brevis, ut infra:

V. Uram, hallgasd meg könyörgésemet!

R. És az én kiáltásom jusson eléd!

V. Az Úr legyen veletek!

R. És a te lelkeddel!

Könyörgés Könyörögjünk!

MINDENHATÓ és örökkévaló Isten: igazgasd cselekedeteinket tetszésed szerint, hogy szeretett Fiad nevében méltónak találtsunk jócselekedetekben bővelkedni!

Könyörgés

CSELEKEDETEINKET, kérünk, Urunk, sugallatoddal előzd meg, és segítségével kísérd, hogy minden munkánk és minden imádságunk tőled vegye kezdetét, és amit elkezdtünk, általad végződjék.

Könyörgés

ÉGESD ki Szentlelkednek tüzével, kérünk, Urunk, szívünket és ve-séinket, hogy neked szennyezetlen testtel szolgáljunk, és tiszta lélekkel legyünk kedvedre! A mi Urunk.

V. Uram, hallgasd meg könyörgésemet!

R. És az én kiáltásom jusson eléd!

V. Az Úr legyen veletek!

R. És a te lelkeddel!

V. Adj áldást!

R. Az Úr.

Áldás

AZ Úr, az Isten áldjon meg, védelmezzon minden rossztól és vezessen el minket a boldog végre! **R.** Ámen.

A KÁPTALAN FÖLOSZLÁSA

Kérlek, uram (Uram), áldj meg engem!

Áldás

Napjainkat és cselekedeteinket rendezze el az ő békességében a min-denható Úr! R. Ámen.

A káptalan felolvasására kórusban a szabályzat egyik fejezetét olvassuk, majd a lektor ezt mondja: Te pedig, Uram, könyörülj rajtunk! **R.** Istennek legyen hála! **Kóruson kívül is** dicséretes elolvasni ugyanezt a fejezetet, de ha nincs kéznél, így helyettesíthető:

IN OFFICIO DOMINICALI ET FERALI

Lectio brevis

DÓMINUS autem dirigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et
 patiéntia Christi! Tu autem.

A DOMINICA PRIMA ADVENTUS

usque ad ultimam diem ante vigiliam Nativitatis Domini inclusive

Lectio brevis

DÓMINE, miserére nostri, te enim exspectávimus; esto bráchium
 nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis! Tu.

A DOMINICA PRIMA QUADRAGESIMÆ

usque ad sabbatum ante dominicam Passionis inclusive

Lectio brevis

QUÆRITE Dóminum, dum inveníri potest, invocáte eum, dum pro-
 pe est! Tu autem.

A DOMINICA PASSIONIS

usque ad feriam quartam Maioris Hebdomadæ inclusive

Lectio brevis

FÁCIEM meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me;
 Dóminus, Deus auxiliátor meus, ideo non sum confúsus. Tu.

A DOMINICA RESURRECTIONIS

usque ad vigiliam Ascensionis inclusive

Lectio brevis

SI consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt, quærite, ubi Chri-
 stus est in dextera Dei sedens; quæ sursum sunt, sápite, non quæ
 super terram! Tu autem.

In officio autem cuiuslibet festi vel octavæ atque sanctæ Mariæ in sabbato, itemque in
 vigiliis Nativitatis Domini, Epiphaniæ ac Pentecostes, in dominicis etiam translatis, in-
 fra octavas Nativitatis, Epiphaniæ, Ascensionis, Ss. Corporis Christi ac Ss. Cordis Iesu,
 in feria sexta post octavam Ascensionis, si de eis fiat officium, pro lectione brevi sumi-
 tur capitulum, quod ad nonam ponitur ipsius officii currentis, et in fine dicitur Tu au-
 tem, Dómine, miserére nobis! R. Deo grátias! Ita semper concluduntur lectio sanctæ
 regulæ et lectiones breves ad primam, et ita in earum fine respondetur.

ÉVKÖZI VASÁR- ÉS KÖZNAPOKON

Rövid olvasmány

Az Úr vezérelje a ti szíveteket és testeteket Isten szeretetében és Krisztus békétűrésében! Te pedig, Uram, könyörülj rajtunk!

ÁDVENT ELSŐ VASÁRNAPJÁTÓL
a karácsony vigíliája előtti napig

Rövid olvasmány

URAM, irgalmazz nekünk, mert mert tebenned remélünk; légy már reggel a mi erős karunk, és a szorongatás idején segítségünk! Te.

NAGYBÖJT ELSŐ VASÁRNAPJÁTÓL
a feketevasárnap előtti szombatig

Rövid olvasmány

KERESSETEK az Urat, míg föltalálható, hívjátok őt segítségül, míg közel vagyon! Te pedig.

FEKETEVASÁRNAPTÓL
nagyszerdáig

Rövid olvasmány

NEM fordítottam el orcámat a szidalmazóktól és a rám pökdösőktől; az Úr Isten az én segítőm, azért nem szégyenülök meg. Te.

HÚSVÉTVASÁRNAPTÓL
áldozócsütörtök vigíliájáig

Rövid olvasmány

HA föltámadtatok Krisztussal, az odafennvalókat keressétek, hol Krisztus vagyon, az Isten jobbán ülven; az odafennvalókról elmélkedjete, ne a földiekről! Te pedig.

Ha pedig bármely ünnepről, nyolcadról vagy szombatokon a Boldogságos Szűzről végezzük a zsolozsmát, és ugyanígy karácsony, vízkereszt és pünkösd vigíliáján, a karácsony, vízkereszt, áldozócsütörtök, Úrnapja és Jézus Szíve nyolcadába eső vasárnapokon (akkor is, ha át lettek helyezve) rövid olvasmányként a megfelelő zsolozsma nő-nájának kapitulumát olvassuk olvasmánytónuson, és a végén ezt mondjuk: Te pedig, Uram, könyörülj rajtunk! **R.** Istennek legyen hála! Minden esetben így kell befejezni a szabályzat vagy a rövid olvasmány olvasását a primában.

Ad tertiam

Hymnus

Nunc, Sancte, no-bis, Spí- ri - tus, u-num Pa- tri cum Fí - li - o:

di- gná- re promptus ín- ge - ri no-stro re- fú- sus pé-cto - ri!

Os, lingua, mens, sensus, vigor
confessi6nem p6rsonent,
flamm6scat igne c6ritas,
acc6ndat ardor pr6ximos!

Præsta, Pater pi6ssime
Patr6que compar Unice
cum Sp6ritu Par6clito
et nunc et in perp6tuum!

A - men.

Antiphona dominicalis · 1g1

Ad - é - sto. E u o u a e.

Antiphona ferialis · 2d

De-duc me, D6-mi- ne. E u o u a e.

Psalmus 118. (33–48.)

LEGEM pone mihi, D6mine, viam iustificati6num tu6rum, *
et exqu6ram eam **semper!**

Da mihi intell6ctum, et scrut6bor legem **tuam**, *
et cust6diam illam in toto corde **meo!**

Tercia

Himnusz

Szentlé- lek, kérünk, szállj közénk, A-tya- s Fi - ú - val egy va - ló,

si - et - ve jöjj a szí- ve - ket ke-gyel-me-sen be-töl - te - ni!

A nyelv, az érzék, ész, erő
tenéked zengjen vallomást,
szeretet lángját add nekünk,
s áraszd másokra általunk!

Ezt teljesítse az Atya
s vele egylényű egy Fia,
aki veled uralkodik,
ó, Lélek, minden századig!

Á - men.

Antifóna vasárnapokra · 1g

Légy mi - vé - lünk.

Antifóna hétköznapokra · 1g

Ve-zess engem, U- ram.

118. zsoltár (33–48.)

A DJ törvényt nekem, Uram, a te igazságaid útját, *
és megtartom azt **mindenkor!**

Tégy értelmessé, hogy kutassam a te törvényedet, *
és megőrizzem azt *teljes szívemből!*

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, *
quia ipsam **vólui**!
Inclína cor meum in testimónia **tua**, *
et non in avaritiam!
Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem, *
in via tua vivífica me!
Státue servo tuo elóquium **tuum** *
in timóre **tuo**!
Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum, *
quia iudícia tua iucúnda!
Ecce, concupívi mandáta **tua**, *
in æquitáte tua vivífica me!
Et véniat super me misericórdia tua, **Dómine**, *
salutáre tuum secúndum elóquium **tuum**!
Et respondébo exprobrántibus mihi **verbum**, *
quia sperávi in sermónibus **tuis**.
Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque, *
quia in iudíciis tuis supersperávi!
Et custódiam legem tuam **semper**, *
in sáeculum et in sáeculum **sæculi**.
Et ambulábam in latitúdine, *
quia mandáta tua exquisívi.
Et loquébar in testimoniis tuis in conspéctu **regum**, *
et non confundébar.
Et meditábar in mandátis **tuis**, *
quæ diléxi.
Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi, *
et exercébar in iustificatió nibus **tuis**.
Glória Patri et Fílio *
et Spirítui **Sancto**,
Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
et in sáecula sæculórum! **Amen**.

Psalmus 118. (49–64.)

MEMOR esto verbi tui servo **tuo**, *
in quo mihi spem dedísti!
Hæc me consoláta est in humilitáte **mea**, *
quia elóquium tuum vivificávit me.
Supérbi iníque agébant usquequáque, *
a lege autem tua non declinávi.

Vezess engem a te parancsolataid **ösvényén**, *
 mert arra **kívánkozom**!
Hajtsd az én szívemet a te bizonyosságaidhoz, *
 és ne engedd hajlani telhetetlenségre!
Fordítsd el szemeimet, hogy hiábavalóságra ne **nézzenek**, *
 a te utadon **éltessem** engem!
Állítsd szolgád elé a te **szavadat**, *
 hogy féljelek **téged**!
Vedd el gyalázatomat, amelytől **rettegek**, *
 mert ítéleteid **kedvesek**!
Íme, kíváncszom a te parancsolataid **után**, *
 kegyes igazságodban eleveníts meg **engem**!
És szálljon reám, Uram, a te irgalmasságod, *
 a te üdvösséged, miképpen **megmondottad**!
És akkor megfelelek valóban az engem gyalázóknak, *
 mert bizodalmam van a te **beszédedben**.
És ne vedd el soha számból az igazság **igéjét**, *
 mert ítéleteidben **igen bíztam**!
És megőrizem törvényedet **mindenkor**, *
 minden időben és örökön **örökké**.
És tágas téren **járok**, *
 mert a te parancsolataidat **keresem**.
És beszélek bizonyosságaidról még királyok előtt is, *
 és meg nem szégyenülök.
És parancsolataidon **gondolkodom**, *
 mert megszerettem **őket**.
És kitárom kezemet parancsolataid felé, miket **szeretek**, *
 és gyakorlom magam igazságaidban.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek **Istennek**,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
 és mindörökön **örökké**! **Ámen**.

118. zsoltár (49–64.)

EMLÉKEZZÉL meg ígédrről, mit a te szolgádnak **mondottál**, *
 melyben nékem reménységet **adtál**!
Megaláztatásomban az vigasztalt **engem**, *
 hogy a te **beszéded** **éltetett**.
A kevélyek gúnyolódtak rajtam mindenfelől, *
 de én nem hajlottam el a te **törvényed**től.

Memor fui iudiciórum tuórum a sáeculo, **Dómine**, *
et consolátus sum.

Deféctio ténuít me, *
pro peccatóribus derelinquéntibus legem **tuam**.

Cantábiles mihi erant iustificatiónes **tuæ**, *
in loco peregrinatiónis **meæ**.

Memor fui nocte nóminis tui, **Dómine**, *
et custodívi legem **tuam**.

Hæc facta est **mihi**, *
quia iustificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, **Dómine**, *
dixi: Custodíre legem **tuam**.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde **meo**, *
miserére mei secúndum elóquium **tuum**!

Cogitávi vias **meas**, *
et convérte pedes meos in testimónia **tua**.

Parátus sum, et non sum turbátus, *
ut custódiam mandáta **tua**.

Funes peccatórum circumpléxi **sunt** me, *
et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum **tibi**, *
super iudícia iustificatiónis **tuæ**.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, *
et custodiéntium mandáta **tua**.

Misericórdia tua, **Dómine**, plena est **terra**, *
iustificatiónes tuas **doce** me!

Glória Patri et **Fílio** *
et **Spirítui Sancto**,

Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
et in sácula sæculórum! **Amen**.

Psalmus 118. (65–80.)

BONITÁTEM fecísti cum servo tuo, **Dómine**, *
secúndum verbum **tuum**.

Bonitátem et disciplínam et sciéntiam **doce** me, *
quia mandátis tuis **crédidi**!

Priúsquam humiliárer, ego **delíqui**, *
proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus **es** tu, *
et in bonitáte tua doce me iustificatiónes **tuas**!

Megemlékeztem a te örök ítéleteidről, Uram, *
és megvigasztalódtam.

Felindulás fogott el engem *
a bűnösök miatt, kik elhagyták törvényedet.

Énekemmé lettek a te igazságaid *
zarándokságomnak helyén.

Megemlékezem éjszaka is a te nevedről, Uram, *
és megőrizem törvényedet.

Ez adatott nékem, *
mert parancsolataidat követtem.

Az én osztályrészem te vagy, ó, Uram, *
kimondtam: hogy törvényedet megőrizzem.

Könyörgök a te orcád előtt teljes szívemből, *
könyörülj rajtam beszéded szerint!

Meggondoltam az én utaimat, *
és lábaimat a te bizonyosságaid felé térítem.

Kész vagyok, és nem halasztom, *
hogy parancsolataidat teljesítsem.

A bűnösök kötelei körülfontak engem, *
de törvényedről én el nem feledkeztem.

Az éj közepén is felkelek neked hálát adni *
a te igazvottnak ítéleteiért.

Társa vagyok én mindazoknak, kik téged félnek *
s a te parancsolataidat megőrizik.

A te irgalmasságoddal, Uram, teljes a föld, *
taníts engem igazságaidra!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké! Ámen.

118. zsoltár (65–80.)

JÓT cselekedtél a te szolgáddal, Uram, *
a te igéd szerint.

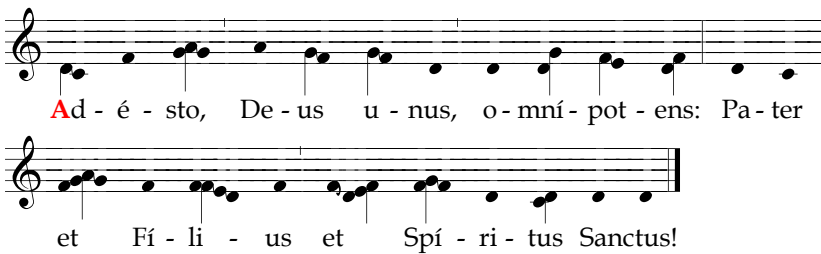
A jóra és a fegyelemre és a tudományra taníts engem, *
mert hiszek a te parancsolataidnak.

Tévelyegtem én, míg meg nem aláztattam, *
de immár megőrizem beszédedet.

Jóságos vagy te, *
jóvottdban taníts engem igazságaidra!

Multiplicata est super me iniquitas super**b**orum, *
 ego autem in toto corde meo scrutabor mandata **tua**.
Coagulatum est, sicut lac, cor **e**orum, *
 ego vero legem tuam meditatus sum.
Bonum mihi, quia humiliasti me, *
 ut discam iustificationes **tuas**.
Bonum mihi lex oris **tui** *
 super milia auri et argenti.
Manus tuae fecerunt me, et plasmaverunt me, *
 da mihi intellectum, et discam mandata **tua**!
Qui timent te, videbunt me, et laetabuntur, *
 quia in verba tua supersperavi.
Cognovi, Domine, quia aequitas iudicia **tua**, *
 et in veritate tua humiliasti me.
Fiat misericordia tua, ut consoletur me, *
 secundum eloquium tuum servo **tuo**!
Veniant mihi miserationes tuae, et vivam, *
 quia lex tua meditatio **mea** est!
Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatem fecerunt **in** me, *
 ego autem exercabor in mandatis **tuis**!
Convertantur mihi timentes te, *
 et qui novērunt testimonia **tua**!
Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus **tuis**, *
 ut non confundar!
Gloria Patri et Filio *
 et Spiritui Sancto,
Sicut erat in principio et nunc et **semper** *
 et in saecula saeculorum! Amen.

Antiphona dominicalis

Ad - é - sto, De - us u - nus, o - mní - pot - ens: Pa - ter
 et Fí - li - us et Spí - ri - tus Sanctus!

Álnokságot gondoltak a kevélyek **ellenem**, *
 én azonban követem parancsolataidat *teljes szívemből*.
Megalvadt, mint a tej, az **ő szívük**, *
 én pedig a te törvényeddel gyönyörködtetem **magam**.
Jó nekem, hogy megaláztál **engem**, *
 hogy megtanuljam *igazságaidat*.
Többet ér nekem a te szádnak **törvénye**, *
 mint ezernyi *arany és ezüst*.
A te kezed teremtett és formált **engem**, *
 tégy értelmessé, hogy megtanuljam parancsolataidat!
Akik félnek téged, látnak engem és örvendeznek, *
 mert a te igéidben *igen bíztam*.
Megismertem, Uram, hogy méltányos a te ítéleted, *
 és igazságosan aláztál *meg engem*.
Legyen a te irgalmad vigasztalásomra *
 szolgáltnak adott *szavad szerint!*
Séljek, *
 mert a te törvényedet *örömmel szemlélem!*
Sengem, *
 én pedig parancsolataidban *gyakorlom magamat!*
Forduljanak hozzám, akik téged **félnek**, *
 és bizonyosságaidat *megismerték!*
Legyen a szívem szeplőtelen a te igazságaidban, *
 hogy meg ne *szégyenüljek!*
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
 és Szentlélek **Istennek**,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
 és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna vasárnapokra

Légy mi- vé-lünk, minden- ha - tó, egy Is - ten: A - tya és
 Fi - ú, Szent - lé - lek Is - ten!

Antiphona ferialis

Deduc me, Dó-mi-ne, in sé-mi - ta manda - tó-rum tu - ó-rum!

Capitulum

SANA me, Dómine, et sanábor, salvum me fac, et salvus ero, quóniam laus mea tu es! **R.** Deo grátias!

Responsorium dominicale · 6

In - clí - na cor me - um, De - us, * in te - sti - mó - ni - a

tu - a! **V.** A - vér - te ó - cu - los me - os, ne ví - de

ant va - ni - tá - tem, in ví - a tu - a ví - ví - fi - ca me!

In te - sti - mó - ni - a tu - a. **G**ló - ri - a Pa - tri

et Fí - li - o et Spi - rí - tu - i San - cto! **I**n - clí - na.

Responsorium feriale · 6

Sa - na á - ni - mam me - am, * qui - a pec - cá - vi ti - bi!

Antifóna hétköznapiakra

Ve-zess engem, U-ram, pa-ran-csa-id ős-vé-nyén!

Kapitulum

GYÓGYÍTS meg engem, Uram, és meggyógyulok, szabadíts meg engem, és megszabadulok, mert te vagy az én dicsőségem! **R.**

Responzórium vasárnapokra · 6

Hajtsd az én szí-ve-met, Is - ten, * a te bi-zony-sá-ga -

id - hoz! **V.** For-dítsd el az én sze-me - i - met, hogy hi-

á - ba - va - ló - ság - ra ne néz - ze - nek, a te u - ta-

don él - tess en-gem! **A** te bi - zony - sá - ga - id - ban.

Di - cső - ség az A - tyá - nak és a Fi - ú - nak

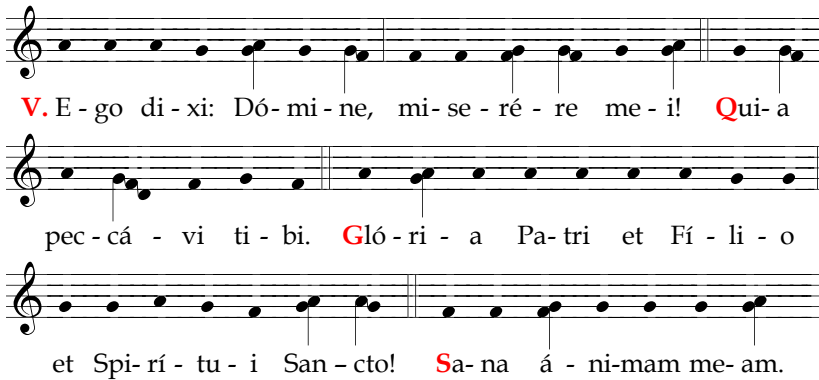

és a Szentlé - lek - nek! **H**ajtsd az én szí-ve-met.

Responzórium hétköznapiakra · 6

Gyógyítsd meg az én lel - ke - met, * mert vét - kez - tem el - le - ned!

V. E - go di - xi: Dó - mi - ne, mi - se - ré - re me - i! **Qui** - a
 pec - cá - vi ti - bi. **G**ló - ri - a Pa - tri et Fí - li - o
 et Spi - rí - tu - i San - cto! **Sa** - na á - ni - mam me - am.

Versiculus**V.** Adiutor meus esto, Dómine, ne derelínquas me!**R.** Neque despícias me, Deus, salutáris meus!**Oratio**

DÓMINE, Iesu Christe, qui hora diéi tértia ad Crucis poenam pro
 salúte mundi duci dignátus es: te súpplíces deprecámur, ut no-
 stra déleas peccáta, et, ut de prætéritis malis véniam apud te habére
 mereámur et de futúris custódiám. Qui vivis.

Vel alia oratio

UT tuam, Dómine, misericórdiam consequámur, fac nos tibi toto
 corde esse devótos! Per Dóminum.

Vel alia oratio

SÚSCIPE, Dómine, preces nostras, et clamántium ad te pia corda
 propítius inténde! Per.

Vel alia oratio

CUNCTAS, Dómine, semper a nobis iniquitátes repélle, ut ad viam
 salútis aetérnae secúra mente currámus! Per.

V. S mondám az Úr-nak: Kö-nyö-rülj raj-tam. Mert vét-keztem
el-le-ned. Di-csó-ség az A-tyá-nak és a Fi-ú-nak
és a Szentlé-lek-nek! Gyógyítsd meg.

Verzikulus

V. Légy az én segítőm, ne hagyj el engem!

R. Meg ne vess engem, én üdvözítő Istenem!

Könyörgés

URUNK, Jézus Krisztus, ki a nap harmadik órájában a világ üdvösségéért a keresztté kínjára vitetni méltóztattál: téged kérünk esedezve, töröld el vétkeinket, hogy a múltbéli gonoszságokért bocsánatot nyerjünk, a jövőnkétől pedig oltalmat. Aki élsz.

Vagy másik könyörgés

HOGY a te irgalmat, Urunk, elnyerjük, tedd, hogy egész szívvel néked ajánljuk magunkat! A mi Urunk.

Vagy másik könyörgés

FOGADD el, Urunk, a mi esedezéseinket, és figyelmezz megengesztelődve a hozzád kiáltók jámbor szívére! A mi Urunk.

Vagy másik könyörgés

MINDEN álnokságunkat, Urunk, üzd messze tőlünk, hogy az örök üdvösség útját háborítatlan lélekkel fussuk meg! A mi.

Ad sextam

Hymnus

Re-ctor, potens, ve- rax De- us, qui ténpe- ras re-rum vi - ces,

splendó- re ma - ne ín-stru - is et í - gni-bus me- rí - di - em:

Exstingue flammam lítium,
aufer calórem nóxiū,
confer salutem córporum
verámque pacem córdium!

Praesta, Pater piússime
Patrique compar Unice
cum Spíritu Paráclito
et nunc et in perpétuum!

A - men.

Antiphona dominicalis · 2d

Te u - num. E u o u a e.

Antiphona ferialis · 2d

Ad - iu - va me. E u o u a e.

Psalmus 118. (81-96.)

DEFÉCIT in salutáre tuum ánima mea, *
et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, *
dicéntes: Quando consoláberis me?

Szexta

Himnusz

Ha-tal-mas Úr, egy Is - tenünk, dolgok rendjét ki megsza-bod,

a reggelt fénnel lá-tod el s tü-zes nappal a dél - i - dőt:

Viszályok lángját fojtsad el
s a szenvedélyek vad tűzét;
a testnek hozzá jó erőt,
békével áldd a szíveket!

Ezt teljesítse az Atya
s vele egylényű egy Fia,
aki veled uralkodik,
ó, Lélek, minden századig!

Á - men.

Anifóna vasárnapokra · 1g

Té-ged egynek lé-nyeg-ben.

Antifóna hétköznapiakra · 2

Se- gíts raj-tam.

118. zsoltár (81-96.)

A te üdvözítésedért emésztődik a **lel**kem, *
és a te igédben igen *bí*zom.

Szemeim a te szavadért sóváro**gn**ak, *
mondván: Mikor vigasztalsz meg *eng*em?

Quia factus sum, sicut uter in pruína, *
iustificatiónes tuas non sum oblítus.
Quot sunt dies servi **tui**, *
quando fácies de persecúntibus me iudícium?
Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, *
sed non, ut lex **tua**.
Omnia mandáta tua **v**éritas, *
iníque persecúti sunt me, ádiuva me!
Paulo minus consummavérunt me in **terra**, *
ego autem non derelíqui mandáta **tua**.
Secúndum misericórdiam tuam vivífica me, *
et custódiám testimónia oris **tui**!
In ætérnum, **D**ómine, *
verbum tuum pérmanet in **cælo**.
In generatiónem et generatiónem véritas **tua**, *
fundásti terram, et **p**érmanet.
Ordinatióne tua perseverát **dies**, *
quóniam ómnia sérvunt **tibi**.
Nisi, quod lex tua meditatio **mea** est, *
tunc forte periíssem in humilitáte **mea**.
In ætérnum non oblivíscar iustificatiónes **tuas**, *
quia in ipsis vivificásti me.
Tuus sum ego, salvum **me** fac, *
quóniam iustificatiónes tuas exquisívi!
Me expectavérunt peccatóres, ut pérderent me, *
testimónia tua intelléxi.
Omnis consummationis vidi **finem**, *
latum mandátum tuum **nimis**.
Glória Patri et **F**ílio *
et Spirítui **S**ancto,
Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
et in sæcula sæculórum! **A**men.

Psalmus 118. (97-112.)

QUÓMODO diléxi legem tuam, **D**ómine, *
tota die meditatio **mea** est!
Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto **tuo**, *
quia in ætérnum **m**ihi est.
Super omnes docéntes me intelléxi, *
quia testimónia tua meditatio **mea** est.

Mert mint a bőr a füstben, olyanná **lettem**, *
 de a te igazságaidat el nem felejtettem.
Mily számosra méred szolgáltnak **napjait**, *
 mikor ítéled meg üldözőimet?
Mondtak nekem szép szavakat a **hamisak**, *
 de nem olyan az, mint a te törvényed.
Minden parancsolatod **igazság**, *
 igaztalanul üldöznek, segíts meg *engem*!
Csaknem végeztek velem e **földön**, *
 de parancsolataidat én mégsem hagytam el.
Irgalmasságod szerint eleveníts meg **engem**, *
 és majd megőrizem a te szádnak bizonyosságait!
Mindörökké, ó, **Uram**, *
 megmarad a te igéd a *mennyben*.
Nemzedékről nemzedékre a te **igazságod**, *
 megszilárdítottad a földet, és megmarad.
Rendelkezésedhez igazodnak a **napok**, *
 mert neked szolgálnak mindenek.
Ha törvényed nem lett volna én gyönyörűségem, *
 megalázottságomban talán már elvesztem volna.
Soha el nem felejttem a te igazságaidat, *
 mert azokban elevenítettél meg *engem*.
Tiéd vagyok én, szabadíts meg **engem**, *
 mert a te igazságaidat keresem!
Vártak rám a bűnösök, hogy elvesztenének **engem**, *
 de én megértettem a te bizonyosságaidat.
Minden tökéletességnek látom véges **voltát**, *
 de a te parancsolatod *határtalan*.
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
 és Szentlélek *Istennek*,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
 és mindörökkön örökké! Ámen.

118. zsoltár (97-112.)

MELY igen szeretem a te törvényedet, **Uram**, *
 azon jár egész nap az én gondolatom!
Ellenségeimnél bölcsőbbé tett a te parancsolatod, *
 mert enyém az örökké.
Minden tanítómnál okosabbá **lettem**, *
 mert a te bizonyosságaidban elmélkedem.

Super senes intelléxi, *
 quia mandáta tua quæsívi.
Ab omni via mala prohibui pedes **meos**, *
 ut custódiám verba **tua**.
Aiudíciis tuis non declinávi, *
 quia tu legem posuísti **mihi**.
Quam dúlcia fáucibus meis elóquia **tua**, *
 super mel ori **meo**!
Amandátis tuis intelléxi, *
 proptérea odívi omnem viam iniquitátis.
Lucérna pédibus meis verbum **tuum**, *
 et lumen sémitis **meis**.
Iurávi et **státui** *
 custodíre iudícia iustítiæ **tuæ**.
Humiliátus sum usquequáque, **Dómine**, *
 vivífica me secúndum verbum **tuum**!
Voluntária oris mei beneplácita fac, **Dómine**, *
 et iudícia tua **doce** me!
Anima mea in mánibus meis **semper**, *
 et legem tuam non sum oblítus.
Posuérunt peccatóres láqueum **mihi**, *
 et de mandátis tuis non errávi.
Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum, *
 quia exsultátio cordis **mei** sunt.
Inclinávi cor meum ad faciéndas iustificatiónes tuas in ætérnum *
 propter retributiónem.
Glória Patri et Fílio *
 et Spirítui **Sancto**,
Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
 et in sæcula sæculórum! **Amen**.

Psalmus 118. (113-128.)

INÍQUOS ódio **hábui**, *
 et legem tuam diléxi.
Adiútor et suscéptor meus **es** tu, *
 et in verbum tuum supersperávi.
Declináte a me, malígni, *
 et scrutábor mandáta Dei **mei**!
Súscipe me secúndum elóquium tuum, et **vivam**, *
 et non confúndas me ab exspectatióne **mea**!

Többet értettem meg, mint a **vének**, *
 mert a te parancsolataidat **kutattam**.
Minden gonosz úttól eltiltottam **lábamat**, *
 hogy megőrizzem **igédet**.
Ítéleteidtől el nem **hajlottam**, *
 mert te adtad nékem a **törvényt**.
Mily édes ínyemnek a te **szavad**, *
 méznél édesebb az **ajkaimnak**!
A te parancsolataidból nyertem **értelmet**, *
 azért gyűlölöm a hazugságnak minden **úlját**.
Lámpás a te **igéd** az én **lépteimnek**, *
 ösvényeimen **világosság**.
Megesküdtem, és állni **akarom**, *
 hogy teljesítsem igazvoltodnak **ítéleteit**.
Megaláztattam, Uram, **szerfőlött**, *
 eleveníts meg engem a te **igéd szerint**!
Az én számnak önkéntes áldozatait vedd kedvesen, **Uram**, *
 és a te **ítéleteidre** taníts meg **engem**!
Kezemben van a lelkem **mindenkor**, *
 de a te **törvényedet** el nem **feledem**.
A bűnösök tört vetettek **nékem**, *
 de a te parancsolataidtól el nem **tévelyedtem**.
Örökségemmé lettek a te bizonyosságaid mind**örökre**, *
 mert bennük van az én szívemnek **vigassága**.
Szívemet arra hajlítottam, hogy igazságaidat **megtegyem**, *
 az örökkévaló **jutalomért**.
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
 és Szentlélek **Istennek**,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
 és mindörökkön örökké! **Ámen**.

118. zsoltár (113–128.)

GYŰLÖLÖM a megosztott szívűeket, *
 és szeretem a te **törvényedet**.
Te vagy nékem pajzsom s menedékem, *
 és a te **igédben** igen **bízom**.
Távozzatok el tőlem, ti, rosszakarók, *
 én Istenem parancsolatait **vizsgálom**!
Végy föl engem ígéreted szerint, és akkor **élek**, *
 és ne szégyeníts meg engem várakozásomban!

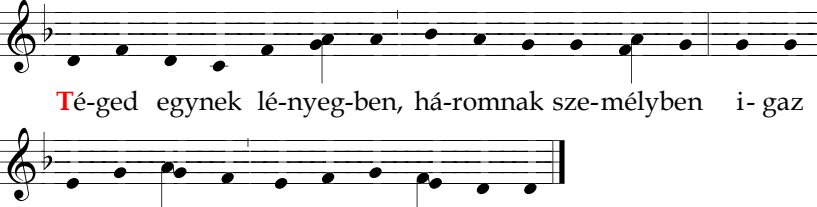
Adiuva me, et salvus ero, *
 et meditabor in iustificatió nibus tuis **semper**!
Sprevisti omnes discedéntes a iudíciis tuis, *
 quia iniústa cogitatio eórum.
Prævaricántes reputávi omnes peccatóres **terræ**, *
 ideo diléxi testimónia **tua**.
Confíge timóre tuo carnes **meas**, *
 a iudíciis enim tuis **tímui**!
Feci iudícium et iustítiam, *
 non tradas me calumniántibus me!
Súscipe servum tuum in **bonum**, *
 non calumniéntur me **supérbi**!
Oculi mei defecérunt in salutáre **tuum**, *
 et in elóquium iustítiæ **tuæ**.
Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam **tuam**, *
 et iustificatió nes tuas **doce** me!
Servus tuus sum **ego**, *
 da mihi intelléctum, ut sciam testimónia **tua**!
Tempus faciéndi, **Dómine**, *
 dissipavérunt legem **tuam**.
Ideo diléxi mandáta **tua** *
 super aurum et topázion.
Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar, *
 omnem viam iníquam ódio **hábui**.
Glória Patri et **Fílio** *
 et Spirítui **Sancto**,
Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
 et in sácula sæculórum! **Amen**.

Antiphona dominicalis

Te u - num in sub - stán - ti - a, tri - num in per -
 só - nis con - fi - té - mur.

Segíts rajtam, és megszabadulok, *
 és a te igazságaiddal foglalkozom mindenkor!
 Elveted mindazokat, akik eltávoztak a te igazságáidtól, *
 mert igaztalan az ő szándékuk.
 Félredobod, mint a salakot, a földnek minden bűnösét, *
 azért szeretem a te rendeléseidet.
 Szegezd át félelmeddel az én testemet, *
 mert megrettentem a te ítéleteidtől!
 Jog és igazság szerint cselekedtem, *
 elnyomóimnak ne adj át engem!
 Légy kezes a te szolgáért, *
 hogy el ne nyomjanak engem a kevélyek!
 Szemeim sóvárognak a te szabadításodért *
 és igazvultodnak megszólalásáért.
 Cselekedjél szolgáladdal a te irgalmasságod szerint, *
 és a te igazságaidra taníts meg engem!
 Szolgád vagyok én, adj értelmet nekem, *
 hogy tudjam a te bizonyosságaidat!
 Ideje a cselekvésnek, Uram, *
 kiforgatják a te törvényedet.
 Azért a te parancsolataidat szeretem, *
 jobban az aranynál, színaranynál.
 Azért mindenben parancsolataidhoz igazodom, *
 és gyűlölök minden gonosz utat.
 Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna vasárnapokra

Té-ged egy-nek lé-nyeg-ben, há-rom-nak sze-mély-ben i- gaz
 hit - tel val-lunk, föl- sé- ges Úr Is- ten.

Antiphona ferialis

Ad - iu - va me, et sal - vus e - ro, Dó - mi - ne!

Capitulum

ALTER altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi!
R. Deo grátias!

Responsorium dominicale · 6

In æ - tér-num, Dó - mi - ne, * pér - ma - net verbum tu - um.

V. In cæ - lo et in sæ - cu - lum sæ - cu - li vé - ri - tas tu - a.

Pér - ma - net verbum tu - um. **G**ló - ri - a Pa - tri et Fí - li - o

et Spi - rí - tu - i Sancto! **I**n æ - tér-num.

Responsorium feriale · 6

Be - ne - dí - cam Dó - mi - num * in o - mni tém - po - re.

V. Semper laus e - ius in o - re me - o. **I**n o - mni tém -

po - re. **G**ló - ri - a Pa - tri et Fí - li - o et Spi - rí - tu - i

Antifóna hétköznapiakra

Se- gíts raj-tam, és megsza- ba- du- lok, U - ram!

Kapitulum

HORDOZZÁTOK egymásnak terhét, mert így teljesíteni fogjátok Krisztus törvényét! **R.** Istennek legyen hála!

Responzórium vasárnapokra · 6

Mind-ö - rök - ké, ó, U-runk, * megma-rad a te i - géd.

V. Mind-ö - rök - kön ö - rök-ké a te i - gaz - sá- god. **M**egmarad

a te i - géd. **Di**-cső-ség az A- tyá-nak és a Fi - ú - nak

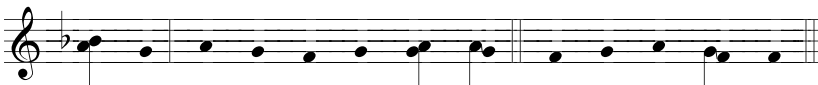

és a Szentlé - lek-nek! **M**indö - rök - ké.

Responzórium hétköznapiakra · 6

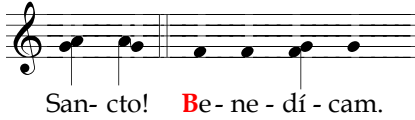
Áldom én az U - rat * minden i - dő-ben. **V.** Az ő di-csé-

re - te minden-kor aj - ka-mon. **M**inden i - dő - ben.

Di-cső-ség az A - tyá-nak és a Fi - ú - nak és a Szent-

Versiculus

V. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit.

R. In loco páscuæ, ibi me collocávit.

Oratio

DÓMINE, Iesu Christe, qui, dum hora sexta diéi pro redemptione mundi Crucis lignum ascendisti, totus mundus in ténebras convérsus est: illam nobis lucem in ánima et córpore nostro semper trí-bue, per quam ad ætérnam vitam, te ducénte, perveníre mereámur! Qui vivis et regnas.

Vel alia oratio

REDÉMTOR noster, áspice, Deus, et tibi nos iúgiter servíre concé-de! Per.

Vel alia oratio

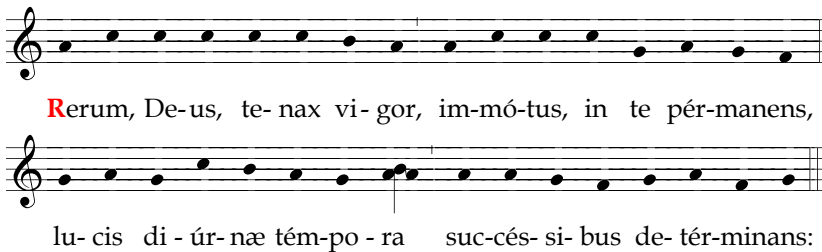
DEUS, cæli terræque dominátor: auxílium nobis tuæ defénsionis benígnus impénde! Per Dóminum.

Vel alia oratio

PRÆSTA, quæsumus, miséricors Deus, ut tibi plácita mente serviá-mus. Per Dóminum.

Ad nonam

Hymnus

Verzikulus

V. Az Úr énnékem pásztorom, nincsen hiányom semmiben.

R. Zöldellő réteken ad helyet nékem.

Könyörgés

URUNK, Jézus Krisztus, ki midőn a nap hatodik órájában a világ megváltásáért a keresztfára szálltál, az egész világ sötétségbe fordult: add meg nekünk mindenkor lélekben és testben azt a világosságot, mely által érdemesnek találtatunk, téged követve, az örök életre jutni! Aki élsz és uralkodol.

Vagy másik könyörgés

MEGVÁLTÓ Istenünk, tekints reánk, és engedd, hogy szüntelenül neked szolgáljunk! A mi Urunk.

Vagy másik könyörgés

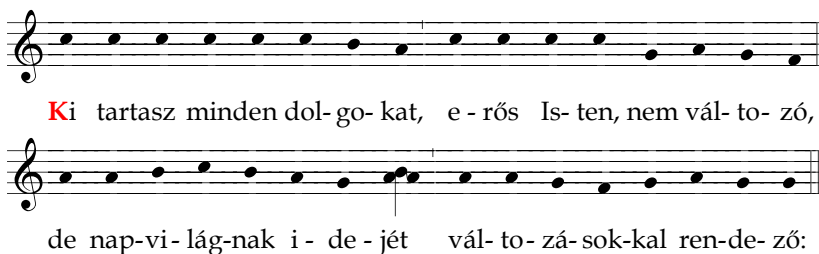
ISTEN, mennynek és földnek uralkodója, terjeszd fölénk jószágosan a te oltalmad segítségét! A mi Urunk.

Vagy másik könyörgés

ADD meg, kérünk, irgalmas Isten, hogy kedved szerinti lélekkel szolgáljunk neked. A mi Urunk.

Nóna

Himnusz

Largíre clarum vespere,
quo vita nusquam decídat,
sed præmíum mortis sacræ
perénnis instet glória!

Præsta, Pater piússime
Pátrique compar Unice
cum Spírítu Paráclito
et nunc et in perpétuum!

A - men.

Antiphona dominicalis · 3a1

Te semper. E u o u a e.

Antiphona ferialis · 2d

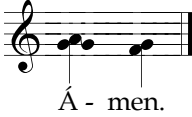
A-spi-ce in me. E u o u a e.

Psalmus 118. (129-144.)

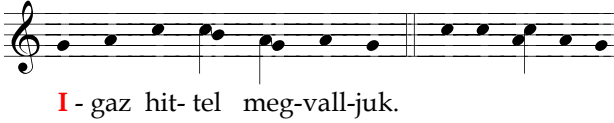
MIRABÍLIA testimónia **tua**, *
ídeo scrutáta est ea ánima **mea**.
Decarátio sermónum tuórum illúminat, *
et intelléctum dat párvulis.
Os meum apéruí, et attráxi **spírítum**, *
quia mandáta tua desiderábam.
Aspice in me, et miserére **mei**, *
secúndum iudícium diligéntium nomen **tuum**!
Gressus meos dírige secúndum elóquium **tuum**, *
et non dominétur mei omnis iniustítia!
Rédime me a calúmniis **hóminum**, *
ut custódiam mandáta **tua**!
Fáciem tuam illúmina super servum **tuum**, *
et doce me iustificatiónes **tuas**!
Exitus aquárum deduxérunt óculi **mei**, *
quia non custodiérunt legem **tuam**.
Iustus es, **Dómine**, *
et rectum iudícium **tuum**.

Oly fénylő, tiszta estet adj,
melyben az élet nem fogy el,
de szent halál jutalmaként
örök dicsőség vár reánk!

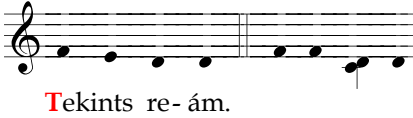
Ezt teljesítse az Atya
s vele egylényű egy Fia,
aki veled uralkodik,
ó, Lélek, minden századig!

Antifóna vasárnapokra · 3

Antifóna hétköznapiakra · 2

118. zsoltár (129-144.)

CSODÁLATOSAK a te bizonyságaid, *
azért megtartja azokat a *lelkem*.
A te beszédeidnek feltárulása megvilágosít, *
és értelmet ad a kicsinyeknek.
Megnyitom a számat, hogy lélegzetet **vegyek**, *
a te parancsolataid után kíváncszom.
Tekints reám, és könyörülj **rajtam** *
ítéleted szerint, mely azokat illeti, kik nevedet szeretik!
Lépéseimet igazgasd a te beszéded **szerint**, *
és ne uralkodjék rajtam semmi **gonoszság**!
Ments meg engem az emberek rágalmazásától, *
hogy a te parancsolataidat megőrizzem!
Ragyogtasd fel arcodat a te szolgád **fő**lött, *
és taníts meg engem igazságaidra!
Szememből a könnyek patakként **omlanak**, *
mert nem tartják meg a te törvényedet.
Igaz vagy, Uram, *
és igaz a te ítéleted.

Mandásti iustítiam, testimónia **tua** *
et veritátem tuam **nimis**.
Tabescere me fecit zelus **meus**, *
quia oblíti sunt verba tua inimíci **mei**.
Ignítum elóquium tuum **veheménter**, *
et servus tuus diléxit **illud**.
Adulescéntulus sum ego et **contéptus**, *
iustificatiónes tuas non sum **oblítus**.
Iustítia tua iustítia in **ætérum**, *
et lex tua **véritas**.
Tribulátio et angústia invenérunt me, *
mandáta tua meditatio **mea** est.
Æquitas testimónia tua in **ætérum**, *
intelléctum da mihi, et **vivam**!
Glória Patri et **Fílio** *
et Spirítui **Sancto**,
Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
et in sácula sæculórum! **Amen**.

Psalmus 118. (145–160.)

CLAMÁVI in toto corde meo, exáudi me, **Dómine**, *
iustificatiónes tuas **requíram**!
Clamávi ad te, salvum **me** fac, *
ut custódiam mandáta **tua**!
Prævéni in maturitáte, et clamávi, *
quia in verba tua supersperávi.
Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo, *
ut meditárer elóquia **tua**.
Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, **Dómine**, *
et secúndum iudícium tuum vivífica me!
Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti, *
a lege autem tua longe **facti** sunt.
Prope es tu, **Dómine**, *
et omnes viæ tuæ **véritas**.
Inítio cognóvi de testimoniis **tuis**, *
quia in ætérum fundásti ea.
Vide humilitátem meam, et éripe me, *
quia legem tuam non sum **oblítus**!
Iúdica iudícium meum, et rédime me, *
propter elóquium tuum vivífica me!

Bizonyságaidat igazságban rendelted el, *
 és igen nagy hűségben.
A buzgóság emészt el engem, *
 mert ellenségeim elfeledték a te ígédet.
A te szavad tűzben kipróbált íge, *
 és a te szolgád szereti azt.
Gyermekek vagyok még és megvetett, *
 de igazságaidról el nem feledkezem.
A te igazságod örökkévaló igazság, *
 és a te törvényed valóság.
Zaklatás és szomorúság jut ki részemül, *
 a te parancsolataidban van örömem.
Egyenesek a te bizonyosságaid örökké, *
 értelmet adj nekem, és élek!
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké! Ámen.

118. zsoltár (145–160.)

KIÁLTOK teljes szívemből, hallgass meg engem, Uram, *
 a te igazságaidat keresem!
Hozzád kiáltok, szabadíts meg engem, *
 hogy parancsolataidat megőrizzem.
Megelőztem a hajnalt, és már kiáltok, *
 mert a te igéidben igen bízom.
Még éji órváltás előtt felnyitom a szemem, *
 hogy beszédedről elmélkedjem.
Halljad meg, Uram, hangomat irgalmasságodban, *
 és rendelésed szerint éltesse engem!
Megközelítettek engem rosszakaró üldözőim, *
 kik törvényedtől messze távoztak.
De te, Uram, itt vagy közelemben, *
 és hűséges vagy parancsaidban.
Kezdetől fogva tudom bizonyosságaidról, *
 hogy örök időkre állítottad őket.
Lássad megalázottságomat, és ragadj ki abból engem, *
 mert törvényedről el nem feledkeztem!
Ítéld meg ügyemet és válts ki engem, *
 a te ígéreted szerint adj életet nekem!

Longe a peccatōribus **salus**, *
quia iustificatiōnes tuas non exquisiērunt.
Misericordiā tuā multā, **Dōmine**, *
secūndum iudiciū tuum vivifica me!
Multi, qui persecuūntur me, et tribulant me, *
a testimoniis tuis non declināvi.
Vidi praevaricāntes, et tabescēbam, *
quia elōquia tua non custodiērunt.
Vide, quōniam mandāta tua dilēxi, **Dōmine**, *
in misericordia tua vivifica me!
Principium verbōrum tuōrum **vēr**itas, *
in aeternum omnia iudicia iustitiāe **tu**ae.
Glória Patri et **F**ilio *
et Spirítui **S**ancto,
Sicut erat in principio et nunc et **semper** *
et in saecula saeculōrum! **A**men.

Psalmus 118. (161-176.)

PRÍNCIPES persecúti sunt me **gratis**, *
et a verbis tuis formidávit cor **meum**.
Laetabor ego super elōquia **tu**a, *
sicut qui invénit spólia **multa**.
Iniquitatem odio hábui, et abominátus sum, *
legem autem tuam dilēxi.
Sépties in die laudem dixi **tibi**, *
super iudicia iustitiāe **tu**ae.
Pax multa diligéntibus legem **tu**am, *
et non est illis **scándalum**.
Exspectābam salutāre tuum, **Dōmine**, *
et mandāta tua dilēxi.
Custodívit ánima mea testimónia **tu**a, *
et diléxit ea veheménter.
Servāvi mandāta tua et testimónia **tu**a, *
quia omnes viāe meāe in conspéctu **tu**o.
Appropínquet deprecatio mea in conspéctu tuo, **Dōmine**, *
iuxta elóquium tuum da mihi intelléctum!
Intret postulatio mea in conspéctu **tu**o, *
secūndum elóquium tuum éripe me!
Eructābunt lābia mea **hymnum**, *
cum docúeris me iustificatiōnes **tu**as.

Távol az istentelenektől a szabadulás, *
mert a te igazságaidat nem keresték.
Nagy a te irgalmasságod, ó, Uram, *
ítéleted szerint adj életet *nekem!*
Sokan vannak, akik üldöznek engem, és háborgatnak, *
de a te bizonyosságaidtól el nem hajlottam.
Láttam a törvényszegőket, és megundorodtam, *
mert nem tartották meg a te beszédedet.
Lásd, Uram, mert a te parancsolataidat **szeretem**, *
irgalmasságodban adj életet *nekem!*
Az igazság a te ígéd alapja, *
örökkévaló a te igazvultodnak minden ítélete.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! Ámen.

118. zsoltár (161-176.)

A hatalmasok ok nélkül üldöznek **engem**, *
de nem fél szívem, csak a te *ígéd*től.
Örvendezem én a te beszédeden, *
mint aki nagy nyereséget *talált*.
Gyűlölöm és utálom a gonoszságot, *
törvényedet pedig *szeretem*.
Hétszer napjában dicséretet zengek **néked** *
a te igazvultodnak ítéleteiről.
Nagy a békességük azoknak, kik törvényedet **szeretik**, *
és semmi sincs botlásukra.
Várom, Uram, a te szabadításodat, *
és parancsolataidat *szeretem*.
Megőrizte lelkem a te bizonyosságaidat, *
és igen megszerette azokat.
Megtartottam parancsolataidat és bizonyosságaidat, *
mert színed előtt van minden *utam*.
Jusson színed elé az én könyörgésem, Uram, *
a te ígéd szerint adj értelmet *nekem!*
Hatoljon fel színed elé az én **kérelmem**, *
ígéreted szerint szabadíts meg *engem!*
Ajkaimról a dicséret éneke **árad**, *
ha igazságaidra tanítasz *engem*.

Pronuntiábit lingua mea elóquium **tuum**, *
quia ómnia mandáta tua **æ**quitas.

Fiat manus tua, ut **salvet** me, *
quóniam mandáta tua **elégi**!

Concupívi salutáre tuum, **Dómine**, *
et lex tua meditátio **mea** est.

Vivet ánima mea, et laudábit te, *
et iudícia tua adiuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ **périit**. *

Quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus!

Glória Patri et **F**ílio *
et Spirítui **S**ancto,

Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
et in sácula sæculórum! **A**men.

Antiphona dominicalis

Antiphona ferialis

Capitulum

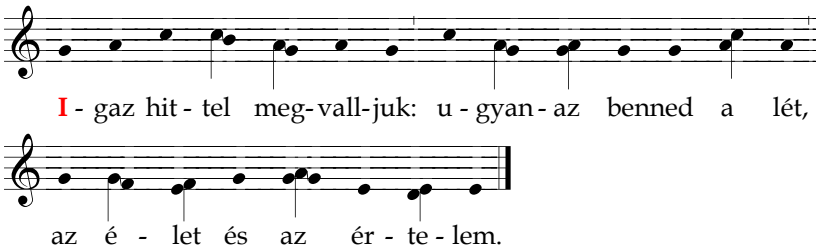
EMPTI enim estis prétio magno; glorificáte Deum et portáte Deum
in corde et córpore vestro! **R.** Deo grátias!

Responsorium dominicale · 6

Nyelvem a te szavadat **hirdeti**, *
 mert minden parancsolatod **igazság**.
 Legyen a te kezed segítségemre, *
 mert a te parancsolataidat választottam!
 Vágyódtam a te üdvözítésedre, **Uram**, *
 és törvényedben van az én gyönyörűségem.
 Él az én lelkem, és dicsér **téged**, *
 és a te ítéleteid megsegítenek engem.
 Mint az elveszett juh, eltévelyedtem, *
 keresd meg szolgálodat, mert parancsolataidról el nem feledkeztem!
 Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
 és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna vasárnapokra

I - gaz hit - tel meg-vall-juk: u - gyan - az benned a lét,
 az é - let és az ér - te - lem.

Antifóna hétköznapiakra

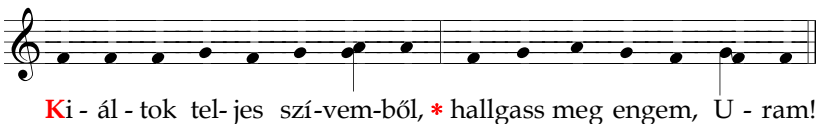

Tekints re - ám, és kö-nyö-rülj raj-tam, U- ram!

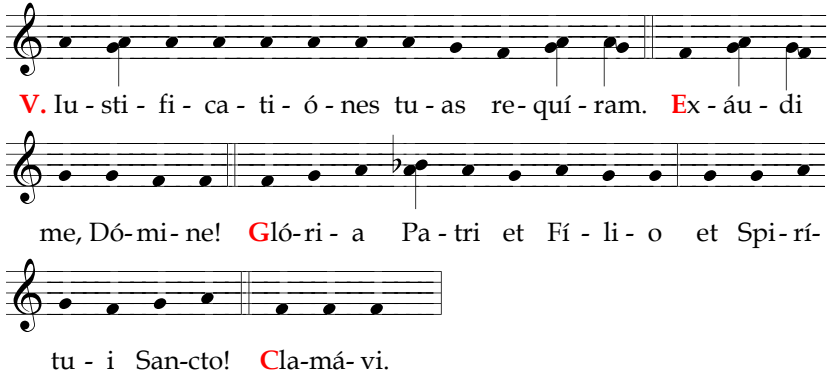
Kapitulum

NAGY áron vétettetek meg, testvérek, hordozzátok és dicsőítsétek
 meg tehát Istent szívetekben és testetekben! **R.** Istennek.

Responzórium vasárnapokra - 6

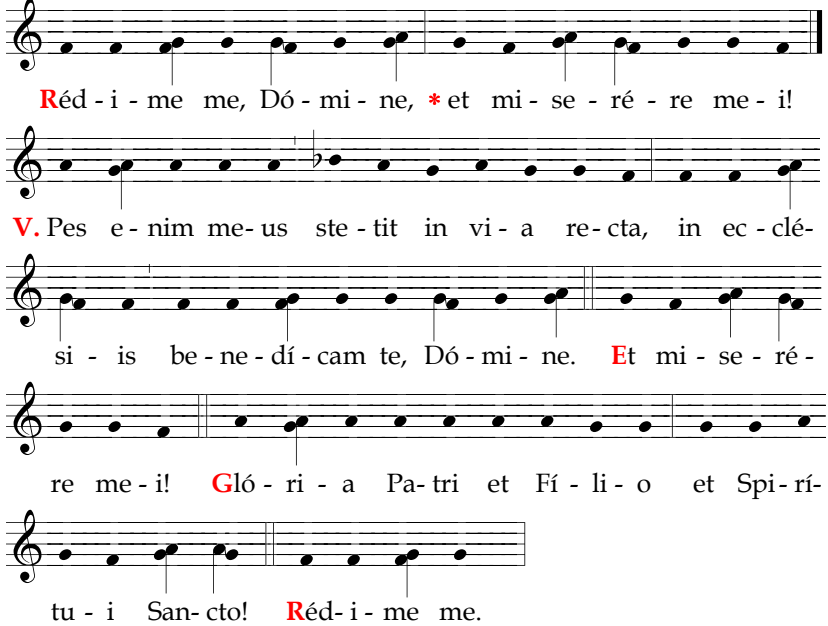

Ki - ál - tok tel-jes szí-vem-ből, * hallgass meg engem, U - ram!

V. Iu - sti - fi - ca - ti - ó - nes tu - as re - quí - ram. **Ex** - áu - di
me, Dó - mi - ne! **G**ló - ri - a Pa - tri et Fí - li - o et Spi - rí -
tu - i San - cto! **C**la - má - vi.

Responsorium feriale · 6

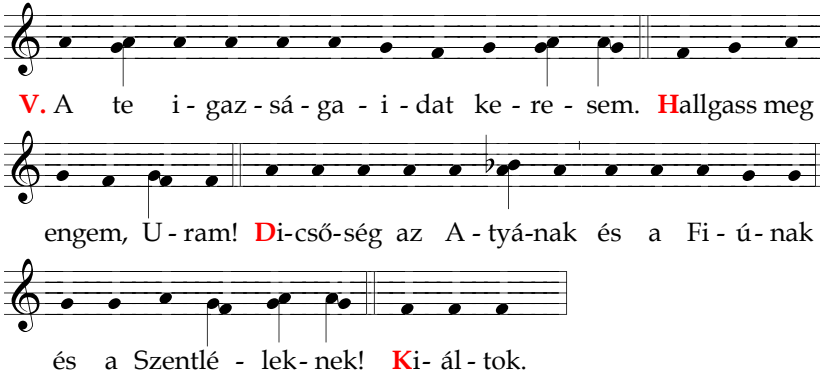

Réd - i - me me, Dó - mi - ne, * et mi - se - ré - re me - i!
V. Pes e - nim me - us ste - tit in vi - a re - cta, in ec - clé -
si - is be - ne - dí - cam te, Dó - mi - ne. **Et** mi - se - ré -
re me - i! **G**ló - ri - a Pa - tri et Fí - li - o et Spi - rí -
tu - i San - cto! **R**éd - i - me me.

Versiculus

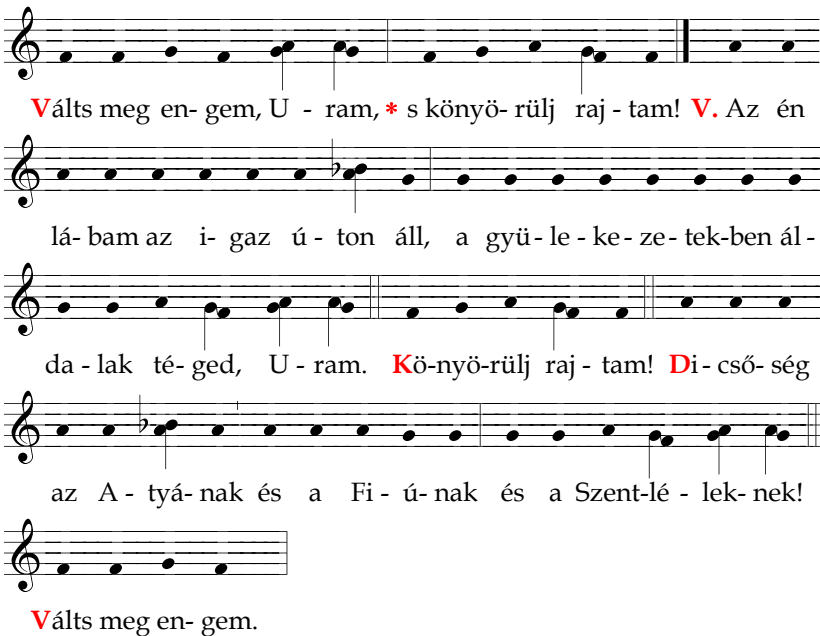
V. Ab occúltis meis munda me, Dómine!

R. Et ab aliénis parce servo tuo!

V. A te i - gaz - sá - ga - i - dat ke - re - sem. **H**allgass meg
engem, U - ram! **D**i-cső-ség az A - tyá-nak és a Fi - ú - nak
és a Szentlé - lek - nek! **K**i - ál - tok.

Responzórium hétköznapiakra - 6

Válts meg en - gem, U - ram, * s könyö - rülj raj - tam! **V.** Az én
lá - bam az i - gaz ú - ton áll, a gyü - le - ke - ze - tek - ben ál -
da - lak té - ged, U - ram. **K**ö - nyö - rülj raj - tam! **D**i - cső - ség
az A - tyá - nak és a Fi - ú - nak és a Szent - lé - lek - nek!
Válts meg en - gem.

Verzikulus

V. Az én titkonvaló bűneimből tisztíts meg engem, Uram!
R. És a kevélységtől óvd meg a te szolgád!

Oratio

DÓMINE, Iesu Christe, qui hora diéi nona in Crucis patíbulo confiténtem latrónem intra amœna paradísi transíre iussísti: te suppliciter deprecámur, confiténtes peccáta nostra, ut post óbitum nostrum paradísium introíre gaudéntes concédas. Qui vivis et regnas.

Vel alia oratio

PURÍFICET nos indulgéntia tua, Deus, et ab omni semper iniquitáte custódiat! Per.

Vel alia oratio

ADÉSTO nobis miséricors Deus, et tua circa nos propitiátus dona custódi! Per.

Vel alia oratio

ACUNCTIS iniquitátibus nostris éxue nos, Dómine, et in tua fac pace gaudére! Per Dóminum.

Ad vespas

Antiphona · 1g1

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino **meo**: *

Sede a *dextris meis*,

Donec ponam inimicos **tuos** *
scabéllum pedum **tuórum**!

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex **Sion**: *
Domináre in médio inimicórum **tuórum**!

Tecum principium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum, *
ex útero ante lucíferum **genui** te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit **eum**: *

Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem *Melchisedech*.

Könyörgés

URUNK, Jézus Krisztus, ki a nap kilencedik órájában a keresztfán úgy rendelted, hogy a bűnbánó lator a Paradicsom gyönyörűségébe általmenjen: megvallva bűneinket téged kérünk esedezve, hogy halálunk után engedj a Paradicsomba örvendéssel belépünk. Aki élsz és uralkodol.

Vagy másik könyörgés

TISZTÍTSON meg minket, Isten, a te megbocsátó jóságod, és minden hamisságtól örökké óvjon meg! A mi Urunk.

Vagy másik könyörgés

SIESS, irgalmas Isten, segítségünkre, és őrizd meg körülöttünk kegyelmesen a te adományaidat! A mi Urunk.

Vagy másik könyörgés

MINDEN álnokságunkból vetköztess ki minket, Urunk, és tedd, hogy a te békédben örvendhessünk! A mi Urunk.

Vesperás

Antifóna · 1g

Ülj az én job-bom- ra.

109. zsoltár

MONDÁ az Úr az én Uramnak: *

Ülj az én **jobbom**ra,

Míg ellenségedet számollyá **teszem** *
a te **lábaid**nak!

A te erődnek pálcáját kibocsátja az Úr **Sionból**, *
uralkodjál a te ellenségeid **közepette**!

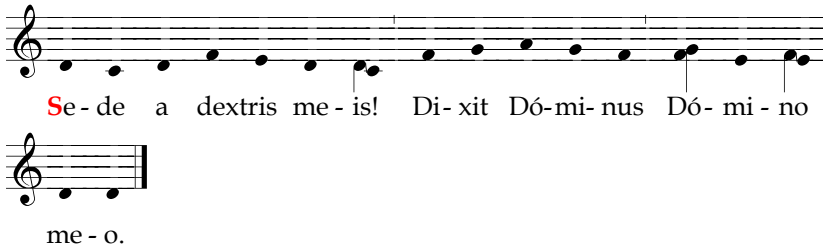
Tenálad van az elsőség a te hatalmadnak napján a szentség **fényében**, *
magamból szültelek téged a hajnali **csillag** előtt.

Megesküdött az Úr, és meg nem **bánja**: *

Pap vagy te mindörökké Melkizedek **rendje szerint**.

Dóminus a **d**extris **t**uis *
 confrégit in die iræ *suæ* **r**eges.
Iudicábit in natió nibus, →
 implébit ruínas, *
 conquassábit cápita in terra *multó*rum.
De torrén te in **v**ia **b**ibet, *
 proptérea exaltábit **c**aput.
Glória **P**atri et **F**ílio *
 et **S**pirítui **S**ancto,
Sicut erat in princíp io et **n**unc et **s**emper *
 et in sœcula sœculórum! Amen.

Antiphona

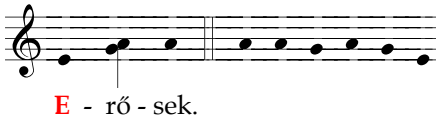

Az Úr áll a te jobbold **felől**, *
 haragja napján eltapossa a *királyokat*.
Ítéletet tesz a nemzetek között, †
 a holttesteket halomba **gyűjti**, *
 összezúzza fejüket a *széles harcmezőn*.
Útja közben a patakból iszik, *
 azért emeli magasra büszkén a *fejét*.
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
 és Szentlélek **Istennek**,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
 és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Antifóna · 4

110. zsoltár

HÁLÁT adok néked, Uram, *teljes szívemből* *
 az igazak tanácsában és gyülekezetében.
Nagyok az Úrnak **művei**, *
 ismerjék meg őket mind, *akik szeretik!*
Főnség és ékesség az ő **művében**, *
 és igazsága megmarad **örökkön örökké**.
Emlékezetet szerzett csodatetteinek →
 az irgalmas és könyörülő **Isten**, *
 eledelt adott az őt **félőknek**.
Megemlékezik az ő szövetségéről **örökké**, *
 cselekedeteinek erősségét hirdeti az ő **népének**,

Ut det illis hereditatem **g**éntium, *
 ópera mánuum eius v́eritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius, †
 confirmáta in **s**æculum **s**æculi, *
 facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo **s**uo, *
 mandávit in ætérnum testaméntum **s**uum.

Sanctum et terríbile *nomen* **e**ius, *
 inítium sapiéntiæ timor **D**ómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus **e**um, *
 laudátio eius manet in **s**æculum **s**æculi.

Glória Patri et Fílio *
 et Spirítui **S**ancto,

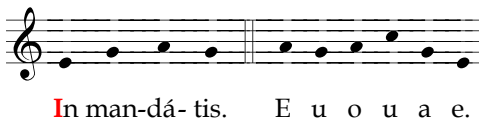
Sicut erat in princípío et *nunc et semper* *
 et in **s**æcula **s**æculórum! **A**men.

Antiphona

Fi - dé - li - a ó - mni - a man - dá - ta e - ius, con - fir -
 má - ta in sæ - cu - lum sæ - cu - li.

Antiphona · 4e

In man-dá- tis. E u o u a e.

Psalmus 111.

BEÁTUS vir, qui *timet* **D**óminum, *
 in mandátis eius *volet* **n**imis.

Potens in terra erit *semen* **e**ius, *
 generátio rectórum *benedicétur*.

Glória et divítiae in *domo* **e**ius, *
 et iustítia eius manet in **s**æculum **s**æculi.

Exórtum est in ténebris *lumen* **r**ectis, *
 miséricors et miserátor et **i**ustus.

Hogy nekik adja a hitetlenek örökrészt, *
az ő kezének műve igazmondás és igaz ítélet.

Erősek mind az ő végzései, †
szilárdan állnak minden időkre, *
húségben és igazságban hajtja végre őket.

Váltságot küldött az ő népének, *
megparancsolta örökké az ő szövetségét.

Szent és rettenetes az ő neve, *
a bölcsesség kezdete az Úr féléme.

Jól gondolkodnak mind, akik eszerint cselekednek, *
az ő dicsérete pedig megmarad örökkön örökké.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

E - ró - sek mind az ő vég - zé - se - i, szi - lár - dan áll - nak,
i - ga - zak minden i - dők - re.

Antifóna · 8c

Boldog em-ber.

111. zsoltár

BOLDOG ember † az, ki az Urat féli, *
az ő parancsolatait igen kedveli.

Hatalmas léssen magva a földön, *
az igazak nemzetsége megáldatik.

Dicsőség és gazdagság az ő házában, *
és az ő igazsága megmarad örökkön örökké.

Az igazaknak a sötétségben világosság támad, *
ő az irgalmas, könyörülő és igaz.

Iucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, †
dispónet sermónes suos *in iudício*, *
quia in aetérnum *non commovébitur*.

In memória aetérna *erit iustus*, *
ab auditióne mala *non timébit*.

Parátum cor eius speráre in Dómino, †
confirmátum *est cor eius*, *
non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispersit, dedit paupéribus, †
iustítia eius manet in *sæculum sæculi*, *
cornu eius exaltábitur *in glória*.

Peccátor vidébit, et irascétur, †
déntibus suis fremet, *et tabéscet*, *
desidérium peccatórum *períbit*.

Glória Patri et Fílio *
et Spirítui **S**ancto,

Sicut erat in princípío et *nunc et semper* *
et in *sæcula sæculórum*! Amen.

Antiphona

In man-dá - tis e - ius vo - let ní - mis.

Antiphona · 7c2

Sit no-men Dó- mi - ni. E u o u a e.

Psalmus 112.

LAUDÁTE, púeri, Dóminum, *
laudáte **n**omen Dómini!

Sit nomen Dómini **b**enedíctum *
ex hoc nunc et **u**sque in **sæculum**!

A solis ortu usque **a**d occásu(m) *
laudábile **n**omen Dómini.

Excélsus super omnes **g**entes Dóminus, *
et super cælos **g**lória eius.

Jól leszen annak, ki könnyörül és szívesen ád, †
 az ő dolgait igazul **rendezi**, *
 meg nem inog az **mindörökké**.
Örök emlékezetben leszen az igaz, *
 nem fél a gonosz**hír-hallástól**.
Erős a szíve, mivelhogy az Úrban bízik, †
 bátor az ő **szíve**, *
 azért nem retteg, mígnem meglátja ellenségeinek **bukását**.
Osztoogat, adakozik a szegényeknek, †
 az ő igazsága megmarad örökön **örökké**, *
 fölemeltetik a feje **dicsőséggel**.
A bűnös látja ezt, és harag fogja el, †
 fogait csikorgatja, és irigységben **emészt** **magát**, *
 a gonoszok kívánsága **semmivé leszen**.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
 és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Boldog em-ber, ki az Úr pa-rancsát ked-ve - li.

Antifóna · 7c

Legyen ál - dott.

112. zsoltár

DICSÉRJÉTEK, ti szolgálai, az Urat, *
 dicsérijétek az Úr **nevét**!
Legyen áldott az Úr **neve** *
 mostantól fogva és **mindörökké**!
Napkelettől fogva **napnyugatig** *
 dicsértessék az Úrnak **neve**!
Fölséges az Úr minden **népek fölött**, *
 és fölötte áll az egeknek az ő **dicsősége**.

Quis, sicut Dóminus, Deus noster, qui in **altis hábitat**, *
et humília réspicit in cælo **et in terra**?

Súscitans a **terra ínopem**, *
et de stércore érigens **páuperem**,

Ut cóllocet eum **cum princípibus**, *
cum princípibus **pópuli sui**.

Qui habitáre facit **stérilem in domo** *
matrem filiórum **lætántem**.

Glória **Patri et Fílio** *
et **Spirítui Sancto**,

Sicut erat in princípío et **nunc et semper** *
et in **sæcula sæculórum! Amen**.

Antiphona

Sit no-men Dó-mi-ni be-ne-díctum in sæ-cu-la!

Antiphona · 8g2 vel T. p.

Nos, qui ví-vi-mus. E u o u a e. E u o u a e.

Psalmus 113.

IN éxitu Israel **de Ægýpto**, *
domus Iacob de **pópulo bárbaro**,

Facta est Iudæa sanctificátio eius, *
Israel potéstas eius.

Mare vidit, et fugit, *
Iordánis convérsus **est retrórsus**.

Montes exsultavérunt, **ut arietes**, *
et colles, sicut **agni óvium**.

Quid est tibi, mare, **quod fugísti**, *
et tu, Iordánis, quia convérsus **es retrórsus**?

Montes, exsultástis, **sicut arietes**, *
et colles, sicut **agni óvium**.

A fácie Dómini **mota est terra**, *
a fácie **Dei Iacob**.

Ki olyan, mint a mi Urunk, Istenünk, ki a *magasságban* lakozik, *
és az alázatosakat látja meg a mennyben *és a földön?*

Az elnyomottat fölemeli a *földről*, *
és kiragadja a sárból a *szegényt*,

Hogy helyet adjon néki a *fejedelmek között*, *
az ő népének *fejedelmei között*,

Ki a magtalannak lakást *ad a házban*, *
mint fiakon *örvendező anyának*.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

Legyen ál - dott az Úr ne - ve mindö - rök - ké!

Antifóna · T. p.

Mi, a - kik é - lünk.

113. zsoltár

IZRÁEL kijöven Egyiptomból, *
Jákob háza a **barbár** nép *közül*,

Lőn Júdea az Úrnak **szentélye**, *
Izráel az ő **birodalma**.

Látta a **tenger**, és **elfutott**, *
a Jordán vize **visszafordult**.

A hegyek ugráltak, **mint** a **kosok**, *
és a halmok, mint a juhok **bárányai**.

Mi lelt téged, **tenger**, hogy **elfutsz**, *
és te, Jordán, hogy **visszafordulsz?**

Hegyek, ugráltok, **mint** a **kosok**, *
és halmok, mint a juhok **bárányai**.

Rendülj meg, föld, az Úr **színe előtt**, *
Jákob Istenének **orcája előtt!**

Qui convértit petram in **stagna aquárum**, *
et rupem in **fontes aquárum**.
Non nobis, Dómine, non **nobis**, *
sed nómini **tuo** da **glóriam**,
Super misericórdia tua et veritáte **tua**! *
Nequándo dicant gentes: Ubi est **Deus** eórum?
Deus autem **noster** in **cælo** *
ómnia, quæcúmque **vóluit**, **fecit**.
Simulácula géntium argéntum et **aurum**, *
ópera **mánuum hóminum**.
Os habent, et **non loquéntur**, *
óculos habent, et **non vidébunt**.
Aures habent, et **non áudient**, *
nares habent, et **non odorábunt**.
Manus habent, et **non palpábunt**, †
pedes habent, et **non ambulábunt**, *
non clamábunt in **gútture suo**.
Símiles illis fiant, qui **fáciunt ea**, *
et omnes, qui **confídunt** in eis.
Domus Israel sperávit in **Dómino**, *
adiútor eórum et **protéctor eórum** est.
Domus Aaron sperávit in **Dómino**, *
adiútor eórum et **protéctor eórum** est.
Qui timent Dóminum, speravérunt in **Dómino**, *
adiútor eórum et **protéctor eórum** est.
Dóminus memor **fuit nostri**, *
et **benedíxit nobis**.
Benedíxit **dómui Israel**, *
benedíxit **dómui Aaron**.
Benedíxit ómnibus, qui **timent Dóminum**, *
pusíllis **cum maióribus**.
Adiíciat **Dóminus super vos**, *
super vos et super **fílios vestros**!
Benedícti **vos** a **Dómino**, *
qui fecit **cælum** et **terram**.
Cælum **cæli Dómino**, *
terram autem dedit **fíliis hóminum**.
Non mórtui laudábunt te, **Dómine**, *
neque omnes, qui descéndunt **in inférnum**.

Ki a kősziklát állótóvá **tette**, *
 s a kőszalat vizek forrásaivá **változtatta**.
Nem nekünk, **Uram**, **nem** nekünk, *
 hanem a te nevednek adj **dicsőséget**,
A te irgalmasságodért és igaz**mondásodért**, *
 hogy ne mondhassák a pogányok: Hol vagyon **az ő Istenük?**
A mi Istenünk a **mennyben lakik**, *
 mindent, amit akart, meg**cselekedett**.
A hitetlen bálványa **ezüst és arany**, *
 emberi kezek **alkotása**.
Szájuk vagyon, **és** nem **szólnak**, *
 szemük vagyon, **és** nem **látnak**.
Fülük vagyon, **és** **nem** hallanak, *
 orruk vagyon, **és** **nem** szagolnak.
Kezüik vagyon, **és** nem tapintanak, †
 lábuk vagyon, **és** nem **járnak**, *
 nem kiáltanak **az ő torkukkal**.
Hasonlók legyenek hozzájuk, kik **azokat csinálják**, *
 és mind, akik **azokban bíznak!**
Izráel háza az Úrban bízott, *
 ő segítőjük és **oltalmazójuk**.
Áron háza az Úrban bízott, *
 ő segítőjük és **oltalmazójuk**.
Kik félik az Urat, az Úrban bíztak, *
 ő segítőjük és **oltalmazójuk**.
Megemlékezett az Úr rólunk, *
 és megáldott **minket**.
Megáldotta Izráel házát, *
 megáldotta Áron házát.
Megáldotta mind, akik félik az Urat, *
 a kicsinyeket és a **nagyokat**.
Gyarapítson meg az Úr titeket, *
 titeket és gyermekeiteket!
Áldottak vagytok ti az Úrtól, *
 ki a mennyet és a földet **teremtette**.
Az egek ege az Úré, *
 a földet pedig az **embernek adta**.
Nem a halottak dicsérnek téged, **Uram**, *
 sem azok, kik a **halálba szállnak**,

Sed nos, qui vívimus, benedícimus Dómino, *
ex hoc nunc et **usque** in **sæculum**.

Glória Patri et Fílio *
et Spirítui Sancto,

Sicut erat in princípio et **nunc** et **semper** *
et in sæcula sæculórum! Amen.

Antiphona

Nos, qui ví - vi - mus, be - ne - dí - ci - mus Dó - mi - num.

Capitulum

DÓMINUS autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei et
patióntia Christi! **R.** Deo grátias!

Responsorium · 8

Quam ma - gni - fi - cá - ta sunt * ó - pe - ra tu -

a, Dó - mi - ne! **V.** O - mni - a in sa -

pi - én - ti - a fe - cí - sti. **O** - pe - ra.

Gló - ri - a Pa - tri et Fí - li - o et Spi - rí -

tu - i San - cto! **O** - pe - ra. **Q**uam.

Hanem mi, akik élünk, **á**ldjuk az **U**rat *
mostantól fogva és **mindörökké**.

Dicsőség az **A**tyának és **F**iúnak *
és **Szentlélek Istennek**,

Miképpen kezdetben vala, **most** és **mindenkor** *
és mindörökkön **örökké!** Ámen.

Antifóna

Mi, a - kik é - lünk, áld - juk az U - rat mind - ö - rök - ké.

Kapitulum

Az Úr vezérelje a ti szíveteket és testeteket Isten szeretetében és
Krisztus békétűrésében! **R.** Istennek legyen hála!

Responzórium · 8

Mely i - gen ma - gasz - to - sak * a te mű - ve - id,

ó, U - ram! **V.** Min - de - ne - ket böl - ces - ség -

gel tet - tél. **A** te mű - ve - id. **D**i - cső -

ség az A - tyá - nak és Fi - ú - nak és a Szentlé -

lek - nek! **A** te mű - ve - id. **M**ely i - gen.

Hymnus

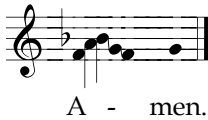

Qui mane iunctum vésperi
 diem vocári præcipis:
 tætrum chaos illábitur,
 audi preces cum flétibus!

Ne mens, graváta crímine,
 vitæ sit exsul múnere,
 dum nil perénne cógitat,
 seséque culpis ílligat!

Cælórum pulset íntimum,
 vitále tollat præmium,
 vitémus omne nóxium,
 purgémus omne péssimum!

Præsta, Pater piússime
 Patrique compar Unice
 cum Spíritu Paráclito,
 regnans per omne sæculum!

Versiculus

V. Dirigátur, Dómine, orátio mea!

R. Sicut incénsum in conspéctu tuo!

Antiphona · 4e

Canticum beatæ Mariæ Virginis

MAGNÍFICAT *
 ánima mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus meus *
 in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ, *
 ecce enim, ex hoc beátam me dicent →
 omnes generatiónes.

Himnusz

Ki minden fénynek Aty-ja vagy, és a na-pok-ra fényt de-rítsz,

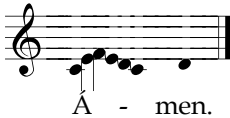
s midőn az ősfényt al - ko - tád, vi - lág-nak ad- tál kez-de- tet,

Ki egy nappá avattad azt,
mi reggelt, s estet összeköt:
sötét káosz csúszik reánk,
halljad sírásunk és imánk!

Ne kelljen bűnök terhivel
az életet így hagyni el,
hiú gondolattal teli
s vétek-bilinccsel küzdeni!

Lelkünk eget ostoroz,
jutalmul élet-kincset ossz,
kerüljük, ami kárt okoz,
tisztuljon minden, ami rossz!

Ezt teljesítse az Atya
s vele egylényű egy Fia,
aki veled uralkodik,
ó, Lélek, minden századig!

Verzikulus

V. Szálljon fel, Uram, az én imádságom!

R. Miként a tömjénfüst, a te színed elé!

Antifóna · 4

Ti - éd a ha - ta - lom.

A Boldogságos Szűz éneke

MAGASZTALJA *
az én lelkem az Urat.

És örvendezik az én lelkem *
az én üdvözítő Istenemben.

Mert meglátta az ő szolgálójának alázatosságát, *
és íme, mostantól fogva boldognak mondanak engem →
minden nemzetek.

Quia fecit mihi magna, qui **potens** est, *
et sanctum nomen **eius**.

Et misericórdia eius a progénie in progénies *
timéntibus **eum**.

Fecit poténtiam in bráchio **suo**, *
dispérsit superbos mente cordis **sui**.

Depósuit poténtes de **sede**, *
et exaltávit **húmiles**.

Esuriéntes implévit **bonis**, *
et dívites dimísit inánes.

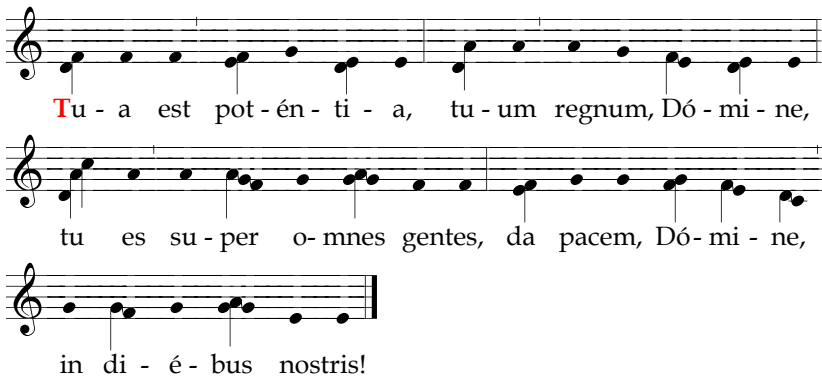
Suscépit Israel, púerum **suum**, *
recordátus misericórdiæ **suæ**,

Sicut locútus est ad **patres nostros**, *
Abraham et sémini eius in **sæcula**.

Glória Patri et **Fílio** *
et Spirítui **Sancto**,

Sicut erat in princípío et *nunc et semper* *
et in **sæcula sæculórum! Amen**.

Antiphona

Tu - a est pot - én - ti - a, tu - um regnum, Dó - mi - ne,
tu es su - per o - mnes gentes, da pacem, Dó - mi - ne,
in di - é - bus nostris!

Oratio

VÍNCULA, Dómine, quæsumus, humánæ pravitátis abrúmpe, ut, ad confiténdum nomen tuum, líbera mente currámus. Per Dóminum.

Vel alia oratio

TUA nos, Dómine, quæsumus, grátia benedícat, et ad vitam perducát ætérnam. Per.

Mert nagy dolgot cselekedett énvelem a **Hatalmas**, *
és szent az ő **neve**.

És az ő irgalmassága nemzetségről *nemzetségre* *
azokon, kik őt **félik**.

Hatalmasságot cselekedett az ő **karjával**, *
szétszórta a gőgösöket szívüknek elbizottsága **által**.

Letette a hatalmasokat a **székről**, *
és fölmagasztalta az **alázatosakat**.

Az éhezőket betöltötte **jókkal**, *
és a gazdagokat **üresen küldte el**.

Fölvette Izráelt, az ő **szolgáját**, *
hogy ne felejtse irgalmasságát,

Miképpen megmondotta vala *atyáinknak*, *
Ábrahámnak és az ő maradékának *mindörökké*.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Ti - éd a ha - ta - lom, ti - éd az or - szág, U - ram,
te ál - lasz minden nemze - tek fö - lött, adj bé - két, U - runk,
a mi nap - ja - ink - ban!

Könyörgés

TÖRD le, kérünk, Urunk, az emberi hitványság bilincseit, hogy a te nevedet megvallani szabad lélekkel törekedjünk. A mi Urunk.

Vagy másik könyörgés

A te malasztod áldjon meg, kérünk, Urunk, minket, és vezessen el az örök életre. A mi Urunk.

Ad completorium

Iuxta modum curiæ Romanæ lector incipit:

Iube, domne (Dómine), benedicere!

Benedictio

Noctem quiétam et finem perféctum concédât nobis Dóminus omní-potens! **R.** Amen.

Lectio brevis

FRATRES. Sóbrii estóte, et vigiláte, quia adversárius vester, diábolus, tamquam leo rúgiens, círcuit, quærens, quem dévoret! Cui resí-stite fortes in fide! Tu autem, Dómine, miserére nobis!

R. Deo grátias!

Pater noster **dicitur totum secreto.**

V. Convérte nos, Deus salutáris noster!

R. Et avérte iram tuam a nobis!

Deus, in adiutórium **et cetera cum Allelúia vel** Laus tibi **in fine, pro temporis diversitate.**

Psalmus 4. · Tonus in directum

CUM invocárem, →
exaudivit me Deus iustítiae **meæ**, *
in tribulatióne dilatásti **mihi**.

Miserére mei, *
et exáudi oratiónem **meam**!

Fílii hóminum, úsquequo *gravi* **corde**, *
ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus *sanctum* **suum**, *
Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad **eum**!

Iracímini, et nolíte peccáre, †
quæ dicitis in *córdibus* **vestris**, *
in cubílibus vestris compungímini!

Sacrificáte sacrificium iustítiae, †
et speráte *in* **Dómino**! *

Multi dicunt: →

Quis osténdit nobis **bona**?

Signátum est super nos lumen vultus *tui*, **Dómine**, *
dedísti lætítiam in corde **meo**.

Kompletórium

A római kúria szokása szerint a lektor kezdi:

Kérlek, uram (Uram), áldj meg engem!

Áldás

Nyugodalmas jó éjszakát és boldog véget engedjen nekünk a mindenható Úr! R. Ámen.

Rövid olvasmány

TESTVÉREK! Józanok legyetek és virrasszatok, mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán, körbejár, keresvén, akit elnyeljen! Álljatok neki ellen a hit erejével! Te pedig, Uram, könyörülj rajtunk! **R.** Istennek legyen hála!

Mi Atyánk **végig csöndben.**

V. Téríts meg minket szabadító Istenünk!

R. És fordíts el rólunk haragodat!

Isten, figyelmezz **stb., a végén** Alleluja **vagy** Dicsőség neked, **az időszaknak megfelelően.**

4. zsoltár · Tonus in directum

MIDŐN segítségül hívlak, →
hallgass meg engem, én igazságom **Istene**, *
ki a szorongatásból tágasságra vezettél **engem!**

Könyörülj rajtam, *
és hallgasd meg imádságomat!

Emberek fiai, meddig lesztek **keményszívűek**, *
miért szeretitek a hiúságot, és keresitek a hazugságot?

Tudjátok meg, hogy csodát művel az Úr **az ő szentjével**, *
az Úr meghallgat engem, mikor hozzá **kiáltok!**

Haragudjatok bár, de ne **vétkezzetek**, *
szálljatok magatokba nyugvóhelyeteken, →
és elcsöndesedjetek!

Áldozátok az igazság áldozatát, *
és bízzatok az **Úrban!**

Sokan mondják: †
Valami jót ki mutat **immár nekünk?** *

Jelként ragyogtasd fölöttünk, Uram, orcád világosságát!

Ki vigasságot adtál a **szívembe**, *

A fructu fruménti, vini et ólei **sui** *
 multiplicáti sunt.
In pace *in idípsum* *
 dórmiam et requiέscam.
Quóniam tu, Dómine, singuláriter **in** spe *
 constituísti me.
Glória Patri et Fílio *
 et Spirítui **S**ancto,
Sicut erat in princípío et *nunc et semper* *
 et in sácula sæculórum! **A**men.

Psalmus 30. (1-6.)

In te, Dómine, sperávi, non confúndar *in ætérnum*, *
 in iustítia tua líbera me!
Inclína ad me *aurem tuam*, *
 accélera, ut éruas me!
Esto mihi in Deum protectórem et in domum *refúgii*, *
 ut salvum me **f**ácias!
Quóniam fortitúdo mea et refúgium *meum* **es** tu, *
 et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.
Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt **mihi**, *
 quóniam tu es protéctor **meus**.
In manus tuas comméndo spíritum **meum**, *
 redemísti me, Dómine, Deus veritátis.
Glória Patri et Fílio *
 et Spirítui **S**ancto,
Sicut erat in princípío et *nunc et semper* *
 et in sácula sæculórum! **A**men.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adiutório *Altíssimi*, *
 in protectióne Dei cæli commorábitur,
Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu et refúgium **meum**, *
 Deus meus, sperábo in **eum**.
Quóniam ipse liberávit me de láqueo *venántium* *
 et a verbo áspero.
Scápulis suis obumbrábit **tibi**, *
 et sub pennis eius sperábis.
Scuto circúmdabit te *véritas* **eius**, *
 non timébis a timóre noctúrno,

nagyobbat, mint övék, mikor boruk és búzájuk →
bősséggel terem.

Így hát békességben →
alszom és megnyugszom, *
mert ha magam vagyok is, →
te megtartasz, Uram, reménységben.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké! Ámen.

30. zsoltár (1-6.)

TEBENNED bíztam, Uram, meg nem szégyenülök örökké, *
a te igazságod által szabadíts meg engem!

Hajtsd hozzám füledet, *
siess, hogy kimentsél engem!

Légy nekem oltalmazó Istenem és menedékhelyem, *
hogy szabaddá tégy engem!

Mert erősségem és menedékem vagy te, *
és a te nevedért vezérelsz engem, és gondomat viseled.

Kiviszel engem e törből, melyet elrejtettek nékem, *
mert te vagy oltalmam.

A te kezedbe ajánlom az én lelkemet, *
megváltottál engem, Uram, igazság Istene.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké! Ámen.

90. zsoltár

AKI a Magasságbelinek oltalmában lakozik, *
s a Mindenható árnyékában marad,

Mondja az Úrnak: Menedékem vagy és váram, *
Istenem, kiben bízom én.

Mert ő szabadít meg a vadászok törétől, *
és a rosszakaró beszédétől.

Vállaival beárnyékoz téged, †
és biztos helyed lesz az ő szárnyai alatt, *
pajzs és páncél az Úrnak hűsége.

Ne félj hát attól, ami éjszaka rettent, *

A sagitta volante in die, †
 a negotio perambulante in tenebris, *
 ab incursu et daemonio meridianno.
Cadent a latere tuo mille, †
 et decem milia a dextris tuis, *
 ad te autem non appropinquabit.
Verumtamen oculis tuis considerabis, *
 et retributionem peccatorum videbis.
Quoniam tu es, Domine, spes mea, *
 Altissimum posuisti refugium tuum.
Non accedet ad te malum, *
 et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.
Quoniam angelis suis mandavit de te, *
 ut custodiant te in omnibus viis tuis.
In manibus portabunt te, *
 ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.
Super aspidem et basiliscum ambulabis, *
 et conculcabis leonem et draconem.
Quoniam in me speravit, liberabo eum, *
 protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.
Clamabit ad me, et ego exaudiam eum, †
 cum ipso sum in tribulatione, *
 eripiam eum, et glorificabo eum.
Longitudine dierum replabo eum, *
 et ostendam illi salutare meum.
Gloria Patri et Filio *
 et Spiritui Sancto,
Sicut erat in principio et nunc et semper *
 et in secula seculorum! Amen.

Psalmus 133.

ECCE, nunc benedicite Dominum, *
 omnes servi Domini,
Qui statis in domo Domini, *
 in atriis domus Dei nostri!
In noctibus extollite manus vestras in sancta, *
 et benedicite Dominum!
Benedicat te Dominus ex Sion, *
 qui fecit caelum et terram!

sem a nappal repülő **nyíltól**,
Sem a sötétben *járó* **romlás**tól, *
 sem a délidőben pusztító **gonosztól**!
Ezren hulljanak el bár oldalad mellől, †
 és tízezen jobbkezed **felől**, *
 tehozzád azonban nem **közelget**.
Bizony, meg fogod látni *saját* **szemeddel**, *
 meglátod a bűnösök **fizetségét**.
Mivelhogy az Úr a te *menedék***helyed**, *
 és a Magasságbelit választottad oltalmadul,
Azért veszedelem nem *érhet* **téged**, *
 és csapás nem közelíthet a te hajlék**odhoz**.
Mert angyalainak *parancsolt* **felőled**, *
 hogy megőrizzenek téged minden **utadon**.
Kezükben *hordoznak* **téged**, *
 hogy kőbe ne üssed **lábadat**.
Kigyókon és skorpión *járhatsz*, *
 eltiprod az oroszlánt és a **sárkányt**.
Megmentem őt, mert ragaszkodik **hozzám**, *
 fölemelem őt, mert ismeri az én **nevemet**.
Hozzám kiált, és én meghallgatom őt, †
 a szorongatásban *vele* **vagyok**, *
 megmentem, és megdicsőí**tem** őt.
Betöltöm őt *hosszú* **napokkal**, *
 és üdvösségemet megmutatom **néki**.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, *most és* **mindenkor** *
 és mindörökkön örökké! **Ámen**.

133. zsoltár

ÍME, áldjátok most az Urat, †
 ti, minden szolgálai *az* Úrnak, *
 kik az éjjelen át →
 az Úr házában **álltok**!
Tárjátok kezeiteket a *szentély* **felé**, *
 és áldjátok az **Urat**!
Áldjon meg téged *az* Úr **Sionból**, *
 ki a mennyet és a földet **alkotá**!

Glória Patri et Fílio *
et Spirítui **S**ancto,
Sicut erat in princípío et *nunc et semper* *
et in sæcula sæculórum! **A**men.

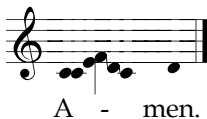
Finitis psalmis, resumitur antiphona Allelúia vel Laus tibi, Dómine, rex æternæ glóriæ!

Hymnus

Procul recédant sómnia
et nóctium phantásmata,
hostémque nostrum cómpri me,
ne polluéantur córpora!

Præsta, Pater omnípotens,
per Iesum Christum Dóminum,
qui tecum in perpétuum
regnat cum Sancto Spíritu!

Capitulum

Tu in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster! **R.** Deo grátias!

Versiculus

V. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi!

R. Sub umbra alárum tuárum prótege nos!

Antiphona · 4e

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek!

Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké. **Ámen.**

A zsoltárok után antifónaként visszatér az Alleluja vagy a Dicsőség neked, Urunk, örök dicsőség Királya!

Himnusz

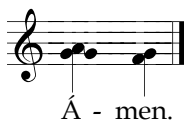
Immár a nap le - ál - do-zott, Te-remtőnk, kérünk té - ge - det,

légy kegyes és maradj ve - lünk, ő - riz-zed, óv-jad né - pe - det!

A gonosz álmok fussanak,
és minden éji képzelet;
az ellent kösse meg kezéd,
testünket hogy ne rontsa meg!

Kérünk, hatalmas jó Atyánk,
Úr Jézus Krisztus érdemén,
ki Szentlélekkel és veled
uralkodik s örökkön él.

Á - men.

Kapitulum

TE, Uram, közöttünk vagy, mi a te nevedet viseljük, ne hagyj hát
el minket, Urunk, Istenünk! **R.** Istennek legyen hála!

Verzikulus

V. Mint szemed fényére, vigyázz reánk, Urunk!

R. Szárnyaidnak árnyékával takarj be minket!

Antifóna · 1g

Tarts meg, U - ram.

Canticum Simeonis

NUNC dimíttis servum *tuum*, Dómine, *
secúndum verbum *tuum* in pace.

Quia vidérunt óculi **mei** *
salutáre **tuum**,

(!) Quod parásti *
ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem **géntium**, *
et glóriam plebis *tuæ* **Israel**.

Glória Patri et Fílio *
et Spíritui **Sancto**,

Sicut erat in princípío et *nunc* et **semper** *
et in sáecula sáeculórum! **Amen**.

Antiphona

Sal - va nos, Dó - mi - ne, vi - gi - lán - tes, cu - stó - di
nos dor - mi - én - tes, ut vi - gi - lé - mus in Chri - sto
et re - qui - e - scá - mus in pa - ce!

Oratio

DEUS, qui illúminas noctem et lucem post ténebras facis: concéde propítius, ut hanc noctem sine impediménto Sátanæ transeámus atque in matutínis horis ad sanctum servítium tuum recurréntes, tibi, Dómino, Deo vivo et vero, grátias et laudes referámus! Salvátor mundi, salva nos, omnípotens Deus, et lucem nobis concéde perpétuam, et pacem tuam nostris concéde tempóribus; a subitánea et improvísá morte nos erípere dignéris! Qui cum Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas, Deus, per ómnia sáecula sáeculórum.

R. Amen.

Simeon éneke

MOST bocsátod el szolgádat, Uram, *
a te igéd szerint *békességben*.

Mert látták szemeim *
a te **üdvösségedet.**

(!) **Akit rendeltél ***
minden népek *színe* előtt,

Hogy fény legyen a népek világosságára, *
és dicsőségére népednek, *Izráelnek.*

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

Tarts meg, U-ram, vir-rasz-tá-sunk-ban, ő-rizz meg al-vá-

sunkban, hogy a Krisztus-sal vir-rasszunk, és bé-kes-ség-ben

nyu-god-junk!

Könyörgés

ISTEN, ki világosságot árasztasz az éjszakára is, és annak sötétsége után ismét fényt derítesz: engedd azt nekünk jóságoddal, hogy a most következő éjszakán a Sátánnak minden cselvetése nélkül menjünk át, s mire a reggel felvirrad, szent szolgálatodra újból serényen megjelenve, neked, élő és igaz Istennek hálát és dicséretet mondhasunk! Világ Üdvözítője, üdvözíts minket, mindenható Isten, s engedd nekünk az örökké tartó fényességet, add a te békédet napjainknak, a hirtelen és készületlen haláltól pedig kegyesen ments meg minket! Aki az Atyaisstennel és a Szentlélekkel élsz és uralkodol, Isten, mindörökkön örökké. **R.** Ámen.

Post orationem additur: Dóminus vobíscum! **R.** Et cum spírítu tuo! **V.** Benedicámus Dómino! **R.** Deo grátias! **Et non dicitur** Fidélium ánimæ, **sed immediate subiungitur benedictio et finalis beatæ Mariæ Virginis antiphona:**

Benedictio

BENEDÍCAT et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus: Pater et Fílius et Spírítus Sanctus! **R.** Amen.

Antiphona · 1

San-cta De-i Gé-ni-trix,* Vir-go semper Ma-rí-a:

in-ter-cé-de pro no-bis ad Dó-mi-num, Ie-sum Christum!

Versiculus

V. Post partum, Virgo, invioláta permansísti.

R. Dei Génitrix, intercède pro nobis!

Oratio Orémus!

CONCÉDE, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium, ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis eius auxílio a nostris iniquitatibus resurgámus! Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Vel una ex suprascriptis antiphonis pro tempore (25.), et in fine:

V. Divínium auxílium máneat semper nobíscum!

R. Amen.

A könyörgés után: Az Úr legyen veletek! **R.** És a te lelkeddel! **V.** Mondjunk áldást az Úrnak! **R.** Istennek legyen hála! **És nincs** A hívek lelkei, **hanem mindjárt következik az áldás és a záró Mária-antifóna:**

Áldás

ÁLDJON és védelmezzen minket a mindenható és irgalmas Úr: az Atya, a Fiú és a Szentlélek! **R.** Ámen.

Antifóna · 1

Is - ten-nek Szent Szü - lő - je, * minden-kor Szűz Má - ri - a:

e - se - dez - zél é - ret-tünk az Úr Jé - zus Krisztus - hoz!

Verzikulus

V. Szülésed után sértetlen szűz maradtál.

R. Istennek Szülője, esedezz érettünk!

Könyörgés Könyörödjünk!

ADJ, irgalmas Isten, gyarlóságunknak oltalmat, hogy akik az Isten Szent Anyjának emlékezetét tiszteljük, az ő esedezésének segítségével vétkeinkből fölkeljünk! Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus által. **R.** Ámen.

Vagy egy a fentebb közölt időszakai antifónák közül (25.), végül pedig:

V. Isten segítségé maradjon mindenkor mivelünk!

R. Ámen.

FERIA SECUNDA

ad laudes

Antiphona · 6f (♭)

Mi- se - ré - re. E u o u a e.

Psalmus 50.

MISERERE † **mei, Deus, ***
secúndum magnam misericórdiam **tuam!**

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum *
dele iniquitátem **meam!**

Amplius lava me ab iniquitáte **mea, ***
et a peccáto *meo* **munda** me!

Quóniam iniquitátem meam **ego cognósc**o, *
et peccátum meum contra *me est* **semper.**

Tibi soli peccávi, →
et malum **coram te feci, ***
ut iustificéris in sermónibus tuis, →
et vincas, cum *iudicáris.*

Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum, *
et in peccátis concépit me *mater mea.*

Ecce enim, veritátem **dilexísti, ***
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti **mihi.**

Aspérges me hyssópo, **et mundábor, ***
lavábis me, et super nivem *dealbábor.*

Audítui meo dabis gáudium **et lætítiam, ***
et exsultábunt ossa *humiliáta.*

Avérte fáciem tuam a peccátis **meis, ***
et omnes iniquitátes *meas* **dele!**

Cor mundum crea **in me, Deus, ***
et spíritum rectum innova in viscéribus **meis!**

Ne próicias me a **fácie tua, ***
et spíritum sanctum tuum ne áuferas **a me!**

Redde mihi lætítiam salutáris **tui, ***
et spíritu principáli **confírma** me!

HÉTFŐ

laudes

Antifóna · 6

Könyö-rülj raj-tam.

50. zsoltár

KÖNYÖRÜLJ rajtam, † Isten, *

a te nagy irgalmasságod szerint!

És a te könyörületednek sokasága szerint *
töröld el az én gonoszságomat!

Moss meg engem teljességgel az én gonoszságomból, *
és bűnömből tisztíts meg engem!

Mert ismerem az én gonoszságomat, *
és szemem előtt van az én bűnöm mindenkor.

Ellened, csak te ellened vétkeztem, *
és gonoszat cselekedtem a te színed előtt,

Hogy igaznak találtassál beszédedben, *
és győzedelmesnek ítéletedben.

Mert íme, már gonoszságban fogantattam, *
és bűnben fogadott engem anyám.

Pedig te a szívnek igazságát szereted, *
és bölcsességednek titkait kinyilatkoztattad nékem.

Hints meg engem izsóppal, és megtisztulok, *
moss meg engem, és a hónál fehérebb leszek!

Engedd, hogy örömet és vigasságot halljak, *
hogy örvendezzenek megalázott csontjaim!

Fordítsd el orcádat bűneimtől, *
és töröld el minden gonoszságomat!

Tiszta szívet teremts bennem, ó, Isten, *
és az igaz lelket újítsd meg bensőmben!

Ne vess el engem orcád elől, *
és szent lelkedet ne vond meg tőlem!

Add vissza nekem a te üdvösségednek örömét, *
és készséges lélekkel erősíts meg engem!

Docébo iníquos **vias tuas**, *
et impii ad te *converténtur*.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus **salútis meæ**, *
et exsultábit lingua mea *iustítiam tuam*!

Dómine, lábia **mea apéries**, *
et os meum annuntiábit *laudem tuam*.

Quóniam, si voluísse*s* sacrificium, **dedíssem útique**, *
holocáustis non *delectáberis*.

Sacrificium Deo spíritus **contribulátus**, *
cor contrítum et humiliátum, Deus, *non despícies*.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte **tua Sion**, *
ut ædificéntur muri *Ierúsalem*!

Tunc acceptábis sacrificium iustítiæ, →
oblatiónes et **holocáusta**, *
tunc impónent super altáre *tuum vítulos*.

Gloria **Patri et Fílio** *
et Spíritui **Sancto**,

Sicut erat in princíp*io* et **nunc** et **semper** *
et in *sæcula sæculórum*! Amen.

Antiphona

Mi- se - ré - re me - i, De- us!

Antiphona · 2d

In- tél - li - ge. E u o u a e.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pécipe, Dómine, *
intéllige clamórem **meum**!

Inténde voci oratió*nis* **meæ**, *
rex meus et Deus **meus**!

Quóniam ad te **orábo**, *
Dómine, mane exáudies vocem **meam**!

Mane astábo tibi, et **vidébo**, *
quóniam non Deus volens iniquitátem **tu es**.

Hadd tanítsam meg a bűnösöket a te **utaidra**, *
és az istentelenek majd **megtérnek hozzád!**
Szabadíts meg engem a vértől, Isten, én üdvösségemnek Istene, *
és nyelvem magasztalni fogja **igazságodat!**
Uram, nyisd meg ajkamat, *
és szám a te dicséreted **hirdeti!**
Mert nem az áldozatban gyönyörködöl, *
és hiába hozok égőáldozatot, nincsen az **tetszésedre.**
A töredelmes lélek az Istennek **tetsző áldozat,** *
a megtört és alázatos szívet, ó, Isten, **meg nem veted.**
Cselekedjél kegyesen, Uram, Sionnal jóakaratom szerint, *
hogy megépüljenek Jeruzsálemnek **falai!**
Akkor elfogadod az igazság áldozatát, †
az ajándékokat és az égőáldozatot, *
akkor visznek majd oltárodra **áldozati állatot.**
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

Könyö-rülj raj-tam, Is - ten!

Antifóna · 2

Halljad meg, U-ram.

5. zsoltár

HALLJAD meg, Uram, † szavaimat, *
értsd meg az én kiáltásaimat!
Figyelmezz az én hívó szavamra, *
én királyom és én Istenem!
Mert neked könyörgök, Uram, már kora reggel, †
halljad meg **hangomat!** *
Elődbe állok reggel és feléd **tekintek.**
Mert nem olyan Isten vagy te, akinek tetszenék a gonoszság, †

Neque habitábit iuxta te malígnus, *
 neque permanébunt iniústi ante óculos **tuos**.
Odisti omnes, qui operántur iniquitátem, *
 perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinem et dolósum abominábitur **Dóminus**, *
 ego autem in multitúdine misericórdiæ **tuæ**.
Introíbo in domum **tuam**, *
 adorábo ad templum sanctum tuum in timóre **tuo**.
Dómine, deduc me in iustítia **tua**, *
 propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam **meam**!
Quóniam non est in ore eórum **véritas**, *
 cor eórum **vanum** est.
Sepúlcrum patens est guttur eórum, †
 linguis suis dolóse agébant, *
 iúdica illos, **Deus**!
Décidant a cogitátionibus suis, †
 secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle **eos**, *
 quóniam irritavérunt te, **Dómine**!
Et læténtur omnes, qui sperant **in** te, *
 in ætérnum exsultábunt, et habitábis in eis!
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen **tuum**, *
 quóniam tu benedíces **iusto**.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis **tuæ**, *
 coronásti nos.
Glória Patri et Fílio *
 et Spirítui **Sancto**,
Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
 et in sæcula sæculórum! **Amen**.

Antiphona

In - tél - li - ge cla-mó-rem me-um, Dó-mi- ne!

Antiphona · 8g2

De - us. E u o u a e.

s a bűnös nem lakhat meg **ná**lad, *
 az igaztalan ember nem marad meg a te színed előtt.
Gyűlölöd mind, akik gonoszságot cselekszenek, †
 elveszted mind a hazu**g**okat, *
 utálja az Úr a vérszopó és álnok *emb*ert.
Én pedig irgalmaddal eltöltve →
 belépek a te **há**zadba, *
 istenfélelemben imádkozom szent templomodnál.
Uram, ellenségeim miatt te vezérelj igazságodban **eng**em, *
 egyengessd előttem *uta*dat!
Mert szájukban nincsen **ig**azság, *
 üres az ő szí**vü**k.
Nyitott sír az ő torkuk, †
 nyelvükkel ármány**ko**dnak. *
 Ítéld meg őket, *Isten*!
Bukjanak bele terveikbe, †
 sok istentelenségük miatt taszítsd el őket, *
 mert fölingereltek, Uram, *té*ged!
És örüljenek mindnyájan, akik benned **bí**znak, *
 vigadozzanak mindörö**kké**!
Oltalmad alá veszed őket, és megdicsőülnek **benn**ed, *
 akik szeretik a te nevedet.
Mert te, Uram, megáldod az **ig**azat, *
 körülveszi őt, mint a pajzs, a te jóakaradod.
Dicsőség az Atyának és **Fiú**nak *
 és Szentlélek *Isten*nek,
Miképpen kezdetben vala, most és **mind**enkör *
 és mindörökkön örö**kké**! Ámen.

Antifóna

Halljad meg, U-ram, az én ki - ál - tá - so - mat!

Antifóna · 8c

Is - ten, én Is - te - nem.

Psalmus 62.

DEUS, † Deus **meus**, *
ad te de *luce* **vigilo**.

Sitívit in te ánima **mea**, *
quam multipliciter tibi *caro* **mea**,

In terra desérta et ínvia et inaquósa! †
Sic in sancto appáruí **tibi**, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam **tuam**.

Quóniam mélior est misericórdia tua super **vitas**, *
lábia mea **laudábunt** te.

Sic benedícam te in vita **mea**, *
et in nómine tuo levábo *manus* **meas**.

Sicut ádipe et pinguédine, repleátur ánima **mea**, *
et lábiis exsultatiónis **laudábit os meum**.

Si memor fui tui super stratum meum, †
in matutínis meditábor **in te**, *
quia fuísti *adiútor* **meus**.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, †
adhésit ánima mea **post** te, *
me suscepit *déxtera* **tua**.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, †
introíbunt in inferióra **terræ**, *
tradéntur in manus gládii, partes *vúlpium* **erunt**.

Rex vero lætábitur in Deo, †
laudabúntur omnes, qui iurant in **eo**, *
quia obstrúctum est os loquéntium *iníqua*.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat **nobis**, *
illúminet vultum suum super nos, et misereátur **nostri**,

Ut cognoscámus in terra viam **tuam**, *
in ómnibus géntibus salutáre **tuum**!

Confiteántur tibi pópuli, **Deus**, *
confiteántur tibi pópuli **omnes**!

Læténtur et exsúltent gentes, †
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, *
et gentes in *terra* **dírigis**!

Confiteántur tibi pópuli, Deus, †
confiteántur tibi pópuli **omnes**, *
terra dedit *fructum* **suum**!

62. zsoltár

ISTEN, én Istenem, †
 tehozzád ébredek *virradat*kor.
Téged szomjazik az én lelkem, †
 utánad sóvárog *az én testem* *
 a puszta és úttalan és víz nélküli földön.
Így jelenek meg a *szentélyben* előtted, *
 hogy lássam hatalmadat és dicsőségedet.
Mert jobb a te irgalmasságod, *mint az élet*, *
 az én ajkaim dicsérnek téged.
Így áldalak téged *életemben*, *
 és a te nevedben emelem föl a kezeimet.
Mint kövér és bőséges táplálékkal, teljék meg *az én lelkem*, *
 és vigasságos ajakkal dicsér *az én szám!*
Ha rólad emlékezem *ágyamon*, *
 reggel is rólad *gondolkodom*.
Mert te *lettél* segítóm, *
 és szárnyad árnyékában *örvendezem*.
Lelkem tehozzád *ragaszkodik*, *
 a te jobbod *fölvett engem*.
Azok pedig hiába üldözték lelkemet, †
 alábuknak a föld mélyébe, *
 a kard élére jutnak, a sakálok martaléka lesznek.
A király pedig vigadni fog az Istenben, †
 megdicsőülnek mind, akik reá *fölesküdtek*, *
 mert elnémíttatott a gonoszát szólók szája.

66. zsoltár

KÖNYÖRÜLJÖN rajtunk az Isten, és áldjon meg minket, *
 világosítsa reánk az ő orcáját, és könyörüljön rajtunk,
Hogy megismerjük a földön *a te utadat*, *
 s minden nemzet meglássa a te üdvösségedet!
Hálát adjanak neked a népek, ó, Isten, *
 hálát adjanak neked *minden nemzetek!*
Örüljenek és vigadjanak a nemzetségek, †
 mert te igazságban ítéled a népeket, *
 s kormányozod a földön a nemzeteket!
Hálát adjanak neked a népek, ó, Isten, †
 hálát adjanak neked *minden nemzetek*, *
 megadta a föld az ő gyümölcsét!

Benedícat nos Deus, Deus noster, →
 benedícat nos **Deus**, *
 et métuant eum omnes *fines* **terræ**!

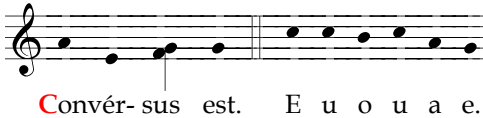
Glória Patri et **F**ílio *
 et *Spirítui* **S**ancto,

Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
 et in *sæcula sæculórum*! **A**men.

Antiphona

Antiphona · 8g1

Canticum Isaiaë prophetæ

CONFITÉBOR tibi, Dómine, →
 quóniam irátus es **mihi**, *
 convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce, Deus, Salvátor **meus**, *
 fiduciáliter agam et *non timébo*.

Quia fortitúdo mea et laus mea **Dóminus**, *
 et factus est mihi *in salútem*.

Hauriétis aquas in gáudio →
 de fóntibus Salvatóris, †
 et dicétis in die *illa*: *
 Confitémini Dómino, →
 et invocáte *nomen eius*!

Notas fácite in pópulis adinventiões **eius**, *
 mementóte, quóniam excélsum est *nomen eius*!

Cantáte Dómino, quóniam magnífice **fecit**, *
 annuntiáte hoc in *univérſa terra*!

Exsúlta et lauda, habitátio **Sion**, *
 quia magnus in médio tui *sanctus Israel*!

Glória Patri et **F**ílio *
 et *Spirítui* **S**ancto,

Áldjon meg minket az Isten, a mi Istenünk, †
 áldjon meg minket *az Isten*, *
 és féljék őt a földnek minden *határai*!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
 és mindörökkön örökké! **A**men.

Antifóna

Is-ten, én Is - te - nem, te - hoz - zád éb - re - dek vir - ra - dat - kor.

Antifóna · 8g

Megfordult a te ha - ra - god.

Izaiás próféta éneke

HÁLÁT adok néked, Uram, †
 mert haragudtál *ugyan reám*, *
 de megfordult a te haragod, és megvigasztaltál **engem**.

Íme, az Isten az én *szabadítóm*, *
 bizodalommal cselekszem, és **nem** félek.

Mert az Úrban van az én erősségem és *dicsőségem*, *
 és üdvösségemmé lett **nékem**.

Örömmel meríttek *majd vizet* *
 az Üdvözítő forrásaiból.

És így szóltok ama napon: †
 Adjatok hálát *az Úrnak*, *
 és hívjátok segítségül *az ő nevét*!

Nyilatkoztassátok ki a népek között az ő *véghezvitt terveit*, *
 megemlékezzetek arról, hogy fölséges *az ő neve*!

Énekeljete az Úrnak, mert nagy *dolgokat művelt*, *
 hirdessétek ezt az *egész földön*!

Ujjongj és dicsérd őt, Sion *lakossága*, *
 mert nagy teközötted Izráel **szentje**!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,

Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
et in sæcula sæculórum! Amen.

Antiphona

Convér- sus est fu- ror tu - us, Dó-mi - ne, et con- so - lá-

tus es me.

Antiphona · 6f (b)

In ex- cél- sis. E u o u a e.

Psalmus 148.

LAUDÁTE Dóminum de cælis, *
laudáte eum *in excélsis*!

Laudáte eum, omnes ángeli eius, *
laudáte eum, omnes virtútes eius!

Laudáte eum, sol et luna, *
laudáte eum, omnes stellæ et lumen!

Laudáte eum, cæli cælórum, *
et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent *nomen* Dómini!

Quia ipse dixit, et facta sunt, *
ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi, *
præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, *
dracónes et omnes abyssi!

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, *
quæ faciunt *verbum* eius,

Montes et omnes colles, *
ligna fructífera et omnes cedri,

Béstiae et univérsa pécora, *
serpéntes et vólucres pennátæ,

Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Reges terræ et omnes **pópuli**, *
 príncipes et omnes iú*di*ces **terræ**,
Iúvenes et vírgines, †
 senes cum iunióribus →
 laudent **nomen Dómini**, *
 quia exaltátum est nomen *eius solíus*!
Confessio eius super **cælum** et **terram**, *
 et exaltávit cornu **pópuli sui**.
Hymnus ómnibus **sanctis eius**, *
 fíliis Israel, **pópulo appropinquánti sibi**.

Psalmus 149.

CANTÁTE Dómino **cánticum novum**, *
 laus eius in ecclésia **sanctórum**!
Lætétur Israel in eo, qui **fecit eum**, *
 et fílii Sion exsúltent in **rege suo**!
Laudent nomen **eius in choro**, *
 in týmpano et psaltério *psallant ei*!
Quia beneplácitum est Dómino in **pópulo suo**, *
 et exaltábit mansuétos *in salútem*.
Exsultábunt **sancti in glória**, *
 lætabúntur in cubílibus **suis**.
Exaltatiónes Dei in gútture **eórum**, *
 et gládii ancípites in *mánibus eórum*,
Ad faciéndam vindíctam in **natió nibus**, *
 increpationes *in pópulis*,
Ad alligándos reges **eórum in compédibus**, *
 et nóbiles **eórum in mánicis férreis**,
Ut fáciant in eis iudícium **conscríptum**, *
 glória hæc est ómnibus **sanctis eius**.

Psalmus 150.

LAUDÁTE Dóminum in **sanctis eius**, *
 laudáte eum in firmaménto **virtútis eius**!
Laudáte eum in **virtútibus eius**, *
 laudáte eum secúndum multitudínem **magnitúdinis eius**!
Laudáte eum in **sono tubæ**, *
 laudáte eum in psaltério *et cíthara*!
Laudáte eum in týmpano et **choro**, *
 laudáte eum in chordis *et órgano*!

Földi királyok és minden **népek**, *
 főemberek és minden bírái *a földnek*,
 Ifjak és **szüzek**, *
 vének és **gyermek**ek!
 Dicsérjétek az Úr **nevét**, *
 mert egyedül csak az ő *neve* **magasztos**!
 Dicsősége kiárad az égre és *a földre*, *
 és felmagasztalta az ő *népének* **fejét**.
 Dicsérő ének ez minden **szentjének**, *
 a népnek, mely *hozzá* **tartozik**.

149. zsoltár

É NEKELJÉTEK az Úrnak *új* éneket, *
 az ő dicsérete szőljon a szentek gyülekezetében!
 Vigadjon Izráel abban, ki őt **alkotta**, *
 és Sion fiai ujjongjanak *királyukban*!
 Dicsérjék az ő nevét éneklő **karban**, *
 dobbal és orgonával zengjenek **néki**!
 Mert kedvét találja az Úr az ő **népében**, *
 és az alázatosakat felmagasztalja *üdvösségre*.
 Ujjongjanak a szentek a dicső**ségben**, *
 és vigadozzanak *nyugvóhelyükön*!
 Az Istennek magasztalása legyen **torkukban**, *
 és kétélű *kard a kezükben*,
 Hogy a pogányokon bosszút **álljanak** *
 és megbüntessék *a népeket*,
 Hogy királyaikat béklyóba **verjék**, *
 nemeseiket *vasbilincsbe*,
 Hogy beteljesítsék rajtuk az ítéletet, mely megíratott, *
 dicsőség ez az Úr *minden szentjének*!

150. zsoltár

D ICSÉRJÉTEK az Urat az ő szent**élyében**, *
 dicsérjétek őt az ég erős boltozatában!
 Dicsérjétek őt hatalmas **tetteiért**, *
 dicsérjétek őt nagyságának sokasága **szerint**!
 Dicsérjétek őt trombita**szóval**, *
 dicsérjétek őt orgonával és *citerával*!
 Dicsérjétek őt dobbal és éneklő **karban**, *
 dicsérjétek őt húrokkal és *hangszerekkel*!

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, †
 laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis, *
 omnis spíritus *laudet* **Dóminum**!

Glória **P**atri et **F**ílio *
 et **S**pirítui **S**ancto,

Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
 et in sæcula sæculórum! **A**men.

Antiphona

In ex-cél-sis lau-dá-te De-um!

Capitulum

FRATRES. Vigiláte et oráte et state in fide, viríliter ágite, et confortámini in Dómino, et ómnia ópera vestra cum caritaté fiant!

R. Deo grátias!

Hymnus

Splendor pa-tér-næ gló-ri-æ, de lu-ce lu-cem pró-fe-rens,

lux lu-cis et fons lú-mi-nis, di-es di-em il-lú-mi-nans,

Verúsque sol: illábere,
 micans nitóre pépeti,
 iubárque Sancti Spíritus
 infúnde nostris sénsibus!

Votis vocémus et Patrem,
 Patrem perénnis glóriæ,
 Patrem poténtis grátiaë,
 culpam reléget lúbricam!

Infórmet actus strénuos,
 dentem retúndat ínvidi,
 casus secúndet ásperos,
 donet geréndi grátiam!

Mentem gubérnet et regat
 casto, fidéli córpore,
 fides calóre férveat,
 fraudis venéna nésciat!

Dicsérjétek őt hangos szavú cimbalmokkal, †
dicsérjétek őt vigasságos cimbal**m**okkal, *
minden élő dicsérje az Urat!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, most és **m**indenkor *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Ma-gas-ság-ban la - kók, di-csér-jé-tek az Is-tent!

Kapitulum

TESTVÉREK! Virrasszatok és imádkozzatok, legyetek állhatatosak a hitben, cselekedjétek férfiasan, erősödjétek meg az Úrban, és minden dolgotokat szeretetben cselekedjétek! **R.** Istennek legyen hála!

Himnusz

Ki Atyád fénylő tük-re vagy, ki fényét fénnel hir-de-ted,

fénytől va - ló fény, fényt a - dó, nappalt é - kí - tő nap-vi-lág,

Igaz napunk: jöjj, tündökölj,
ragyogj fel, örök fénysugár,
áraszd ki ránk Szentlelkedet,
gyűjtsd meg szívünket lángolón!

Imánk szólítja az Atyát,
örök dicsőség Szent Urát,
aki malasztot bőven ad,
hogy rontsa szét a bűnhomályt.

Jótetthez adjon jó erőt,
törje le ártónk vad fogát,
bajokban is legyen velünk,
adjon erőt, ha szenvedünk!

Vezesse lelkünk szüntelen,
testünk is tiszta s hú legyen,
hitünk lobogjon lelkesen,
ne rontsa bűnnek mérge sem!

Christúsque nobis sit cibus,
potúsque noster sit fides,
læti bibámus sóbriam
ebrietátem Spíritus!

Lætus dies hic tránseat,
pudor sit, ut dilúculum,
fides, velut merídiēs,
crepúsculum mens nésciat!

Auróra cursus próvehit,
auróra totus pródeat,
in Patre totus Fílius,
et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito
et nunc et in perpétuum!

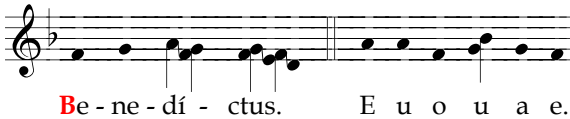

Versiculus

V. In matutínis, Dómine, meditábor in te.

R. Quia fuísti adiútor meus.

Antiphona · 6f (b)

Canticum Zachariæ

BENEDÍCTUS † Dóminus, **Deus Israel**, *
quia visitávit et fecit redemptiόνem *plebis* suæ.

Et eréxit cornu salútis **nobis** *

in domo David, púeri **sui**,

Sicut locútus est per **os** sanctórum, *

qui a sæculo sunt, prophetárum **eius**:

Salútem ex inimícis **nostris** *

et de manu ómnium, *qui odérunt* nos,

Ad faciéndam misericórdiam cum **pátribus** **nostris**, *

et memorári testaménti *sui* **sancti**,

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, **patrem** **nostrum**, *

datúrum *se* **nobis**,

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum **liberáti** *

serviámus **illi**,

In sanctitáte et iustítia **coram** **ipso** *

ómnibus diébus **nostris**.

Krisztus legyen mi ételünk,
töltsön be hit, ha szomjazunk,
élvezzük együtt boldogan
a Lélek józan mámorát!

Napunk vidáman teljen el,
becsületünk a virradat,
hitünk legyen a déli nap,
s lelkünk ne tudjon esthomályt!

A hajnal hozza nappalunk,
hajnalban teljes már napunk,
mint Atyjában ragyog Fia,
s Igében teljes az Atya!

Dicsérjük Istent, az Atyát,
és Egyszülöttjét, Szent Fiát,
és Lelkét, a Vigasztalót
most és örökké szüntelen!

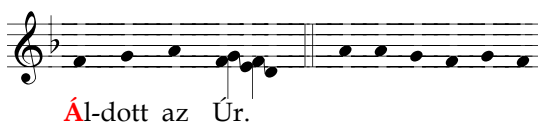

Verzikulus

V. Már kora reggel rólad gondolkodom, Uram.

R. Mert te lettél az én segítőm.

Antifóna · 6

Zakariás éneke

ÁLDOTT az Úr, † Izráelnek Istene, *
mert meglátogatta és megváltotta az ő népét.

És fölemelte nekünk az üdvösség erejét *

Dávidnak, az ő szolgájának házában,

Miképpen megmondotta szentjeinek ajka által, *

prófétái által, kik kezdettől fogva voltak,

Hogy szabadulást ad a mi ellenségeinktől, *

és mindazok kezéből, kik gyűlölnék minket,

Hogy irgalmasságot cselekszik atyáinkkal, *

és megemlékezik szent szövetségéről,

Az esküvéről, mellyel megesküdött atyánknak, Ábrahámnak, *

hogy megadja nekünk,

Hogy megszabadulván az ellenség kezéből, *

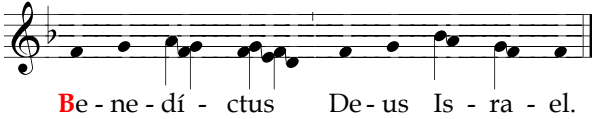
félelem nélkül szolgáljunk néki,

Szentségben és igazságban az ő színe előtt *

életünknek minden napján.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis, *
 præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre *vias* eius,
Ad dandam sciéntiam salútis **plebi** eius *
 in remissiónem peccatórum *eórum*,
Per víscera misericórdiæ **Dei nostri**, *
 in quibus visitávit nos *Oriens ex alto*,
Illumináre his, qui in ténebris →
 et in umbra **mortis** **sedent**, *
 ad dirigéndos pedes nostros in *viam* **pacis**.
Glória **Patri** et **Fílio** *
 et *Spirítui Sancto*,
Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
 et in *sæcula sæculórum*! Amen.

Antiphona

Oratio

VIDE, Dómine, infirmitátes nostras, et célebri nobis pietáte succúr-
 re! Per.

Vel alia oratio

FAC nos, Dómine, quæsumus, mala nostra toto corde respúere, ut
 bona tua cápere valeámus. Per.

Ad vesperas

Antiphona · 1g2

Psalmus 114.

DILÉXI, quóniam exáudiet Dóminus *
 vocem oratiónis **meæ**.

Quia inclinávit aurem **suam mihi**, *
 et in diébus meis *invocábo*.

És te, gyermek, a Magasságbelinek prófétája **leszel**, *
mert az Úr orcája előtt mégy elkészíteni **az ő utait**,
Hogy az üdvösség ismeretét megadjad **az ő népének** *
bűneiknek **bocsánatára**,
A mi Istenünk irgalmának mélységei **által**, *
mivel meglátogatott minket a **magasságból támadó**,
Hogy megvilágosítsa azokat, →
kik a sötétségben és a halál árnyékában **ülnek**, *
és lépteinket a békességnek útjára **igazítsa**.
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és **Szentlélek Istennek**,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön **örökké! Ámen**.

Antifóna

Könyörgés

LÁSD meg, Urunk, a mi gyöngeségeinket, és kegyességeddel siess
a mi segítségünkre! A mi Urunk.

Vagy másik könyörgés

TEDD, Urunk, kérjük, hogy gonoszságainkat egész szívből meg-
vessük, és befogad hassuk a te jószágodat. A mi Urunk.

Vesperás

Antifóna · 1g

114. zsoltár

SZERETEM én az Urat, *
mert meghallgatja az én imádságom **szavát**.
Mert hozzám hajtotta **fülét** *
ama napon, midőn segítségül **hívtam**.

Circumdedérunt me dolóres **m**ortis, *
et perícula inférni *invenérunt* me.

Tribulatiónem et dolórem *invéni*, *
et nomen Dómini *invocávi*.

O, Dómine, líbera ánimam meam! †
Miséricors Dóminus et **i**ustus, *
et Deus noster *miserétur*.

Custódiens **p**árvulos Dóminus, *
humiliátus sum, et *liberávit* me.

Convértete, ánima mea, in **r**équiem **t**uam, *
quia Dóminus *benefécit* tibi!

Quia erípuit ánimam meam de morte, †
óculos **m**eos a **l**ácrimis, *
pedes meos a **l**apsu!

Placébo Dómino *
in regiónē *vivórum*.

Glória Patri et Fílio *
et Spirítui **S**ancto,

Sicut erat in princípío et **n**unc et **s**emper *
et in sácula *sæculórum*! Amen.

Antiphona

In - cli - ná - vit Dó-mi-nus aurem su - am mi - hi.

Antiphona · 2d

Cré- di - di. E u o u a e.

Psalmus 115.

CRÉDIDI, † propter quod **l**ocútus sum: *
Ego autem humiliátus sum **n**imis.

Ego dixi in excéssu **m**eo: *
Omnis homo **m**endax.

Quid retríbuiam Dómino *
pro ómnibus, quæ retríbuit **m**ihi?

Körülvettek engem a halál **kínjai**, *
s a túlvilág veszedelmei *reám* **találtak**.
A keserűség és a fájdalom megragadtak engem, †
akkor kiáltottam az **Úrhoz**: *
Ó, Uram, mentsd meg *az én* **lelkemet**!
Irgalmas az Úr és **igaz**, *
könyörületes *a mi* **Istenünk**.
A kicsinyeknek őrizője **az Úr**, *
megaláztak, és ő megszabadított **engem**.
Nyugodjál meg, én **lelkem**, *
mert az Úr *gondolat* **viseli**!
Mert megmentette lelkemet a **haláltól**, *
szemeimet a könnyhullatástól, →
lábaimat az *elbukástól*.
És így az Úrnak színe előtt **járhatok** *
az élőknek *országában*.
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és Szentlélek **Istennek**,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Meghall-ja az Úr i-mád-sá-gom sza-vát.

Antifóna · 2

Hit-tem én.

115. zsoltár

HITTEM, † és ki is **mondottam** *
még megalázottságomnak *idején* is,
Mikor így szóltam fölindulásomban: *
Hazug minden *ember*.
Mit adjak az **Úrnak** *
mindazokért, amiket nekem *adott*?

Cálícem salutáris accípiam, *
et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam →
coram omni pópulo eius, *
pretiósá in conspéctu Dómini →
mors sanctórum eius.

O, Dómine, quia ego servus tuus, *
ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea, †
tibi sacrificábo hóstiam laudis, *
et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam →
in conspéctu omnis pópuli eius, *
in átriis domus Dómini, →
in médio tui, Ierúsalem.

Glória Patri et Fílio *
et Spirítui Sancto,

Sicut erat in princípío et nunc et semper *
et in sácula sæculórum! Amen.

Antiphona

Cré - di - di, propter quod lo - cú - tus sum.

Antiphona · 2d

Lau - dá - te Dó - mi - num. E u o u a e.

Psalmus 116.

LAUDÁTE Dóminum, † omnes gentes, *
laudáte eum, omnes pópuli!

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius, *
et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri et Fílio *
et Spirítui Sancto,

Sicut erat in princípío et nunc et semper *
et in sácula sæculórum! Amen.

Az üdvösség kelyhét **veszem**, *
és az Úr nevét *hívom*.
Fogadalmaimat megadom az **Úrnak** *
az ő egész népe előtt.
Drága dolog az Úr **szemében** *
az ő szentjeinek *halála*.
Ó, Uram, mert én a te **szolgád**, *
a te szolgád vagyok és szolgálód *fia*.
Elszakítottad az én kötelékemet, †
neked áldozom a dicséret **áldozatát**, *
és az Úr nevét *hívom*.
Fogadalmaimat megadom az **Úrnak** *
az ő egész népének *színe előtt*,
Az Úr házának csarnokaiban, *
tebenned, ó, *Jeruzsálem*.
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és Szentlélek *Istennek*,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Hit-tem én, s ki is mondot- tam.

Antifóna · 2

Di- csér- jé- tek az U - rat.

116. zsoltár

DICSÉRJÉTEK az Urat, † minden **nemzetek**, *
dicséritek őt, minden *népek*!
Mert megerősödött rajtunk az ő irgalmassága, *
és az Úr igazvolta örökké *megmarad*.
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és Szentlélek *Istennek*,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antiphona

Lau-dá - te Dó - mi-num, omnes gentes!

Antiphona · 4e

Cla-má- vi. E u o u a e.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer *clamávi*, *
(!) *et exaudívit* me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis *iníquis* *
et a *lingua dolósa*!

Quid detur tibi, aut quid apponátur **tibi** *
ad *linguam dolósam*?

Sagíttæ poténtis *acútæ* *
cum carbónibus *desolatóriis*.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est, †
habitávi cum habitántibus **Cedar**, *
multum íncola fuit *ánima mea*!

Cum his, qui odérunt pacem, →
eram pacíficus, *
cum loquébar illis, *impugnábant me gratis*.

Glória Patri et **F**ílio *
et **S**pirítui **S**ancto,

Sicut erat in princípío et *nunc et semper* *
et in sæcula *sæculórum*! Amen.

Antiphona

Cla-má- vi, et ex - au - dí - vit me.

Antifóna

Di - csér - je - tek az U - rat, ti, minden né - pek!

Antifóna · 2

Ki - ál - tot - tam.

119. zsoltár

Az Úrhoz kiáltottam, midőn háborgattak **engem**, *
és meghallgatott *engem*.

Uram, szabadítsd meg lelkemet a hazug **ajkaktól**, *
az álnok *nyelvtől*!

Mi érjen téged, te, **álnok nyelv**, *
mi legyen a te **jutalmad**?

A hatalmasnak éles **nyilai**, *
s vele pusztító **tüzek**.

Jaj nékem, mert hosszúra nyúlik zarándokságom ideje, *
a sötétség lakói között **lakozom**.

Régóta van már számkivetésben az én **lelkem** *
azok közt, kik a békét **gyűlölik**.

Én békeséges voltam, midőn **szóltam**, *
ok nélkül támadtak **ellenem**.

Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és Szentlélek **Istennek**,

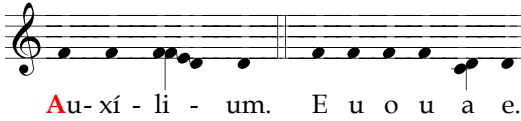
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Ki - ál - tot - tam, és meghall - ga - tott en - gem.

Antiphona · 2d

Psalmus 120.

LEVÁVI óculos meos in **montes**: *
Unde véniet auxílium **mihi**?

Auxílium meum a **Dómino**, *
qui fecit cælum et **terram**.

Non det in commotiõnem pedem **tuum**, *
neque dormítet, qui **custódit** te.

Ecce, non dormitábit, neque **dórmiet**, *
qui custódit **Israel**.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio **tua** *
super manum dexteram **tuam**.

Per diem sol non **uret** te, *
neque luna per **noctem**.

Dóminus custódit te ab omni **malo**, *
custódiat ánimam tuam **Dóminus**!

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum **tuum** *
ex hoc nunc et usque in **sæculum**!

Glória Patri et **Fílio** *
et Spirítui **Sancto**,

Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
et in sæcula sæculórum! **Amen**.

Antiphona

Capitulum

DÓMINUS autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei et
patiéntia Christi! **R.** Deo grátias!

Antifóna · 2

Az Úr - tól.

120. zsoltár

SZEMEIMET a hegyekre emelem: *
honnét jőne segítség énnekem?

Az Úrtól van az én segítségem, *
tőle, ki a mennyet és a földet alkotá.

Ne hagyja meginogni a te lábadat, *
és ne aludjék, aki téged őriz!

Íme, nem aluszik, és el nem szunnyad, *
aki Izráelt őrizi.

Az Úr a te őriződ, az Úr neked árnyékos oltalom *
jobb kezed fölött.

Nappal a nap nem sérthet téged, *
sem a hold éjjel.

Az Úr megőriz téged minden gonosztól, *
őrizze meg az Úr a te lelkedet!

Az Úr őrizzen, mikor érkezel, s mikor távozol *
mostantól fogva és mindörökké!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Az Úr - tól a mi se - gít - sé - günk.

Kapitulum

Az Úr vezérelje a ti szívetekeket és testeteket Isten szeretetében és
Krisztus békétűrésében! **R.** Istennek legyen hála!

Hymnus

Firmans locum cæléstibus,
simúlque terræ rívulis,
ut unda flammæ témpere,
terræ solum ne díssipet:

Infúnde nunc, piíssime,
donum perénis grátia,
fraudis novæ ne cásibus
nos error átterat vetus!

Lucem fides invéniat,
sic lúminis iubar ferat,
hæc vana cuncta térreat,
hanc falsa nulla cómprimant!

Præsta, Pater piíssime
Pátrique compar Unice
cum Spíritu Paráclito,
regnans per omne sáeculum!

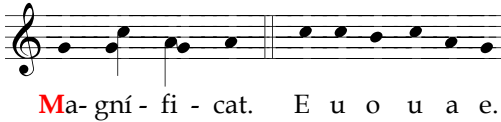

Versiculus

V. Dirigátur, Dómine, orátio mea!

R. Sicut incénsum in conspéctu tuo!

Antiphona · 8g1

Canticum beatæ Mariæ Virginis

MAGNÍFICAT †
ánima mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus meus *
in Deo, salutári meo.

Himnusz

Te, mér-he- tet- len Al - ko - tó, ki vi- zek út- ját megszabod,

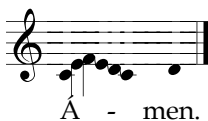
s nehogy egymásra ront-sa- nak, e - get ha - tá- rul ren-de - led,

Égi vizeknek s földinek
szilárd helyet adsz, partokat,
hogy víz hűsítse a tüzet
s földet ne érje pusztulás,

Kegyes Urunk: add meg nekünk
örök malasztod, öntsd belénk,
új csellel meg ne rontsa már
szívünket régi tévedés!

Hitünk ragyogjon tiszta fényt,
hozza világló csillagát,
minden hívságot úzzön el,
ne ártson csalfa délibáb!

Add meg minékünk, jó Atya,
s Atyának mása, egy Fia
s Szentlélek Isten, vigaszunk,
örök időknél szent Ura!

A - men.

Verzikulus

V. Szálljon fel, Uram, az én imádságom!

R. Miként a tömjénfüst, a te színed elé!

Antiphona · 8g

Ma-gasz- tal - ja.

A Boldogságos Szűz éneke

MAGASZTALJA †
az én lelkem az Urat.

És örvendezik az én lelkem *
az én üdvözítő Istenemben.

Quia respéxit humilitátem *ancíllæ suæ*, *
 ecce enim, ex hoc beátam me dicent →
 omnes *generatiónes*.

Quia fecit *mihi magna*, qui **potens** est, *
 et sanctum *nomen eius*.

Et misericórdia eius a progénie **in** progénies *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam *in bráchio suo*, *
 dispérsit supérbos mente *cordis sui*.

Depósuit *poténtes* de **sede**, *
 et exaltávit **húmiles**.

Esuriéntes *implévit bonis*, *
 et dívites dimísit *inánes*.

Suscépit Israel, **púerum suum**, *
 recordátus misericórdiæ *suæ*,

Sicut locútus est *ad patres nostros*, *
 Abraham et sémini *eius in sǎcula*.

Glória **Patri** et **Fílio** *
 et **Spirítui Sancto**,

Sicut erat in princípío *et nunc et semper* *
 et in sǎcula *sæculórum! Amen*.

Antiphona

Ma- gní - fi - cat á - ni - ma me - a Dó - mi - num, qui - a

re - spé - xit De - us hu - mi - li - tá - tem me-am.

Oratio

ESTO nobis propítius, Deus, ut tua nos misericórdia subsequátur!
 Per Dóminum.

Vel alia oratio

PRÆVÉNIAT nos, quǎesumus, Dómine, misericórdia tua, et voces
 nostras cleméntiæ tuæ propitiatiónis anticipet. Per Dóminum.

Mert meglátta az ő szolgálójának alázatosságát, *
és íme, mostantól fogva boldognak mondanak engem →
minden nemzetek.

Mert nagy dolgot cselekedett énvelem a **Hatalmas**, *
és szent az ő **neve**.

És az ő irgalmassága nemzetségről *nemzetségre* *
azokon, *kik őt félik.*

Hatalmasságot cselekedett az ő **karjával**, *
szétszórta a gőgösöket szívüknek elbizottsága **által**.

Letette a hatalmasokat a **székről**, *
és fölmagasztalta az alázatosakat.

Az éhezőket betöltötte **jókkal**, *
és a gazdagokat *üresen* **küldte** el.

Fölvette Izráelt, az ő **szolgáját**, *
hogy ne felejtse irgalmasságát,

Miképpen megmondotta vala *atyáinknak*, *
Ábrahámnak és az ő maradékának *mindörökké*.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

Könyörgés

LÉGY kegyelmes hozzánk, Isten, hogy a te könyörületed járjon nyomunkban! A mi Urunk.

Vagy másik könyörgés

JÁRJON előttünk, kérjük, Urunk, a te irgalmasságod, és előzze meg szavainkat a te kegyelmed kedvezése. A mi Urunk.

FERIA TERTIA

ad laudes

Antiphona · 1g2

Se-cúndum magnam. E u o u a e.

Psalmus 50.

MISERÉRE **mei**, **Deus**, *
secúndum magnam misericórdiam **tuam**!
Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum *
dele iniquitátem **meam**!
Amplius lava me ab iniquitáte **mea**, *
et a peccáto *meo* **munda** me!
Quóniam iniquitátem meam **ego cognósco**, *
et peccátum meum contra *me est* **semper**.
Tibi soli peccávi, →
et malum **coram te feci**, *
ut iustificéris in sermónibus tuis, →
et vincas, cum *iudicáris*.
Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum, *
et in peccátis concépit me *mater mea*.
Ecce enim, veritátem **dilexísti**, *
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti **mihi**.
Aspérges me hyssópo, **et mundábor**, *
lavábis me, et super nivem *dealbábor*.
Audítui meo dabis gáudium **et lætítiam**, *
et exsultábunt ossa *humiliáta*.
Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**, *
et omnes iniquitátes *meas* **dele**!
Cor mundum crea **in me**, **Deus**, *
et spíritum rectum innova in viscéribus **meis**!
Ne próicias me a **fácie tua**, *
et spíritum sanctum tuum ne áuferas **a me**!
Redde mihi lætítiam salutáris **tui**, *
et spíritu principáli **confírma** me!

KEDD

laudes

Antifóna · 1g

Kö-nyö-rü - le- ted-nek.

50. zsoltár

KÖNYÖRÜLJ rajtam, Isten, *

a te nagy irgalmasságod szerint!

És a te könyörületednek sokasága szerint *
töröld el az én gonoszságomat!

Moss meg engem teljességgel az én gonoszságomból, *
és bűnömből tisztíts meg engem!

Mert ismerem az én gonoszságomat, *
és szemem előtt van az én bűnöm mindenkor.

Ellened, csak teellened vétkeztem, *
és gonoszat cselekedtem a te színed előtt,

Hogy igaznak találtassál beszédedben, *
és győzedelmesnek ítéletedben.

Mert íme, már gonoszságban fogantattam, *
és bűnben fogadott engem anyám.

Pedig te a szívnek igazságát szereted, *
és bölcsességednek titkait kinyilatkoztattad nékem.

Hints meg engem izsóppal, és megtisztulok, *
moss meg engem, és a hónál fehérebb leszek!

Engedd, hogy örömet és vigasságot halljak, *
hogy örvendezzenek megalázott csontjaim!

Fordítsd el orcádat bűneimtől, *
és töröld el minden gonoszságomat!

Tiszta szívet teremts bennem, ó, Isten, *
és az igaz lelket újítsd meg bensőmben!

Ne vess el engem orcád elől, *
és szent lelkedet ne vond meg tőlem!

Add vissza nekem a te üdvösségednek örömét, *
és készséges lélekkel erősíts meg engem!

Docébo iníquos **vias tuas**, *
et impii ad te **converténtur**.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus **salútis meæ**, *
et exsultábit lingua mea **iustítiam tuam**!

Dómine, **lábia mea apéries**, *
et os meum annuntiábit **laudem tuam**.

Quóniam, si voluísse*s* sacrificium, **dedíssem útique**, *
holocáustis non **delectáberis**.

Sacrificium Deo spíritus **contribulátus**, *
cor contrítum et humiliátum, Deus, **non despícies**.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte **tua Sion**, *
ut ædificéntur muri **Ierúsalem**!

Tunc acceptábis sacrificium iustítiæ, →
oblaciónes et **holocáusta**, *
tunc impónent super altáre **tuum vítulos**.

Gloria Patri et Fílio *
et Spíritui **Sancto**,

Sicut erat in princíp*io* et **nunc** et **semper** *
et in **sæcula sæculórum**! Amen.

Antiphona

Se-cúndum magnam mi-se-ri-cór-di-am tu-am, Dó-mi-ne,

mi-se-ré-re me-i!

Antiphona · 6f (b)

Sa-lu-tá-re. E u o u a e.

Psalmus 42.

IÚDICA me, Deus, →
et discérne causam meam de **gente non sancta**, *
ab hómine iníquo et dolóso **érue** me!

Hadd tanítsam meg a bűnösöket a te **utaidra**, *
 és az istentelenek majd *megtéérnek hozzád!*
Szabadíts meg engem a vértől, Isten, én üdvösségemnek **Istene**, *
 és nyelvem magasztalni fogja **igazságodat!**
Uram, nyisd meg **ajkamat**, *
 és szám a te dicséreted **hirdeti!**
Mert nem az áldozatban gyönyörködöl, *
 és hiába hozok égőáldozatot, nincsen az *tetszésedre*.
A töredelmes lélek az Istennek tetsző **áldozat**, *
 a megtört és alázatos szívet, ó, Isten, *meg nem veted*.
Cselekedjél kegyesen, Uram, Sionnal jóakaratom **szerint**, *
 hogy megépüljenek Jeruzsálemnek **falai!**
Akkor elfogadod az igazság áldozatát, †
 az ajándékokat és az égőáldozatot, *
 akkor visznek majd oltárodra *áldozati állatot*.
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
 és Szentlélek **Istennek**,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
 és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

Kö-nyö - rü - le - ted - nek so - ka - sá - ga sze - rint, U - ram,
kö-nyö-rülj raj - tam!

Antifóna · 6

Én or - cím.
Én or - cím.

42. zsoltár

ÍTÉLJ meg engem, Isten, †
 és válaszd el ügyemet a szentségtelen **néptől**, *
 a hamis és álnok embertől *ments meg engem!*

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea! †

Quare me **reppulísti**, *

et quare tristis incédo, dum affligit me *inimícus*?

Emitte lucem tuam et veritátem tuam! †

Ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem **sanctum tuum** *
et in tabernácula **tua**.

Et introibo ad **altáre Dei**, *

ad Deum, qui lætíficat iuventútem **meam**.

Confitebor tibi in cíthara, Deus, **Deus meus**. *

Quare tristis es, ánima mea, →

et quare **contúrbas** me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitebor **illi**, *

salutáre vultus mei et *Deus meus*!

Glória **Patri** et **Fílio** *

et *Spirítui Sancto*,

Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *

et in *sæcula sæculórum*! Amen.

Antiphona

Sa - lu - tá - re vul - tus me - i et De - us me - us.

Antiphona · 1a1

Ad te de lu - ce. E u o u a e.

Psalmus 62.

DEUS, Deus **meus**, *
ad te de *luce* **vigilo**.

Sitívit in te **ánima mea**, *

quam multipliciter tibi *caro mea*,

In terra desérta et ínvia et inaquósa! †

Sic in sancto **appáruí tibi**, *

ut vidérem virtútem tuam et *glóriam tuam*.

Quóniam mélior est misericórdia tua **super vítas**, *

lábía mea **laudábunt** te.

Mert te vagy, Isten, az én menedékem. †
 Miért vetettél *el engem*, *
 miért kell szomorúan járnom, míg ellenség *sanyargat engem*?
Bocsásd ki világosságodat és igazságodat, *
 azok vezessenek, és vigyenek el engem →
 a te szent hegyedre és *hajlék*odba!
És bemegyek az Isten oltárához, †
 Istenhez, ki az ifjúság örömeivel tölt *el engem*, *
 hálát éneklek neked citerával, *Isten, én Istenem*.
Miért vagy szomorú, *én lelkem*, *
 miért háborogsz **bennem**?
Bízzál Istenben, mert még hálát *adsz néki*, *
 ő az én orcám szabadítója és *én Istenem*!
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
 és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
 és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Én or - cám üd - vös - sé - ge, én Is - te - nem.

Antifóna · 8c

Is - ten, én Is - te - nem.

62. zsoltár

ISTEN, én Istenem, †
 tehozzád ébredék *virradat*kor.
Téged szomjazik az én lelkem, †
 utánad sóvárog *az én testem* *
 a puszta és úttalan és víz nélküli földön.
Így jelenek meg a szentélyben *előtted*, *
 hogy lássam hatalmadat és dicsőségedet.
Mert jobb a te irgalmasságod, *mint az élet*, *
 az én ajkaim dicsérnek **téged**.

Sic benedícam te in **v**ita **m**ea, *
 et in nómine tuo levábo *manus* **m**ea.
Sicut ádipe et pinguédine, repleátur **á**nima **m**ea, *
 et lábiis exsultatiónis laudábit os **m**eam.
Si memor fui tui super stratum meum, †
 in matutínis meditábor **i**n te, *
 quia fuísti adiútor **m**eus.
Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, †
 adhæsit **á**nima **m**ea **p**ost te, *
 me suscepit **d**éxtera **t**ua.
Ipsi vero in vanum quæsiérunt **á**nimam meam, †
 introíbunt in inferióra **t**erræ, *
 tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, †
 laudabúntur omnes, qui **i**urant in eo, *
 quia obstrúctum est os loquéntium *iní*qua.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat **n**obis, *
 illúminet vultum suum super nos, et misereátur **n**ostri,
Ut cognoscámus in terra **v**iam **t**uam, *
 in ómnibus géntibus salutáre **t**uum!
Confiteántur tibi **p**ópuli, **D**eus, *
 confiteántur tibi **p**ópuli **o**mnes!
Læténtur et exsúltent gentes, †
 quóniam iúdicas **p**ópulos in **æ**quitáte, *
 et gentes in *terra* **d**írigis!
Confiteántur tibi **p**ópuli, **D**eus, †
 confiteántur tibi **p**ópuli **o**mnes, *
 terra dedit *fructum* **s**uum!
Benedícat nos **D**eus, **D**eus noster, →
 benedícat nos **D**eus, *
 et métuant eum omnes *fines* **t**erræ!
Glória **P**atri et **F**ílio *
 et **S**pirítui **S**ancto,
Sicut erat in princípío et **n**unc et **s**emper *
 et in *sæcula* *sæculórum*! **A**men.

Így áldalak téged *élet*emben, *
 és a te nevedben emelem föl a *keze*imet.
Mint kövér és bőséges táplálékkal, teljék meg az *én* **l**elkem, *
 és vigasságos ajakkal dicsér az **én** szám!
Ha rólad emlékezem ágyamon, *
 reggel is rólad *gondol*kodom.
Mert te *lettél* segítóm, *
 és szárnyad árnyékában örve**nde**zem.
Lelkem tehozzád *ragasz*kodik, *
 a te jobbod *fölvett* engem.
Azok pedig hiába üldözték lelkemet, †
 alábuknak a föld *mély*ébe, *
 a kard élére jutnak, a sakálok martaléka **les**znek.
A király pedig vigadni fog az Istenben, †
 megdicsőülnek mind, akik reá *főles*küdtek, *
 mert elnémíttatott a gonoszát szólók **szá**ja.

66. zsoltár

KÖNYÖRÜLJÖN rajtunk az Isten, és áldjon meg **m**inket, *
 világosítsa reánk az ő orcáját, és könyörüljön rajtunk,
Hogy megismerjük a földön a te **u**tadat, *
 s minden nemzet meglássa a te üdvösségedet!
Hálát adjanak neked a népek, ó, Isten, *
 hálát adjanak neked *minden* **nem**zetek!
Örüljenek és vigadjanak a nemzetségek, †
 mert te igazságban ítéled a **né**peket, *
 s kormányozod a földön a *nem*zeteket!
Hálát adjanak neked a népek, ó, Isten, †
 hálát adjanak neked *minden* **nem**zetek, *
 megadta a föld az ő **gy**ümölcsét!
Áldjon meg minket az Isten, a mi Istenünk, †
 áldjon meg minket az Isten, *
 és féljék őt a földnek minden *hatá*rai!
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, *most és* **m**indenkor *
 és mindörökkön örökké! **Á**men.

Antiphona

Ad te de lu - ce ví - gi - lo, De - us.

Antiphona · 3a1

Cunctis di - é - bus. E u o u a e.

Canticum Ezechiae

EGO dixi: In dimídio diérum meórum *
vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum, *
dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra *vivéntium*.

Non aspíciam hóminem *ultra*, *
et habitatórem *quiétis*.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, *
quasi tabernáculum *pastórum*.

Præcísa est, velut a texénte, vita mea, †
dum adhuc ordírer, succídít me, *
de mane usque ad vésperam *fínies* me.

Sperábam usque ad *mane*, *
quasi leo, sic contrívit ómnia ossa *mea*.

De mane usque ad vésperam *fínies* me, †
sicut pullus hirúndinis, *sic clamábo*, *
meditábor, ut *colúmba*.

Attenuáti sunt *óculi mei*, *
suspiciéntes in *excélsum*.

Dómine, vim pátiór, *respónde pro* me! *
Quid dicam, aut quid respondébit mihi, →
cum *ipse fécerit*?

Recogitábo tibi omnes *annos meos* *
in amaritúdine *ánimæ meæ*.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, †
corrípies me, et *vivificábis* me, *
ecce, in pace amaritúdo mea *amaríssima*.

The first line of musical notation is in treble clef. It contains a sequence of eighth notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4, F#4, E4, D4, C4, B2, A2, G2, F#2, E2, D2, C2, B1, A1, G1, F#1, E1, D1, C1, B0, A0, G0, F#0, E0, D0, C0, B-1, A-1, G-1, F#-1, E-1, D-1, C-1, B-2, A-2, G-2, F#-2, E-2, D-2, C-2, B-3, A-3, G-3, F#-3, E-3, D-3, C-3, B-4, A-4, G-4, F#-4, E-4, D-4, C-4, B-5, A-5, G-5, F#-5, E-5, D-5, C-5, B-6, A-6, G-6, F#-6, E-6, D-6, C-6, B-7, A-7, G-7, F#-7, E-7, D-7, C-7, B-8, A-8, G-8, F#-8, E-8, D-8, C-8, B-9, A-9, G-9, F#-9, E-9, D-9, C-9, B-10, A-10, G-10, F#-10, E-10, D-10, C-10, B-11, A-11, G-11, F#-11, E-11, D-11, C-11, B-12, A-12, G-12, F#-12, E-12, D-12, C-12, B-13, A-13, G-13, F#-13, E-13, D-13, C-13, B-14, A-14, G-14, F#-14, E-14, D-14, C-14, B-15, A-15, G-15, F#-15, E-15, D-15, C-15, B-16, A-16, G-16, F#-16, E-16, D-16, C-16, B-17, A-17, G-17, F#-17, E-17, D-17, C-17, B-18, A-18, G-18, F#-18, E-18, D-18, C-18, B-19, A-19, G-19, F#-19, E-19, D-19, C-19, B-20, A-20, G-20, F#-20, E-20, D-20, C-20, B-21, A-21, G-21, F#-21, E-21, D-21, C-21, B-22, A-22, G-22, F#-22, E-22, D-22, C-22, B-23, A-23, G-23, F#-23, E-23, D-23, C-23, B-24, A-24, G-24, F#-24, E-24, D-24, C-24, B-25, A-25, G-25, F#-25, E-25, D-25, C-25, B-26, A-26, G-26, F#-26, E-26, D-26, C-26, B-27, A-27, G-27, F#-27, E-27, D-27, C-27, B-28, A-28, G-28, F#-28, E-28, D-28, C-28, B-29, A-29, G-29, F#-29, E-29, D-29, C-29, B-30, A-30, G-30, F#-30, E-30, D-30, C-30, B-31, A-31, G-31, F#-31, E-31, D-31, C-31, B-32, A-32, G-32, F#-32, E-32, D-32, C-32, B-33, A-33, G-33, F#-33, E-33, D-33, C-33, B-34, A-34, G-34, F#-34, E-34, D-34, C-34, B-35, A-35, G-35, F#-35, E-35, D-35, C-35, B-36, A-36, G-36, F#-36, E-36, D-36, C-36, B-37, A-37, G-37, F#-37, E-37, D-37, C-37, B-38, A-38, G-38, F#-38, E-38, D-38, C-38, B-39, A-39, G-39, F#-39, E-39, D-39, C-39, B-40, A-40, G-40, F#-40, E-40, D-40, C-40, B-41, A-41, G-41, F#-41, E-41, D-41, C-41, B-42, A-42, G-42, F#-42, E-42, D-42, C-42, B-43, A-43, G-43, F#-43, E-43, D-43, C-43, B-44, A-44, G-44, F#-44, E-44, D-44, C-44, B-45, A-45, G-45, F#-45, E-45, D-45, C-45, B-46, A-46, G-46, F#-46, E-46, D-46, C-46, B-47, A-47, G-47, F#-47, E-47, D-47, C-47, B-48, A-48, G-48, F#-48, E-48, D-48, C-48, B-49, A-49, G-49, F#-49, E-49, D-49, C-49, B-50, A-50, G-50, F#-50, E-50, D-50, C-50, B-51, A-51, G-51, F#-51, E-51, D-51, C-51, B-52, A-52, G-52, F#-52, E-52, D-52, C-52, B-53, A-53, G-53, F#-53, E-53, D-53, C-53, B-54, A-54, G-54, F#-54, E-54, D-54, C-54, B-55, A-55, G-55, F#-55, E-55, D-55, C-55, B-56, A-56, G-56, F#-56, E-56, D-56, C-56, B-57, A-57, G-57, F#-57, E-57, D-57, C-57, B-58, A-58, G-58, F#-58, E-58, D-58, C-58, B-59, A-59, G-59, F#-59, E-59, D-59, C-59, B-60, A-60, G-60, F#-60, E-60, D-60, C-60, B-61, A-61, G-61, F#-61, E-61, D-61, C-61, B-62, A-62, G-62, F#-62, E-62, D-62, C-62, B-63, A-63, G-63, F#-63, E-63, D-63, C-63, B-64, A-64, G-64, F#-64, E-64, D-64, C-64, B-65, A-65, G-65, F#-65, E-65, D-65, C-65, B-66, A-66, G-66, F#-66, E-66, D-66, C-66, B-67, A-67, G-67, F#-67, E-67, D-67, C-67, B-68, A-68, G-68, F#-68, E-68, D-68, C-68, B-69, A-69, G-69, F#-69, E-69, D-69, C-69, B-70, A-70, G-70, F#-70, E-70, D-70, C-70, B-71, A-71, G-71, F#-71, E-71, D-71, C-71, B-72, A-72, G-72, F#-72, E-72, D-72, C-72, B-73, A-73, G-73, F#-73, E-73, D-73, C-73, B-74, A-74, G-74, F#-74, E-74, D-74, C-74, B-75, A-75, G-75, F#-75, E-75, D-75, C-75, B-76, A-76, G-76, F#-76, E-76, D-76, C-76, B-77, A-77, G-77, F#-77, E-77, D-77, C-77, B-78, A-78, G-78, F#-78, E-78, D-78, C-78, B-79, A-79, G-79, F#-79, E-79, D-79, C-79, B-80, A-80, G-80, F#-80, E-80, D-80, C-80, B-81, A-81, G-81, F#-81, E-81, D-81, C-81, B-82, A-82, G-82, F#-82, E-82, D-82, C-82, B-83, A-83, G-83, F#-83, E-83, D-83, C-83, B-84, A-84, G-84, F#-84, E-84, D-84, C-84, B-85, A-85, G-85, F#-85, E-85, D-85, C-85, B-86, A-86, G-86, F#-86, E-86, D-86, C-86, B-87, A-87, G-87, F#-87, E-87, D-87, C-87, B-88, A-88, G-88, F#-88, E-88, D-88, C-88, B-89, A-89, G-89, F#-89, E-89, D-89, C-89, B-90, A-90, G-90, F#-90, E-90, D-90, C-90, B-91, A-91, G-91, F#-91, E-91, D-91, C-91, B-92, A-92, G-92, F#-92, E-92, D-92, C-92, B-93, A-93, G-93, F#-93, E-93, D-93, C-93, B-94, A-94, G-94, F#-94, E-94, D-94, C-94, B-95, A-95, G-95, F#-95, E-95, D-95, C-95, B-96, A-96, G-96, F#-96, E-96, D-96, C-96, B-97, A-97, G-97, F#-97, E-97, D-97, C-97, B-98, A-98, G-98, F#-98, E-98, D-98, C-98, B-99, A-99, G-99, F#-99, E-99, D-99, C-99, B-100, A-100, G-100, F#-100, E-100, D-100, C-100, B-101, A-101, G-101, F#-101, E-101, D-101, C-101, B-102, A-102, G-102, F#-102, E-102, D-102, C-102, B-103, A-103, G-103, F#-103, E-103, D-103, C-103, B-104, A-104, G-104, F#-104, E-104, D-104, C-104, B-105, A-105, G-105, F#-105, E-105, D-105, C-105, B-106, A-106, G-106, F#-106, E-106, D-106, C-106, B-107, A-107, G-107, F#-107, E-107, D-107, C-107, B-108, A-108, G-108, F#-108, E-108, D-108, C-108, B-109, A-109, G-109, F#-109, E-109, D-109, C-109, B-110, A-110, G-

így válik majd javamra legkeservesebb keserűségem!

Tu autem eruísti ánimam meam, ut **non** períret, *
proiecísti post tergum tuum ómnia peccáta **mea**.

Quia non inférnus confitébitur tibi, †
neque **mors** laudábit te, *
non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem **tuam**.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, →
sicut et **ego hódie**, *
pater fíliis notam fáciat veritátem **tuam**.

Dómine, **salvum me** fac, *
et psalmos nostros cantábimus
cunctis diébus vitæ nostræ in domo **Dómini!**

Glória **Patri** et **Fílio** *
et Spirítui **Sancto**,

Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
et in sácula sáculórum! **Amen**.

Antiphona

Cunctis di - é - bus vi - tæ nostræ sal-vos fac nos, Dó - mi - ne!

Antiphona · 5g

Omnes án- ge - li e - ius. E u o u a e.

Psalmus 148.

LAUDÁTE *Dóminum de cælis*, *
laudáte eum **in excélsis!**

Laudáte eum, omnes ángeli eius, *
laudáte eum, omnes virtútes eius!

Laudáte eum, *sol et luna*, *
laudáte eum, omnes stellæ et lumen!

Laudáte eum, *cæli cælórum*, *
et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent **nomen Dómini!**

Quia ipse dixit, et **facta** sunt, *
ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sáculum **sæculi**, *
præcéptum pósuit, et non **præteríbit**.

Te pedig megszabadítottad az én lelkemet, hogy el ne vesszen, *
hátad mögé vetetted minden **bűn**ömet.

Mert nem az alvilág tesz rólad vallást, †
és nem a halál dicsóít meg **té**ged, *
nem azok várnak hűségedre, akik a **sírba száll**nak.

Az élő, az élő tesz rólad vallást, †
miképpen én is e **na**pon, *
az atya hirdeti fiainak hűsége**de**t.

Uram, ments meg engem, †
és zsoldárainkat zengjük majd életünk minden **na**pján *
az Úr**nak ház**ában!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek **Isten**nek,

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké! **Á**men.

Antifóna

É - le - tünknek minden na - p - ján ments meg minket, U - runk!

Antifóna · 5

Minden an - gya - la - i.

148. zsoltár

DICSÉRJÉTEK az Urat a **men**nyekben, *
dicsérjétek őt a **ma**gasságban!

Dicsérjétek őt, minden angyalai, *
dicsérjétek őt, minden **se**regei!

Dicsérjék őt a nap és a hold, *
dicsérjék őt mind a **fén**ylő csillagok!

Dicsérjék őt az egeknek egei, *
és minden vizek, melyek az egek **föl**ött **va**nnak!

Dicsérjék az Úr**nak nevét**, *
mert ő parancsolt, és **le**ttek!

Elrendelte őket örökké és minden időkre, *
parancsot adott, mely **el** nem **mú**lik.

Laudáte Dóminum *de terra*, *
 dracones et omnes abyssi!
Ignis, grando, nix, glacies, spíritus *procellarum*, *
 quæ faciunt **verbum eius**,
Montes et omnes colles, *
 ligna fructífera et omnes cedri,
Bestiae et *univérſa* pécora, *
 serpéntes et vólucres pennátæ,
Reges terræ et omnes pópuli, *
 príncipes et omnes iúdiceſ terræ,
Iúvenes et vírgines, †
 senes cum iunióribus →
 laudent *nomen* Dómini, *
 quia exaltátum est nomen eius solíus!
Confessio eius super *cælum et terram*, *
 et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus *sanctis eius*, *
 fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

CANTÁTE Dómino cánticum **novum**, *
 laus eius in ecclésia **sanctórum**!
Lætétur Israel in eo, qui *fecit eum*, *
 et fílii Sion exsúltent in **rege suo**!
Laudent nomen *eius in choro*, *
 in týmpano et psaltério **psallant ei**!
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo **suo**, *
 et exaltábit mansuétos **in salútem**.
Exsultábunt *sancti in glória*, *
 lætabúntur in cubílibus **suis**.
Exaltatiónes Dei in gútture *eórum*, *
 et gládii ancípites in **mánibus eórum**,
Ad faciéndam vindíctam in *natió nibus*, *
 increpatiónes in **pópulis**,
Ad alligándos reges *eórum in compédibus*, *
 et nóbiles *eórum in mánicis férreis*,
Ut fáciant in eis iudícium *conſcríptum*, *
 glória hæc est ómnibus **sanctis eius**.

Dicsérjétek az Urat a **földön**, *
 ti, sárkányok és **minden mélységek**,
Tűz és jégeső, hó és **ködök**, *
 forgószelek, kik az ő igéjét **cselekszítek**,
Hegyek és minden **halmok**, *
 gyümölcsfák és **minden cédrusok**,
Ti, vadak és szelíd **állatok**, *
 kígyók és **tollas madarak**,
Földi királyok és minden **népek**, *
 főemberek és minden bírái a **földnek**,
Ifjak és **szüzek**, *
 (!) **vének** és **gyermek**ek!
Dicsérjétek az Úr **nevét**, *
 mert egyedül csak az **ő** neve **magasztos**!
Dicsősége kiárad az égre és a **földre**, *
 és felmagasztalta az ő **népének fejét**.
Dicsérő ének ez minden **szentjének**, *
 a népnek, mely **hozzá tartozik**.

149. zsoltár

É NEKELJETEK az Úrnak új éneket, *
 az ő dicsérete szóljon a szentek gyülekezetében!
Vigadjon Izráel abban, ki őt **alkotta**, *
 és Sion fiai ujjongjanak **királyukban**!
Dicsérjék az ő nevét éneklő **karban**, *
 dobbal és orgonával **zengjenek néki**!
Mert kedvét találja az Úr az ő **népében**, *
 és az alázasokat felmagasztalja **üdvösségre**.
Ujjongjanak a szentek a dicsőségben, *
 és vigadozzanak **nyugvóhelyükön**!
Az Istennek magasztalása legyen **torkukban**, *
 és kétélű **kard** a **kezükben**,
Hogy a pogányokon bosszút **álljanak** *
 és megbüntessék a **népeket**,
Hogy királyaikat béklyóba **verjék**, *
 nemeseiket **vasbilincsbe**,
Hogy beteljesítsék rajtuk az ítéletet, mely megíratott, *
 dicsőség ez az Úr **minden szentjének**!

150. zsoltár

DICSÉRJÉTEK az Urat az ő szentélyében, *
 dicsérjétek őt az ég erős **boltozatában!**
Dicsérjétek őt hatalmas tetteiért, *
 dicsérjétek őt nagyságának sokasága **szerint!**
Dicsérjétek őt trombitaszóval, *
 dicsérjétek őt orgonával és **citerával!**
Dicsérjétek őt dobbal és éneklő **karban,** *
 dicsérjétek őt húrokkal és **hangszerekkel!**
Dicsérjétek őt hangos szavú cimbalmokkal, †
 dicsérjétek őt vigasságos cimbalmokkal, *
 minden élő dicsérje az Urat!
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és **Szentlélek** Istennek,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
 és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

Minden an-gya - la - i, di - csér - jé - tek az U - rat a mennyben!

Kapitulum

TESTVÉREK! Virrasszatok és imádkozzatok, legyetek állhatatosak a hitben, cselekedjétek férfiasan, erősödjétek meg az Úrban, és minden dolgotokat szeretetben cselekedjétek! **R.** Istennek legyen hála!

Himnusz

A napnak szárnyas hír- nő- ke fény ér - ke - zé- sét hir- de - ti,

minket meg új é - let - re hív lé - lek-ser-ken-tő Krisztusunk.

Vigyétek, szól, az ágyakat,
 léhaság beteg álmait;
 tisztán, igazként, józanul
 várjatok, már közel vagyok!

Jézust szólítsa énekünk,
 sírva, könyörgőn, józanul,
 imádságunk, ha rá figyel,
 nem szunnyad el a tiszta szív.

Tu, Christe, somnum díssice,
tu rumpe noctis víncula,
tu solve peccátum vetus,
novúmque lumen íngere!

Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito
et nunc et in perpétuum!

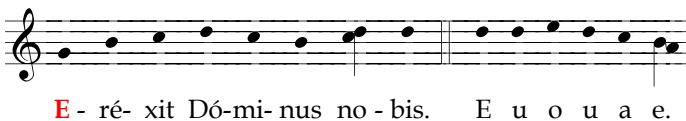

Versiculus

V. In matutínis, Dómine, meditábor in te.

R. Quia fuísti adiútor meus.

Antiphona · 7a

Canticum Zachariæ

BENEDÍCTUS Dóminus, **Deus Israel**, *
quia visitávit et fecit redemptiónem **plebis suæ**.

Et eréxit cornu **salútis nobis** *
in domo David, **púeri sui**,

Sicut locútus est per **os sanctórum**, *
qui a sáculo sunt, prophetárum **eius**:

Salútem ex inimícis **nostris** *
et de manu ómnium, **qui odérunt** nos,

Ad faciéndam misericórdiam cum **pátribus nostris**, *
et memorári testaménti **sui sancti**,

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, **patrem nostrum**, *
(!) **datúrum** se **nobis**,

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum **liberáti** *
serviámus **illi**,

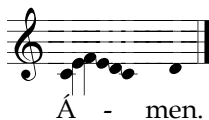
In sanctitáte et iustítia **coram ipso** *
ómnibus diébus **nostris**.

Et tu, puer, prophéta **Altíssimi vocáberis**, *
præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre **vias eius**,

Ad dandam sciéntiam salútis **plebi eius** *
in remissiónem peccatórum **eórum**,

Álmunkat úzd el, Krisztusunk,
rontsd szét az ének láncait,
bocsásd meg régi bűneink,
s új fényességet adj nekünk!

Dicsérjük Istent, az Atyát,
és Egyszülöttjét, Szent Fiát,
és Lelkét, a Vigasztalót
most és örökké szüntelen!

Verzikulus

V. Már kora reggel rólad gondolkodom, Uram.

R. Mert te lettél az én segítőm.

Antifóna · 7a

Föl - e - mel - te nekünk az Is - ten.

Zakariás éneke

ÁLDOTT az Úr, Izráelnek Istene, *
mert meglátogatta és megváltotta az ő népét.

És fölemelte nekünk az üdvösség erejét *

Dávidnak, az ő szolgájának házában,

Miképpen megmondotta szentjeinek *ajka* által, *
prófétái által, kik kezdettől *fogva* voltak,

Hogy szabadulást ad a mi ellenségeinktől, *
és mindazok kezéből, kik gyűlölnék minket,

Hogy irgalmasságot cselekszik *atyáinkkal*, *
és megemlékezik szent szövetségéről,

Az esküvéről, mellyel megesküdött atyánknak, Ábrahámnak, *
hogy megadja nekünk,

Hogy megszabadulván az ellenség kezéből, *
félelem nélkül szolgáljunk néki,

Szentségben és igazságban az ő színe előtt *
életünknek minden napján.

És te, gyermek, a Magasságbelinek prófétája leszel, *
mert az Úr orcája előtt mégy elkészíteni az ő utait,

Hogy az üdvösség ismeretét megadjad az ő népének *
bűneiknek bocsánatára,

Per víscera misericórdiæ **Dei nostri**, *
 in quibus visitávit nos **Oriens** ex alto,
Illumináre his, qui in ténebris →
 et in umbra **mortis** sedent, *
 ad dirigéndos pedes nostros in **viam pacis**.
Glória **Patri** et **Fílio** *
 et **Spirítui Sancto**,
Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
 et in sœcula sœculórum! **Amen**.

Antiphona

E - ré- xit Dó-mi-nus no - bis cor-nu sa - lú- tis in do - mo

Da-vid, pú - e - ri su - i.

Oratio

CÉLERI nobis, quæsumus, Dómine, pietáte succúrre, ut devótio supplicántum ad gratiárum tránseat actiόνem. Per.

Vel alia oratio

DELÍCTA nostra, Dómine, quibus advérsa dominántur, abstérge, et tua nos ubíque miseratióne custódi! Per Dóminum.

Ad vespas

Antiphona · 1g1

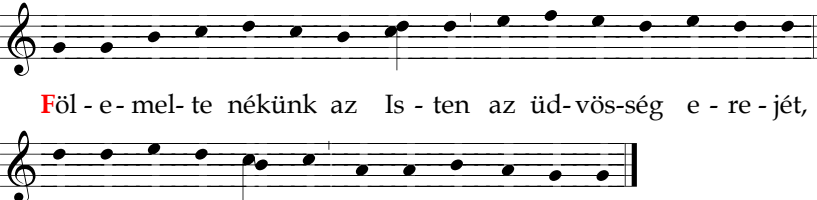
In domum Dó-mi - ni. E u o u a e.

Psalmus 121.

LÆTÁTUS sum in his, quæ dicta sunt mihi: *
 In domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri *
 in átriis tuis, **Ierúsalem**.

A mi Istenünk irgalmának mélységei **által**, *
 mivel meglátogatott minket a magasságból **támadó**,
Hogy megvilágosítsa azokat, →
 kik a sötétségben és a halál árnyékában **ülnek**, *
 és lépteinket a békességnek útjára **igazítsa**.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek **Istennek**,
Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
 és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Föl - e - mel - te nekünk az Is - ten az üd - vös - ség e - re - jét,
 az ó szol - gá - já - nak, Dá - vid - nak há - zá - ban.

Könyörgés

SIESS, kérünk, Urunk, kegyességeddel megsegíteni minket, hogy a
 hozzád esdeklők odaadása malasztod kieszközölje legyen. A mi.

Vagy másik könyörgés

BŰNEINKET, Urunk, melyekkel az ellenség uralkodik rajtunk, tö-
 röld le, és őrizz meg mindenhol a te irgalmaddal! A mi Urunk.

Vesperás

Antifóna · 1g

Az Úr - nak há - zá - ba.

121. zsoltár

VIGADTAM, mikor azt mondották **nékem**: *
 Fölmegyünk az **Úr házába**.
Itt állnak immár **lábaink**, *
 csarnokaidnak küszöbén, ó, **Jeruzsálem**.

Ierúsalem, quæ ædificátur, ut cívitas, *
cuius participatio eius *in idípsum*.

Illuc enim ascenderunt tribus, →
tribus Dómini, *
testimónium Israel ad confiténdum nómini **Dómini**.

Quia illic sederunt sedes **in iudício**, *
sedes super *domum David*.

Rogáte, quæ ad pacem **sunt**, Ierúsalem, *
et abundántia diligéntibus te!

Fiat pax in virtúte **tua**, *
et abundántia in túrribus **tuis**!

Propter fratres meos et **próximos meos** *
loquébar *pacem de* te.

Propter domum Dómini, **Dei nostri** *
quæsívi *bona tibi*.

Gloria **Patri** et **Fílio** *
et **Spirítui Sancto**,

Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
et in *sæcula sæculórum*! Amen.

Antiphona

In domum Dó-mi - ni læ - tán- tes í - bi-mus.

Antiphona · 8g1

Qui há - bi - tas. E u o u a e.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos **meos**, *
qui hábitas *in cælis*.

Ecce, sicut óculi **servórum** *
in mánibus dominórum *suórum*,

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ **suæ**, *
ita óculi nostri ad Dóminum, Deum nostrum, →
donec misereátur **nostri**.

Jeruzsálem mily nagy városnak épült, *
 egybeillik annak *minden része!*
 Oda mennek föl a nemzetségek, †
 nemzetségei az Úrnak, *
 bizonysgot tesz arról Izráel, hogy az Úr nevét *itt kell áldani.*
 Ott állnak az ítéletnek **székei**, *
 Dávid házának **trónjai.**
 Könyörögjete békét Jeruzsálemnek, és **mondjátok:** *
 Szerencsés legyen, ki *szeret téged!*
 A te erős falaid közt honoljon **békesség,** *
 és magas tornyaidban legyen *mindig bőség!*
 Atyámfiaiért és barátaim **miatt** *
 békességet **kívánok néked.**
 Mert a mi Urunk, Istenünk lakóhelye benned **vagyon,** *
 kívánok *minden jót néked.*
 Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
 és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

Antifóna · 1d

122. zsoltár

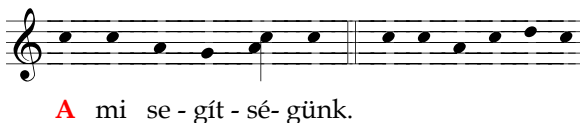
HOZZÁD emelem az én szemeimet, *
 ki a *mennyekben lakozol.*
 Íme, miként a szolgálók **szeme** *
 az ő uruknak **kezére,**
 S miként a szolgálók szeme az ő asszonyuk kezére, †
 úgy tekint a mi szemünk Urunkra, Istenünkre, *
 míg csak meg nem *könyörül rajtunk.*

Könyörülj rajtunk, Uram, könyörülj **raj**tunk, *
mert igen elteltünk *gyalázattal!*
Mert igen betelt a mi **lelkünk**, *
hogy gúnyolnak minket a bővelkedők, és megvetnek a **kevélyek**.
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és Szentlélek **Istennek**,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! **Á**men.

Antifóna

Antifóna · 8c

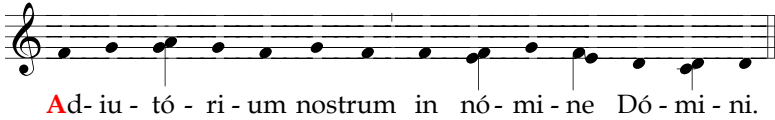

123. zsoltár

Ha az Úr közöttünk *nem lett volna*, *
vallja meg most **Izráel**,
Ha az Úr közöttünk *nem lett volna*, *
midőn reánk támadtak az **emberek**,
Talán elnyeltek volna minket *elevenen*, *
midőn az ő haragjuk fölgerjedt **ellenünk**.
Talán a víz elnyelt volna minket, †
megáradt patakon ment által a mi **lelkünk**, *
örvénylő vizeken ment át a mi **lelkünk**.
Áldott legyen **az Úr**, *
ki nem engedte, hogy foguknak martaléka **legyünk!**
Kiragadtatott a mi **lelkünk**, *
mint a madár a vadászok **tőréből**.
A tör **elrontatott**, *
és mi megszabadultunk.
A mi segítségünk az **Úr nevében**, *
ki a mennyet és a földet **alkotá**.
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és Szentlélek **Istennek**,

Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
et in sæcula sæculórum! Amen.

Antiphona

Antiphona · 8c1

Psalmus 124.

Qui confidunt in Dómino, sicut mons **Sion**, *
non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in *Ierúsalem*.

Montes in circúitu eius, †
et Dóminus in circúitu pópulí **sui** *
ex hoc nunc et *usque in sæculum*.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum →
super sortem iustórum, *
ut non exténdant iusti ad iniquitátem *manus suas*.

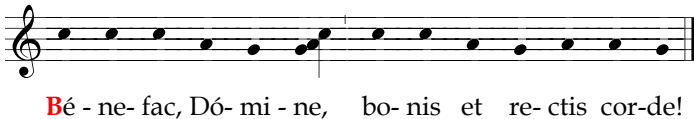
Benefac, Dómine, **bonis** *
et *rectis corde!*

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus →
cum operántibus iniquitátem, *
pax *super Israel!*

Glória Patri et Fílio *
et Spirítui **Sancto**,

Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
et in sæcula sæculórum! Amen.

Antiphona

Miképpen kezdetben vala, *most* és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

A mi se - gít - sé- günk az Úr ne - vé - ben.

Antifóna · 8c

Tégy jót, U-ram, a jók- kal.

124. zsoltár

AKIK az Úrban bíznak, olyanok, mint *Sion* hegye, *
meg nem inog az, és mindörökké **meg**marad.

Jeruzsálemet hegyek *veszik körül*, *
népét az Úr így veszi körül →
mostantól fogva és *mindörökké*.

Mert nem hagyja az Úr az igazak osztályrésze fölött →
a **bűnösök vesszejét**, *
nehogy az igazak is gonoszságra **nyújtsák kezüket**.

Tégy jót, Uram, a jókkal, *
az egyenes szívűekkel!

A ferde utakra hajlókat pedig űzze az Úr →
a gonosztevők **közé**, *
békesség legyen *Izráel*en!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

Tégy jót, U-ram, a jók-kal, az e-gye-nes szí-vű - ek - kel!

Antiphona · 1a1

Fa-cti su-mus. E u o u a e.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion *
facti sumus, sicut *consoláti*.

Tunc replétum est gáudio os **nostrum**, *
et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent **inter gentes**: *
Magnificávit Dóminus fácere *cum eis*.

Magnificávit Dóminus fácere **nobíscum**, *
facti sumus *lætántes*.

Convértte, Dómine, captivitátem **nostram**, *
sicut torrens in **austro**!

Qui séminant in **lácrimis**, *
in exsultatióne **metent**.

Eúntes ibant et **flebant**, *
mitténtes *sémína sua*.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, *
portántes *manípulos suos*.

Glória **Patri** et **Fílio** *
et *Spirítui Sancto*,

Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
et in *sécula sæculórum*! Amen.

Antiphona

Fa-cti su-mus, sic-ut con-so-lá-ti.

Capitulum

DÓMINUS autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei et
patiéntia Christi! **R.** Deo grátias!

Antifóna · 8c

A - kik könnyhulla - tás - sal vet - nek.

125. zsoltár

MEGFORDÍTVÁN az Úr Sionnak fogságát, *
megvigasztalódtunk.

Akkor megtelék a szánk örömmel, *
a nyelvünk ujjongással.

Akkor azt mondták a pogányok között: *
Hatalmasan cselekedett az Úr ővelünk.

Hatalmasan cselekedett az Úr mivélünk, *
azért vigadozunk.

Fordítsd meg, Uram, a mi fogságunkat, *
miként a patak vizét a száraz tartományba visszatéríted!

Akik könnyhullatással vetnek, *
örvendezéssel aratnak.

Menvén mentek és sírtak, *
míg elvetni vitték a magokat.

Megjövén pedig örvendezéssel jönnek, *
hozván az ő kévéiket.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

A - kik könnyhulla - tás - sal vet - nek, ör - ven - de - zés - sel a -

rat - nak.

Kapitulum

Az Úr vezérelje a ti szíveteket és testeteket Isten szeretetében és
Krisztus békétülésében! **R.** Istennek legyen hála!

Hymnus

Tel-lú - ris ingens Cón-di - tor, mun-di so-lum qui é - ru - ens,

pul-sis a-quæ mo-lé - sti - is, ter-ram de-dísti im-mó-bi -lem,

Ut, germen aptum próferens,
fulvis decóra flóribus,
fecúnda fructu sísteret,
pastúmque gratum rédderet:

Mentis perústæ vúlnera
munda viróris grátia,
ut facta fletu díluat,
motúsque prapos átterat!

Iussis tuis obtémperet,
nullis malis appróximet,
bonis repléri gáudeat,
et mortis actum nésciat!

Præsta, Pater piússime
Pátrique compar Unice
cum Spíritu Paráclito,
regnans per omne sǽculum!

A - men.

Versiculus

V. Dirigátur, Dómine, orátio mea!

R. Sicut incénsus in conspéctu tuo!

Antiphona · 5a

Ex-súl-tet spí - ri - tus me - us. E u o u a e.

Canticum beatæ Mariæ Virginis

MAGNÍFICAT *
ánima mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus meus *
in Deo, salutári meo.

Himnusz

Föl-det te-rem-tő Is-te-nünk, vi-lág a-lap-ját ren-de-ző,

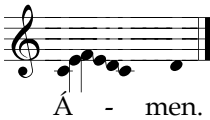
ki szi-laj víz-nek á-ra-mát fé-keztén, föl-det adsz kö-ré,

A föld hogy hozzon magvakat,
virág díszítse ékesen,
s gyümölcsöt termő ágai
tápláljanak sok éhezőt:

A lélek üszkös sebeit
tisztítsa malaszt harmata,
s könnyek lemosva bűnöket,
múljon a vétkes szenvedély!

Parancsod mindig szent legyen,
a rossz ne rontsa meg szívünk,
a jót tegyük meg boldogan,
s ne ártson soha a halál!

Add meg minékünk, jó Atya,
s Atyának mása, egy Fia
s Szentlélek Isten, vigaszunk,
örök időnek szent Ura!

Á - men.

Verzikulus

V. Szálljon fel, Uram, az én imádságom!

R. Miként a tömjénfüst, a te színed elé!

Antifóna · 5

Ör-ven-de-zik az én lel-kem.

A Boldogságos Szűz éneke

MAGASZTALJA *
az én lelkem az Urat.

És örvendezik az én lelkem *
az én üdvözítő Istenemben.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ, *
 ecce enim, ex hoc beátam me dicent →
 omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est, *
 et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies *
 timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo, *
 dispérsit superbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, *
 et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, *
 et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, *
 recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, *
 Abraham et sémini eius in sæcula.

Glória Patri et Fílio *
 et Spirítui Sancto,

Sicut erat in princípio et nunc et semper *
 et in sæcula sæculórum! Amen.

Antiphona

Ex - súl - tet spí - ri - tus me - us in Dó - mi - no, De - o,

sa - lu - tá - ri me - o.

Oratio

ABSÓLVE, Dómine, quæsumus, nostrórum víncula peccatórum, et,
 quicquid pro eis merémur, avérte. Per Dóminum.

Vel alia oratio

ASCÉNDANT ad te, Dómine, preces nostræ, et ab Ecclésia tua cun-
 ctam repélle nequítiam! Per.

Mert meglátta az ő szolgálójának alázatosságát, *
és íme, mostantól fogva boldognak mondanak engem →
minden nemzetek.

Mert nagy dolgot cselekedett énvelem a **Hatalmas**, *
és **szent** az ő **neve.**

És az ő irgalmassága nemzetségről nemzetségre *
azokon, **kik** őt **félik.**

Hatalmasságot cselekedett az ő **karjával**, *
szétszórta a gőgösöket szívüknek elbizottsága által.

Letette a hatalmasokat a **székről**, *
és fölmagasztalta az alázatosakat.

Az éhezőket betöltötte **jókkal**, *
és a gazdagokat **üresen küldte el.**

Fölvette Izráelt, az ő **szolgáját**, *
hogy ne felejtse **irgalmasságát,**

Miképpen megmondotta vala atyáinknak, *
Ábrahámnak és az ő maradékának **mindörökké.**

Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és **Szentlélek** Istennek,

Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

FERIA QUARTA

ad laudes

Antiphona · 8g2

SZERDA

laudes

Antifóna · 1d

Moss meg engem, U - ram.

50. zsoltár

KÖNYÖRÜLJ rajtam, Isten, *

a te nagy irgalmasságod szerint!

És a te könyörületednek sokasága szerint *
töröld el az én gonoszságomat!

Moss meg engem teljességgel az én gonoszságomból, *
és bűnömből tisztíts meg engem!

Mert ismerem az én gonoszságomat, *
és szemem előtt van az én bűnöm mindenkor.

Ellened, csak te ellened vétkeztem, *
és gonoszat cselekedtem a te színed előtt,

Hogy igaznak találtassál beszédedben, *
és győzedelmesnek ítéletedben.

Mert íme, már gonoszságban fogantattam, *
és bűnben fogadott engem anyám.

Pedig te a szívnek igazságát szereted, *
és bölcsességednek titkait kinyilatkoztattad nékem.

Hints meg engem izsóppal, és megtisztulok, *
moss meg engem, és a hónál fehérebb leszek!

Engedd, hogy örömet és vigasságot halljak, *
hogy örvendezzenek megalázott csontjaim!

Fordítsd el orcádat bűneimtől, *
és töröld el minden gonoszságomat!

Tiszta szívet teremts bennem, ó, Isten, *
és az igaz lelket újítsd meg bensőmben!

Ne vess el engem orcád elől, *
és szent lelkedet ne vond meg tőlem!

Add vissza nekem a te üdvösségednek örömét, *
és készséges lélekkel erősíts meg engem!

Docébo iníquos vias **tuas**, *
et ímpii ad te *converténtur*.

Libera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis **meæ**, *
et exsultábit lingua mea iustítiam **tuam**!

Dómine, lábia mea **apéries**, *
et os meum annuntiábit *laudem tuam*.

Quóniam, si voluísse*s* sacrificíum, dedíssem **útique**, *
holocáustis non *delectáberis*.

Sacrificíum Deo spíritus contribulátus, *
cor contrítum et humiliátum, Deus, *non despícies*.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua **Sion**, *
ut ædificéntur muri *Ierúsalem*!

Tunc acceptábis sacrificíum iustítiæ, →
oblatiónes et holocáusta, *
tunc impónent super altáre *tuum* **vítulos**.

Glória Patri et Fílio *
et Spíritui **Sancto**,

Sicut erat in princípíio et nunc et **semper** *
et in sæcula *sæculórum*! **Amen**.

Antiphona

Am - pli - us la - va me, Dó - mi - ne, ab in - iu - stí - ti - a

me - a!

Antiphona · 2d

Te de - cet. E u o u a e.

Psalmus 64.

TE decet † hymnus, Deus, in **Sion**, *
et tibi reddétur votum in *Ierúsalem*.

Exáudi oratió*n*em **meam**, *
ad te omnis caro **véniet**.

Hadd tanítsam meg a bűnösöket a te utaidra, *
 és az istentelenek majd megtérnek **hozzád!**
Szabadíts meg engem a vértől, Isten, én üdvösségemnek **Istene,** *
 és nyelvem magasztalni fogja **igazságodat!**
Uram, nyisd meg **ajkamat,** *
 és szám a te dicséreted **hirdeti!**
Mert nem az áldozatban gyönyörködöl, *
 és hiába hozok égőáldozatot, nincsen az **tetszésedre.**
A töredelmes lélek az Istennek tetsző **áldozat,** *
 a megtört és alázatos szívet, ó, Isten, **meg nem veted.**
Cselekedjél kegyesen, Uram, Sionnal jóakaratom **szerint,** *
 hogy megépüljenek Jeruzsálemnek **falai!**
Akkor elfogadod az igazság áldozatát, †
 az ajándékokat és az égőáldozatot, *
 akkor visznek majd oltárodra **áldozati állatot.**
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
 és Szentlélek **Istennek,**
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
 és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

Moss meg engem, U - ram, tel- jes - ség - gel, tisztíts meg bű- ne -

im-től!

Antifóna · 2

Té-ged il - let, Is - ten.

64. zsoltár

TÉGED illet, Isten, † a dicséret **Sionban,** *
 és neked teljesítik a fogadalmakat Jeruzsálemben.
Te meghallgatod az imádságot, *
 minden test hozzád **mégyn.**

Verba iniquórum prævaluérunt **super** nos, *
et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti et assumpsísti, *
inhabitábit in átriis **tuis**.

Replébimur in bonis domus **tuæ**, *
sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, →
Deus, salutáris **noster**, *
spes ómnium fínium terræ et in mari **longe**!

Præparans montes in virtúte tua, →
accíntus **poténtia**, *
qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum **eius**.

Turbabúntur gentes, et timébunt, →
qui hábitant términos, a signis **tuis**, *
éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti **eam**, *
multiplicásti locupletáre **eam**.

Flumen Dei replétum est aquis, †
parásti cibum **illórum**, *
quóniam ita est præparátio **eius**.

Rivos eius inébria, multíplica genímína **eius**, *
in stillicídiis eius lætábitur **gérmínans**!

Benedíces coronæ anni benignitátis **tuæ**, *
et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa **desérti**, *
et exsultatíone colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, †
et valles abundábunt fruménto, *
clamábunt, étenim hymnum **dicent**.

Glória Patri et Fílio *
et Spirítui **Sancto**,

Sicut erat in princípíio et nunc et **semper** *
et in sæcula sæculórum! **Amen**.

Antiphona

A mi gonoszságaink elhatalmasodtak **rajtunk**, *
de te megkegyelmezel bűneinknek.

Boldog, akit kiválasztottál, és magadhoz **fogadtál**, *
a te csarnokaidban *lakik*.

Betöltesz házad javaival *
és templomodnak szentségével.

Igazságodban csodálatos módon meghallgatsz minket, →
üdvösségadó **Istenünk**, *
te, reménysége a föld minden határának és a messzi tengereknek.

Ki hatalmaddal hegyeket **alkottál**, *
felővezvén magadat erősséggel.

Ki lecsöndesíted a tenger áradását, az ő hajjai **zúgását**, *
a népek háborgását.

Megrettennek a te jeleidtől, kik e széles földön **laknak**, *
és megörvendezteted napkeletet és napnyugatot.

Meglátogattad a földet, és megrészegítetted, *
sokszorosán meggazdagítottad.

Isten folyója telve vizekkel, †
eleséget készítesz **mindeneknek**, *
így rendezted el a *földet*.

Barázdáiba vizet vezetsz, és rögeit elsimítod, *
záporosókkal meglágyítod azt, és megáldod a sarjadó *vetést*.

Kegyességeddel megkoronázod az **esztendőt**, *
és lábad nyomában bőség *fakad*.

Rétek virulnak a sivatagban, *
és vigasságba öltöznek a *dombok*.

Megtelnek a mezők juhokkal, †
a völgyek bővelkednek gabonával, *
ujjonganak és himnuszt énekelnek **mindenek**.

Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és Szentlélek **Istennek**,

Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Té-ged il - let, Is-ten, a di-csé-ret Si-on-ban!

Antiphona · 8g1

Lá - bi - a me - a. E u o u a e.

Psalmus 62.

DEUS, Deus **meus**, *
ad te de *luce* **vígilo**.

Sitívit in te ánima **mea**, *
quam multipliciter tibi *caro mea*,

In terra desérta et ínvia et inaquósa! †
Sic in sancto appáruí **tibi**, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam **tuam**.

Quóniam mélior est misericórdia tua super **vítas**, *
lábía mea **laudábunt** te.

Sic benedícam te in vita **mea**, *
et in nómine tuo levábo *manus meas*.

Sicut ádipe et pinguédine, repleátur ánima **mea**, *
et lábiis exsultatiónis **laudábit os meum**.

Si memor fui tui super stratum meum, †
in matutínis meditábor **in te**, *
quia fuísti adiútor **meus**.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, †
adhæsit ánima mea **post te**, *
me suscepit *déxtera tua*.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, †
introíbunt in inferióra **terræ**, *
tradéntur in manus gládií, partes *vúlpium erunt*.

Rex vero lætábitur in Deo, †
laudabúntur omnes, qui iurant in **eo**, *
quia obstrúctum est os loquéntium *iniqua*.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat **nobis**, *
illúminet vultum suum super nos, et misereátur **nostri**,

Ut cognoscámus in terra viam **tuam**, *
in ómnibus géntibus **salutáre tuum**!

Confiteántur tibi pópuli, **Deus**, *
confiteántur tibi pópuli **omnes**!

Antifóna · 8c

Aj- ka - im.

62. zsoltár

ISTEN, *én Istenem*, *
 tehozzád ébredek *virradat*kor.
Téged szomjazik az én lelkem, †
 utánad sóvárog *az én testem* *
 a puszta és úttalan és víz nélküli **földön**.
Így jelenek meg a *szentélyben* előtted, *
 hogy lássam hatalmat és **dicsőség**ed.
Mert jobb a te irgalmasságod, *mint az élet*, *
 az én ajkaim dicsérnek **téged**.
Így áldalak téged *élet*emben, *
 és a te nevedben emelem föl a *kezeimet*.
Mint kövér és bőséges táplálékkal, teljék meg *az én lelkem*, *
 és vigasságos ajakkal dicsér **az én** szám!
Ha rólad emlékezem *ágyamon*, *
 reggel is rólad **gondolkodom**.
Mert te *lettél* **segítőm**, *
 és szárnyad árnyékában **örvendezem**.
Lelkemet tehozzád **ragaszkodik**, *
 a te jobbod *fölvett engem*.
Azok pedig hiába üldözték lelkemet, †
 alábuknak a *föld mélyébe*, *
 a kard élére jutnak, a sakálók martaléka **lesznek**.
A király pedig vigadni fog az Istenben, †
 megdicsőülnek mind, akik reá **főlesküdtek**, *
 mert elnémíttatott a gonoszát szólók **szája**.

66. zsoltár

KÖNYÖRÜLJÖN rajtunk az Isten, és áldjon meg **minket**, *
 világosítsa reánk az ő orcáját, és könyörüljön **ra**tunk,
Hogy megismerjük a földön *a te utadat*, *
 s minden nemzet meglássa a te **üdvösségedet**!
Hálát adjanak neked a *népek*, ó, **Isten**, *
 hálát adjanak neked *minden nemzetek*!

Örüljenek és vigadjanak a nemzetségek, †
 mert te igazságban ítéled a **népeket**, *
 s kormányozod a földön a **nemzete**ket!
Hálát adjanak neked a népek, ó, Isten, †
 hálát adjanak neked *minden* **nemzetek**, *
 megadta a föld *az ő gyümölcsét*!
Aldjon meg minket az Isten, a mi Istenünk, †
 áldjon meg minket *az Isten*, *
 és féljék őt a földnek minden **határai**!
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
 és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

Aj- ka - im di- csér- je- nek té - ged, én Is - te - nem, tel- jes

é - le- temben!

Antifóna · 8c

Ör-ven- de - zik.

Anna éneke

ÖRVENDEZIK † immár az én szívem *az Úrban*, *
 és fejem felmagasztaltatott az én **Isten**ben.
Megnyílt a szám ellenségeimmel **szemben**, *
 mert vigadozom a te szabadításodon.
Nincs olyan szent, mint az Úr, †
 senki *terajta*d kívül, *
 nincs olyan erős, mint *a mi* Istenünk.
Ne szaporítsátok a kevély szavakat →
dicsekedvén, *

Recédant vétera de ore vestro, †
 quia Deus scientiárum **Dóminus** est, *
 et ipsi præparántur cogitatiónes!
Arcus fórtium superátus est, *
 et infirmi accíncti sunt **róbore**.
Repléti prius pro pánibus se locavérunt, *
 et famélici *saturáti* sunt.
Donec stérilis péperit **plúrimos**, *
 et, quæ multos habébat filios, *infirmáta* est.
Dóminus mortíficat, et vivíficat, *
 dedúcit ad ínferos, et **redúcit**.
Dóminus páuperem facit, et **ditat**, *
 humíliat, et **súblevat**.
Súscitat de púlvere egénium, *
 et de stércore *élevat* **páuperem**,
Ut sédeat cum princípibus, *
 et sólium glóriæ **téneat**.
Dómini enim sunt cárdines **terræ**, *
 et pósuit super *eos* **orbem**.
Pedes sanctórum suórum servábit, †
 et ímpii in ténebris conticéscunt, *
 quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.
Dóminum formidábunt adversáarii **eius**, *
 et super ipsos in *cælis* **tonábit**.
Dóminus iudicábit fines terræ, †
 et dabit impérium regi **suo**, *
 et sublimábit cornu *christi sui*.
Glória Patri et **Fílio** *
 et *Spirítui* **Sancto**,
Sicut erat in princípio et nunc et **semper** *
 et in *sæcula sæculórum*! **Amen**.

Antiphona

Ex- sul - tá - vit cor me-um in **Dó**-mi- no.

távozzék a régi beszéd **szájak**tokból!

Mert az Úr a mindentudó **Isten**, *
nyilvánvalók előtte szándékaitok.

Az erősek íja **legyőz**etett, *
és erőbe öltöztek a **gyengék**.

Kik azelőtt bővelkedtek, a kenyérért szolgaságra adják **magukat**, *
és akik éheztek, **most jő**llaknak.

Sok gyermeke születik a **magtalan asszony**nak, *
és meddővé lesz az, kinek **sok fia** volt.

Az Úr megöl, és **életre** kelt, *
levisz az alvilágba, és **vi**sszahoz **onnét**.

Az Úr szegénnyé tesz, és **meggazdagít**, *
megaláz, és **fő**lemel.

Főlemeli a földről az **elnyomott**at, *
és a sárból kiragadja a **szegényt**,

Hogy a fejedelmek közt **kapjon helyet**, *
és elfoglalja a dicsőség **trónusát**.

Mert az Úré a földnek **oszlopai**, *
és ő helyezte rájuk a **földkerekséget**.

Szentjeinek lépteit megóvja, †
az istentelenek pedig elnémulnak a **sötétség**ben, *
mert nem a maga erejéből **erős az ember**.

Rettegik majd az Urat az ő **ellenségei**, *
ha mennydörögni fog fölöttük az **egekben**.

Akkor megítéli az Úr a föld határait, †
és uralmat ad **királyának**, *
felmagasztalja az ő felkentjének **fejét**.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek **Istennek**,

Miképpen kezdetben vala, **most és mindenkor** *
és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Ör-ven- de- zik az én szí- vem az Úr- ban.

Antiphona · 2d

Cæ- li cæ- ló- rum. E u o u a e.

Psalmus 148.

LAUDÁTE Dóminum de **cælis**, *
laudáte eum in excélsis!

Laudáte eum, omnes ángeli **eius**, *
laudáte eum, omnes virtútes **eius**!

Laudáte eum, sol et **luna**, *
laudáte eum, omnes stellæ et **lumen**!

Laudáte eum, cæli **cælórum**, *
et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen **Dómini**!

Quia ipse dixit, et **facta** sunt, *
ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum **sæculi**, *
præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de **terra**, *
dracónes et omnes **abyssi**!

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, *
quæ faciunt verbum **eius**,

Montes et omnes **colles**, *
ligna fructífera et omnes **cedri**,

Béstiae et univérsa **pécora**, *
serpéntes et vólucres **pennátæ**,

Reges terræ et omnes **pópuli**, *
príncipes et omnes iúdices **terræ**,

Iúvenes et vírgines, †
senes cum iunióribus →
laudent nomen **Dómini**, *
quia exaltátum est nomen eius **solíus**!

Confessio eius super cælum et **terram**, *
et exaltávit cornu **pópuli sui**.

Hymnus ómnibus sanctis **eius**, *
fíliis Israel, pópulo appropinquánti **sibi**.

Psalmus 149.

CANTÁTE Dómino cánticum **novum**, *
laus eius in ecclésia **sanctórum**!

Antifóna · 2

Ti, e - gek e - ge - i.

148. zsoltár

DICSÉRJÉTEK az Urat a **menn**yekben, *
dicsérvétek őt a magasságbán!
Dicsérvétek őt, minden angyalai, *
dicsérvétek őt, minden seregei!
Dicsérvék őt a nap és a hold, *
dicsérvék őt mind a fénylő csillagok!
Dicsérvék őt az egeknek egei, *
és minden vizek, melyek az egek fölött vannak!
Dicsérvék az Úrnak nevét, *
mert ő parancsolt, és lettek!
Erendelte őket örökké és minden időkre, *
parancsot adott, mely el nem múlik.
Dicsérvétek az Urat a földön, *
ti, sárkányok és minden mélységek,
Tűz és jégeső, hó és ködök, *
forgószelek, kik az ő igéjét cselekszitek,
Hegyek és minden halmok, *
gyümölcsfák és minden cédrusok,
Ti, vadak és szelíd állatok, *
kígyók és tollas madarak,
Földi királyok és minden népek, *
főemberek és minden bírái a földnek,
Ifjak és szüzek, *
vének és gyermekek!
Dicsérvétek az Úr nevét, *
mert egyedül csak az ő neve magasztos!
Dicsősége kiárad az égre és a földre, *
és felmagasztalta az ő népének fejét.
Dicsérő ének ez minden szentjének, *
a népnek, mely hozzá tartozik.

149. zsoltár

ÉNEKELJÉTEK az Úrnak új éneket, *
az ő dicsérete szóljon a szentek gyülekezetében!

Lætétur Israel in eo, qui fecit **eum**, *
 et filii Sion exsúltent in rege **suo**!
Laudent nomen eius in **choro**, *
 in týmpano et psaltério psallant **ei**!
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo **suo**, *
 et exaltábit mansuétos in salútem.
Exsultábunt sancti in **glória**, *
 lætabúntur in cubílibus **suis**.
Exaltatiónes Dei in gútture **eórum**, *
 et gládii ancípites in mánibus **eórum**,
Ad faciéndam vindíctam in natió nibus, *
 increpatió nes in **pópulis**,
Ad alligándos reges **eórum** in compédibus, *
 et nóbiles **eórum** in mánicis **férreis**,
Ut fáciant in eis iudícium conscríptum, *
 glória hæc est ómnibus sanctis **eius**.

Psalmus 150.

LAUDÁTE Dóminum in sanctis **eius**, *
 laudáte eum in firmaménto virtútis **eius**!
Laudáte eum in virtútibus **eius**, *
 laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis **eius**!
Laudáte eum in sono **tubæ**, *
 laudáte eum in psaltério et **cíthara**!
Laudáte eum in týmpano et **choro**, *
 laudáte eum in chordis et **órgano**!
Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, †
 laudáte eum in cýmbalis iubilatió nis, *
 omnis spíritus laudet **Dóminum**!
Glória Patri et **Fílio** *
 et Spíritui **Sancto**,
Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
 et in sæcula sæculórum! **Amen**.

Antiphona

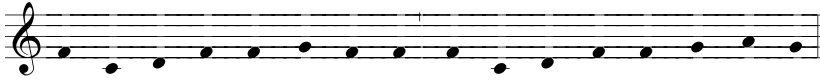
Cæ- li cæ- ló- rum, lau- dá - te De- um!

Capitulum

FRATRES. Vigiláte et oráte et state in fide, viríliter ágite, et confortámini in Dómino, et ómnia ópera vestra cum caritáte fiant!

R. Deo grátias!

Hymnus

Nox et té-nebrae et nú - bi - la, con-fú - sa mundi et túr - bi - da:

lux in-trat, al - bé - scit po-lus, Christus ve-nit, dis-cé - di - te!

Caligo terræ scínditur,
percússa solis spículo,
rebúsque iam color redit
vultu niténtis síderis.

Te, Christe, solum nóvimus,
te mente pura et símplici
flendo et canéndo quæsumus:
Inténde nostris sénsibus!

Sunt multa fucis íllita,
quæ luce purgéntur tua,
tu, lux Eóí síderis,
vultu seréno illúmina!

Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito
et nunc et in perpétuum!

A - men.

Versiculus

V. In matutínis, Dómine, meditábor in te.

R. Quia fuísti adiútor meus.

Antiphona · 7a

Sa - lú - tem. E u o u a e.

Kapitulum

TESTVÉREK! Virrasszatok és imádkozzatok, legyetek állhatatosak a hitben, cselekedjete férfiasan, erősödjete meg az Úrban, és minden dolgotokat szeretetben cselekedjétek! **R.** Istennek legyen hála!

Himnusz

Ti, éj, sö - tét-ség, fel - le - gek, s kavar - gó föl - di zúr - za - var,

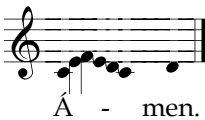
de-reng az ég, már jó a fény, Krisztus közelg, hát tűn - je - tek!

A föld homálya átszakad,
a fény dárdája áttöri,
a dolgok színe visszatér,
a fénylő nap ha rátekint.

Csak téged néz, ó, Krisztusunk,
a szelíd s tiszta értelem,
előtted sír és énekel,
hogy szívünkben te légy jelen.

Bennünk lapul sok csalfaság,
de fényed mind elűzheti,
ragyogj fel, égi szent Napunk,
derűs arcoddal nézz le ránk!

Dicsérjük Istent, az Atyát,
és Egyszülöttjét, Szent Fiát,
és Lelkét, a Vigasztalót
most és örökké szüntelen!

Á - men.

Verzikulus

V. Már kora reggel rólad gondolkodom, Uram.

R. Mert te lettél az én segítőm.

Antifóna · 7a

Adj sza - ba - du - lást.

Canticum Zachariae

BENEDÍCTUS Dóminus, **Deus Israel**, *
quia visitávit et fecit redemptiónem **plebis suæ**.
Et eréxit cornu **salútis nobis** *
in domo David, **púeri sui**,
Sicut locútus est per **os sanctórum**, *
qui a **sæculo** sunt, prophetárum **eius**:
Salútem ex inimícis **nostris** *
et de manu ómnium, **qui odérunt** nos,
Ad faciéndam misericórdiam cum **pátribus nostris**, *
et memorári testaménti **sui sancti**,
Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, **patrem nostrum**, *
(!) **datúrum** se **nobis**,
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum **liberáti** *
serviámus **illi**,
In sanctitáte et iustítia **coram ipso** *
ómnibus diébus **nostris**.
Et tu, puer, prophéta **Altíssimi** vocáberis, *
præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre **vias eius**,
Ad dandam sciéntiam **salútis plebi eius** *
in remissionem peccatórum **eórum**,
Per víscera misericórdiæ **Dei nostri**, *
in quibus visitávit nos **Oriens ex alto**,
Illumináre his, qui in ténébris →
et in umbra **mortis sedent**, *
ad dirigéndos pedes nostros in **viam pacis**.
Glória Patri et **Fílio** *
et **Spirítui Sancto**,
Sicut erat in princípio et **nunc** et **semper** *
et in **sæcula sæculórum! Amen**.

Antiphona

Sa - lú - tem ex in - i - mí - cis no - stris, et de ma - nu ó -

mni - um, qui nos o - dé - runt, lí - be - ra nos, Dó - mi - ne!

Zakariás éneke

ALDOTT az Úr, Izráelnek Istene, *
mert meglátogatta és megváltotta az ő népét.
És fölemelte nekünk az üdvösség erejét *
Dávidnak, az ő szolgájának házában,
Miképpen megmondotta szentjeinek ajka által, *
prófétái által, kik kezdettől fogva voltak,
Hogy szabadulást ad a mi ellenségeinktől, *
és mindazok kezéből, kik gyűlölnék minket,
Hogy irgalmasságot cselekszik atyáinkkal, *
és megemlékezik szent szövetségéről,
Az esküvéről, mellyel megesküdött atyánknak, Ábrahámnak, *
hogy megadja nekünk,
Hogy megszabadulván az ellenség kezéből, *
félelem nélkül szolgáljunk néki,
Szentségben és igazságban az ő színe előtt *
életünknek minden napján.
És te, gyermek, a Magasságbelinek prófétája leszel, *
mert az Úr orcája előtt mégy elkészíteni az ő utait,
Hogy az üdvösség ismeretét megadjad az ő népének *
bűneiknek bocsánatára,
A mi Istenünk irgalmának mélységei által, *
mivel meglátogatott minket a magasságból támadó,
Hogy megvilágosítsa azokat, →
kik a sötétségben és a halál árnyékában ülnek, *
és lépteinket a békességnek útjára igazítsa.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Adj sza - ba - du - lást el - len - sé - ge - ink - től, gyű - lö - lö - ink

ke - zé - ből ments meg minket, U-runk!

Oratio

CLAMANTES ad te, Deus, dignanter exáudi, ut nos de profúndo iniquitátis erípias et ad gáudia ætérna perdúcas! Per Dóminum.

Vel alia oratio

CONCÉDE nobis, Dómine, quæsumus, véniam delictórum, et eos, qui nos impugnáre moliúntur, expúgna. Per.

Ad vesperas

Antiphona · 1g2

Psalmus 126.

NISI Dóminus ædificáverit **domum**, *
in vanum laboravérunt, qui ædíficant **eam**.

Nisi Dóminus custodíerit **civitátem**, *
frustra vígilat, qui custódit **eam**.

Vanum est vobis ante **lucem súrgere**, *
súrgite, postquam sedéritis, →
qui manducátis **panem dolóris**,

Cum déderit diléctis **suis somnum**! *
Ecce, heréditas Dómini filii, →
merces, *fructus* **ventris**.

Sicut sagíttæ in **manu poténtis**, *
ita filii *excussórum*.

Beátus vir, qui implévit desidérium **suum ex ipsis**, *
non confundétur, →
cum loquétur inimícis *suis in porta*.

Glória **Patri** et **Fílio** *
et *Spirítui* **Sancto**,

Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
et in *sæcula sæculórum*! **Amen**.

Könyörgés

MÉLTÓZTASSÁL, Isten, meghallani a hozzád kiáltók szavát, hogy minket az álnokság mélyéből kiragadj és az örök boldogságra elvezess! A mi Urunk.

Vagy másik könyörgés

RÉSZELTESS, kérjük, Urunk, bűneink bocsánatában, és arass győzelmet azokon, kik vesztünkre törnek. A mi Urunk.

Vesperás

Antifóna · 1g

Ha te meg nem tartasz.

126. zsoltár

HA az Úr nem építi a **házat**, *
hiába fáradnak, *akik azt építik.*

Ha az Úr nem őrzi a **várost**, *
hiába virrasztanak az **őrizők.**

Hiábavaló virradat előtt felkelnetek, †
és dolgotok után járni késő **este** is, *
kenyereteket *gondok közt enni.*

Mert kedveltjeinek, még ha alszanak is, ő meg tudja adni, †
íme, az Úr ajándéka a **gyermek** is, *
a méh gyümölcse az **ő áldása.**

Miként a nyilak a harcos **kezében**, *
olyanok a fiak ifjúságuknak **erejében.**

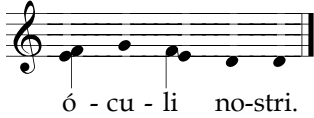
Boldog ember, ki megtölti azokkal **tegezését**, *
nem szégyenül meg, midőn ellenségeivel →
a város kapuiban **perbe** száll.

Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és **Szentlélek Istennek,**

Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön **örökké! Ámen.**

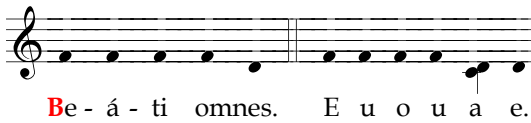
Antiphona

Ni - si tu, Dó-mi-ne, ser - vá - bis nos, in va-num ví - gi - lant

ó - cu - li no-stri.

Antiphona · 2d

Be - á - ti omnes. E u o u a e.

Psalmus 127.

BEÁTI omnes, † qui timent **D**óminum, *
qui ámbulant in viis eius.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, *
beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua, sicut vitis abúndans, *
in latéribus domus tuæ.

Fílii tui, sicut novéllæ olivárum, *
in circúitu mensæ tuæ.

Ecce, sic benedicétur **h**omo, *
qui timet **D**óminum.

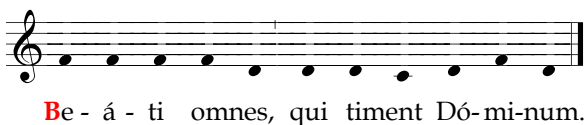
Benedícat tibi **D**óminus ex **S**ion, *
et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ!

Et vídeas fílios filiórum tuórum, *
pacem super **I**srael!

Glória Patri et **F**ílio *
et **S**pirítui **S**ancto,

Sicut erat in princípío et nunc et **s**emper *
et in sæcula sæculórum! **A**men.

Antiphona

Be - á - ti omnes, qui timent Dó-mi-num.

Antifóna

Ha te meg nem tartasz, U-ram, Is - ten, hi - á - ba vi-gyáznak

a mi sze- me - ink.

Antifóna · 2

Bol-do-gok minda - zok.

127. zsoltár

BOLDOGOK mindazok, † akik az Urat félik, *
kik az ő útjain járnak.

Mert a te kezed munkájának gyümölcsét élvezed, *
boldog vagy, és jól leszen sorod.

Feleséged, mint a bőven termő szőlőtő, *
házadnak falai között.

Fiaid, mint az olajfa sarjadékai, *
a te asztalod körül.

Íme, így áldatik meg az ember, *
aki az Urat féli.

Áldjon meg téged az Úr Sionból, *
és lássad Jeruzsálemnek javait!

És lássad meg fiaidnak fiait, *
békeség legyen Izráelen!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Bol-do-gok minda - zok, kik az U - rat fé - lik.

Antiphona · 8c1

Be - ne - dí - xi - mus vo - bis. E u o u a e.

Psalmus 128.

SÆPE expugnauerunt me a iuventute **mea**, *
dicat *nunc* **Israel**:

Sæpe expugnauerunt me a iuventute **mea**, *
etenim non potuerunt **mihi**.

Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores, *
prolongauerunt iniquitatem **suam**.

Dominus iustus →
concidit cervices peccatorum, *
confundantur et convertantur retrorsum omnes, →
qui oderunt **Sion**!

Fiant, sicut fenum tectorum, *
quod priusquam evellatur, **exaruit**,

De quo non implevit manum suam, qui **metit**, *
et sinum suum, qui manipulos **colligit**!

Et non dixerunt, qui præteribant: →
Benedictio Domini **super** vos, *
benediximus vobis in **nómine** Domini.

Gloria Patri et **Filio** *
et Spiritui **Sancto**,

Sicut erat in principio et nunc et **semper** *
et in sæcula sæculorum! **Amen**.

Antiphona

Be - ne - dí - xi - mus vo - bis in nó - mi - ne Dó - mi - ni.

Antiphona · 8a

De pro-fúndis. E u o u a e.

Antifóna · 8c

Áldást mondunk rá - tok.

128. zsoltár

GYAKRAN üldöztek engem ifjúságomtól **fogva**, *
vallja meg most Izráel:

Gyakran üldöztek engem ifjúságomtól **fogva**, *
de semmit nem árthattak **nekem**.

Szántók szántottak **hátamon**, *
hosszú barázdákat **vágtak**.

Az Úr azonban **igaz**, *
elvágtá a bűnösök **nyakát**.

Szégyenüljenek meg, és térjenek *hátra* **mindnyájan**, *
kik *Sion* **gyűlölik**!

Olyanok, mint a *fű* a **ház**tetön, *
mely elszárad, mielőtt *kigyomlál*nák.

Melyet arató *nem szed* **markába**, *
sem kéveköttő az **ölébe**.

És nem mondják az arra menők: †
Az Úr áldása *legyen* **veletek**, *
áldást mondunk rátok az **Úr nevében**!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben *vala*, *most és* **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Áldást mondunk rá - tok az Úr ne - vé - ben.

Antifóna · 8g

A mélysé - gek-ből.

Psalmus 129.

DE profúndis † clamávi ad te, **Dómine**, *
Dómine, exáudi *vocem meam*!
Fiant aures tuæ intendéntes *
in *vocem deprecationis meæ*!
Si iniquitátes observáveris, **Dómine**, *
Dómine, quis *sustinébit*?
Quia apud te propitiátio est, *
et propter legem tuam sustínui *te, Dómine*.
Sustínuit ánima mea in verbo eius, *
sperávit ánima mea *in Dómino*.
A custódia matutína usque ad **noctem** *
speret Israel *in Dómino*.
Quia apud Dóminum misericórdia, *
et copiósa apud *eum redemptio*.
Et ipse rédimet Israel *
ex ómnibus iniquitátibus eius.
Glória Patri et Fílio *
et *Spirítui Sancto*,
Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
et in *sæcula sæculórum*! Amen.

Antiphona

De pro-fúndis cla-má-vi ad te, Dó - mi - ne.

Antiphona · 4e

Spe-ret. E u o u a e.

Psalmus 130.

DÓMINE, non est exaltátum *cor meum*, *
neque eláti sunt *óculi mei*.
Neque ambulávi *in magnis*, *
neque in *mirábilibus super me*.
Si non humíliter *sentiébam*, *
sed exaltávi *ánimam meam*.

129. zsoltár

A mélységekből † kiáltok hozzád, ó, Uram, *
 Uram, hallgasd meg az én szómat!
Legyen a te *füled* figyelmes *
 az én könyörgésemnek **szavára!**
Ha a gonoszságokat számon tartod, Uram, *
 Uram, ki áll meg akkor **teelőtted?**
De nálad kegyelem **vagy**on, *
 és a te törvényed miatt reménykedem *benned*, Uram.
Reménykedik az én lelkem az ő *igéjében*, *
 az én lelkem az Úrra **várakozik.**
Miként virrasztó a *hajnal jöttére*, *
 várakozzék az Úrra **Izráel!**
Mert az Úrnál az *irgalmasság*, *
 és bőséges önála a **szabadítás.**
És ő szabadítja meg **Izráelt** *
 mind az ő gonoszágaiból.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
 és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

A mélysé-gek-ből ki-ál-tok hozzád, ó, U - ram.

Antifóna · T. irr.

Bíz- zék.

130. zsoltár

URAM, nem fuvalkodott fel az én **szívem**, *
 és szemeim nem néztek kevélyen **fölfelé.**
Nem jártam magas **dolgokban**, *
 sem csodákban, melyek felülmúlnak **engem,**
Hanem elnyugtattam →
 és elcsöndesítettem **lelkemet**, *

Sicut ablactátus est super *matre sua*, *
ita retribútio in *ánima mea*.

Speret Israel in **Dómino** *
ex hoc nunc et *usque in sǣculum*!

Glória Patri et **Fílio** *
et **Spirítui Sancto**,

Sicut erat in princípío et *nunc et semper* *
et in sǣcula *sǣculórum*! **Amen**.

Antiphona

Spe-ret Is - ra - el in Dó-mi- no!

Capitulum

DÓMINUS autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei et
patiéntia Christi! **R.** Deo grátias!

Hymnus

Cæ - li De - us san - ctís - si - me, qui lú - ci - dum centrum po - li

can - dó - re pin - gis í - gne - o, au - gens de - có - ro lú - mi - ne,

Quarto die qui flámmeam
solis rotam constitúens,
lunæ minístras órđini
vagos recúrsus síderum,

Ut nóctibus vel lúmini
direptiónis términum,
primórdiis et ménsium
signum daret notíssimum:

Illúmina cor hóminum,
abstérge sordes méntium,
resólve culpæ vínculum,
evérte moles críminum!

Præsta, Pater piíssime
Patrique compar Unice
cum Spíritu Paráclito,
regnans per omne sǣculum!

mint kisgyermek anyja ölében, →
békességes **az én lelkem.**

Bízzék Izráel az **Úr**ban *
mostantól fogva **és örökké!**

Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és Szentlélek **Istennek,**

Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön **örökké! Ámen.**

Antifóna

Kapitulum

Az Úr vezérelje a ti szíveteket és testeteket Isten szeretetében és
Krisztus béketűrésében! **R.** Istennek legyen hála!

Himnusz

Ím, negyedszer hogy jó a nap,
fent lángol már a napkorong,
és rendben járják útjukat
a hold s a bolygó csillagok,

Hogy éjszaka és napvilág
határát törvény szabja meg,
s a hónapoknak indulást,
jelekkel adjon kezdetet.

Úzd el szívbeli éjszakánk,
töröld le lelkünk mocskait,
oldozd a vétkek láncait,
vedd el malomkő súlyait!

Add meg minékünk, jó Atya,
s Atyának mása, egy Fia
s Szentlélek Isten, vigaszunk,
örök időknél szent Ura!

Versiculus

V. Dirigátur, Dómine, orátio mea!

R. Sicut incénsum in conspéctu tuo!

Antiphona · 8g1

Canticum beatæ Mariæ Virginis

MAGNÍFICAT *
ánima mea Dóminum.

Et exultávit spíritus meus *
in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ, *
ecce enim, ex hoc beátam me dicent →
omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est, *
et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo, *
dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, *
et exaltávit húmiles.

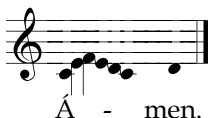
Esuriéntes implévit bonis, *
et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, *
recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, *
Abraham et sémini eius in sæcula.

Glória Patri et Fílio *
et Spirítui Sancto,

Sicut erat in princípio et nunc et semper *
et in sæcula sæculórum! Amen.

Verzikulus

V. Szálljon fel, Uram, az én imádságom!

R. Miként a tömjénfüst, a te színed elé!

Antifóna · 8g

Meg- lát - tad.

A Boldogságos Szűz éneke

MAGASZTALJA *
az én lelkem az Urat.

És örvendezik az én **lelkem** *
az én üdvözítő **Isten**emben.

Mert meglátta az ő szolgálójának alázatosságát, *
és íme, mostantól fogva boldognak mondanak engem →
minden **nem**zetek.

Mert nagy dolgot cselekedett énvelem a **Hatalmas**, *
és szent az ő **neve**.

És az ő irgalmassága nemzetségről *nemzetségre* *
azokon, *kik őt félik*.

Hatalmasságot cselekedett az ő **karjával**, *
szétszórta a gőgösöket szívüknek elbizottsága által.

Letette a hatalmasokat a **székről**, *
és fölmagasztalta az alázatosakat.

Az éhezőket betöltötte **jókkal**, *
és a gazdagokat *üresen* **küldte** el.

Fölvette Izráelt, az ő **szolgáját**, *
hogy ne felejtse irgalmasságát,

Miképpen megmondotta vala *atyáinknak*, *
Ábrahámnak és az ő maradékának *mindörökké*.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antiphona

Re-spé-xit Dó-mi-nus hu-mi-li-tá-tem me-am, et fe-
cit in me ma-gna, qui-a pot-ens est.

Oratio

TUA nos, quæsumus, grátia semper et prævéniat et sequátur, ac bonis opéribus iúgiter præstet esse inténtos. Per.

Vel alia oratio

RÉSPICE nos, miséricors Deus, et nómini tuo pérfice veráciter obsequéntes! Per.

ad laudes

Musical notation for the first part of the song. It consists of a single staff with a treble clef. The melody is written in a simple, stepwise fashion. The notes are: Ti (G4), bi. (A4), E (B4), u (C5), o (B4), u (A4), a (G4), e. (F#4). The notes are connected by a continuous line, indicating a single melodic phrase. The lyrics 'Ti - bi. E u o u a e.' are written below the staff, with the first two notes 'Ti - bi.' aligned under the first two notes of the melody.

MISERÉRE mei, **Deus**, *
secúndum magnam misericórdiam tuam!
Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum *
dele iniquitátem meam!
Amplius lava me ab iniquitáte mea, *
et a peccáto meo munda me!
Quóniam iniquitátem meam ego cognósko, *
et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, →
et malum coram te feci, *
ut iustificéris in sermónibus tuis, →
et vincas, cum iudicáris.
Ecce enim, in iniquitatibus concéptus sum, *
et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim, veritátem dilexísti, *
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi
Aspérge me hyssópo, et mundábor, *
lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium et lætítiam, *
et exsultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis, *
et omnes iniquitátes meas dele!
Cor mundum crea in me, **Deus**, *
et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis!
Ne proiícias me a fácie tua, *
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me!
Redde mihi lætítiam salutáris tui, *
et spíritu principáli confírma me!

CSÜTÖRTÖK

laudes

Antifóna · 8g

El - le - ned.

50. zsoltár

KÖNYÖRÜLJ *rajtam, Isten, **

a te nagy irgalmasságod **szerint!**

És a te könyörületednek sokasága **szerint ***
töröld el az én **gonoszságomat!**

Moss meg engem teljességgel az én **gonoszságomból, ***
és bűnömből **tisztíts meg engem!**

Mert ismerem az én **gonoszságomat, ***
és szemem előtt van az én **bűnöm mindenkor.**

Ellened, csak te **ellened vétkeztem, ***
és gonoszat cselekedtem a te **színed előtt,**

Hogy igaznak találtassál **beszédedben, ***
és győzedelmesnek **ítéletedben.**

Mert íme, már gonoszságban **fogantattam, ***
és bűnben fogadott **engem anyám.**

Pedig te a szívnek **igazságát szereted, ***
és bölcsességednek titkait kinyilatkoztattad **nékem.**

Hints meg engem izsóppal, és **megtisztulok, ***
moss meg engem, és a hónál **fehérebb leszek!**

Engedd, hogy örömet és vigasságot **halljak, ***
hogy örvendezzenek megalázott **csontjaim!**

Fordítsd el orcádat **bűneimtől, ***
és töröld el minden **gonoszságomat!**

Tiszta szívet teremts **bennem, ó, Isten, ***
és az igaz lelket **újítsd meg bensőmben!**

Ne vess el engem **orcád előtt, ***
és szent lelkedet ne **vond meg tőlem!**

Add vissza nekem a te **üdvösségednek örömét, ***
és készséges lélekkel **erősíts meg engem!**

Docébo iníquos vias **tuas**, *
et impii ad te **converténtur**.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salútis **meæ**, *
et exsultábit lingua mea iustítiam **tuam**!

Dómine, lábia mea **apéries**, *
et os meum annuntiábit *laudem* **tuam**.

Quóniam, si voluísseis sacrificium, dedíssem **útique**, *
holocáustis non **delectáberis**.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus, *
cor contrítum et humiliátum, Deus, *non despí***cies**.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua **Sion**, *
ut ædificéntur muri **Ierúsalem**!

Tunc acceptábis sacrificium iustítiæ, →
oblatiónes et holocáusta, *
tunc impónent super altáre *tuum* **vítulos**.

Glória Patri et Fílio *
et Spíritui **Sancto**,

Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
et in sæcula sæculórum! **Amen**.

Antiphona

Ti - bi so - li pec - cá - vi, Dó-mi- ne, mi - se - ré - re me - i!

Antiphona · 6f (b)

Dó-mi- ne, re- fú - gi - um. E u o u a e.

Psalmus 89.

DÓMINE, refúgium † **factus es nobis**, *
a generatióne in generatiónem.

Hadd tanítsam meg a bűnösöket a te *utaidra*, *
 és az istentelenek majd megtérnek **hozzád!**
Szabadíts meg engem a vértől, Isten, én üdvösségemnek **Istene**, *
 és nyelvem magasztalni fogja **igazságodat!**
Uram, *nyisd meg ajkamat*, *
 és szám a te dicséreted **hirdeti!**
Mert nem az áldozatban *győnyörködöl*, *
 és hiába hozok égőáldozatot, nincsen az *tetszésedre*.
A töredelmes lélek az Istennek *tetsző áldozat*, *
 a megtört és alázatos szívet, ó, Isten, *meg nem veted*.
Cselekedjél kegyesen, Uram, Sionnal jóakarated **szerint**, *
 hogy megépüljenek Jeruzsálemnek **falai!**
Akkor elfogadod az igazság áldozatát, †
 az ajándékokat és az égőáldozatot, *
 akkor visznek majd oltárodra áldozati állatot.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
 és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

El - le - ned, csak el - le - ned vét-kez- tem, kö-nyö-rülj rajtam,

U-ram!

Antifóna · 6

U-ram, te let- tél.

89. zsoltár

URAM, te lettél † a mi menedékünk *
 nemzedékről *nemzedékre*.

Priúsqvam montes fierent, aut formarétur **terra** et **orbis**, *
 a sǣculo et usque in sǣculum *tu es, Deus.*
Ne avértas hóminem in **humilitátem**, *
 et dixisti: Convertímini, *fílii hóminum!*
Quóniam mille anni ante **óculos tuos**, *
 tamquam dies hestérna, *quæ prætérit,*
Et custódia in **nocte**, *
 quæ pro níhilo habéntur, eórum *anni* erunt.
Mane, sicut herba, tránseat, †
 mane flóreat, et **tránseat**, *
 véspere décidat, indúret, et **aréscat**.
Quia defécimus in **ira tua**, *
 et in furóre tuo turbáti **sumus**.
Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu **tuo**, *
 sǣculum nostrum in illuminatióne *vultus tui.*
Quóniam omnes dies nostri **defecérunt**, *
 et in ira tua **defécimus**.
Anni nostri, sicut aránea, **meditabúntur**, *
 dies annórum nostrórum in ipsis septuagínta **anni**.
Si autem in potentátibus, octogínta **anni**, *
 et ámplius eórum *labor et dolor.*
Quóniam supervénit mansuetúdo, *
 et corripíémur.
Quis novit potestátem iræ **tuæ**, *
 et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?
Déxteram **tuam** sic **notam** fac, *
 et erudíto corde in *sapiéntia!*
Convértete, **Dómine**, **úsquequo**, *
 et deprecábilis esto super *servos tuos!*
Repléti sumus mane misericórdia **tua**, *
 et exsultávimus et delectáti sumus ómnibus diébus **nostris**.
Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti, *
 annis, quibus *vidimus mala.*
Réspice in servos tuos et in **ópera tua**, *
 et dírige *filios eórum!*
Et sit splendor Dómini, Dei nostri super nos, †
 et **ópera mánuum nostrárum dírige super nos**, *
 et opus mánuum *nostrárum dírige!*
Glória **Patri** et **Fílio** *
 et **Spirítui Sancto**,

Mielőtt lettek a hegyek, †
 mielőtt formáltatott a föld és *a világ*, *
 öröktől fogva és mindörökké vagy *te, ó, Isten*.
Ki visszaviszed az embert *a porba*, *
 és mondod: Térjetek vissza, emberek **fiai**!
Mert ezer esztendő a te szemedben annyi, →
 mint a tegnapi nap, *amely elmúlt*, *
 mint egy órváltás *ideje éjszaka*.
Éveink száma, mint *a semmi*, *
 életünk, mint a fű, *elhervad* **korán**.
Reggel virágzik, hogy *elhervadjon*, *
 este lehull, és **elszárad**.
Mert elenyészünk haragod **miatt**, *
 és felindulásodtól *megrendültünk*.
Magad elé tette gonoszságainkat, *
 és titkos bűneinket orcád világossága **elé**.
Napjaink mind elenyésznek, †
 haragod *miatt elfogyunk*, *
 s mint a pókháló, csak annyi éveink *fáradozása*.
Mert életünk *ideje hetven év*, *
 aki erősebb, annak *nyolcvan esztendő*.
S annak nagy része munka és **fájdalom**, *
 bizony, hamar elmúlik, és *mi elmegyünk*.
Ki ismeri meg a te fölindulásod **erejét**, *
 ki tanulja meg félni a te **haragodat**?
Így számlálni napjainkat taníts *meg minket*, *
 hogy szívünket bölcsességre **vezessük**!
Térj hozzánk, Urunk, *valahára*, *
 légy könyörületes a te *szolgáidhoz*!
És betöltesz minket reggel irgalmasságoddal, *
 ujjongunk és örvendezünk életünk *minden napjain*.
Vigadozunk a napokért, melyekben minket *megaláztál*, *
 az esztendőkért, melyekben nyomorúságot **láttunk**.
Lássék meg szolgálidon a *te műved*, *
 és fiaikon a te **discőség**ed!
A mi Urunk, Istenünk fényessége ragyogjon felettünk, †
 kezünk munkáját te igazgasd **rajtunk**, *
 kezünk munkáját, Uram, *te igazgasd*!
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
 és Szentlélek **Istennek**,

Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
et in sæcula sæculórum! Amen.

Antiphona

Antiphona · 4e

Psalmus 62.

DEUS, *Deus meus*, *
ad te *de luce vígilo*.

Sitívit in te *ánima mea*, *

quam multipliciter tibi *caro mea*,

In terra desérta et ínvia et inaquósa! †

Sic in sancto appáruí tibi, *

ut vidérem virtútem tuam et *glóriam tuam*.

Quóniam mélior est misericórdia tua *super vitas*, *
lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in *vita mea*, *

et in nómine tuo levábo *manus meas*.

Sicut ádipe et pinguédine, repleátur *ánima mea*, *
et lábiis exsultatiónis *laudábit os meum*.

Si memor fui tui super stratum meum, †

in matutínis *meditábor in* te, *

quia fuísti *adiútor meus*.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, †

adhæsit *ánima mea post* te, *

me suscepít *déxtera tua*.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, †

introíbunt in *inferióra terræ*, *

tradéntur in manus gládii, partes *vúlpium erunt*.

Rex vero lætábitur in Deo, †

laudabúntur omnes, qui *iurant in eo*, *

quia obstrúctum est os loquéntium *iníqua*.

Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

U-ram, te let- tél a mi me- ne- dé-künk.

Antifóna · 3

Már ko - ra reg- gel.

62. zsoltár

ISTEN, én Istenem, *
tehozzád ébrednek virradatkor.
Téged szomjazik az én lelkem, †
utánad sóvárog az én *testem* *
a pusztá és úttalan és víz nélküli földön.
Így jelenek meg a szentélyben előtted, *
hogyan lássam hatalmadat és dicsőségedet.
Mert jobb a te irgalmasságod, mint az élet, *
az én ajkaim dicsérnek téged.
Így áldalak téged életemben, *
és a te nevedben emelem föl a kezeimet.
Mint kövér és bőséges táplálékkal, teljék meg az én *lelkem*, *
és vigasságos ajakkal dicsér az **én** szám!
Ha rólad emlékezem ágyamon, *
reggel is rólad *gondol*kodom.
Mert te lettél segítőm, *
és szárnyad árnyékában örövendezem.
Lelkem tehozzád ragaszkodik, *
a te jobbod fölvettem engem.
Azok pedig hiába üldözték lelkemet, †
alábuknak a föld mélyébe, *
a kard élére jutnak, a sakálók martaléka lesznek.
A király pedig vigadni fog az Istenben, †
megdicsőülnek mind, akik reá fölesküdték, *
mert elnémíttatott a gonosz szőlők szájja.

Psalmus 66.

DEUS misereatur nostri, et benedicat nobis, *
 illúminet vultum suum super nos, et misereatur nostri,
Ut cognoscámus in terra *viam tuam*, *
 in ómnibus géntibus *salutare tuum*!
Confiteántur tibi *pópuli*, Deus, *
 confiteántur tibi *pópuli omnes*!
Læténtur et exsúltent gentes, †
 quóniam iúdicas pópulos in *æquitáte*, *
 et gentes *in terra dirígis*!
Confiteántur tibi *pópuli*, Deus, †
 confiteántur tibi *pópuli omnes*, *
 terra dedit *fructum suum*!
Benedícat nos Deus, Deus noster, →
 benedicat *nos Deus*, *
 et métuant eum *omnes fines terræ*!
Glória Patri et Fílio *
 et Spíritui Sancto,
Sicut erat in princípío et *nunc et semper* *
 et in *sæcula sæculórum*! Amen.

Antiphona

In ma - tu - tí - nis, Dó-mi - ne, me - di - tá - bor in te.

Antiphona · 2d

Can - té - mus Dó - mi - no. E u o u a e.

Canticum Moysi

CANTÉMUS Dómino, † glorióse enim magnificátus est, *
 equum et ascensórem deiécit in **mare**!
Fortitúdo mea et laus mea **Dóminus**, *
 et factus est mihi in **salútem**.
Iste Deus meus, et glorificábo eum, *
 Deus patris mei, et exaltábo eum.

66. zsoltár

KÖNYÖRÜLJÖN rajtunk az Isten, és áldjon meg *minket*, *
világosítsa reánk az ő orcáját, és könyörüljön **ra**jtunk,
Hogy megismerjük a földön a te *utadat*, *
s minden nemzet meglássa a te üdvösségedet!
Hálát adjanak neked a népek, ó, Isten, *
hálát adjanak neked minden **nemzetek**!
Örüljenek és vigadjanak a nemzetségek, †
mert te igazságban ítéled a *népeket*, *
s kormányozod a földön a **nemzeteket**!
Hálát adjanak neked a népek, ó, Isten, †
hálát adjanak neked minden nemzetek, *
megadta a föld az ő **gyümölcsét**!
Áldjon meg minket az Isten, a mi Istenünk, †
áldjon meg minket az Isten, *
és féljék őt a földnek minden **határai**!
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek **Istennek**,
Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Már ko - ra reg - gel, U - ram, ró - lad gondol - ko - dom.

Antifóna · 8g

É - ne - keljünk az Úr - nak.

Mózes hálaadó éneke

ÉNEKELJÜNK az Úrnak, † mert dicsőségesen felmagasztaltott, *
a lovat és a rajta ülőt levetette a **tengerbe**!
Az Úr az én erősségem és **dicsőségem**, *
és ő lett nékem **szabadításomra**.
Ő az én Uram, és **dicsóítem** őt, *
az én atyámnak Istene, s én **magasztalom** őt.

- D**óminus, quasi vir pugnátor, †
Omnípotens nomen eius, *
currus Pharaónis et exércitum eius proiécit in **mare**.
- E**lécti príncipes eius submérsi sunt in mari Rubro, †
abýssi operuérunt eos, *
descendérunt in profúndum, quasi **lapis**.
- D**éxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine, †
déxtera tua, Dómine, percússit inimícum, *
et in multitudíne glóriæ tuæ deposuísti adversários **tuos**.
- M**isísti iram tuam, →
quæ devorávit eos, sicut **stípulam**, *
et in spíritu furóris tui congregátæ sunt **aquæ**.
- S**tetit unda **fluens**, *
congregátæ sunt abýssi in médio **mari**.
- D**ixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, *
dívidam spólia, implébitur ánima **mea**.
- E**vaginábo gládium **meum**, *
interficiet eos manus **mea**.
- F**lavít spíritus tuus, →
et opéruit eos **mare**, *
submérsi sunt, quasi plumbum, in aquis veheméntibus.
- Q**uis símilis tui in fórtibus, Dómine, †
quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, *
terribilis atque laudábilis, fáciens mirabília?
- E**xtendísti manum tuam, et devorávit eos **terra**, *
dux fuísti in misericórdia tua pópulo, →
quem redemísti.
- E**t portásti eum in fortitúdine **tua** *
ad habitáculum sanctum **tuum**.
- A**scendérunt pópuli, et iráti sunt, *
dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.
- T**unc conturbáti sunt príncipes Edom, †
robústos Moab obtínuit **tremor**, *
obriguérunt omnes habitatóres **Chánaan**.
- I**rruat super eos formído et **pavor** *
in magnitúdine bráchii **tui**!
- F**iant immóbiles, quasi lapis, †
donec pertránseat pópulus tuus, **Dómine**, *
donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti!

- Az** Úr, mint a győzhetetlen **harcos**, *
Mindenható az ő **neve**.
- A** Fáraó szekereit és seregét a tengerbe **vetette**, *
és válogatott vezérei elmerültek a **Vörös-tengerben**.
- A** hullámok elborították **őket**, *
s mint a kő, a mélységbe **süllyedtek**.
- A** te jobbod fölmagasztaltatott erősségben, †
a te jobbod megverte az **ellenséget**, *
dicsőségednek nagyságában megbuktattad **elleneidet**.
- Kibocsátottad haragodnak tüzét**, *
s az elemésztette őket, *mint a pozdorját*.
- Haragod** leheletére feltorlódtak a vizek, †
a hömpölygő habok **megállottak**, *
a hullámok a tenger közepén **egybegyűltek**.
- Mondá** az ellenség: Űzőbe veszem, és elfogom, †
felosztom a zsákmányt, és kielégül **a lelkem**, *
kivonom a kardomat, →
megöli őket *az én kezem*.
- De** fűtt a te szeled, †
és elborította őket **a tenger**, *
elmerültek, mint az ón, a **sebes vizekben**.
- Ki** hasonló hozzád, Uram, erősségben, †
ki olyan dicsőséges **a szentségben**, *
félelmetes, dicsérendő és csodákat **tévő?**
- Kinyújtottad** kezedet, és elnyelte **őket a föld**, *
s te vezére lettél irgalmasságodban →
a népnek, melyet megszabadítottál.
- És** erősségeddel elvezetted **őket** *
a te szent lakóhelyedre.
- Meghallották** a népek, és **megremegtek**, *
Filisztea lakóit gyötrelem **fogta** el.
- Édom** fejedelmei megzavarodtak, †
Moáb hatalmasait rettegés **szállta** meg, *
Kánaán lakói **megdermedtek**.
- Szakadjon** is rájuk a félelem és **rettegés** *
karodnak **erejétől!**
- Legyenek** mozdulatlanok, mint a kő, †
míg átvonul közöttük, Uram, **a te néped**, *
míg átvonul ez a nép, melyet magadévá **tettél!**

Introdúces eos et plantábis in monte hereditátis **tuæ**, *
firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, **Dómine**.

Sanctuárium tuum, **Dómine**, quod firmavérunt manus **tuæ**, *
Dóminus regnábit →
in ætérnum et **ultra**.

Ingréssus est enim eques Phárao →
cum cúrribus et equítibus eius in **mare**, *
et redúxit super eos **Dóminus** aquas **maris**.

Fílii autem Israel ambulavérunt per **siccum** *
in médio **eius**.

Glória Patri et **F**ílio *
et Spirítui **S**ancto,

Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
et in sácula sáculórum! **Amen**.

Antiphona

Can-té-mus Dó-mi-no glo-ri-ó-se!

Antiphona · 6f (b)

In sanctis e - ius. E u o u a e.

Psalmus 148.

LAUDÁTE **Dóminum** de **cælis**, *
laudáte eum *in excélsis*!

Laudáte eum, omnes **ángeli** **eius**, *
laudáte eum, omnes *virtútes* **eius**!

Laudáte eum, **sol** et **luna**, *
laudáte eum, omnes *stellæ* et **lumen**!

Laudáte eum, **cæli** **cælórum**, *
et aquæ omnes, quæ super *cælos* sunt, laudent *nomen* **Dómini**!

Quia ipse **dixit**, et **facta** sunt, *
ipse mandávit, et *creáta* sunt.

Státuit ea in ætérnum et in **sæculum** **sæculi**, *
præcéptum pósuit, et non *præterí*bit.

Felviszed őket, és elplántáld a te örökséged hegyén, †
erősséges lakóhelyeden, melyet te *készítettél*, *
szentélyedbe, melyet a te kezed erősített meg, Uram.

Országol az Úr *minden* időkig, *
örökkön örökké.

Mert a Fáraó bement lovaival, →
szekereivel és lovasaival a *tengerbe*, *
az Úr pedig visszahozta rájuk a *tenger vizét*.

Izráel fiai azonban száraz lábbal *jártak* *
(!) *annak közepén*.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Antifóna · 6

148. zsoltár

DICSÉRJÉTEK az Urat a *mennye*kben, *
dicsérijétek őt a *magasság*ban!

Dicsérijétek őt, minden *angyalai*, *
dicsérijétek őt, minden *seregei*!

Dicsérijék őt a nap és a hold, *
dicsérijék őt mind a *fénylő csillagok*!

Dicsérijék őt az egeknek *egei*, *
és minden vizek, melyek az egek *fölött vannak*!

Dicsérijék az Úrnak *nevét*, *
mert ő parancsolt, és *lettek*!

Elrendelte őket örökké és minden *időkre*, *
parancsot adott, mely *el nem múlik*.

Laudáte Dóminum de terra, *
 dracones et omnes abyssi!
Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, *
 quæ faciunt *verbum* eius,
Montes et omnes colles, *
 ligna fructifera et omnes cedri,
Bestiae et universa pecora, *
 serpentes et volucres pennatae,
Reges terræ et omnes populi, *
 principes et omnes iudices terræ,
Iuvenes et virgines, †
 senes cum iunioribus →
 laudent nomen Dómini, *
 quia exaltatum est nomen eius solius!
Confessio eius super cælum et terram, *
 et exaltavit cornu populi sui.
Hymnus omnibus sanctis eius, *
 filiis Israel, populo appropinquanti sibi.

Psalmus 149.

CANTÁTE Dómino canticum novum, *
 laus eius in ecclesia sanctorum!
Lætetur Israel in eo, qui fecit eum, *
 et filii Sion exsultent in rege suo!
Laudent nomen eius in choro, *
 in tympano et psalterio psallant ei!
Quia beneplacitum est Dómino in populo suo, *
 et exaltabit mansuetos in salutem.
Exsultabunt sancti in glória, *
 lætabuntur in cubilibus suis.
Exaltationes Dei in gutture eorum, *
 et gladii ancipites in manibus eorum,
Ad faciendam vindictam in nationibus, *
 increpationes in populis,
Ad alligandos reges eorum in compedibus, *
 et nobiles eorum in manicis ferreis,
Ut faciant in eis iudicium conscriptum, *
 glória hæc est omnibus sanctis eius.

Dicsérjétek az Urat *a földön*, *
 ti, sárkányok és *minden mélységek*,
Tűz és jégeső, hó és *ködök*, *
 forgószelek, kik az ő igéjét *cselekszik*,
Hegyek és *minden halmok*, *
 gyümölcsfák és *minden cédrusok*,
Ti, vadak és *szelíd állatok*, *
 kígyók és *tollas madarak*,
Földi királyok és *minden népek*, *
 főemberek és *minden bírái a földnek*,
Ifyak és *szűzek*, *
 vének és *gyermek*ek!
Dicsérjétek az *Úr nevét*, *
 mert egyedül csak az ő *neve magasztos*!
Dicsősége kiárad az égre és *a földre*, *
 és felmagasztalta az ő *népének fejét*.
Dicsérő ének ez *minden szentjének*, *
 a népnek, mely *hozzá tartozik*.

149. zsoltár

É NEKELJETEK az Úrnak *új éneket*, *
 az ő dicsérete szóljon a szentek *gyülekezetében*!
Vigadjon Izráel abban, ki *őt alkotta*, *
 és Sion fiai *ujjongjanak királyukban*!
Dicsérjék az ő nevét éneklő *karban*, *
 dobbal és orgonával *zengjenek néki*!
Mert kedvét találja az Úr az ő *népében*, *
 és az alázasokat felmagasztalja *üdvösségre*.
Ujjongjanak a szentek a *dicsőségben*, *
 és vigadozzanak *nyugvóhelyükön*!
Az Istennek magasztalása *legyen torkukban*, *
 és kétélű *kard a kezükben*,
Hogy a pogányokon bosszút *álljanak* *
 és megbüntessék *a népeket*,
Hogy királyaikat *béklyóba verjék*, *
 nemeseiket *vasbilincsbe*,
Hogy beteljesítsék rajtuk az ítéletet, mely *megíratott*, *
 dicsősége ez az Úr *minden szentjének*!

Psalmus 150.

LAUDÁTE Dóminum in **sanctis eius**, *
 laudáte eum in firmaménto *virtútis eius*!
Laudáte eum in *virtútibus eius*, *
 laudáte eum secúndum multitudínem *magnitúdinis eius*!
Laudáte eum in **sono tubæ**, *
 laudáte eum in psaltério *et cíthara*!
Laudáte eum in **týmpano** et **choro**, *
 laudáte eum in *chordis et órgano*!
Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, †
 laudáte eum in cýmbalis *iubilatiónis*, *
 omnis spíritus *laudet Dóminum*!
Glória **Patri** et **Fílio** *
 et Spíritui **Sancto**,
Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
 et in *sæcula sæculórum*! Amen.

Antiphona

In sanctis e - ius lau - dá - te De - um!

Capitulum

FRATRES. Vigiláte et oráte et state in fide, viríliter ágite, et confortámini in Dómino, et ómnia ópera vestra cum caritaté fiant!
R. Deo grátias!

Hymnus

Lux, ec - ce, sur - git áu - re - a, pal - lens fa - tí - scat cá - ci - tas,

quæ nosmet in præceps di - u er - ró - re tra - xit dé - vi - o!

150. zsoltár

DICSÉRJÉTEK az Urat az ő szent^{ly}ében, *
 dicsérjétek őt az ég erős boltozatában!
Dicsérjétek őt hatalmas tetteiért, *
 dicsérjétek őt nagyságának sokasága szerint!
Dicsérjétek őt trombitaszóval, *
 dicsérjétek őt orgonával és citerával!
Dicsérjétek őt dobbal és éneklő karban, *
 dicsérjétek őt húrokkal és hangszer^{ek}ekkel!
Dicsérjétek őt hangos szavú cimbalmokkal, †
 dicsérjétek őt vigasságos cimbal^{mok}kal, *
 minden élő dicsérje az Urat!
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Az ő szent haj-lé - ká - ban di - csér - jé - tek az Is - tent!

Kapitulum

TESTVÉREK! Virrasszatok és imádkozzatok, legyetek állhatatosak a hitben, cselekedjétek férfiasan, erősödjétek meg az Úrban, és minden dolgotokat szeretetben cselekedjétek! **R.** Istennek legyen hála!

Himnusz

Föl-kelt immár a drá-ga fény, ú - zi a sápadt éj-homályt,

mely minket annyi baj-ba vitt, te - rel - ve té - ves u - ta - kon.

Hæc lux serénium cónferat,
purósque nos præstet sibi,
nihil loquámur súbdolum,
volvámus obscúrum nihil!

Sic tota decúrrat dies,
nec lingua mendax, nec manus,
óculi nec peccent lúbrici,
nec noxa corpus ínquinet!

Speculátor astat désuper,
qui nos diébus ómnibus
actúsque nostros próspectit
a luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória
eiúsque soli Filio
cum Spíritu Paráclito
et nunc et in perpétuum!

Versiculus

V. In matutínis, Dómine, meditábor in te.

R. Quia fuísti adiútor meus.

Antiphona · 7a

In san-cti - tá - te. E u o u a e.

Canticum Zachariæ

BENEDÍCTUS Dóminus, **Deus Israel**, *
quia visitávit et fecit redemptiónem **plebis suæ**.

Et eréxit cornu **salútis nobis** *

in domo David, **púeri sui**,

Sicut locútus est per **os sanctórum**, *

qui a sáeculo sunt, prophetárum **eius**:

Salútem ex inimícis **nostris** *

et de manu ómnium, **qui odérunt** nos,

Ad faciéndam misericórdiam cum **pátribus nostris**, *

et memorári testaménti **sui sancti**,

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, **patrem nostrum**, *

(!) **datúrum** se **nobis**,

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum **liberáti** *

serviámus **illi**,

In sanctitáte et iustítia **coram ipso** *

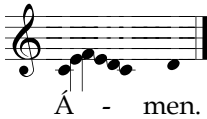
ómnibus diébus **nostris**.

Hozzon derút a fény nekünk,
és tisztítson meg minket is,
ne szóljunk soha álnokul,
s kerüljünk minden vakveszélyt!

Egész napunk úgy múljon el,
ne csaljon meg se nyelv, se kéz,
ne vétkezzék a léha szem,
s ne érje testünk bűnmocsok!

Tudjuk, az Őrző ránk figyel,
fentről mindennap gondja van
reánk, és látja, mit teszünk
kora hajnaltól estelig.

Dicsérjük Istent, az Atyát,
és Egyszülöttjét, Szent Fiát,
és Lelkét, a Vigasztalót
most és örökké szüntelen!

Verzikulus

V. Már kora reggel rólad gondolkodom, Uram.

R. Mert te lettél az én segítőm.

Antifóna · 7a

Szolgál-junk az Úr-nak.

Zakariás éneke

ÁLDOTT az Úr, Izráelnek Istene, *
mert meglátogatta és megváltotta az ő népét.

És fölemelte nekünk az üdvösség erejét *

Dávidnak, az ő szolgájának házában,

Miképpen megmondotta szentjeinek ajka által, *

prófétái által, kik kezdettől fogva voltak,

Hogy szabadulást ad a mi ellenségeinktől, *

és mindazok kezéből, kik gyűlölnék minket,

Hogy irgalmasságot cselekszik atyáinkkal, *

és megemlékezik szent szövetségéről,

Az esküvéről, mellyel megesküdött atyánknak, Ábrahámnak, *

hogy megadja nekünk,

Hogy megszabadulván az ellenség kezéből, *

félelem nélkül szolgáljunk néki,

Szentségben és igazságban az ő színe előtt *

életünknek minden napján.

Et tu, puer, prophéta Altíssim**i** vocáberis, *
 præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre **vias** eius,
Ad dandam sciéntiam salútis **plebi** eius *
 in remissiónem peccatórum eórum,
Per víscera misericórdiæ **Dei nostri**, *
 in quibus visitávit nos **Oriens** ex alto,
Illumináre his, →
 qui in ténebris et in umbra **mortis** **sedent**, *
 ad dirigéndos pedes nostros in **viam pacis**.
Glória **Patri** et **Fílio** *
 et **Spirítui Sancto**,
Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
 et in sácula sæculórum! **Amen**.

Antiphona

In san-cti - tá - te ser - vi - á - mus Dó - mi - no, et li - be -

rá - bit nos ab in - i - mí - cis nostris!

Oratio

TUÉRE nos, supérne moderátor, et fragilitátem nostram tuis defén - de præsídiis! Per Dóminum.

Vel alia oratio

UT a nostris excéssibus, Dómine, temperémur, tua nos præcépta concéde iúgiter operári! Per Dóminum.

Ad vesperas

Antiphona · 4e

Et o-mnis. E u o u a e.

És te, gyermek, a Magasságbelinek prófétája **leszel**, *
 mert az Úr orcája előtt méggy elkészíteni **az ő utait**,
Hogy az üdvösség ismeretét megadjad **az ő népének** *
 bűneiknek **bocsánatára**,
A mi Istenünk irgalmának mélységei **által**, *
 mivel meglátogatott minket a magasságból **támadó**,
Hogy megvilágosítsa azokat, →
 kik a sötétségben és a halál árnyékában **ülnek**, *
 és lépteinket a békességnek útjára **igazítsa**.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
 és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Szolgál-junk az Úr-nak szent-ség-ben, megsza-ba-dít min-ket

el - len - sé - ge - ink-től!

Könyörgés

VIGYÁZZ reánk, mennyei parancsolónk, és törekenységünket véd meg a te oltalmaddal! A mi Urunk.

Vagy másik könyörgés

HOGY a tévutaktól távol maradjunk, Urunk, engedd mindenkor a te parancsolataidat cselekednünk! A mi Urunk.

Vesperás

Antifóna · T. irr.

Em- lé-kezz meg.

Psalmus 131.

MEMÉNTO, Dómine, David *
et omnis mansuetúdinis eius!

Sicut iurávit Dómino, *
votum vovit Deo Iacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, *
si ascéndero in lectum strati mei,

Si dédero somnum óculis meis, *
et pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, †
donec invéniam locum Dómino, *
tabernáculum Deo Iacob.

Ecce, audívimus eam in Ephrata, *
invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum eius, *
adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes eius.

Surge, Dómine, in réquiem tuam *
tu et arca sanctificatiónis tuæ!

Sacerdótes tui induántur iustítiam, *
et sancti tui exsúltent!

Propter David, servum tuum, *
non avértas fáciem christi tui!

Iurávit Dóminus David veritátem, →
et non frustrábitur eam: *
De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, *
et testimónia mea hæc, quæ docébo eos,

Et fílii eórum usque in sáeculum *
sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion, *
elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sáeculum sáeculi, *
hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam eius benedícens benedícam, *
páuperes eius saturábo pánibus.

Sacerdótes eius induam salutári, *
et sancti eius exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, *
parávi lucérnam christo meo.

131. zsoltár

EMLÉKEZZÉL meg, † Uram, Dávidról, *
és engedelmes fáradozásáról,
Hogy megesküdt az Úrnak, *
fogadást tett Jákob Istenének:
Nem megyek be sátoros házamba, *
s nem lépek föl fekvőhelyemre,
Nem engedek álmod szemeimnek, †
sem pilláimnak szunnyadást, *
nem hajtom fejemet nyugalomra,
Mígnem helyet találok az Úrnak, *
hajlékot Jákob Istenének!
Íme, hallottuk, hogy ott van Efratában, *
és Jár mezein találtunk reá.
És most lépünk be az ő hajlékába, *
boruljunk le lábainak zsámolyához!
Kelj föl, Uram, és indulj nyugalmad helyére, *
te és a te szentségednek szekrénye!
Papjaid öltözzenek igazságba, *
és ujjongjanak szentjeid!
Dávidért, a te szolgálóért *
ne fordulj el a te fölkent arcától!
Megesküdt az Úr Dávidnak, †
igaz eskü az, és nem tér el attól: *
Ágyékok gyümölcsét királyi trónodra ültetem.
Ha megőrzik fiaid szövetségemet, *
és bizonyságaimat, melyekre tanítom őket,
Az ő fiaik is mindörökké *
ülnek majd királyi trónodon.
Mert az Úr kiválasztotta Sion, *
őt kívánta magának lakóhelyül.
Ez az én nyugodalmam örökkön örökké, *
itt lakozom, mert ezt választottam.
Megáldván megáldom eleségét, *
szegényeit jóltartom kenyérrel.
Papjait kegyelembe öltöztetem, *
és ujjongva ujjonganak szentjei.
Innen emelem föl Dávidnak erejét, *
és világosságot gyújtok az én fölkentemnek.

Inimícos eius índuam *confusióne*, *
super ipsum autem efflorébit *sanctificátio mea*.

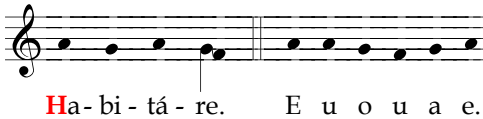
Glória Patri et Fílio *
et Spirítui Sancto,

Sicut erat in princípío et *nunc et semper* *
et in *sæcula sæculórum!* Amen.

Antiphona

Antiphona · 1a1

Psalmus 132.

ECCE, quam bonum et **quam** iucúndum *
habitáre fratres in **unum!**

Sicut unguéntum in cápíte, *
quod descéndit in barbam, *barbam* Aaron.

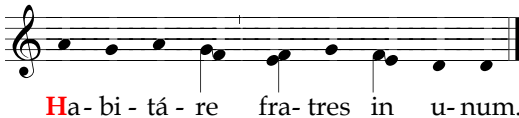
Quod descéndit in oram vestiménti eius, *
sicut ros Hermon, →
qui descéndit in *montem* Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus *benedictiónem* *
et vitam usque in **sæculum**.

Glória Patri et Fílio *
et Spirítui Sancto,

Sicut erat in princípío et **nunc et semper** *
et in *sæcula sæculórum!* Amen.

Antiphona

Ellenségeit szégyenbe öltöztetem, *
 őrajta pedig kivirágzik az én szentségem.
 Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Antifóna · 1g

132. zsoltár

ÍME, mily jó † és mily gyönyörűséges, *
 ha együtt laknak a testvérek egyességben!
 Olyan az, mint a fön a drága kenet, †
 mely lecsordul a szakállra, Áron szakállára, *
 mely lecsordul ruhája szegélyére.
 Olyan az, mint a magasból jövő harmat, *
 mely lehull a Sion hegyére.
 Mert ott rendelt az Úr áldást, *
 életet mindörökké.
 Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Antiphona · 3a2

O-mni - a. E u o u a e.

Psalmus 134.

LAUDÁTE **nomen Dómini**, *
laudáte, **servi, Dóminum!**

Qui statis in **domo Dómini**, *
in átriis domus Dei **nostri**,

Laudáte Dóminum, quia **bonus Dóminus**, *
psállite nómini eius, quóniam *suáve!*

Quóniam Iacob elégit **sibi Dóminus**, *
Israel in possessionem **sibi**.

Quia ego cognóvi, quod **magnus est Dóminus**, *
et Deus noster prae *ómnibus diis*.

Omnia, quaecúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo **et in terra**, *
in mari et in *ómnibus abyssis*.

Edúcens nubes ab **extrémo terræ** *
fúlgura in plúviam **fecit**.

Qui prodúcit ventos de thesáuris **suis**, *
qui percússit primogénita *Ægypti* →
ab hómine usque **ad pecus**.

Et misit signa et prodígia in médio **tui, Ægypte**, *
in Pharaónem et in omnes *servos eius*.

Qui percússit **gentes multas**, *
et occídit reges **fortes**.

Sehon, regem Amorrhæórum →
et Og, **regem Basan**, *
et *ómnia regna Chánaan*.

Et dedit terram eórum **hereditátem**, *
hereditátem Israel, *pópulo suo*.

Dómine, nomen tuum **in ætérnum**, *
Dómine, memoriále tuum in generatióne et generatióne.

Quia iudicábit Dóminus **pópulum suum**, *
et in servis suis *deprecábitur*.

Simulácra géntium **argéntum et aurum**, *
ópera mánuum **hóminum**.

Antifóna · 3

Min-dent.

134. zsoltár

DICSÉRJÉTEK az Úr nevét, *
dicsérvétek, ti szolgálk, az Urat,
Kik az Úr házában álltok, *
a mi Istenünk házának csarnokaiban!
Dicsérvétek az Urat, mert jó az Úr, *
zengjétek az ő nevének, mert édességes!
Mert Jákobot magának választotta az Úr, *
örökrészévé tette **Izráelt**.
Mert én megismertem, hogy nagy az Úr, *
és a mi Istenünk minden istenek fölött **való**.
Mindent, amit akart, megcselekedett az Úr a mennyben és a földön, *
a tengerben és minden mélység**ekben**.
Fölhozza a felhőket a föld széléről, †
és villámaival esőt **indít**, *
tárházaiból kibocsátja a **szeleket**.
Ő az, ki megölte Egyiptomnak elsőszülötteit *
az emberen kezdve a **barmokig**.
És jeleket és csodákat bocsátott tereád, Egyiptom, *
a Fáraóra és minden szolgál**íra**.
Ő az, ki megvert sok nemzetséget, *
és megölte az erős kirá**lyokat**,
Sehont, az amorreusok királyát, †
és Ogot is, Básán kirá**lyát**, *
és Kánaánnak minden kirá**lyságát**.
És adá azok földjét örökségül, *
örökségül Izráelnek, az ő népé**nek**.
Uram, a te neved örökké**való**, *
Uram, a te emlékezeted nemzedékről nemzedé**kre**.
Az Úr igazságot szolgáltat népé**nek**, *
és az ő szolgáltnak megkegyel**mez**.
A hitetlen bálványá ezüst és arany, *
emberi kezeknek alkotá**sa**.

Szájuk vagyon és nem *szólnak*, *
 szemük vagyon és *nem látnak*.
Fülük vagyon és nem *hallanak*, *
 és nincsen lehelet *a szájukban*.
Hasonlók legyenek hozzájuk, kik azokat *csinálják*, *
 és mind, akik *azokban bíznak*!
Izráel háza, áldjátok az Urat, *
 Áron háza, áldjátok *az Urat*!
Lévi háza, áldjátok az Urat, *
 kik félték az Urat, áldjátok *az Urat*!
Áldott legyen az Úr Sionból, *
 az Úr, aki Jeruzsálemben **lako**zik!
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek **Istennek**,
Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Min-dent, mit a-kart az Úr, megcse - le - ke - dett.

Antifóna · 3

Ö - rök - ké - va - ló.

135. zsoltár

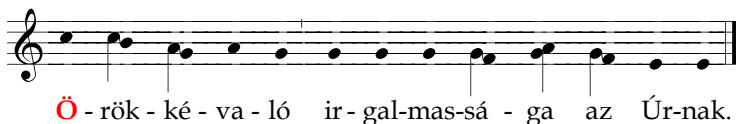
HÁLÁT adjatok az Úrnak, *mert jó*, *
 mert az ő irgalmassága örökké**való**!
Hálát adjatok az istenek Istenének, *
 mert az ő irgalmassága örökké**való**!
Hálát adjatok az urak Urának, *
 mert az ő irgalmassága örökké**való**!
Mert csak ő cselekszik nagy csodákat, *
 mert az ő irgalmassága örökké**való**.
Ki teremtette az egeket az ő bölcsessége *által*, *
 mert az ő irgalmassága örökké**való**.

- Qui** firmávit terram **super aquas**, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Qui fecit luminária **magna**, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Solem in potestátem díei, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Lunam et stellas in potestátem **noctis**, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Qui percússit Ægýptum cum primogénitis eórum, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Qui edúxit Israel de médio eórum, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
In manu poténti et bráchio excélso, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Qui dívísit mare Rubrum in divisiónes, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Et edúxit Israel per médium eius, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Et excússit Pharaónem et virtútem eius in **mari Rubro**, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Qui tradúxit pópulum suum **per desértum**, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Qui percússit **reges magnos**, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Et occídít **reges fortes**, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Sehon, regem **Amorrhæórum**, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Et Og, **regem Basan**, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Et dedit terram eórum **hereditátem**, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Hereditátem Israel, **servo suo**, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Quia in humilitáte nostra memor **fuit nostri**, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Et redémit nos ab inimícis **nostris**, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
Qui dat escam **omni carni**, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius!

Ki megerősítette a földet a vizek *felett*, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**.
Ki teremtette a nagy világítókat, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**,
A napot, hogy nappal uralkodjék, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**,
A holdat és a csillagokat, hogy uralkodjanak éjszaka, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**.
Ki megveré Egyiptomot elsősülötteiben, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**.
És kihozá Izráelt öközülik, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**,
Hatalmas kézzel és kinyújtott *karral*, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**.
Ki a Vörös-tengert kétfelé választotta, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**.
És átvezette Izráelt annak közepén, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**.
És elveszté a Fáraót és minden haderejét a Vörös-tengerbe, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**.
Ki átvezette népét a *pusztán*, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**.
Ki megverte a nagy királyokat, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**.
És megölte az erős királyokat, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**,
Sehont, az amorreusok királyát, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**,
És Ogot is, Básán királyát, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**.
És adá azok földjét örökségül, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**,
Örökségül Izraelnek, az ő szolgájának, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**.
Mert a mi megalázottságunkban megemlékezett *rólunk*, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**.
És megszabadított minket ellenségeinktől, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**.
Ki eledelt ad minden *testnek*, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**.

Hálát adjatok az ég Istenének, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**!
Hálát adjatok az urak *Úr*ának, *
mert az ő irgalmassága örökké**való**!
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek **I**stennek,
Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké! **A**men.

Antifóna

Antifóna · 8g

136. zsoltár

BABILON folyóvizei mellett ültünk és sírtunk, *
midőn Sionra emlékezünk.
Hangszereinket azon a földön *
fűzfákra függesztettük.
Mert akik fogva vitték **m**inket, *
énekstől kérdeztek **től**ünk.
És akik meggyötörték minket, örömeinket követeltek: *
Énekeljete nekünk Sion dalaiból!
Hogy énekelhetnénk az *Úr*nak énekét *
idegen földön?
Ha elfeledkezem rólad, *Jeruzsálem*, *
jusson pusztulásra **j**obb kezem!
Ragadjon ínyemhez a **n**yelvem, *
ha reád nem emlékezem,
Ha nem teszem meg *Jeruzsálem*et *
legfőbb vigasságomnak!
Ne felejtse, Uram, *Édom* fiait, *
ne felejtse *Jeruzsálem*nek napját,

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte *
usque ad fundaméntum in ea!

Fília Babylónis mísera, *
beátus, qui retribuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, *
et allídet párvulos tuos ad petram.

Glória Patri et Fílio *
et Spíritui Sancto,

Sicut erat in princípío et nunc et semper *
et in sácula sæculórum! Amen.

Antiphona

Hymnum can-tá - te no - bis de cán - ti - cis Si - on!

Capitulum

DÓMINUS autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei et
patiéntia Christi! **R.** Deo grátias!

Hymnus

Magnæ De- us pot-én - ti - æ, qui ex a- quis or-tum ge-nus

partim re-línquis gúr- gi - ti, par- tim le- vas in á - e - ra,

Dimérsa lymphis ímprimens,
subvécta cælis írrogans,
ut stirpe una pródita
divérsa rápíant loca:

Largíre cunctis sérvulis,
quos mundat unda sánguinis,
nescíre lapsus críminum,
nec ferre mortis tædium,

Ut culpa nullum déprimat,
nullum levet iactántia,
elísa mens ne cóncidat,
eláta mens ne córruat!

Præsta, Pater piússime
Pátrique compar Unice
cum Spíritu Paráclito,
regnans per omne sáeculum!

Mikor azt kiáltozták: *Pusztítsátok el, **
pusztítsátok el őt *alapjáig!*
Babilonnak pusztító leánya, *
boldog, aki megfizeti néked, amit *nekünk tettél.*
Boldog, aki kisdedeidet *meგრადja, **
és a kösziklához **csapja.**
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor **
és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

É - ne - kel - je - tek himnuszt Si - on da - la - i - ből nekünk!

Kapitulum

Az Úr vezérelje a ti szíveteket és testeteket Isten szeretetében és Krisztus béketűrésében! **R.** Istennek legyen hála!

Himnusz

Nagy Úr, ha - tal - mas Is - te - nünk, ki mind a víz - ből szárna - zót

vagy hul - lá - mok - ba ren - de - led, vagy le - ve - gő - be rö - p - te - ted,

Egyiket vizek mélyibe,
másikat magas égbe fel,
s ami egy törzsből sarjadott,
betölti saját lakhelyét:

Te szolgálidhoz légy kegyes,
kiket véreddel tisztítasz,
bűnökben el ne bukjanak,
s szörnyű halált ne érjenek!

Ne nyomja őket bűntehér,
s ne büszkeség emelje föl,
nehogy a kába góg után
letörve mélybe hulljanak!

Add meg minékünk, jó Atya,
s Atyának mása, egy Fia
s Szentlélek Isten, vigaszunk,
örök időknél szent Ura!

Versiculus

V. Dirigatur, Dómine, orátio mea!

R. Sicut incensum in conspéctu tuo!

Antiphona · 7c1

Canticum beatæ Mariæ Virginis

MAGNÍFICAT *
ánima **mea** **Dóminum.**

Et exsultávit **spíritus meus** *
in Deo, salutári **meo**.

Quia respexit humilitatem ancíllae suae, *
ecce enim, ex hoc beátam me dicent →
omnes generatiónes.

Quia fecit mihi **magna**, qui **potens** est, *
et sanctum **nomen eius**.

Et misericórdia eius a progénie in progénies *
 (!) **timéntibus eum.**

Fecit poténtiam in bráchio suo, *
dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, *
et exaltávit húmiles.

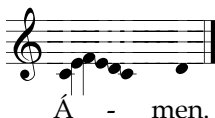
Esuriéntes implévit bonis, *
et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, **p**úerum suum, *
recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad **p**atres **n**ostros, *
Abraham et sémini **e**ius in **s**æcula.

Glória Patri et Fílio *
et Spirítui Sancto,

Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
et in sǣcula sǣculórum! Amen.

Verzikulus

V. Szálljon fel, Uram, az én imádságom!

R. Miként a tömjénfüst, a te színed elé!

Antifóna · 7c

Cse- le- ked-jél, Is - ten.

A Boldogságos Szűz éneke

MAGASZTALJA *
az én lelkem az Urat.

És örvendezik az én **lelkem** *
az én üdvözítő **Isten**emben.

Mert meglátta az ő szolgálójának alázatosságát, *
és íme, mostantól fogva boldognak mondanak engem →
minden **nemzetek**.

Mert nagy dolgot cselekedett énvelem a **Hatalmas**, *
és szent az ő **neve**.

És az ő irgalmassága nemzetségről *nemzetségre* *
azokon, *kik őt félik*.

Hatalmasságot cselekedett az ő **karjával**, *
szétszórta a gőgösöket szívüknek elbizottsága által.

Letette a hatalmasokat a **székről**, *
és fölmagasztalta az alázatosakat.

Az éhezőket betöltötte **jókkal**, *
és a gazdagokat *üresen* **küldte** el.

Fölvette Izráelt, az ő **szolgáját**, *
hogy ne felejtse irgalmasságát,

Miképpen megmondotta vala *atyáinknak*, *
Ábrahámnak és az ő maradékának *mindörökké*.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek **Istennek**,

Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Cse - le - ked - jél, Is - ten, ha - tal - mas - sá - got: szórd szét

a gő-göst, s az a - lá - za - to - sat föl-ma-gasztald!

Könyörgés

VEDD el tőlünk, kérjük, Urunk, a hitványságot, hogy ne haragodat, hanem megbocsátásodat érezhessük. A mi Urunk.

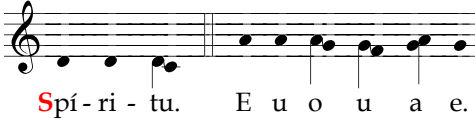
Vagy másik könyörgés

HOGY segítő kedvezésedet, Urunk, egészen élvezhessük, igazíts minket kegyesen a te fegyelmedhez! A mi Urunk.

FERIA SEXTA

ad laudes

Antiphona · 1g1

Psalmus 50.

MISERERE **mei**, **Deus**, *
secúndum magnam misericórdiam **tuam**!
Et secúndum multitudinem miseratiónum **tuárum** *
dele iniquitátem **meam**!
Amplius lava me ab iniquitáte **mea**, *
et a peccáto *meo* **munda** me!
Quóniam iniquitátem meam **ego cognósco**, *
et peccátum meum contra *me est* **semper**.
Tibi soli peccávi, →
et malum **coram te feci**, *
ut iustificéris in sermónibus tuis, →
et vincas, cum *iudicáris*.
Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum, *
et in peccátis concépit me *mater mea*.
Ecce enim, veritátem **dilexísti**, *
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti **mihi**.
Aspérges me hyssópo, **et mundábor**, *
lavábis me, et super nivem *dealbábor*.
Audítui meo dabis gáudium **et lætítiam**, *
et exsultábunt ossa *humiliáta*.
Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**, *
et omnes iniquitátes *meas* **dele**!
Cor mundum crea **in me**, **Deus**, *
et spíritum rectum *innova* in viscéribus **meis**!
Ne próicias me a **fácie tua**, *
et spíritum sanctum tuum ne áuferas **a me**!
Redde mihi lætítiam salutáris **tui**, *
et spírítu principáli *confírma* me!

laudes

Az e - rős- ség lel - ké- vel.

V ÖNYÖRÜLJ rajtam, Isten, *

Ka te nagy irgalmasságod szerint!

**És a te könyörületednek sokasága szerint *
töröld el az én gonoszságomat!**

Moss meg engem teljességgel az én gonoszság**g**omból, *
és bűnömből tisztíts meg **engem**!

Mert ismerem az én gonoszságomat, *
és szemem előtt van az én *bűn*öm **minden**kor.

Ellened, csak teellened **vétkeztem**, *
és gonoszat cselekedtem a te **színed** előtt,

Hogy igaznak találtassál beszé**de**dben, *
és győzedelmesnek ítéle**te**dben.

Mert íme, már gonoszságban fogantattam, *
és bűnben fogadott *engem* anyám.

Pedig te a szívnek igazságát **szereted**, *
és bölcsességednek titkait kinyilatkoztattad **némek**.

Hints meg engem izzóppal, és megtisztulok, *
moss meg engem, és a hónál fehérebb leszek!

Engedd, hogy örömet és vigasságot **halljak**, *
hogy örvendezzenek megalázott **csontjaim!**

Fordítsd el orcádat bűneimtől, *
és töröld el minden gonoszságomat!

Tiszta szívet teremts bennem, ó, **Isten**, *
és az igaz lelket *újítsd meg* **bensőmben!**

Ne vess el engem orcád elől, *
és szent lelkedet ne *vond meg* tőlem!

**Add vissza nekem a te üdvösségednek örömét, *
és készséges lélekkel erősíts meg engem!**

Docébo iníquos **vias tuas**, *
et ímpii ad te *converténtur*.

Libera me de sanguínibus, Deus, Deus **salútis meæ**, *
et exsultábit lingua mea *iustítiam tuam*!

Dómine, lábia **mea apéries**, *
et os meum annuntiábit *laudem tuam*.

Quóniam, si voluísse*s* sacrificíum, **dedíssem útique**, *
holocáustis non *delectáberis*.

Sacrificíum Deo spíritus **contribulátus**, *
cor contrítum et humiliátum, Deus, *non despícies*.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte **tua Sion**, *
ut ædificéntur muri *Ierúsalem*!

Tunc acceptábis sacrificíum *iustítiæ*, →
oblatiónes et **holocáusta**, *
tunc impónent super altáre *tuum vítulos*.

Glória **Patri et Fílio** *
et Spíritui **Sancto**,

Sicut erat in princípío et **nunc et semper** *
et in *sæcula sæculórum*! Amen.

Antiphona

Spí-ri - tu prin-ci - pá - li con-fír-ma cor me- um, De- us!

Antiphona · 8g1

In ve - ri - tá - te. E u o u a e.

Psalmus 142.

DÓMINE, exáudi oratió*nem* meam, †
áuribus pércipe obsecratió*nem* meam in veritáte **tua**, *
exáudi me in *tua iustítia*!

Hadd tanítsam meg a bűnösöket a te utaidra, *
és az istentelenek majd megtérnek **hozzád!**
Szabadíts meg engem a vértől, Isten, én üdvösségemnek **Istene,** *
és nyelvem magasztalni fogja **igazságodat!**
Uram, nyisd meg **ajkamat,** *
és szám a te dicséreted **hirdeti!**
Mert nem az áldozatban gyönyörködöl, *
és hiába hozok égőáldozatot, nincsen az **tetszésedre.**
A töredelmes lélek az Istennek tetsző **áldozat,** *
a megtört és alázatos szívet, ó, Isten, **meg nem veted.**
Cselekedjél kegyesen, Uram, Sionnal jóakaratom **szerint,** *
hogy megépüljenek Jeruzsálemnek **falai!**
Akkor elfogadod az igazság áldozatát, †
az ajándékokat és az égőáldozatot, *
akkor visznek majd oltárodra **áldozati állatot.**
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és Szentlélek **Istennek,**
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antifóna

Az e - rős- ség lel - ké- vel szi- lárdítsd meg az én szí- vetet,
U-ram!

Antifóna · 2

Hű- sé- ged szerint.

142. zsoltár

URAM, hallgasd meg imádságomat, †
figyelmezz könyörgésemre a te hűséged **szerint,** *
hallgass meg engem igazságod **szerint!**

Et non intres in iudícium cum servo **tuo**, *
 quia non iustificábitur in conspéctu tuo *omnis* **vivens**!
Quia persecútus est inimícus ánimam **meam**, *
 humiliávit in terra *vitam* **meam**.
Collocávit me in obscúris, sicut mórtuos sáeculi, †
 et anxiátus est super me spíritus **meus**, *
 in me turbátum *est cor* **meum**.
Memor fui diérum antiquórum, †
 meditátus sum in ómnibus opéribus **tuis**, *
 in factis mánuum tuárum *meditábar*.
Expándi manus meas **ad** te, *
 ánima mea, sicut terra sine *aqua*, **tibi**.
Velóciter exáudi me, **Dómine**, *
 defécit spíritus **meus**!
Non avértas fáciem tuam **a** me, *
 et símilis ero descendéntibus *in lacum*!
Audítam fac mihi mane misericórdiam **tuam**, *
 quia in *te sperávi*!
Notam fac mihi viam, in qua **ámblem**, *
 quia ad te levávi *ánimam* **meam**!
Eripe me de inimícis meis, →
 Dómine, ad te *confúgi*, *
 doce me fácere voluntátem tuam, →
 quia Deus *meus es* tu!
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram **rectam**, *
 propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in *æquitáte* **tua**.
Edúces de tribulatióne ánimam **meam**, *
 et in misericórdia tua dispérdes inimícos **meos**.
Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam **meam**, *
 quóniam ego *servus* **tuus** sum.
Glória Patri et Fílio *
 et Spíritui **Sancto**,
Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
 et in sáecula sáeculórum! **Amen**.

Antiphona

És ne szállj ítéletre a te **szolgáddal**, *
 mert egy élő sem áll meg igazként színed előtt!
Mert ellenség üldözi az én lelkemet, †
 földre tiporja **életemet**, *
 a sötétségbe taszított engem, mint a rég elfeledett **holtakat**.
S az én lelkem megszomorodott **bennem**, *
 és megrettent a szívem **bensőmben**.
Megemlékeztem a régi napokról, †
 visszagondolok minden **tetteidre**, *
 mit kezded művelt, azon elmélkedem.
Kitárom feléd a **kezemet**, *
 mint víz nélküli föld, olyan a lelkem **előtted**.
Siess, Uram, hallgass meg **engem**, *
 mert elfogyatkozik már az én **lelkem**!
Ne rejtsd el orcádat **tőlem**, *
 nehogy olyan legyek, mint a sírba **szállók**!
Add hallanom reggel a te irgalmasság**odat**, *
 mert benned **bíz**tam!
Mutasd meg nekem az utat, amelyen **jár**jak, *
 mert hozzád emelem az én lelkemet!
Ments meg engem ellensége**imtől**, *
 Uram, tehozzád menekülök!
Taníts meg, hogy akaratodat cselekedjem, †
 mert Istenem **vagy** te, *
 a te jó lelked vezessen engem az igaz **földre**!
A te nevedért elevenítesz meg engem, **Uram**, *
 és igazságodban kiviszed lelkemet a szorongatásból.
Irgalmasságodban szétszórod ellenségeimet, †
 elveszted mind, akik háborgatják az én **lelkemet**, *
 mert én a te szolgád **vagyok**.
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
 és Szentlélek **Istennek**,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
 és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Hű- sé- ged szerint hallgass meg engem, U - ram!

Antiphona · 4e

Il - lú- mi - na. E u o u a e.

Psalmus 62.

DEUS, *Deus meus*, *
ad te *de luce vígilo*.

Sitívit in te *ánima mea*, *
quam multipliciter tibi *caro mea*,

In terra desérta et ínvia et inaquósa! †
Sic in sancto appáruí tibi, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua *super vítas*, *
lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in *vita mea*, *
et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine, repleátur *ánima mea*, *
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, †
in matutínis meditábor in te, *
quia fuísti adiútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, †
adhæsit *ánima mea post te*, *
me suscepit *déxtera tua*.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, †
introíbunt in inferióra terræ, *
tradéntur in manus gládií, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, †
laudabúntur omnes, qui iurant in eo, *
quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis, *
illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri,

Ut cognoscámus in terra viam tuam, *
in ómnibus géntibus salutáre tuum!

Confiteántur tibi pópuli, Deus, *
confiteántur tibi pópuli omnes!

Antifóna · T. irr.

Vi - lá - go-sítsd re- ánk.

62. zsoltár

ISTEN, én Istenem, *
 tehozzád ébredek **virradat**kor.
Téged szomjazik az én lelkem, †
 utánad sóvárog az én **testem** *
 a puszta és úttalan és víz nélküli **földön**.
Így jelenek meg a szentélyben előtted, *
 hogy lássam hatalmat és **dicsőségedet**.
Mert jobb a te irgalmasságod, mint az **élet**, *
 az én ajkaim **dicsérnek téged**.
Így áldalak téged **életemben**, *
 és a te nevedben emelem föl a **kezeimet**.
Mint kövér és bőséges táplálékkal, teljék meg az én **lelkem**, *
 és vigasságos ajakkal **dicsér az én szám!**
Ha rólad emlékezem **ágyamon**, *
 reggel is rólad **gondolkodom**.
Mert te lettél **segítóm**, *
 és szárnyad árnyékában **örvendezem**.
Lelkem tehozzád **ragaszkodik**, *
 a te jobbod **fölvett engem**.
Azok pedig hiába üldözték lelkemet, †
 alábuknak a föld **mélyébe**, *
 a kard élére jutnak, a sakálók martaléka **lesznek**.
A király pedig vigadni fog az Istenben, †
 megdicsőülnek mind, akik reá fölesküdték, *
 mert elnémíttatott a gonoszát **szólók szája**.

66. zsoltár

KÖNYÖRÜLJÖN rajtunk az Isten, és áldjon meg **minket**, *
 világosítsa reánk az ő orcáját, és könyörüljön **rajtunk**,
Hogy megismerjük a földön a te **utadat**, *
 s minden nemzet meglássa a te **üdvösségedet!**
Hálát adjanak neked a népek, ó, **Isten**, *
 hálát adjanak neked **minden nemzetek!**

Læténtur et exsúltent gentes, †
quóniam iúdicas pópulos in *æquitáte*, *
et gentes in terra **dí**rigis!

Confiteántur tibi pópuli, Deus, †
confiteántur tibi pópuli **om**nes, *
terra dedit *fructum suum*!

Benedícat nos Deus, Deus noster, →
benedícat *nos Deus*, *
et métuant eum *omnes fines terræ*!

Glória Patri et **F**ílio *
et **S**pirítui **S**ancto,

Sicut erat in princípío et *nunc et semper* *
et in *sæcula sæculórum*! **A**men.

Antiphona

Il - lú - mi - na, Dó - mi - ne, vultum tu - um su - per nos!

Antiphona · 4e

Dó - mi - ne, au - dí - vi. E u o u a e.

Canticum Habacuc

DÓMINE, audívi † *auditiónem tuam* *
(!) et **tí**mui.

Dómine, *opus tuum*, *
in médio annórum *viví*fica **ill**ud!

In médio annórum *notum fá*cies, *
cum irátus fúeris, *misericórdiæ recordá*beris.

Deus ab *austro vén*iet, *
et sanctus *de monte Ph*aran.

Opéruiť cælos *glória eius*, *
et laudis eius *plena est terra*.

Splendor *eius, ut lux*, erit, *
córnuā in *mánibus eius*.

Ibi abscóndita est *fortitúdo eius*, *
ante *fáciem eius ibit* mors.

Örüljenek és vigadjanak a nemzetségek, †
 mert te igazságban ítéled a **népeket**, *
 s kormányozod a földön a **nemzeteket**!
Hálát adjanak neked a népek, ó, Isten, †
 hálát adjanak neked minden **nemzetek**, *
 megadta a föld az **ő gyümölcsét**!
Áldjon meg minket az Isten, a mi Istenünk, †
 áldjon meg minket az **Isten**, *
 és féljék őt a földnek minden **határai**!
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
 és Szentlélek **Istennek**,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
 és mindörökkön **örökké**! Ámen.

Antifóna

Vi - lá - go-sítsd re-ánk a te or - cá-dat, U-runk!

Antifóna · T. irr.

U - ram, hal-lot-tam.

Habakuk próféta éneke

URAM, hallottam † a te szavaidat, és **féltem**, *
 megláttam művedet, és **rettegek**.
Valósítsd meg azt még éveink **folyamán**, *
 nyilvánítsd ki azt, ha majd betelnek az **évek**!
S midőn fölgerjed a te **haragod**, *
 emlékezzél meg **irgalmasságodról**!
Íme, eljön az Isten **dél felől**, *
 jön a szent a Fárán **hegye felől**.
Befödi az egeket az **ő dicsősége**, *
 és dicséretével **teljes a föld**.
Ragyogása mint a napfény, †
 és sugarak törnek elő a **kezeiből**, *
 azokba rejtette **az ő erejét**.
Színe előtt halad a **halál**, *

- E**t egrediétur diábolus ante *pedes eius*, *
 stetit et *mensus est terram*.
- A**spéxit et dissóluit **gentes**, *
 et contríti *sunt montes sœculi*.
- I**ncurvāti sunt *colles mundi* *
 ab itinéribus æternitátis **eius**.
- P**ro iniquitáte vidi tentória *Æthiôpiæ*, *
 turbabúntur *pelles terræ Máðian*.
- N**umquid in flumínibus irátus es, Dómine, †
 aut in flumínibus *furor tuus*, *
 vel in mari indignátio **tua**?
- Q**ui ascédes super *equos tuos*, *
 et quadrigæ *tuæ salvátio*.
- S**úscitans suscitábis *arcum tuum*, *
 iuraménta *tribubus, quæ locútus es*.
- F**lúvios scindes terræ, †
 vidérunt te, et *doluerunt montes*, *
 gurges *aquárum tránsiit*.
- D**edit abyíssus *vocem suam*, *
 altitúdo *manus suas levávit*.
- S**ol et luna steterunt in habitáculo suo, †
 in luce sagittárum *tuárum*, *
 ibunt in splendóre *fulgurántis hastæ tuæ*.
- I**n frémitu conculcábis **terram**, *
 et in furóre obstupefácies **gentes**.
- E**gréssus es in salútem *pópuli tui*, *
 in salútem *cum christo tuo*.
- P**ercussísti caput de *domo ímpii*, *
 denudásti fundaméntum *eius usque ad collum*.
- M**aledixísti sceptris *eius*, †
 cápiti bellatórum **eius**, *
 veniéntibus, ut turbo, *ad dispergéndum me*.
- E**xsultátio *eórum*, *
 sicut *eius, qui dévorat páuperem in abscondito*.
- V**iam fecísti in mari *equis tuis*, *
 in luto *aquárum multárum*.
- A**udívi, et conturbátus est *venter meus*, *
 a voce contremuérunt *lábia mea*.
- I**ngrediátur putrédo in óssibus **meis**, *
 et *subter me scáteat*,

és pusztulás jár az ő léptei előtt.
Megáll, és fölméri a **földet**, *
körültekint, és szétoldja a **nemzeteket**.
Összeroskadnak az ősi hegyek, †
és meggörbednek a világ **halmai** *
örökkévalóságának léptei alatt.
Pusztulva látom Etiópia **házeit**, *
fölforgatva Mádián földjének **sátrait**.
Vajon a folyóvizek ellen gerjedt-e föl haragod, †
a folyóvizek ellen van-e búsulásod, **Uram**, *
vagy a tenger ellen a te fölbundulásod,
Hogy rájuk hágsz lovaiddal, *
győzelmes harci **szekeredd**?
Felvonván megfeszítéd íjadat, *
és hűrra helyezed **nyilaidat**.
Fölhasítod a földet áradó vizekkel, †
látnak téged a hegyek, és megrendülnek, *
kiáradnak az örvénylő **vizek**.
Üvölt akkor a **tenger**, *
és magasra **nyújtja karjait**.
A nap és a hold megbújnak hajlékukban, †
elfutottak nyilaid fényessége **elől**, *
villogó lándzsád ragyogása **elől**.
Indulatodban megtaposod a **földet**, *
és haragodban megbénítod a **népeket**.
Kivonulsz, hogy megszabadítsad **népedet**, *
hogyan megszabadítsad **fölkenteddel**.
Lerántod a gonosz házának **tetejét**, *
pusztává teszed alapjait **egész a földig**.
Megátkozod kormánypalcáját, *
harcosainak **fejét**.
Kik szélvészfényként törnek elő, hogy úzóbe vegyenek **engem**, *
örömkialtással, →
mint aki elemészti rejtekhelyén a **szegényt**.
Utat készítesz lovaiddnak a **tengerben**, *
a nagy vizek **iszapjában**.
Mikor ezt hallottam, megrendült a **belsőm**, *
e szóra megremegtek **ajkaim**.
Korhadás hatolt csontjaimba, *
és megingott a **föld alattam**.

Ut requiescam in die tribulati^onis, *
ut ascendam ad pópulum *accíntum* **n**ostrum!

Ficus enim *non floré*bit, *
et non erit *germen in ví*neis.

Mentiétur *opus olí*væ, *
et arva non *áfferent* **c**ibum.

Abscindétur de *oví*li **p**ecus, *
et non erit *arméntum in præ*sépibus.

Ego autem in Dómino *gaudé*bo, *
et exsultábo in Deo, *lesu* **m**eo.

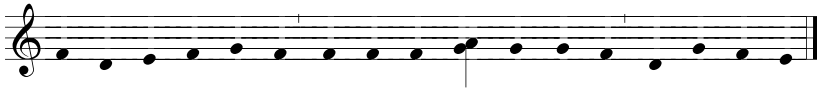
Deus, Dóminus fortitúdo **m**ea, *
et ponet pedes meos, *quasi cerv*órum.

Et super excélsa mea *dedú*cet *me* **v**ictor, *
in *psalmis can*éntem.

Glória Patri et Fílio *
et Spíritui **S**ancto,

Sicut erat in princípío et *nunc et* **s**emper *
et in *sæcula sæculó*rum! **A**men.

Antiphona

Dó-mi-ne, au-dí-vi au-di-ti-ó-nem tu-am, et tí-mu-i.

Antiphona · 1g1

In týmpa-no et cho-ro. E u o u a e.

Psalmus 148.

LAUDÁTE Dóminum de **c**ælis, *
laudáte eum *in exc*élsis!

Laudáte eum, omnes **áng**eli eius, *
laudáte eum, omnes *virtú*tes eius!

Laudáte eum, **s**ol et **l**una, *
laudáte eum, omnes *stellæ et* **l**umen!

Laudáte eum, **c**æli **c**ælórum, *
et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent *nomen* **D**ómini!

De mégis nyugodtan várom a szorongatás **napját**, *
mely eljön a minket sanyargató **népre**.

Mert nem virágzik majd akkor a **fügefa**, *
és nem fakad **rügy** a **szőlőkben**.

Megcsal az olajfa **termése**, *
és a szántóföldek nem **adnak kenyeret**.

Kivesznek az akolból a **juhok**, *
és nem lesz állat a **jászoloknál**.

Én azonban örvezem az **Úrban**, *
és vigadozom szabadító **Istenemben**.

Az Isten, az **Úr** az én erősségem, *
és olyanná teszi ő lábamat, **mint** a **szarvasét**.

Elvezet engem a magaslatokra a győzedelmes, *
s én **zsoltárokat éneklek**.

Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és Szentlélek **Istennek**,

Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön **örökké! Ámen**.

Antifóna

U - ram, hal - lot - tam a te sza - va - dat és fél - tem.

Antifóna · 1d

Dobbal és é - nek - lő kar - ban.

148. zsoltár

DICSÉRJÉTEK az Urat a **mennye**ekben, *
dicsérvétek őt a **magasságban**!

Dicsérvétek őt, minden angyal*ai*, *
dicsérvétek őt, minden **seregei**!

Dicsérvék őt a nap és a hold, *
dicsérvék őt mind a **fénylő csillagok**!

Dicsérvék őt az egeknek **egei**, *
és minden vizek, melyek az egek **fölött vannak**!

Quia ipse **dixit**, et **facta** sunt, *
 ipse mandávit, *et creáta* sunt.
Státuit ea in ætérnum et in **sæculum sæculi**, *
 præcéptum pósuit, et non *præterí*bit.
Laudáte **Dóminum** de **terra**, *
 dracónes et *omnes abyssi*!
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus **procellárum**, *
 quæ faciunt *verbum* **eius**,
Montes et **omnes colles**, *
 ligna fructífera et *omnes cedri*,
Béstiae et **unív**ersa **pécora**, *
 serpéntes et *vólucre pennátæ*,
Reges terræ et **omnes pópuli**, *
 príncipes et *omnes iúdice* **terræ**,
Iúvenes et vírgines, †
 senes cum iunióribus →
 laudent **nomen Dómini**, *
 quia exaltátum est *nomen eius solíus*!
Confessio eius super **cælum** et **terram**, *
 et exaltávit cornu **pópuli sui**.
Hymnus ómnibus **sanctis eius**, *
 fíliis Israel, *pópulo appropinquánti* **sibi**.

Psalmus 149.

CANTÁTE **Dómino cánticum novum**, *
 laus eius in *ecclésia sanctórum*!
Lætétur Israel in eo, qui **fecit eum**, *
 et fílii Sion exsúltent in **rege suo**!
Laudent **nomen eius in choro**, *
 in týmpano et psaltério *psallant ei*!
Quia beneplácitum est **Dómino in pópulo suo**, *
 et exaltábit mansuétos *in salútem*.
Exsultábunt **sancti in glória**, *
 lætabúntur in *cubílibus suis*.
Exaltatiónes Dei in gútture **eórum**, *
 et gládii ancípites in *mánibus eórum*,
Ad faciéndam vindíctam in **natió**nibus, *
 increpatiónes *in pópulis*,
Ad alligándos reges **eórum in compédibus**, *
 et nóbiles *eórum in mánicis férreis*,

Dicsérjék az Úrnak **nevét**, *
 mert ő **parancsolt**, és **lettek**!
Elrendelte őket örökké és minden időkre, *
 parancsot adott, mely *el nem múlik*.
Dicsérjétek az Urat a **földön**, *
 ti, sárkányok és *minden mélységek*,
Tűz és jégeső, hó és **ködök**, *
 forgószelek, kik az ő *igéjét cselekszitek*,
Hegyek és minden **halmok**, *
 gyümölcsfák és *minden cédrusok*,
Ti, vadak és szelíd **állatok**, *
 kígyók és *tollas madarak*,
Földi királyok és minden **népek**, *
 főemberek és minden *bírái a földnek*,
Ifjak és **szüzek**, *
vének és gyermekek!
Dicsérjétek az Úr **nevét**, *
 mert egyedül csak az ő *neve magasztos*!
Dicsősége kiárad az égre és a **földre**, *
 és felmagasztalta az ő *népének fejét*.
Dicsérő ének ez minden **szentjének**, *
 a népnek, mely *hozzá tartozik*.

149. zsoltár

ÉNEKELJÉTEK az Úrnak új éneket, *
 az ő dicsérete szóljon a szentek *gyülekezetében*!
Vigadjon Izráel abban, ki őt **alkotta**, *
 és Sion fiai *ujjongjanak királyukban*!
Dicsérjék az ő nevét éneklő **karban**, *
 dobbal és orgonával *zengjenek néki*!
Mert kedvét találja az Úr az ő **népében**, *
 és az alázasokat felmagasztalja *üdvösségre*.
Ujjongjanak a szentek a **dicsőségben**, *
 és vigadozzanak *nyugvóhelyükön*!
Az Istennek magasztalása legyen **torkukban**, *
 és kétélű *kard a kezükben*,
Hogy a pogányokon bosszút **álljanak** *
 és megbüntessék a **népeket**,
Hogy királyaikat béklyóba **verjék**, *
 nemeseiket *vasbilincsbe*,

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum, *
glória hæc est ómnibus *sanctis* eius.

Psalmus 150.

LAUDÁTE Dóminum in **sanctis** eius, *
laudáte eum in firmaménto *virtútis* eius!

Laudáte eum in *virtútibus* eius, *
laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis eius!

Laudáte eum in sono **tubæ**, *
laudáte eum in psaltério *et* **cíthara**!

Laudáte eum in **týmpano** *et* **choro**, *
laudáte eum in *chordis* *et* **órgano**!

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, †
laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis, *
omnis spíritus *laudet* **Dóminum**!

Glória Patri *et* **Fílio** *
et **Spirítui Sancto**,

Sicut erat in princípío *et* **nunc** *et* **semper** *
et in *sæcula sæculórum*! **Amen**.

Antiphona

In tým-pa - no et cho - ro, in chordis et ór - ga - nis
lau - dá - te De - um!

Capitulum

FRATRES. Vigiláte *et* oráte *et* state in fide, viríliter ágite, *et* confortámini in Dómino, *et* ómnia ópera vestra cum caritáte fiant!

R. Deo grátias!

Hymnus

Æ - tér - na cæ - li gló - ri - a, be - á - ta spes mor - tá - li - um,

Hogy beteljesítsék rajtuk az ítéletet, mely megíratott, *
dicsőség ez az Úr *minden szentjének!*

150. zsoltár

DICSÉRJÉTEK az Urat az ő szentélyében, *
dicsérjétek őt az ég erős boltozatában!

Dicsérjétek őt hatalmas tetteiért, *
dicsérjétek őt nagyságának sokasága szerint!

Dicsérjétek őt trombitaszóval, *
dicsérjétek őt orgonával és citerával!

Dicsérjétek őt dobbal és éneklő karban, *
dicsérjétek őt húrokkal és hangszerekkel!

Dicsérjétek őt hangos szavú cimbalmokkal, †
dicsérjétek őt vigasságos cimbalmokkal, *
minden élő dicsérje az Urat!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Dobbal és é - nek - ló kar - ban, hú - rok - kal és or - go - ná - val

di - csér - je - tek az Is - tent!

Kapitulum

TESTVÉREK! Virrasszatok és imádkozzatok, legyetek állhatatosak a
hitben, cselekedjétek férfiasan, erősödjétek meg az Úrban, és min-
den dolgotokat szeretetben cselekedjétek! **R.** Istennek legyen hála!

Himnusz

Di - cső - sé - gedben tró - no - ló, ha - lan - dó ember kit re - mél,

Cel - si - to-nán-tis U - ni - ce ca - stæ-que pro-les Vír- gi - nis:

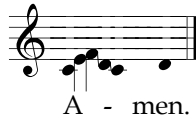
Da dexteram surgéntibus,
exsúrgat et mens sóbria,
flagránsque in laudem Dei
grates repéndat débitas!

Ortus refúlget lúcido,
sparsámque lucem nún-tiat,
cadit calígo nóctium,
lux sancta nos illúminet!

Manénsque nostris sénsibus,
noctem repéllat sáeculi,
omníque fine díei
purgáta servet péctora!

Quæsíta iam primum fides
radícet altis sénsibus,
secúnda spes congáudeat,
qua maior exstat cáritas!

Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito
et nunc et in perpétuum!

A - men.

Versiculus

V. In matutínis, Dómine, meditábor in te.

R. Quia fuísti adiútor meus.

Antiphona · 8g1

Per ví - sce - ra. E u o u a e.

Canticum Zachariæ

BENEDÍCTUS Dóminus, **Deus Israel**, *
quia visitávit et fecit redemptiónem *plebis suæ*.

Et eréxit cornu *salútis nobis* *
in domo David, *púeri sui*,

Sicut locútus est *per os sanctórum*, *
qui a sáeculo sunt, *prophetárum eius*:

Salútem ex *inimícis nostris* *
et de manu ómnium, *qui odérunt nos*,

Ad faciéndam misericórdiam *cum pátribus nostris*, *
et memorári testaménti *sui sancti*,

Minden-ha-tó-nak egy Fi - a, s a tiszt-ta Szűznek gyerme-ke:

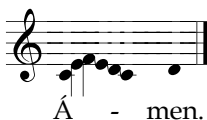
Az ébredőnek nyújtsd kezéd,
ébredjen benne józan ész,
szárnyalva zengje énekét,
illő hálát s dicséretét!

A hajnalszín fenn ragyog,
a fénynek jöttét hirdeti,
az éj homálya eltűnik,
a szentség fénye tündököl.

E fény, ha bennünk megmarad,
világ sötétjét szétveri,
megőriz minket büntelen,
földi időnk míg véget ér.

Verjen bensőnkben gyökeret
a hit, melyet áhít a szív,
vigadjon véle a remény
s, mi legnagyobb: a szeretet!

Dicsérjük Istent, az Atyát,
és Egyszülöttjét, Szent Fiát,
és Lelkét, a Vigasztalót
most és örökké szüntelen!

Verzikulus

V. Már kora reggel rólad gondolkodom, Uram.

R. Mert te lettél az én segítőm.

Antifóna · 1g

Ir- gal- má - nak.

Zakariás éneke

ÁLDOTT az Úr, Izráelnek Istene, *
mert meglátogatta és megváltotta az ő népét.

És fölemelte nekünk az üdvösség erejét *

Dávidnak, az ő szolgájának házában,

Miképpen megmondotta szentjeinek ajka által, *

prófétái által, kik kezdettől fogva voltak,

Hogy szabadulást ad a mi ellenségeinktől, *

és mindazok kezéből, kik gyűlölnék minket,

Hogy irgalmasságot cselekszik atyáinkkal, *

és megemlékezik szent szövetségéről,

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, **patrem nostrum**, *

(!) datúrum se **nobis**,

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum **liberáti** *

(!) serviámus **illi**,

In sanctitáte et iustítia **coram ipso** *
ómnibus diébus **nostris**.

Et tu, puer, prophéta **Altíssimi** vocáberis, *
præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre *vias* eius,

Ad dandam sciéntiam salútis **plebi** eius *
in remissiónem peccatórum *eórum*,

Per víscera misericórdiæ **Dei nostri**, *
in quibus visitávit nos *Oriens ex alto*,

Illumináre his, →

qui in ténebris et in *umbra* **mortis** **sedent**, *
ad dirigéndos pedes nostros in *viam* **pacis**.

Glória Patri et **Fílio** *
et **Spirítui Sancto**,

Sicut erat in princípío **et nunc** et **semper** *
et in *sæcula sæculórum*! **Amen**.

Antiphona

Per ví - sce - ra mi - se - ri - cór - di - æ De - i no - stri,

in quibus vi - si - tá - vit nos O - ri - ens ex al - to.

Oratio

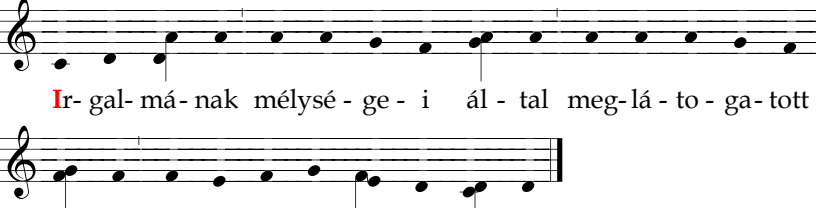
OCULI nostri ad te, Dómine, semper inténdant, ut auxílium tuum et misericórdiam sentiámus! **Per**.

Vel alia oratio

PECCÁTA nostra, Dómine, quæsumus, memor *humánæ* condició - nis absólve, et quicquid *eórum* retributióne merémur, avérte. **Per**.

Az esküvésről, mellyel megesküdött atyánknak, Ábrahámnak, *
 hogy megadja **nékünk**,
Hogy megszabadulván az ellenség **keze**ből, *
 félelem nélkül szolgáljunk **néki**,
Szentségben és igazságban az ő színe **előtt** *
 életünknek *minden* **napján**.
És te, gyermek, a Magasságbelinek prófétája **leszel**, *
 mert az Úr orcája előtt mégy elkészíteni *az ő* **utait**,
Hogy az üdvösség ismeretét megadjad az ő **népének** *
 bűneiknek *bocsánatára*,
A mi Istenünk irgalmának mélységei **által**, *
 mivel meglátogatott minket a *magasságból* **támadó**,
Hogy megvilágosítsa azokat, →
 kik a sötétségben és a halál árnyékában **ülnek**, *
 és lépteinket a békességnek útjára *igazítsa*.
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
 és *Szentlélek* **Istennek**,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
 és mindörökkön **örökké! Ámen.**

Antifóna

Ir- gal- má- nak mélysé - ge - i ál - tal meg-lá - to - ga- tott
 min- ket a ma- gas- ság- ból tá - ma- dó.

Könyörgés

SZEMEINK, Urunk, mindig terád figyelmezzenek, hogy segítő és könyörületes voltodat érezhessük! A mi Urunk.

Vagy másik könyörgés

VÉTKEINKET, kérünk, Urunk, megemlékezvén az emberi állapotról, oldozd fel, és fordítsd el tőlünk mindazt, amit értük fizetségül érdemelnénk. A mi Urunk.

Ad vespas

Antiphona · 5a

In con-spé-ctu. E u o u a e.

Psalmus 137.

CONFITÉBOR tibi, Dómine, in toto *corde* **meo**, *
quóniam audisti verba **oris mei**.

In conspéctu angelórum *psallam* **tibi**, *
adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor **nómini tuo**,

Super misericórdia tua et veritáte **tua**, *
quóniam magnificásti super omne nomen **sanctum tuum**.

In quacúmque die invocávero *te*, *exáudi* me, *
multiplicábis in ánima **mea virtútem**!

Confiteántur tibi, Dómine, omnes *reges terræ*, *
quia audiérunt ómnia verba **oris tui**!

Et cantent in *viis* **Dómini**, *
quóniam magna est **glória Dómini**!

Quóniam excélsus Dóminus, →
et *humília réspicit*, *
et alta a **longe cognóscit**.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me, †
et super iram inimicórum meórum extendísti *manum tuam*, *
et saluum me fecit **déxtera tua**.

Dóminus retríbuet pro me, †
Dómine, misericórdia *tua in sáeculum*, *
ópera mánuum tuárum **ne despicias**!

Glória Patri et Fílio *
et Spirítui **Sancto**,

Sicut erat in princípio et *nunc et semper* *
et in sáecula sáeculórum! **Amen**.

Antiphona

Vesperás

Antifóna · 5

Angya-loknak szí- ne e - lőtt.

137. zsoltár

HÁLÁT adok neked, Uram, teljes szívemből, *
mert meghallgattad **az** én **szó**mat.

Az angyalok színe előtt éneklek **né**ked, *
leborulok a te **szent**élyed előtt.

Hálát adok a te nevednek irgalmasságodért és hűségédért, *
mert felmagasztaltad mindenek fölött a **te** szent **ne**vedet.

Valamely napon segítségül hívlak, meghallgatsz **eng**em, *
és megsegíted az erőt **az** én **lel**kemben.

Valljanak meg téged, Uram, a föld minden királyai, *
midőn szádnak **besz**édét **hall**ják!

És énekeljék meg az Úrnak **út**jait, *
hogyan nagy az Úr **dics**ősége!

Mert fölséges az Úr, †
és letekint a kicsinyekre, *
de a kevélyeket csak **táv**olról **né**zi.

Ha szorongatás közepette járok is, te éltetsz engem, †
és ellenségeim haragja ellen kiterjeszted a **kez**edet, *
és megszabadít **a** te **jobb**od.

Az Úr elvégzi, amit én bennem kezdett. †
Uram, a te irgalmad örökkévaló, *
ne vesd meg kezednek **alko**tását!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és **Szent**lélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, most és **mind**enkor *
és mindörökkön örökké! **Á**men.

Antifóna

Angya-loknak szí- ne e - lőtt zsol-tá - ro-zom né-ked, U-ram.

me- us.

Antiphona · 3a2

Dó- mi - ne. E u o u a e.

Psalmus 138.

DÓMINE, † probásti me, et **cognovísti** me, *
tu cognovísti sessiónem meam et resurrectiónem **meam**.

Intellexísti cogitatiónes **meas** de **longe**, *
sémitam meam et funiculum meum **investigásti**.

Et omnes vias meas **prævidísti**, *
quia non est sermo in *lingua mea*.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima **et antíqua**, *
tu formásti me, et posuísti super me *manum tuam*.

Mirábilis facta est sciéntia **tua ex** me, *
confortáta est, et non pótero *ad eam*.

Quo ibo a **spíritu tuo**, *
et quo a fácie *tua fúgiam?*

Si ascéndero in **cælum**, tu **illic** es, *
si descéndero in **inférnum**, **ades**.

Si sumpsero pennas **meas dilúculo**, *
et habitávero in **extrémis maris**,

Etenim illuc manus **tua dedúcet** me, *
et tenébit me **déxtera tua**.

Et dixi: →
Fórsitan ténebræ **conculcábunt** me, *
et nox illuminátio mea in **delíciis meis**.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, †
et nox, sicut dies, **illuminábitur**, *
sicut ténebræ eius, ita et **lumen eius**.

Quia tu possedísti **renes meos**, *
suscepísti me de útero **matris meæ**.

Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es, †
mirabília **ópera tua**, *
et ánima mea **cognóscit nimis**.

Antifóna · 3

U - ram.

138. zsoltár

URAM, † te megvizsgáltál, és ismersz *engem*, *
tudod, ha leülök, és *ha fölkelek*.

Ismered az én gondolataimat *távolból is*, *
figyeled járásomat és *nyugvásomat*.

Előre látod minden *utamat*, *
még nyelvemre sem jött a szó, és te *már ismered*.

Mindenfelől körülveszel *engem*, *
és reám tetted *a kezedet*.

Csodálatos előttem a te *tudásod*, *
magasságos az, és föl *nem érhetem*.

Hová menjek a te lelked *elől*, *
és hová fussak a te *színed* *elől*?

Ha fölmegek az égbe, te *ott vagy*, *
ha leszállok az alvilágba, jelen *vagy ott is*.

Ha fölölteném a hajnal *szárnyait*, *
vagy laknék a tenger végső *határain*,

Oda is a te kezéd *viszen engem*, *
és a te jobb kezéd tart *meg engem*.

És ha mondanám: †
Talán a sötétség *elföd engem*, *
világosság helyett az éjszaka *vegyen körül engem!*

De a sötétség nem sötét *neked*, †
és az éjszaka *fénylik*, mint a *nappal*, *
sötétsége *neked világosság*.

Hiszen te alkottad *veséimet*, *
te szőttél engem *anyám méhében*.

Hálát adok *néked*, mert csodálatos módon *alkottál*, †
csodálatosak a te *cselekedeteid*, *
jól tudja ezt az *én lelkem*.

Non est occultátum os meum a te, †
quod fecísti **in occúlto**, *
et substántia mea in inferióri**bus terræ**.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, †
et in libro tuo **omnes scribéntur**, *
dies formabúntur, et nemo **in eis**.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci **tui, Deus**, *
nimis confortátus est principátus **eórum**.

Dinumerábo eos, →
et super arénam **multiplicabúntur**, *
exsurrexi, et adhuc *sum* **tecum**.

Si occíderis, Deus, **peccatóres**, *
viri sánguinum, declináte **a me!**

Quia dícitis in cogitátione: *
Accípient in vanitáte civitátes **tuas!**

Nonne, qui odérunt te, **Dómine, óderam**, *
et super inimícos tuos **tabescébam?**

Perfécto ódio **óderam illos**, *
et inimíci facti *sunt* **mihi**.

Proba me, Deus, et **scito cor meum**, *
intérroga me, et cognósce sémitas **meas!**

Et vide, si via iniquitátis in **me** est, *
et deduc me in via **æterna!**

Glória **Patri et Fílio** *
et Spirítui **Sancto**,

Sicut erat in princípio et **nunc et semper** *
et in **sæcula sæculórum! Amen.**

Antiphona

Dó - mi - ne, pro - bá - sti me, et co - gno - ví - sti me.

Antiphona · 1g1

A vi - ro in - í - quo. E u o u a e.

Előtted nem voltak rejtve csontjaim, †
 midőn formálódtam a *rejte*kben, *
 formálódtam mintegy a *föld mély*ében.

Még tökéletlen voltam, s már láttak szemeid, †
 és könyvedbe írva voltak minden *napjaim*, *
 elgondolva, midőn még soruk el *sem kezdet*ett.

Mily tiszteletreméltók nekem a te gondolataid, ó, *Isten*, *
 igen hatalmas a *számuk*!

Sorolnám őket egész éjszaka, †
 de számosabbak a *homok*nál, *
 fölkelek, és ismét *veled vagyok*.

Bárcsak elvesztenéd, *Isten*, a bűnösöket, *
 távozzatok tőlem, *vérengző emberek*!

Kik tefelőled gonoszul *szóltak*, *
 és hiúságukban fölkelnek *ellened*.

Ne gyűlöljem, *Uram*, a téged gyűlölőket, *
 és ne irtózzam-e a téged *támadóktól*?

Tökéletes gyűlölséggel gyűlölöm azokat, *
 és nekem ellenségeim *lettek*.

Vizsgálj meg, *Isten*, és tudjad a *szívemet*, *
 tégy próbára, és ismerd meg *ösvényeimet*!

És lássad, vajon a hamisságnak útja *vagyon-e bennem*, *
 és vezess engem az *örök úton*!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek *Istennek*,

Miképpen kezdetben *vala*, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké! *Ámen*.

Antifóna

U - ram, te megvизs-gál - tál, és ismersz en - gem.

Antifóna · 1g

A gonosz em- ber- től.

Psalmus 139.

ERIPE me, Dómine, ab **hómine malo**, *
a viro iníquo **éripe** me!

Qui cogitavérunt iniquitátes in **corde**, *
tota die constituébant **prœlia**.

Acuérunt linguas suas, **sicut** serpéntis, *
venénium áspidum sub lábiis **eórum**.

Custódi me, Dómine, de manu **peccatóris**, *
et ab homínibus iníquis **éripe** me!

Qui cogitavérunt supplantáre **gressus meos**, *
abscondérunt supérbi **lâqueum mihi**.

Et funes extendérunt in **lâqueum**, *
iuxta iter scándalum posuérunt **mihi**.

Dixi Dómino: →

Deus **meus es** tu, *
exáudi, Dómine, vocem deprecationis **meæ**!

Dómine, Dómine, virtus **salútis meæ**, *
obumbrásti super caput meum in **die belli**.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri, †
cogitavérunt contra me, ne **derelínquas** me, *
ne forte **exalténtur**!

Caput circúitus **eórum**, *
labor labiórum ipsórum **opériet eos**.

Cadent super eos carbónes, †
in ignem deiícies **eos**, *
in misériis **non subsístent**.

Vir linguósus non dirigétur in **terra**, *
virum iniústum mala cápiant in **intéritu**.

Cognóvi, quia fáciat Dóminus iudícium **ínopis**, *
et vindíctam **páuperum**.

Verúmtamen iusti confitebúntur **nómini tuo**, *
et habitábunt recti cum **vultu tuo**.

Glória **Patri** et **Fílio** *
et **Spirítui Sancto**,

Sicut erat in princípio et **nunc** et **semper** *
et in sæcula sæculórum! **Amen**.

139. zsoltár

MENTS meg engem, Uram, a gonosz **embertől**, *
az álnok férfiaktól *ments meg engem!*
Kik gonoszságokat gondoltak **szívükben**, *
egész nap háborúságot **szítanak**.
Megélesítették nyelvüket, mint a **kígyóét**, *
áspisok mérge az ő *ajkuk* alatt.
Őrizz meg engem, Uram, a bűnös **kezétől**, *
és az álnok férfiaktól *ments meg engem!*
Kik megejteni gondolták **lépésemet**, *
tört rejtettek el *nékem a kevélyek*.
És köteléket vontak föl **csapdának**, *
az út mellett gáncsot **vetettek nékem**.
Mondám az Úrnak: †
Én Istenem **vagy** te, *
hallgasd meg, Uram, *könyörgésem szavát!*
Uram, Uram, én megszabadulásom **ereje**, *
beárnyékoztad fejemet *a harc napján*.
Ne adj át engem, Uram, kívánságom ellen a **bűnösnek**, *
ne hagyjad teljesülni →
az ő terveit!
Fölemelik körülöttem **fejüket**, *
de ajkaik gonoszsága *elborítja őket*.
Eleven parázs hullik **rájuk**, *
leveted őket a mélységbe, →
és többé *föl nem kelnek*.
Meg nem állhat a földön, ki nyelvével **vétkezik**, *
az álnok embert romlásba hajszolja **gonoszsága**.
Tudom, hogy az Úr szolgáltat igazságot a **védtelessnek**, *
elégtételt ad a **szegényeknek**.
Az igazak pedig hálát adnak a te **nevednek**, *
és az egyenes szívűek színed *előtt laknak*.
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és *Szentlélek Istennek*,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön **örökké! Ámen**.

Antiphona

A vi - ro in - í - quo lí - be - ra me, Dó-mi - ne!

Antiphona · 8c1

Dó - mi - ne, cla - má - vi ad te. E u o u a e.

Psalmus 140.

DÓMINE, clamávi ad te, † exáudi me, *
inténde voci meæ, cum clamávero **ad** te!

Dirigátur orátio mea, sicut incénsum, in conspéctu **tuo**, *
elevátio mánuum meárum sacrificium *vespertinum*!

Pone, Dómine, custódiam ori **meo**, *
et óstium circumstántiæ *lábiis meis*!

Non declínes cor meum in verba malítiae, *
ad excusándas excusatiónes *in peccátis*!

Cum homínibus operántibus iniquitátem, *
et non comunicábo cum *eléctis eórum*.

Corrípiet me iustus in misericórdia, et increpábit me, *
óleum autem peccatóris non impínguet *caput meum*.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis *eórum*, *
absórpti sunt iuncti petrae *iúdice eórum*.

Audient verba mea, quóniam potuérunt, *
sicut crassitúdo terræ, erúpta est *super terram*.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum, †
quia ad te, Dómine, Dómine, óculi **mei**, *
in te sperávi, non áuferas *ánimam meam*!

Custódi me a láqueo, quem statuérunt **míhi**, *
et a scándalis operántium *iniquitátem*!

Cadent in retiáculo eius peccatóres, *
singuláriter sum ego, *donec tránseam*.

Glória Patri et **F**ílio *
et **S**pirítui **S**ancto,

Sicut erat in princípío et nunc et **s**emper *
et in sæcula *sæculórum*! **A**men.

Antifóna

A gonosz em- ber-től ments meg engem, Is - te-nem!

Antifóna · 8c

Te-hoz-zád ki - ál - tok, U - ram.

140. zsoltár

URAM, tehozzád kiáltok, † *siess hozzám, **
figyelmezzél az én szómra, *mikor kiáltok!*
Szálljon fel az én imádságom, miként a tömjénfüst, a te *színed* elé, *
s kezeimnek fölemelése legyen előtted esteli *áldozat!*
Zárd be, Uram, az én *számat, **
és tégy őrizetet ajkamnak *ajtajához!*
Ne engedd szívemet gonosz *szavakra hajlani, **
s mentségeket keresni *bűneimre!*
Mint azok az emberek, akik gonoszságot *tesznek, **
ne legyen részem az ő gyönyörűséges *étkeikben!*
Feddj meg engem irgalmasságában az igaz és fenyítsen meg engem, †
a bűnösök olaja pedig ne *illatozzék fejemen, **
gonoszságaik ellen *imádkozom!*
Vezéreik a *kősziklához vettetnek, **
akkor meghallják *szavam erejét.*
Mint a földből kiszántott és széthasított *rögök, **
úgy hullanak a pokol torkába *csontjaik!*
Rajtad, ó, Uram, terajtd az én *szemeim, **
hozzád menekülök, ne oltsd ki az én *lelkemet!*
Őriz meg engem a törtől, melyet nekem *állítottak, **
a gonosztevőknek botrányköveitől!
Saját hálójukba esnek a *bűnösök, **
én pedig egymagamban *átmegyek.*
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor **
és mindörökkön örökké! **Ámen.**

Antiphona

Dó-mi - ne, cla-má-vi ad te, et ex-áu-di me!

Antiphona · 8c1

Pór-ti - o me - a, Dó-mi - ne. E u o u a e.

Psalmus 141.

VOCE mea ad Dóminum clamávi, *
voce mea ad Dóminum *deprecátus* sum.

Effúndo in conspéctu eius oratióem **meam**, *
et tribulatióem meam ante *ipsum* pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum **meum**, *
et tu cognovísti *sémitas* **meas**.

In via hac, qua ambulábam, *
abscondérunt *láuqueum* **mihi**.

Considerábam ad dexteram, et vidébam, *
et non erat, qui *cognósceret* me.

Périit fuga **a** me, *
et non est, qui requírat *ánimam* **meam**.

Clamávi ad te, Dómine, †
dixi: Tu es spes **mea**, *
pórtio mea in terra *vivéntium*.

Inténde ad deprecatióem **meam**, *
quia humiliátus sum **nimis**!

Libera me a persequéntibus me, *
quia confortáti *sunt* **super** me!

Educ de custódia ánimam meam →
ad confiténdum nómini **tuo**, *
me expéctant iusti, →
donec *retríbuas* **mihi**!

Glória Patri et Fílio *
et Spíritui **Sancto**,

Sicut erat in princípio et nunc et **semper** *
et in sáecula *sæculórum*! Amen.

Antifóna

Te-hoz-zád ki - ál - tok, U - ram, si - ess hozzám!

Antifóna · 8c

Osztály-részem te légy, U - ram.

141. zsoltár

SZAVAMMAL az Úrhoz kiáltok, *
szavammal az Úrhoz könyörgök.
Kiöntöm színe előtt az én *síralmam*at, *
és nyomorúságomat *előtte feltárom*.
Mert megfogyatkozott bennem a *lélek*, *
pedig ismered az én *ösvényeimet*.
Az úton, *amelyen járok*, *
tört rejtének *el nékem*.
Jobbra tekintek, és *nézek*, *
és nincs, ki megismerjen *engem*.
Elveszett a menekvés *éntőlem*, *
és nincs, ki megkeresse az én *lelkemet*.
Hozzád kiáltok, Uram, †
s mondom: Te vagy az én *reménységem*, *
osztályrészem az *élőknek földjén*.
Figyelmezz az én *könyörgésemre*, *
mert igen megaláztak *engem*!
Szabadíts meg *üldözőimtől*, *
mert elhatalmasodtak *rajtam*!
Hozd ki a börtönből az én *lelkemet*, *
hogy dicsóíttessék *a te neved*!
És vegyenek körül engem az *igazak*, *
hisz megfizetsz *nékem*!
Dicsóság az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antiphona

Pór-ti - o me-a, Dó-mi- ne, sit in ter-ra vi-vén-ti - um!

Capitulum

DÓMINUS autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei et
patiéntia Christi! **R.** Deo grátias!

Hymnus

Plasmá- tor hó- mi-nis, De- us, qui, cun-cta so-lus ór-di-nans,

humum iu-bes pro-dú-ce - re re- ptán-tis et fe-ræ ge-nus,

Qui magna rerum córpora,
dictu iubéntis vívida,
ut sérviant per ór-dinem,
subdens dedísti hómini:

Repélle a servis tuis,
quicquid per immundítiam
aut móribus se súggerit,
aut áctibus se intérsarit!

Da gaudiórum præmia,
da gratiárum múnera,
dissólve litis víncula,
astrínge pacis fœdera!

Præsta, Pater piússime
Patrique compar Unice
cum Spíritu Paráclito,
regnans per omne sáeculum!

A - men.

Versiculus

V. Dirigátur, Dómine, orátio mea!

R. Sicut incénsum in conspéctu tuo!

Antifóna

Osztály-részem te légy, U - ram, az é - lőknek földjén!

Kapitulum

Az Úr vezérelje a ti szívetekeket és testetekeket Isten szeretetében és Krisztus békétűrésében! **R.** Istennek legyen hála!

Himnusz

Embert te-rem-tő Is - te-nünk, ki - től minden rend száрма-zik:

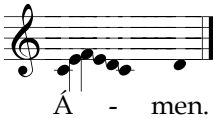
pa-rancsod-ra a föld po-ra hül-lőt te-rem, s vad ál - la - tot.

Asok, nagytestű létezőt
parancsod hívta létre mind,
hogy szolgálják szavad szerint
az emberfajt, a föld urát.

Úzd szolgálóidtól messzire
a tisztátlan, vak szenvedélyt,
erkölcsüket mely rontaná
és rosszra vinné tetteket!

Öröm jutalmát add nekik
s malasztodat, mely ingyenes,
hogy híveid ne vad viszály,
hanem a béke kösse meg!

Add meg minékünk, jó Atya,
s Atyának mása, egy Fia
s Szentlélek Isten, vigaszunk,
örök időknél szent Ura!

Á - men.

Verzikulus

V. Szálljon fel, Uram, az én imádságom!

R. Miként a tömjénfüst, a te színed elé!

Antiphona · 1f2

De - pó - su - it pot - én - tes. E u o u a e.

Canticum beatæ Mariæ Virginis

MAGNÍFICAT *
ánima *mea* **Dó**minum.

Et exultávit **spí**ritus **meus** *
in Deo, salutári **meo**.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ **suæ**, *
ecce enim, ex hoc beátam me dicent →
omnes generatiónes.

Quia fecit mihi **magna**, qui **potens** est, *
et sanctum *nomen* **eius**.

Et misericórdia eius a progénie **in** progénies *
(!) timéntibus **eum**.

Fecit poténtiam in **brá**chio **suo**, *
dispérsit superbos mente *cordis sui*.

Depósuit poténtes de **sede**, *
et exaltávit **hú**miles.

Esuriéntes implévit **bonis**, *
et dívites dimísit *in*ánes.

Suscépit Israel, **pú**erum **suum**, *
recordátus misericórdiæ **suæ**,

Sicut locútus est ad **patres** **nostros**, *
Abraham et sémini *eius in* **sæ**cula.

Glória Patri et **Fí**lio *
et **Spirítui Sancto**,

Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
et in *sæ*cula *sæ*culórum! Amen.

Antiphona

De - pó - su - it pot - én - tes, san - ctos per - se - quén - tes,

Antifóna · 1d

Le - tet - te a ke - vé - lye - ket.

A Boldogságos Szűz éneke

MAGASZTALJA *

az én *lelkem* az Urat.

És örvendezik az én *lelkem* *

az én üdvözítő *Istenem*ben.

Mert meglátta az ő szolgálójának alázatosságát, *

és íme, mostantól fogva boldognak mondanak engem →
minden nemzetek.

Mert nagy dolgot cselekedett énvelem a **Hatalmas**, *

és szent *az ő neve*.

És az ő irgalmassága nemzetségről nemzetségre *

azokon, *kik őt félik*.

Hatalmasságot cselekedett az ő **karjával**, *

szétszórta a gőgösöket szívüknek elbizottsága *által*.

Letette a hatalmasokat a **székről**, *

és fölmagasztalta az *alázatosakat*.

Az éhezőket betöltötte **jókkal**, *

és a gazdagokat *üresen küldte* el.

Fölvette Izráelt, az ő **szolgáját**, *

hogy ne felejtse *irgalmasságát*,

Miképpen megmondotta vala atyáinknak, *

Ábrahámnak és az ő maradékának *mindörökké*.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *

és Szentlélek **Istennek**,

Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *

és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Le - tet - te a ke - vé - lye - ket, szen - tek ül - dö - ző - it,

Oratio

PÓRRIGE nobis, Deus, dexteram tuam, et auxílium nobis supérnæ virtútis impénde! Per Dóminum.

Vel alia oratio

EXÁUDI nos, Dómine, Deus noster, et Ecclésiám tuam, inter mundi túrbines fluctuántem, cleménti gubernatióne moderáre! Per.

fel-vet - te a ki - csi - nye - ket, Krisztus meg-val - ló - it.

Könyörgés

NYÚJTSD ki nekünk, Isten, a te jobbodat, és mennyei erődnek segítségét terjeszd fölénk! A mi Urunk.

Vagy másik könyörgés

HALLGASS meg minket, Úr Isten, és e világ hullámverései közt hányódó Egyházadat kegyes kormányzással irányítsd! A mi.

SABBATO

ad laudes

Antiphona · 4e

Be - ní - gne fac. E u o u a e.

Psalmus 50.

MISERÉRE *mei*, **Deus**, *
secúndum magnam misericórdiam **tuam**!

Et secúndum multitudinem miseratiónum **tuárum** *
dele iniquitátem **meam**!

Amplius lava me ab iniquitáte **mea**, *
et a peccáto *meo* **munda** me!

Quóniam iniquitátem meam ego *cognó*sco, *
et peccátum meum contra *me* est **semper**.

Tibi soli peccávi, →
et malum coram *te* **feci**, *
ut iustificéris in sermónibus tuis, →
et vincas, *cum iudicáris*.

Ecce enim, in iniquitátibus *con*céptus sum, *
et in peccátis concépit *me mater* **mea**.

Ecce enim, veritátem *dilex*ísti, *
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti **mihi**.

Aspérges me hyssópo, et *mundá*bor, *
lavábis me, et super nivem *dealbá*bor.

Audítui meo dabis gáudium et *lætít*iam, *
et exsultábunt ossa *humiliá*ta.

Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**, *
et omnes iniquitátes *meas* **dele**!

Cor mundum crea *in me*, **Deus**, *
et spíritum rectum innova in viscéribus **meis**!

Ne proícias me a fácie **tua**, *
et spíritum sanctum tuum ne *áu*feras **a me**!

Redde mihi *lætít*iam salutáris **tui**, *
et spíritu principáli *confírma* me!

SZOMBAT

laudes

Antifóna · T. irr.

Jó - a - ka- ra- tod sze-rint.

50. zsoltár

KÖNYÖRÜLJ rajtam, **Isten**, *
a te nagy irgalmasságod **szerint**!
És a te könyörületednek sokasága **szerint** *
töröld el az én **gonoszságomat**!
Moss meg engem teljességgel az én gonoszságomból, *
és bűnömből tisztíts meg **engem**!
Mert ismerem az én gonoszságomat, *
és szemem előtt van az én **bűnöm mindenkor**.
Ellened, csak teellened **vétkeztem**, *
és gonoszat cselekedtem a te **színed előtt**,
Hogy igaznak találtassál beszédedben, *
és győzedelmesnek ítéletedben.
Mert íme, már gonoszságban fogantattam, *
és bűnben fogadott **engem** anyám.
Pedig te a szívnek igazságát **szeretted**, *
és bölcsességednek titkait kinyilatkoztattad **nékem**.
Hints meg engem izsóppal, és megtisztulok, *
moss meg engem, és a hónál **fehérebb leszek**!
Engedd, hogy örömet és vigasságot **halljak**, *
hogy örvendezzenek megalázott **csontjaim**!
Fordítsd el orcádat bűneimtől, *
és töröld el minden **gonoszságomat**!
Tiszta szívet teremts bennem, ó, **Isten**, *
és az igaz lelket **újítsd** meg **bensőmben**!
Ne vess el engem orcád **elől**, *
és szent lelkedet ne **vond** meg **tőlem**!
Add vissza nekem a te üdvösségednek **örömét**, *
és készséges lélekkel erősíts meg **engem**!

Docébo iníquos *vias tuas*, *
et impii ad *te converténtur*.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus *salútis meæ*, *
et exsultábit lingua mea *iustítiam tuam*!

Dómine, lábia mea *aperies*, *
et os meum annuntiábit *laudem tuam*.

Quóniam, si voluísse*s sacrificium, dedíssem útique*, *
holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus *contribulátus*, *
cor contrítum et humiliátum, Deus, *non despícies*.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte *tua Sion*, *
ut ædificéntur *muri Ierúsalem*!

Tunc acceptábis sacrificium iustítiæ, →
oblatiónes et *holocáusta*, *
tunc impónent super altáre *tuum vítulos*.

Glória Patri et Fílio *
et Spíritui **S**ancto,

Sicut erat in princípío et *nunc et semper* *
et in *sæcula sæculórum*! Amen.

Antiphona

Be - ní - gne fac in bo - na vo - lun - tá - te tu - a, Dó - mi - ne!

Antiphona · 2d

Bonum est. E u o u a e.

Psalmus 91.

BONUM est † confitéri Dómino, *
et psállere nómini tuo, **A**ltíssime,

Ad annuntiándum mane misericórdiam *tuam*, *
et veritátem tuam per **n**octem,

In decachórdo psaltério, *
cum cántico, in **c**ithara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra *tua*, *
et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Hadd tanítsam meg a bűnösöket a te utaidra, *
és az istentelenek majd megtérnek hozzád!
Szabadíts meg engem a vértől, Isten, én üdvösségemnek Istene, *
és nyelvem magasztalni fogja igazságodat!
Uram, nyisd meg ajkamat, *
és szám a te dicséreted hirdeti!
Mert nem az áldozatban gyönyörködöl, *
és hiába hozok égőáldozatot, nincsen az tetszésedre.
A töredelmes lélek az Istennek tetsző áldozat, *
a megtört és alázatos szívet, ó, Isten, **meg** nem veted.
Cselekedjél kegyesen, Uram, Sionnal jóakaratom szerint, *
hogy megépüljenek Jeruzsálemnek falai!
Akkor elfogadod az igazság áldozatát, †
az ajándékokat és az égőáldozatot, *
akkor visznek majd oltárodra áldozati állatot.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Jó - a - ka - ra - tod sze - rint cse - le - kedj velünk, U - runk!

Antifóna · 8c

Jó do - log.

91. zsoltár

Jó dolog † az Urat dicsérni, *
és éneket mondani a te nevednek, ó, Fölséges,
Hirdetni reggel irgalmasságodat *
és hűségedet éjszaka,
A tízhúrú lanttal és orgonával, *
énekekkel és citerával.
Mert megvidámítottál engem, Uram, tetteiddel, *
és kezéd művein örvendezem.

Quam magnificáta sunt ópera tua, **Dó**mine, *
 nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes **tu**æ!
Vir insípiens non **cogn**óscet, *
 et stultus non **inté**lliget **hæc**.
Cum exórti fúerint peccatóres, sicut **f**enum, *
 et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem,
Ut intéreant in sǎculum **sǎc**uli, *
 tu autem Altíssimus in ætérnum, **Dó**mine.
Quóniam ecce, inimíci tui, **Dó**mine, †
 quóniam ecce, inimíci tui períbunt, *
 et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.
Et exaltábitur, sicut unicórnis, cornu **me**um, *
 et senéctus mea in misericórdia **ú**beri.
Et despéxit óculus meus inimícos **me**os, *
 et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris **mea**.
Iustus, ut palma, **floré**bit, *
 sicut cedrus Líbani, multiplicábitur.
Plantáti in domo **Dó**mini, *
 in átriis domus Dei nostri **floré**bunt.
Adhuc multiplicabúntur in senécta **ú**beri, *
 et bene patiéntes erunt, ut **annú**ntient,
Quóniam rectus **Dó**minus, Deus **no**ster, *
 et non est iníquitas in eo.
Glória Patri et **Fí**lio *
 et Spirítui **S**ancto,
Sicut erat in princípío et nunc et **sem**per *
 et in sǎcula sǎculórum! **A**men.

Antiphona

Bonum est con - fi - té - ri **Dó**-mi- no.

Antiphona · 8a

Mé- tu- ant **Dó**-mi-num. E u o u a e.

Mily nagyok, Uram, a te cselekedeteid, *
 mélységesek a te gondolataid!
Az ostoba ember nem *veszi* eszébe, *
 és a bolond nem *érti* ezeket.
Felnövekednek a bűnösök, **mint** a fű, *
 virágnak mind, akik gonoszat **cselekednek**.
De vesztükre lesz ez *mindörökre*, *
 te pedig, Uram, fölséges *vagy* örökké.
Mert íme, Uram, a te ellenségeid, †
 mert íme, a te ellenségeid **elvesznek**, *
 szétszóratnak mind, akik gonoszat **cselekednek**.
És fölmagasztalod *az én* **fejemet**, *
 elárasztasz illatos olajjal.
És lenéznek szemeim ellenségeimre, *
 s a gonoszul reám támadók vesztéről hallani *fog a* **fülem**.
Az igaz, mint a pálmafa, **virágzik**, *
 nagyra nő, mint a Libanon **cédru**sa.
Az Úr házában vannak ők *elültetve*, *
 a mi Istenünk házában csarnokaiban **virágoznak**.
Még öregségükben is **gyümölcsöznek**, *
 bő termést hoznak, és *szépen* **virulnak**,
Hogy hirdessék, hogy igaz az Úr, az én **menedékem**, *
 és igaztalanság *nincsen* **őbenne**.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, *most és* **mindenkor** *
 és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Jó do - log az U - rat di - csér - ni.

Antifóna · 8c

Fél- jék az U - rat.

Psalmus 62.

DEUS, Deus **meus**, *
ad te de *luce* **vigilo**.

Sitívit in te *ánima mea*, *
quam multipliciter tibi *caro mea*,

In terra desérta et ínvia et inaquósa! †
Sic in sancto appáruí **tibi**, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam **tuam**.

Quóniam mélior est misericórdia tua super **vitas**, *
lábia mea **laudábunt** te.

Sic benedícam te in vita **mea**, *
et in nómine tuo levábo *manus meas*.

Sicut ádipe et pinguédine, repleátur *ánima mea*, *
et lábiis exsultatiónis **laudábit os meum**.

Si memor fui tui super stratum meum, †
in matutínis meditábor **in te**, *
quia fuísti *adiútor meus*.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, †
adhésit *ánima mea* **post** te, *
me suscepit *déxtera tua*.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt *ánimam meam*, †
introíbunt in inferióra **terræ**, *
tradéntur in manus gládii, partes *vúlpium* **erunt**.

Rex vero lætábitur in Deo, †
laudabúntur omnes, qui iurant in **eo**, *
quia obstrúctum est os loquéntium *iníqua*.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat **nobis**, *
illúminet vultum suum super nos, et misereátur **nostri**,

Ut cognoscámus in terra viam **tuam**, *
in ómnibus géntibus salutáre **tuum**!

Confiteántur tibi pópuli, **Deus**, *
confiteántur tibi pópuli **omnes**!

Læténtur et exsúltent gentes, †
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, *
et gentes in *terra dírigis*!

Confiteántur tibi pópuli, Deus, †
confiteántur tibi pópuli **omnes**, *
terra dedit *fructum suum*!

62. zsoltár

ISTEN, *én Istenem*, *
 tehozzád ébredek *virradat*kor.
Téged szomjazik az én lelkem, †
 utánad sóvárog *az én testem* *
 a puszta és úttalan és víz nélküli földön.
Így jelenek meg a *szentélyben* előtted, *
 hogy lássam hatalmadat és dicsőségedet.
Mert jobb a te irgalmasságod, *mint az élet*, *
 az én ajkaim dicsérnek téged.
Így áldalak téged *életemben*, *
 és a te nevedben emelem föl a kezeimet.
Mint kövér és bőséges táplálékkal, teljék meg *az én lelkem*, *
 és vigasságos ajakkal dicsér *az én szám!*
Ha rólad emlékezem *ágyamon*, *
 reggel is rólad *gondolkodom*.
Mert te *lettél segítőm*, *
 és szárnyad árnyékában *örvendezem*.
Lelkem tehozzád *ragaszkodik*, *
 a te jobbod fölvettem engem.
Azok pedig hiába üldözték lelkemet, †
 alábuknak a föld mélyébe, *
 a kard élére jutnak, a sakálok martaléka lesznek.
A király pedig vigadni fog az Istenben, †
 megdicsőülnek mind, akik reá fölesküdtek, *
 mert elnémíttatott a gonoszokat szólók szája.

66. zsoltár

KÖNYÖRÜLJÖN rajtunk az Isten, és áldjon meg minket, *
 világosítsa reánk az ő orcáját, és könyörüljön rajtunk,
Hogy megismerjük a földön a te utadat, *
 s minden nemzet meglássa a te üdvösségedet!
Hálát adjanak neked a népek, ó, Isten, *
 hálát adjanak neked minden nemzetek!
Örüljenek és vigadjanak a nemzetségek, †
 mert te igazságban ítéled a népeket, *
 s kormányozod a földön a nemzeteket!
Hálát adjanak neked a népek, ó, Isten, †
 hálát adjanak neked minden nemzetek, *
 megadta a föld az ő gyümölcsét!

Benedícat nos Deus, Deus noster, →
 benedícat nos **D**eus, *
 et métuant eum omnes *fines* **terræ**!

Glória Patri et **F**ílio *
 et *Spirítui* **S**ancto,

Sicut erat in princípíio et nunc et **semper** *
 et in *sæcula sæculórum*! **A**men.

Antiphona

Áldjon meg minket az Isten, a mi Istenünk, †
 áldjon meg minket *az* Isten, *
 és féljék őt a földnek minden *határai*!
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
 és mindörökkön örökké! **A**men.

Antifóna

Fél- jék az U - rat a föld-nek minden né - pe - i!

Antifóna · 1g

Szol-gá - in.

Mózes tanító éneke

HALLJÁTOK, egek, amit **szólok**, *
 hallja a föld az én **sám igéit**!
Hulljon, mint sűrű eső, az én tanításom, *
 szálljon le, mint a harmat, *az én szavam*,
Mint a záporosó a fűvön →
 és mint az esőcsöppek a **pázsiton**, *
 mert az Úr *nevét* **hirdetem**!
Adjatok tiszteletet a mi Istenünknek, *
 az Isten tettei tökéletesek, →
 és minden *utai* **igazak**!
Hűséges az Isten, és semmi hamisság nincsen **őbenne**, *
 igaz ő, és **tökéletes**.
Mégis vétkezett ellene ez a nép, †
 és gyalázata miatt nem fia **többé** *
 e gonosz és *elfordult* **nemzedék**.
Ezzel fizetsz-e az Úrnak, *
 balga és **esztelen** nép?
Nemde-nem ő a te Atyád, *
 ki magáévá tett, ki alkotott és *teremtett* **téged**?

Meménto diérum *antiquórum*, *
cógita generatiónes **síngulas**!
Intérroga patrem tuum, et annuntiábit **tibi**, *
maiores tuos, *et dicent tibi*:
Quando dividébat **Altíssimus gentes**, *
quando separábat *fílios Adam*,
Constituit términos *populórum* *
iuxta númerum *filiórum Israel*.
Pars autem Dómini *pópulus eius*, *
Iacob funículus *hereditátis eius*.
Invénit eum in terra *desérta*, *
in loco horróris et vastæ *solitúdinis*.
Circumdúxit *eum et dócuit*, *
et custodívit, quasi pupíllam *óculi sui*.
Sicut áquila próvocans ad volándum *pullos suos*, *
et *super eos vólitans*,
Expándit alas suas, et *assúmpsit eum*, *
atque portávit in *húmeris suis*.
Dóminus solus dux *eius fuit*, *
et non erat cum eo *deus aliénus*.
Constituit eum super excélsam **terram**, *
ut coméderet *fructus agrórum*,
Ut súgeret *mel de petra*, *
oleúmque de *saxo duríssimo*,
Butýrum de arménto et *lac de óvibus* *
cum ádipe agnórum et aríetum *filiórum Basan*,
Et hircos cum *medúlla trítici*, *
et ságuinem uvæ bíberet *meracíssimum*.
Incrassátus est diléctus, et *recalcitrávit*, *
incrassátus, *impinguátus, dilatátus*.
Derelíquit Deum, *factórem suum*, *
et recéssit a Deo *salutári suo*.
Provocavérunt eum in diis *aliénis*, *
et in abominatió nibus ad iracúndiam *concitavérunt*.
Immolavérunt *dæmóniis et non Deo*, *
diis, quos ignorábant.
Novi recentésque *venérunt*, *
quos non coluérunt *patres eórum*.
Deum, qui te génuít, **dereliquísti** *
et oblítus es Dómini, *creatóris tui*.

Emlékezzél meg a régi **napokról**, *
gondolj át minden *nemzedéket!*
Kérdezd meg atyádat, és elbeszéli **néked**, *
kérdesd a véneket, és *elmondják neked:*
Amikor elosztá a nemzeteket a **Fölséges**, *
amikor elválasztá **Ádám fiait**,
Kiszabta a népek **határait** *
Izráel fiainak *száma szerint*,
Az Úr osztályrésze lett az ő **népe**, *
Jákob az ő kimért *öröksége*.
És megtalálta őt a pusztá **földön**, *
a borzalom és kietlen *pusztaság helyén*.
Felkarolta őt, és **oktatá**, *
s mint a szeme *fényét, őrizé*.
Mint a sas, mely repülésre készíti **fiait**, *
és *fölkötte röpde*,
Kiterjesztette szárnyait és *fölvette* őt, *
és tulajdon *vállán hordozá*.
Az Úr volt egyedül az ő **vezére**, *
idegen isten *nem állt mellette*.
S termékeny földre helyezte őt, *
hogy enné a mezők *gyümölcseit*,
Mézet szopjon a kősziklából, *
olajat a *kemény kőből*,
Egye a tehenek vaját s a juhoknak **tejét**, *
báránynak és kosoknak **javát**,
Barmok húsát és búza **velejét**, *
s igya a szőlőnek *színtiszta vérét*.
De meghízott a kedvenc, és **kirúgott**, *
meghízott, kövér *lett, és eltelt*.
Elhagyta az Istent, alkotóját, *
eltávozott az Istentől, *szabadítójától*.
Idegen istenekkel őt **ingerelték**, *
utálatosságokkal haragra *indították*.
Ördögnek áldoztak, nem **Istennek**, *
isteneknek, kiket azelőtt *nem ismertek*,
Újaknak, nemrég **jötteknek**, *
kiket atyáik *nem tiszteltek*.
Az Istent, aki téged szült, **elhagyta**, *
és elfelejtkeztl *teremtő Uradról*.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam *concitátus* est, *
quia provocavérunt eum filii *sui* et **filia**ē.

Et ait: Abscóndam fáciem meam *ab eis*, *
et considerábo novíssima **eórum**.

Generátio enim *pervér*sa est, *
et infidéles **filii**.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non *erat* **deus**, *
et irritavérunt in vanitátibus **suis**.

Et ego provocábo eos in eo, qui *non est* **pópulus**, *
et in gente stulta irritábo **illos**.

Ignis succénsus est in furóre **meo**, *
et ardébit usque ad inférni novíssima.

Devorabítque terram cum gérmine **suo**, *
et móntium fundaménta **combúret**.

Congregábo super *eos* **mala**, *
et sagíttas meas complébo *in eis*.

Consuméntur **fame**, *
et devorábunt eos aves morsu **amaríssimo**.

Dentes bestiárum immíttam *in eos*, *
cum furóre trahéntium super terram *atque* **serpéntium**.

Foris vastábit eos gládius, et *intus* **pavor**, *
iúvenem simul ac vírginem, lacténtem cum *hóm*ine **sene**.

Dixi: **Ubinam** sunt? *
Cessáre fáciem ex homínibus *memóriam* **eórum**.

Sed propter iram inimicórum **dístuli**, *
ne forte superbírent *hostes* **eórum**,

Et dicerent: Manus nostra excélsa *et non* **Dóminus** *
(!) *fecit* **hæc ómnia**!

Gens absque consílio est, et sine prudéntia, †
útinam sáperent et *intellí*gerent, *
ac novíssima *provid*érent!

Quómodo persequátur *unus* **mille**, *
et duo *fugent* **decem mília**?

Nonne ídeo, quia Deus *suus* **véndidit eos**, *
et Dóminus *conclúsit* **illos**?

Non enim est Deus noster, ut *dii* **eórum**, *
et inimíci *nostri sunt* **iú**dicēs.

De vínea Sodomórum vínea **eórum**, *
et de suburbánis **Gomórrhæ**.

Láta az Úr, és haragra **gerjedt**, *
 mert felingerelték őt fiai és *leányai*.
 És mondá: Elrejttem orcámat **előlkük**, *
 hadd látom, mi lesz *majd a végük!*
 Mert elfordult nemzedék ez, *
 hűtlenné vált **gyermek**ek.
 Ők engem azzal ingereltek, ami **nem** isten, *
 és haragra indítottak hiúságukkal.
 Én is ingerlem majd őket néppel, mely **nem** nép, *
 és ostoba nemzettel bosszantom őket.
 Tűz lobban fel az én haragomban, *
 és égni fog az *alvilág mélyéig*.
 Megsemmisíti a földet termésével együtt, *
 és a hegyek alapjait *fölégeti*.
 Elhalmozom őket **bajokkal**, *
 és elfogyasztom rajtuk *nyilaimat*.
 Éhség emészti meg őket, *
 és madarak falják fel őket szörnyű *harapással*.
 Rájuk küldöm a vadállatok **fogát**, *
 a porban csúszó állatok és *kígyók dühét*.
 Kívül a fegyver pusztítja őket, és belül a **rettegés**, *
 az ifjút és szüzet, a csecsemőt és **aggot**.
 És azt mondom: **Hol** vannak? *
 Emlékezetüket is megszüntetem az emberek **közt**.
 De mégis elállok **ettől**, *
 hogy ne bosszantsanak ellenségei, és ne kevélykedjenek az ő *ellenei*.
 Ne mondassák: A mi kezünk és **nem** az Úr, *
 aki mindezt *cselekedte!*
 Ó, tanácstalan nemzet, okosság nélkül **való**, *
 bár bölcs lennél, és megértenéd, →
 és megfontolnád **végüket!**
 Hogy is kergethetne meg egy ember **ezret**, *
 hogyan futamít meg *kettő tízezret?*
 Nem azért-e, mert Istenük eladta őket, *
 az Úr pedig kiszolgáltatta őket?
 Mert nem olyan a mi Istenünk, mint amazok *istenei*, *
 és ellenségeink majd önmaguk *bíráivá lesznek*.
 Mert szólójuk Szodoma szőlőjéből **való**, *
 és Gomorra *dúlói mellől*.

Uva eórum *uva* **fellis** *
et botri *amarissimi*.

Fel dracónum vinum eórum, *
et venénium áspidum *insanábile*.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, *
et signáta in *thesáuris* **meis**?

Mea est últio, et ego retríbuiam in **témpore**, *
ut labátur *pes* eórum.

Iuxta est dies *perditiónis*, *
et adesse *festínant* **témpora**.

Iudicábit Dóminus pópulum **suum**, *
et in servis suis *miserébitur*.

Vidébit, quod infirmáta sit manus, †
et clausi quoque *defecérunt*, *
residuíque **consúmpti** sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, *
in quibus *habébant* **fidúci**am,

De quorum víctimis *comedébant* **ádipes**, *
et bibébant *vinum* **libáminum**?

Surgant, et opituléntur **vobis**, *
et in necessitáte *vos* **próte**gant!

Vidéte, quod ego *sim* **solus**, *
et non sit *álius deus* **præter** me!

Ego occídám, et ego vívere fáciám, †
percútiam, et ego *sanábo*, *
et non est, qui de manu mea *possit* **erúere**.

Levábo ad cælum manum meam, et **dicam**: *
Vivo ego in **ætérnum**.

Si acúero, ut fulgur, gládium **meum**, *
et arripúerit iudícium *manus* **mea**,

Reddam ultiónem *hóstibus* **meis**, *
et his, qui odérunt *me*, **retríbuiam**.

Inebriábo sagíttas *meas* **sánguine**, *
et gládus meus *devorábit* **carnes**.

De cruóre *occisórum* *
et de captivitáte nudáti *inimicórum* **cápit**is.

Laudáte, gentes, pópulum **eius**, *
quia sánguinem servórum *suórum* **ulciscétur**!

Et vindíctam retríbuet in *hostes* eórum, *
et propítius erit terræ *pópuli* **sui**.

Az ő szőlőjük mérgezett **szőlők**, *
 és keserűek *gerezdjeik*.
Sárkányok epéje az ő **boruk**, *
 és áspisok gyógyíthatatlan **mérge**.
Mindez el van végezve **nálam**, *
 és lepecsételve *házaimba*n.
Enyém a bosszúállás, én idejében megfizetek, *
 és meginognak a **lábaik**.
Közel van a veszedelem **napja**, *
 az idők sietnek *megjelenni*.
Akkor az Úr igazságot tesz **népének**, *
 megkönyörül az ő **szolgáin**,
Mikor látja, hogy elerőtlenült a kezük, †
 és rejtett erejük is **elfogyott**, *
 elenyészett, amit *tartogattak*.
És azt mondja majd: Hol vannak az ő isteneik, *
 akikben *bizakodtak*?
Kiknek áldozataiból ették a **javát**, *
 és italáldozataiknak *borát itták*?
Keljenek fel hát azok, és segítsenek **titeket**, *
 és szükségetekben ők oltalmazzanak **titeket**!
Lássátok, hogy én vagyok **egyedül**, *
 és nincsen más isten *rajtam kívül*!
Én ölök, és én éltetek, †
 sebesítek, és **gyógyítok**, *
 és nincs, aki kezemből kiszabadíthasson.
Fölemelem az égre **kezemet**, *
 és mondom: *Élek én örökké*.
Ha megélesítem kardomat, mint a **villámot**, *
 és kezem megragadja az **igazságot**,
Bosszút állok ellenségeimen, *
 és azoknak, kik engem gyűlölnek, *megfizetek*.
Megrészegítem nyilaimat a **vérükkel**, *
 és kardomat *húsukkal etetem*.
A megölteknek és foglyoknak **vérével**, *
 az ellenség vezéreinek **fejével**.
Dicsérjétek, nemzetségek, az Úr **népét**, *
 mert ő megtorolja *szolgáinak vérét*!
És ellenségeiken **bosszút áll**, *
 és kegyelmes lesz az ő népe **földjéhez**.

Glória Patri et Fílio *
 et Spirítui **S**ancto,
Sicut erat in princípío et *nunc et semper* *
 et in sæcula sæculórum! **A**men.

Antiphona

Et in ser-vis su - is Dó-mi-nus mi - se - ré - bi - tur.

Antiphona · 4e

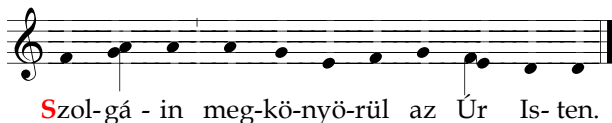
In cým-ba - lis. E u o u a e.

Psalmus 148.

LAUDÁTE Dóminum de **c**ælis, *
 laudáte eum in excélsis!
Laudáte eum, omnes ángeli eius, *
 laudáte eum, omnes virtútes eius!
Laudáte eum, sol et luna, *
 laudáte eum, omnes stellæ et lumen!
Laudáte eum, cæli cælórum, *
 et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini!
Quia ipse dixit, et facta sunt, *
 ipse mandávit, et creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum et in sæculum **s**æculi, *
 præcéptum pósuit, et non præteríbit.
Laudáte Dóminum de **t**erra, *
 dracónes et omnes abyssi!
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, *
 quæ faciunt verbum eius,
Montes et omnes colles, *
 ligna fructífera et omnes cedri,
Béstiae et univérsa pécora, *
 serpéntes et vólucres pennátæ,
Reges terræ et omnes pópuli, *
 príncipes et omnes iúdice terræ,

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
 Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Antifóna · 6

148. zsoltár

DICSÉRJÉTEK az Urat a **mennye**kben, *
 dicsérijétek őt a **magassá**gban!
Dicsérijétek őt, minden **angy**alai, *
 dicsérijétek őt, minden **sere**gei!
Dicsérijék őt a nap és a **hold**, *
 dicsérijék őt mind a **fénylő** csillagok!
Dicsérijék őt az egeknek **e**gei, *
 és minden vizek, melyek az egek **fölött** **vannak**!
Dicsérijék az Úrnak **nevét**, *
 mert ő parancsolt, és **let**tek!
Elrendelte őket örökké és minden **idő**kre, *
 parancsot adott, mely **el nem** múlik.
Dicsérijétek az Urat a **föld**ön, *
 ti, sárkányok és minden **mély**ségek,
Tűz és jégeső, hó és **köd**ök, *
 forgószelek, kik az ő **igéjét** **csele**kszíték,
Hegyek és minden **hal**mok, *
 gyümölcsfák és minden **céd**rusok,
Ti, vadak és szelíd **áll**atok, *
 kígyók és tollas **ma**darak,
Földi királyok és minden **né**pek, *
 főemberek és minden bírái a **föld**nek,

Iúvenes et vírgines, †
 senes cum iunióribus →
 laudent *nomen* **Dómini**, *
 quia exaltátum est nomen *eius solíus*!
Confessio eius super *cælum et terram*, *
 et exaltávit cornu *pópuli sui*.
Hymnus ómnibus *sanctis eius*, *
 fíliis Israel, pópulo *appropinquánti sibi*.

Psalmus 149.

CANTÁTE Dómino cánticum **novum**, *
 laus eius in *ecclésia sanctórum*!
Lætétur Israel in eo, qui *fecit eum*, *
 et fílii Sion exsúltent *in rege suo*!
Laudent nomen *eius in choro*, *
 in týmpano et psaltério *psallant ei*!
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo **suo**, *
 et exaltábit mansuétos *in salútem*.
Exsultábunt sancti *in glória*, *
 lætabúntur in *cubílibus suis*.
Exaltatiónes Dei in gútture *eórum*, *
 et gládii ancípites in *mánibus eórum*,
Ad faciéndam vindíctam in *natió nibus*, *
 increpationes *in pópulis*,
Ad alligándos reges *eórum in compédibus*, *
 et nóbiles *eórum in mánicis férreis*,
Ut fáciant in eis iudícium *conscríptum*, *
 glória hæc est *ómnibus sanctis eius*.

Psalmus 150.

LAUDÁTE Dóminum in *sanctis eius*, *
 laudáte eum in firmaménto *virtútis eius*!
Laudáte eum in *virtútibus eius*, *
 laudáte eum secúndum multitudínem *magnitúdinis eius*!
Laudáte eum in *sono tubæ*, *
 laudáte eum in psaltério *et cíthara*!
Laudáte eum in týmpano *et choro*, *
 laudáte eum in *chordis et órgano*!

Ifjak és **szüzek**, *
 vének és **gyermek**ek!
 Dicsérjétek az **Úr nevét**, *
 mert egyedül csak az *ő neve* **magasztos**!
 Dicsősége kiárad az égre és a **földre**, *
 és felmagasztalta az *ő népének* **fejét**.
 Dicsérő ének ez minden **szentjének**, *
 a népnek, mely *hozzá* **tartozik**.

149. zsoltár

É NEKELJÉTEK az Úrnak *új* éneket, *
 az *ő* dicsérete szőljon a szentek gyülekezetében!
 Vigadjon Izráel abban, ki *őt* **alkotta**, *
 és Sion fiai ujjongjanak **királyukban**!
 Dicsérjék az *ő* nevét éneklő **karban**, *
 dobbal és orgonával zengjenek **néki**!
 Mert kedvét találja az Úr az *ő* **népében**, *
 és az alázatosakat felmagasztalja **üdvösségre**.
 Ujjongjanak a szentek a dicső**ségben**, *
 és vigadozzanak *nyugvó***helyükön**!
 Az Istennek magasztalása legyen **torkukban**, *
 és kétélű *kard* a **kezükben**,
 Hogy a pogányokon bosszút **álljanak** *
 és megbüntessék a **népeket**,
 Hogy királyaikat béklyóba **verjék**, *
 nemeseiket *vasbilincsbe*,
 Hogy beteljesítsék rajtuk az ítéletet, mely meg**íratott**, *
 dicsőség ez az Úr *minden* **szentjének**!

150. zsoltár

D ICSÉRJÉTEK az Urat az *ő* szent**élyében**, *
 dicsérjétek *őt* az ég erős boltozatában!
 Dicsérjétek *őt* hatalmas tetteiért, *
 dicsérjétek *őt* nagyságának sokasága **szerint**!
 Dicsérjétek *őt* trombitaszóval, *
 dicsérjétek *őt* orgonával és *citerával*!
 Dicsérjétek *őt* dobbal és éneklő **karban**, *
 dicsérjétek *őt* húrokkal és *hangszerekkel*!

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, †
 laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis, *
 omnis spíritus *laudet* **Dóminum!**

Glória Patri et Fílio *
 et Spíritui **Sancto,**

Sicut erat in princípío et *nunc et semper* *
 et in sæcula sæculórum! **Amen.**

Antiphona

In cým-ba - lis be-ne-so-nán-ti-bus lau-dá - te De-um!

Capitulum

FRATRES. Vigiláte et oráte et state in fide, viríliter ágite, et confortámini in Dómino, et ómnia ópera vestra cum caritaté fiant!

R. Deo grátias!

Hymnus

Au-ró - ra iam spargit po-lum, ter-ris di - es il - lá - bi - tur,

lu - cis re - súl - tat spí - cu - lum, dis - cé - dat o - mne lú - bri - cum!

Phantásma noctis décidat,
 mentis reátus súbruat,
 quicquid ténebris hórridum
 nox áttulit culpæ, cadat,

Ut mane illud últimum,
 quod præstolámur cernui,
 in lucem nobis éffluat,
 dum hoc canóre cóncrepat!

Deo Patri sit glória
 eiúsque soli Fílio
 cum Spíritu Paráclito
 et nunc et in perpétuum!

A - men.

Versiculus

V. In matutínis, Dómine, meditábor in te.

R. Quia fuísti adiútor meus.

Dicsérjétek öt hangos szavú cimbalmokkal, †
dicsérjétek öt vigasságos cimbal**m**okkal, *
minden élő dicsérje az Urat!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, most és **m**indenkor *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Szép hangú cim-bal-mok-kal di-csér-jé-tek az Is-tent!

Kapitulum

TESTVÉREK! Virrasszatok és imádkozzatok, legyetek állhatatosak a hitben, cselekedjétek férfiasan, erősödjétek meg az Úrban, és minden dolgotokat szeretetben cselekedjétek! **R.** Istennek legyen hála!

Himnusz

Hajnalt je-lez a nap-ke-let, a föld-re új nap ér-ke-zik,

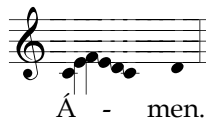

dár-dá - it szór-ja már a fény, s a ká-osz las-san tá - vo-zik.

A rémlátás is eltűnik,
szűnik a szörnyű félelem,
mit bűnök éje ránk hozott,
a kísértés most elcsitul.

Ha jó a végső virradat,
mit esdekelve vár szivünk,
borítsa fényár, napvilág,
s vígan szólhasson énekünk!

Dicsérjük Istent, az Atyát,
és Egyszülöttjét, Szent Fiát,
és Lelkét, a Vigasztalót
most és örökké szüntelen!

Á - men.

Verzikulus

V. Már kora reggel rólad gondolkodom, Uram.

R. Mert te lettél az én segítóm.

Antiphona · 8g1

Il - lu - mi - ná - re. E u o u a e.

Canticum Zachariae

BENEDÍCTUS Dóminus, Deus Israel, *
quia visitávit et fecit redemptionem *plebis* suae.
Et eréxit cornu *salútis* nobis *
in domo David, púeri *sui*,
Sicut locútus est *per os* sanctórum, *
qui a sǎculo sunt, prophetárum eius:
Salútem ex *inimícis* nostris *
et de manu ómnium, *qui odérunt* nos,
Ad faciéndam misericórdiam *cum* pátribus nostris, *
et memorári testaménti *sui* sancti,
Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, *patrem* nostrum, *
(!) datúrum *se* nobis,
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum *liberáti* *
(!) serviámus *illi*,
In sanctitáte et iustítia *coram* ipso *
ómnibus diébus nostris.
Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis, *
præibis enim ante fáciem Dómini, paráre *vias* eius,
Ad dandam sciéntiam *salútis* plebi eius *
in remissionem peccatórum *eórum*,
Per víscera misericórdiæ Dei nostri, *
in quibus visitávit nos Oriens *ex alto*,
Illumináre his, →
qui in ténebris et in umbra *mortis* sedent, *
ad dirigéndos pedes nostros in *viam* pacis.
Glória Patri et Fílio *
et Spirítui Sancto,
Sicut erat in princípio *et nunc* et *semper* *
et in sǎcula *sæculórum*! Amen.

Antifóna · 8g

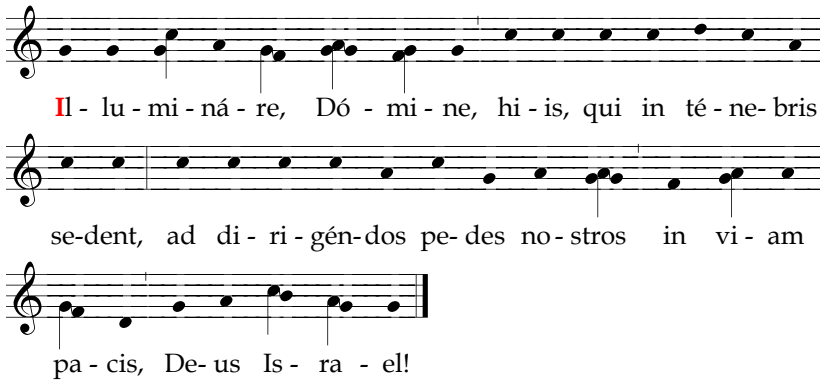

Vi - lá - go- sítsd meg.

Zakariás éneke

ALDOTT az Úr, Izráelnek Istene, *
 mert meglátogatta és megváltotta az ő népét.
És fölemelte nekünk az üdvösség erejét *
 Dávidnak, az ő szolgájának házában,
Miképpen megmondotta szentjeinek ajka által, *
 prófétái által, kik kezdettől fogva voltak,
Hogy szabadulást ad a mi ellenségeinktől, *
 és mindazok kezéből, kik gyűlölnék minket,
Hogy irgalmasságot cselekszik atyáinkkal, *
 és megemlékezik szövevényeinkről,
Az esküvésről, mellyel megesküdött atyánknak, Ábrahámnak, *
 hogy megadja nekünk,
Hogy megszabadulván az ellenség kezéből, *
 félelem nélkül szolgáljunk neki,
Szentségben és igazságban az ő színe előtt *
 életünknek minden napján.
És te, gyermek, a Magasságbelinek prófétája leszel, *
 mert az Úr orcája előtt méggy elkészíteni az ő utait,
Hogy az üdvösség ismeretét megadjad az ő népének *
 bűneiknek bocsánatára,
A mi Istenünk irgalmának mélységei által, *
 mivel meglátogatott minket a magasságból támadó,
Hogy megvilágosítsa azokat, →
 kik a sötétségben és a halál árnyékában ülnek, *
 és lépteinket a békességnek útjára igazítsa.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor *
 és mindörökkön örökké! Ámen.

Antiphona

Il - lu - mi - ná - re, Dó - mi - ne, hi - is, qui in té - ne - bris
se - dent, ad di - ri - gén - dos pe - des no - stros in vi - am
pa - cis, De - us Is - ra - el!

Oratio

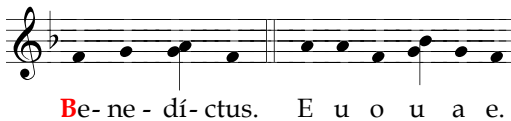
INTÉNDE, Dómine, quæsumus, súpplīces tuos, et páriter nobis indulgéntiam tríbue benígnus, et gáudium. Per.

Vel alia oratio

RÉSPICE nos, omnípotens et miséricors Deus, et ab ómnibus tribulatió nibus propitiátus absólve! Per Dóminum.

Ad vesperas

Antiphona · 6f (b)

Be - ne - dí - ctus. E u o u a e.

Psalmus 143.

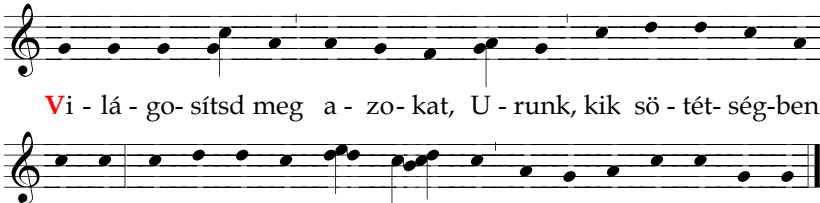
BENEDÍCTUS † Dóminus, Deus meus,
qui docet manus **meas** ad **próelium**, *
et dígitos **meos** *ad bellum*.

Misericórdia mea et refúgium **meum**, *
suscéptor meus et liberátor **meus**.

Protéctor meus, et in **ipso** sperávi, *
qui subdit pópulum *meum* **sub** me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti **ei**, *
aut fílius hómīnis, quia *réputas* **eum**?

Antifóna

Vi - lá - go - sítsd meg a - zo - kat, U - runk, kik sö - tét - ség - ben
ül - nek, s a bé - kes - ség út - já - ra i - gazítsd lép - te - in - ket!

Könyörgés

FIGYELMEZZ, kérjük, Urunk, a hozzád esdeklőkre, és adj nekünk jószágonosan megbocsátást és vele örömet! A mi Urunk.

Vagy másik könyörgés

TEKINTS reánk, mindenható és irgalmas Isten, és oldozz fel kegyelmesen minden szorongatásból! A mi Urunk.

Vesperás

Antifóna · 6

Ál-dott az Úr.

143. zsoltár

ÁLDOTT az Úr, † az én kösziklám, †
ki viadalra tanítja kezemet, *
és hadakozásra ujjaimat.

Én irgalmasságom és erősségem, *
én oltalmazóm és szabadítóm.

Pajzsom ő, akiben bízom, *
ki uralmam alá veti népemet.

Uram, micsoda az ember, hogy megbecsülöd, *
mi az ember fia, hogy gondolsz vele?

Homo vanitatí **sí**milis **factus** est, *
 dies eius, sicut *umbra*, *prætereunt*.
Dómine, inclína cælos tuos, **et descén**de, *
 tange montes, et *fumigábunt*!
Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos, *
 emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos!
Emítte manum tuam de alto, †
 éripe me, et líbera me de aquis **multis**, *
 de manu filiórum *alienórum*!
Quórum os locútum est **vanitátem**, *
 et délixtera eórum délixtera *iniquitátis*.
Deus, cánticum novum cantábo **tibi**, *
 in psaltério decachórdo *psallam tibi*.
Qui das **salútem** régibus, *
 qui redemísti David, servum tuum, de gládio maligno, **éripe** me!
Et érué me de manu filiórum alienórum, †
 quorum os locútum est **vanitátem**, *
 et délixtera eórum délixtera *iniquitátis*!
Quorum filii, sicut novéllæ plantatiónes, *
 in iuventúte **sua**.
Fíliæ eórum compósitæ, *
 circumornátæ, ut similitúdo **templi**.
Promptuária eórum **plena**, *
 eructántia ex *hoc in illud*.
Oves eórum fetósæ, abundántes in egréssibus **suis**, *
 boves eórum **crassæ**.
Non est ruína macériæ, **neque tránsitus**, *
 neque clamor in platéis eórum.
Beátum dixerunt pópulum, **cui hæc** sunt, *
 beátus pópulus, cuius Dóminus *Deus* eius.
Glória **Patri** et **Fílio** *
 et *Spirítui Sancto*,
Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
 et in sæcula sæculórum! **Amen**.

Antiphona

Be- ne - dí- ctus Dó- mi - nus, De- us me- us.

Pedig hiábavaló lett szinte *az ember*, *
 napjai elmúlnak, *miként az árnyék*.
Uram, hajtsd le a te egeidet, *és szállj alá*, *
 érintsd meg a hegyeket, *és füstölögnek!*
Villámold villámodat, és szórd szét *ezeket*, *
 bocsásd ki nyilaidat, *és zavarj meg őket!*
Nyújtsd ki kezedet a magasságból, †
 ments meg engem, és szabadíts ki a sok *vizekből*, *
 az idegen *népek kezéből!*
Kiknek szája hiúságot *szólott*, *
 és az ő jobb kezük hamisságnak *jobbja*.
Isten, új éneket éneklek *neked*, *
 a tízhúrú hárfával zsoltározzom *néked*.
Ki győzelmet adsz a *királyoknak*, *
 ki megmentetted Dávidot, a te szolgádat a gonosz *szablyától*.
Ments meg engem, és ragadj ki az idegen népek kezéből, †
 kiknek szája hiúságot *szólott*, *
 és az ő jobb kezük hamisságnak *jobbja!*
A mi fiaink pedig, mint a szépen növekvő, zsenge *hajtás*, *
 ifjúságuknak *erejében*.
A mi leányaink *ékesek*, *
 mint a templomnak szépen faragott *oszlopai*.
Tárházaink telve *vannak*, *
 bővelkednek *minden jókkal*.
Nyájaink termékenyek, számlálhatatlanok a *mezőkön*, *
 s kövérek *állataink*.
Nincs a városfalakon romlás, sem *általjárás*, *
 sem jajkiáltás a mi *utcainkon*.
Boldognak mondják a népet, amelynek dolga *így* vagy, *
 az a nép boldog igazán, melynek az *Úr az Istene*.
Dicsőség az Atyának és *Fiúnak* *
 és Szentlélek *Istennek*,
Miképpen kezdetben vala, most és *mindenkor* *
 és mindörökkön örökké! *Ámen*.

Antifóna

Ál-dott az Úr, az én kő-szik-lám se - rös- sé-gem!

Antiphona · 8a

In æ - tér- num. E u o u a e.

Psalmus 144.

EXALTÁBO te, Deus **meus**, rex, *
 et benedícam nómini tuo →
 in sæculum et in sæculum **sæculi**.
Per singulos dies benedícam **tibi**, *
 et laudábo nomen tuum →
 in sæculum et in sæculum **sæculi**.
Magnus Dóminus, et laudábilis **nimis**, *
 et magnitúdinis eius *non est finis*.
Generátio et generátio laudábit ópera **tua**, *
 et poténtiam tuam pronuntiábunt.
Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur, *
 et mirábilia tua narrábunt.
Et virtútem terribílium tuórum **dicent**, *
 et magnitúdinem tuam narrábunt.
Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, *
 et iustítia tua *exsultábunt*.
Miserátor et miséricors Dóminus, *
 pátiens et multum *miséricors*.
Suávis Dóminus univérsis, *
 et miseratiónes eius super ómnia ópera **eius**.
Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera **tua**, *
 et sancti tui benedícant **tibi**!
Glóriam regni tui **dicent**, *
 et poténtiam tuam loquéntur,
Ut notam fácient filiis hóminum poténtiam **tuam**, *
 et glóriam magnificéntiæ regni **tui**.
Regnum tuum regnum ómnium sæculórum, *
 et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.
Fidélis Dóminus in ómnibus verbis **suis**, *
 et sanctus in ómnibus opéribus **suis**.
Allevat Dóminus omnes, qui **córruunt**, *
 et erigit *omnes elisos*.

Antifóna · 8c

Ma-gasz-tal - lak.

144. zsoltár

MAGASZTALLAK † téged, én Istenem, királyom, †
és áldom *a te nevedet* *

mindenkoron és örökkön örökké.

Minden napokon áldalak téged, †

és dicsérem *a te nevedet* *

mindenkoron és örökkön örökké.

Nagy az Úr, és igen dicséretre **méltó**, *

az ő nagyvoltának *nincsen határa*.

Nemzedék a nemzedéknek dicséri *a te művedet*, *

és hatalmasságodat **megvallják**.

A te méltóságodnak dicsőséges **fényét hirdetik**, *

és csodatetteidet **elmondják**.

Félelmetes dolgaidnak erejéről **szólnak**, *

és nagyságodat **hírvül adják**.

Jóvoltod gazdagságának emlékezetét **zengik**, *

és igazságodon **ujjonganak**.

Könyörülő az Úr és **irgalmas**, *

hosszantűrő és **nagyirgalmú**.

Édes az Úr **mindenkihez**, *

irgalmassága ott van minden **műve fölött**.

Uram, minden alkotásod hálát **adjon néked**, *

és szentjeid **áldjanak téged!**

Országodnak dicsőségét **hirdessék**, *

és hatalmadat **kiáltsák**,

Hogy megjelentsék az embereknek hatalmad erejét, *

országodnak dicsőségét és **nagyságát!**

Mert a te országod örökkévaló **ország**, *

és nemzedékről nemzedékre *a te uralmad*.

Hűséges az Úr **minden szavában**, *

és minden cselekedetében **szentséges**.

Fölsegíti az Úr mind, *akik elestek*, *

és az elnyomottat **fölemeli**.

Oculi ómnium in te sperant, **Dómine**, *
et tu das escam illórum in témpore *opportúno*.

Aperis tu manum **tuam**, *
et imples omne ánimam benedictióne.

Iustus Dóminus in ómnibus viis **suis**, *
et sanctus in ómnibus opéribus **suis**.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus **eum**, *
ómnibus invocántibus eum in *veritáte*.

Voluntátem timéntium se fáciat, †
et deprecatióem eórum **exáudiet**, *
et salvos *fáciat* **eos**.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se, *
et omnes peccátóres *dispérdet*.

Laudatióem Dómini loquétur os **meum**, *
et benedícat omnis caro nómini sancto eius →
in sáeculum et in sáeculum **sáeculi**!

Glória Patri et **Fílio** *
et *Spirítui* **Sancto**,

Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
et in sáecula sáeculórum! **Amen**.

Antiphona

Mindeneknek szemei tebenned *bíznak*, **Uram**, *
mert te adsz nekik eledelt alkalmas időben.

Föltárod a *te szent kezedet*, *
és betöltesz minden élőket *áldásoddal*.

Igaz az Úr *minden útjában*, *
és minden cselekedetében **szentséges**.

Közel van az Úr mindazokhoz, kik segítségül **hívják**, *
mindazokhoz, kik őt segítségül hívják *igazságban*.

Az öt félők *akarátát megteszi*, *
könnyörgésüket meghallgatja →
és megszabadítja őket.

Megőrzi az Úr mindazokat, *kik őt szeretik*, *
de elveszti mind a *bűnösöket*.

Az Úr dicséretét hirdesse az én szám, †
és áldja minden test az *ő szent nevét* *
mindenkoron és örökkön örökké!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala, *most és mindenkor* *
és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Ma-gasz-tal - lak ö - rök-kön ö - rök - ké.

Antifóna · 2

Di-csé-rem az Is - tent.

145. zsoltár

DICSÉRJED, én lelkem, az Urat, †
egész életemben az Urat **dicsérem**, *
éneklek az én Istenemnek, amíg csak *vagyok*!

Ne a fejedelmekben **bízzatok**, *
emberek fiaiban, kik rajtatok nem segíthetnek!

Ha elszáll a lelkük, porrá **válnak** ők, *
ama napon semmivé lesznek terveik.

Beátus, cuius Deus Iacob adiutor eius, †
 spes eius in Dómino Deo **ipsíus**, *
 qui fecit cælum et terram, →
 mare et ómnia, *quæ in eis* sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, †
 facit iudícium iniúriam **patiéntibus**, *
 dat escam **esuriéntibus**.

Dóminus solvit **compeđitos**, *
 Dóminus **illúminat** **cæcos**.

Dóminus érigit **elísos**, *
 Dóminus **díligit** **iustos**.

Dóminus custódit ádvenas, †
 pupíllum et víduam **suscípiet**, *
 et vias peccatórum **dispérdet**.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus *tuus*, **Sion**, *
 in generatiónem et **generatiónem**.

Glória Patri et **Fílio** *
 et **Spirítui Sancto**,

Sicut erat in princípío et *nunc et semper* *
 et in sæcula **sæculórum! Amen**.

Antiphona

Lau-dá - bo De-um me-um in vi - ta me - a.

Antiphona · 8a

De - o no-stro. E u o u a e.

Psalmus 146.

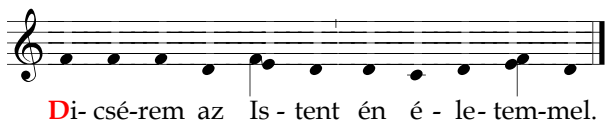
LAUDÁTE Dóminus, quóniam bonus est **psalmus**, *
 Deo nostro sit iucúnda decóraque **laudátio!**

Ædíficans Ierúsalem **Dóminus**, *
 dispersiões Israélis **congregábit**.

Qui sanat contritos **corde**, *
 et álligat contritiões **eórum**.

Boldog az, kinek segítője Jákobnak **Istene**, *
reménysége az ő Urában, **Istenében**.
Benne, ki az eget és földet **alkotá**, *
a tengert és minden **élet**.
Ki hűséges marad mindörökké, †
az elnyomottaknak igazságot **szolgált**at, *
és ételt ad az éhezőknek.
Az Úr feloldozza a bilincsbe **vert**eket, *
az Úr látóvá teszi a vakokat.
Az Úr fölemeli a letör**te**ket, *
szereti az Úr az igazakat.
Az Úr oltalmazza azt, ki idegenbe került, †
árvának és özvegynek gondját **viseli**, *
a bűnösök útját viszont kárhozatba **viszi**.
Örökké országot az Úr, a te Istened, ó, **Sion**, *
nemzedékről nemzedékre.
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és Szentlélek **Istennek**,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna

Antifóna · 8c

146. zsoltár

DICSÉRJÉTEK az Urat, mert jó őt **zengi**ni, *
a mi Istenünknek gyönyörű és ékes dicsérete **légyen**!
Fölépíti az Úr újra **Jeruzsálem**et, *
és a szétszórt Izráelt **egybe**gyűjti.
Meggyógyítja azokat, kik **megtört szív**űek, *
és bekötözi az ő **sebei**ket.

Qui númerat multitudínem stellárum, *
 et ómnibus eis nómina **vocat**.
Magnus Dóminus noster, et magna virtus eius, *
 et sapiéntiæ eius *non est* **númerus**.
Suscípiens mansuétos **Dóminus**, *
 humílians autem peccatóres *usque ad* **terram**.
Præcínite Dómino in confessióne, *
 psállite Deo nostro *in* **cíthara**!
Qui óperit cælum **núbibus**, *
 et parat *terræ* **plúviam**.
Qui prodúcit in móntibus **fenum**, *
 et herbam *servitúti* **hóminum**.
Qui dat iumentis escam **ipsórum**, *
 et pullis corvórum, *invocántibus* **eum**.
Non in fortitúdine equi voluntátem **habébit**, *
 nec in tibiis viri beneplácitum *erit* **ei**.
Beneplácitum est Dómino super timéntes **eum**, *
 et in eis, qui sperant super *misericórdia* eius.
Glória Patri et Fílio *
 et Spirítui **Sancto**,
Sicut erat in princípío et nunc et **semper** *
 et in sæcula *sæculórum*! **Amen**.

Antiphona

Antiphona · 6f (♭)

Psalmus 147.

LAUDA, Ierúsalem, Dóminum, *
 lauda Deum *tuum*, **Sion**!
Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *
 benedíxit fíliis *tuis* **in** te.

Ő mondja meg a csillagok **számát**, *
 és ő hívja mindenikét **nevé**n.
Nagy a mi Urunk, és nagy az ő **ereje**, *
 és bölcsességének *nincsen* **határa**.
Az Úr fölkarolja a megalázott **embert**, *
 de porig alázza *mind a* **bűn**öst.
ÉnekeljeteK az Úrnak hálaadással, *
 és dicséretet mondjatok a mi Istenünknek citera **szavával**!
Ki beborítja az eget **felhők**kel, *
 és a földnek *esőt* **készít**.
Ki a hegyeken *szénát* **teremt**, *
 és gyógyító füvet az embernek **javára**.
Ki állatainknak táplálékot **juttat**, *
 s még a hollófiaknak is, ha felsírnak **hozzá**!
Nem a lovak erősségében van az ő **kedve**, *
 sem a férfi erejében az ő **tetszése**.
Inkább azokban gyönyörködik az Úr, *kik őt félik*, *
 azokban, kik az ő irgalmasságában **bíznak**.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben *vala, most és* **mindenkor** *
 és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Is - te-nünknek é - kes di- csé - re - te lé-gyen!

Antifóna · 6

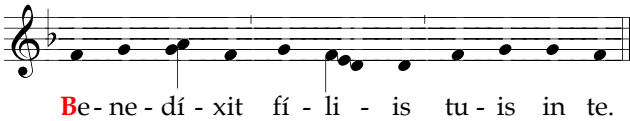
Az Úr a- dott.

147. zsoltár

DICSÉRJED, Jeruzsálem, az Urat, *
 dicsérsz, Sion, a te Istenedet!
A te kapuidnak zárját ő tette erőssé, *
 fiaidnak áldást ő adott.

Qui p̄s̄uit fines **tuos** **pacem**, *
 et ádipe frum̄enti *s̄at̄iat* te.
Qui em̄ittit elóquium **suum** **terræ**, *
 velóciter currit *sermo* eius.
Qui dat nivem, **sicut** **lanam**, *
 nébulam, sicut *cínerem*, **spargit**.
Mittit crystállum suam, **sicut** **buccéllas**. *
 Ante fáciem frígoris eius quis *sustinébit*?
Em̄ittet verbum suum, et liquef̄aciet **ea**, *
 flabit sp̄iritus eius, et *fluent* **aquæ**.
Qui annúntiat verbum **suum** **Iacob**, *
 iust̄itias et iud̄icia *sua* **Israel**.
Non fecit táliter omni **natióni**, *
 et iud̄icia sua non manifest̄ávit **eis**.
Glória **Patri** et **Fílio** *
 et Sp̄iritui **Sancto**,
Sicut erat in princíp̄io et **nunc** et **semper** *
 et in s̄écula s̄eculórum! **Amen**.

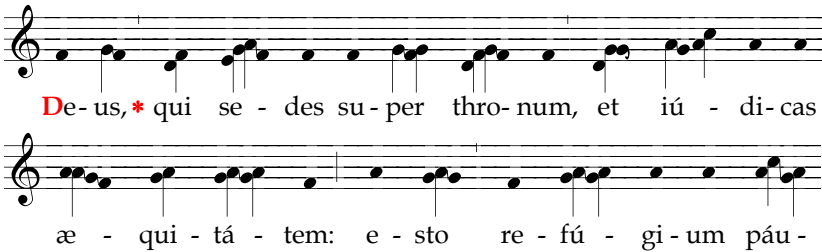
Antiphona

Capitulum

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei! Quam incompre-
 hensibília sunt iud̄icia eius, et investigábiles viæ eius! **R.** Deo
 gr̄atias!

Responsorium · 4

A te határaidon békét **ő** teremt, *
a gabona javával elégít **ki** téged.
Ő elküldi szavát **a földre**, *
sebesen fut az **ő beszéde**.
Ő az, ki mint gyapjút teríti szét **a havat**, *
s mint a hamut hinti **a zúzmarát**.
Ki darabokban hullatja **jegét**. *
Ki bírná elviselni **annak hidegét**?
Kibocsátja az **ő igéjét**, és megolvasztja **azokat**, *
az **ő szele fúj**, és a vizek **újra folynak**.
Ki az **ő igéjét Jákobnak hirdeti**, *
igazságát és ítéleteit **Izráelnek**.
Ezt más néppel **ő meg nem tette**, *
és törvényeit velük **nem közölte**.
Dicsőség az Atyának és **Fiúnak** *
és **Szentlélek Istennek**,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
és mindörökkön örökké! **Ámen**.

Antifóna

Az Úr a-dott ál - dást fi - a - id-nak.

Kapitulum

Ó Isten gazdagságának, bölcsességének és tudásának mélysége;
, mely igen megfoghatatlanok az **ő** ítéletei, és felkutathatatlanok
az **ő útjai**! **R.** Istennek legyen hála!

Responzórium · 4

Is-ten, * ki ki - rá-lyi tró - nu-son ül - vén i - gaz-sá -

got í - télsz, légy me - ne - dé - ke a sze - gé -

pe - rum in tri - bu - la - ti - ó - ne,

* qui - a tu so - lus la - bó - rem ** et do - ló - rem con -

sí - de - ras! **V.** Ti - bi e - nim de - re - lí - ctus

est pau-per, pu-píl - lo tu e - ris ad - iú - tor.

Qui - a tu so - lus. **G**ló - ri - a Pa - tri et

Fí - li - o et Spi - rí - tu - i San - cto!

Et do - ló - rem.

POST OCTAVAS EPIPHANIÆ

Hymnus

De-us, cre - á - tor ó - mni-um po - lí - que re-ctor, vé - sti - ens

di - em de - có - ro lú - mi - ne, noctem so - pó - ris grá - ti - a,

nyek - nek a szo - ron - ga - tás - ban,

* mert csak te fi - gye - led a gyöt - rel - met, ** és te

lá - tod a szen - ve - dést! V. Te - re - ád hagna -

tott a sze - gény, az ár - vá - nak te vagy se - gí -

tő - je. Mert csak te. Di - cső - ség az A -

tyá - nak és a Fi - ú - nak és a Szent - lé

lek - nek! És te lá - tod.

VÍZKERESZT NYOLCADA UTÁN

Himnusz

Is - ten, te, mindent Al - ko - tó, e - gek ve - zé - re a - ki vagy,

s fénnel ru - há - zod a na - pot, á - lomma - laszttal a vak éjt,

Artus solútos ut quies
reddat labóris úsui,
mentésque fessas állevet,
luctúsque solvat ánxios:

Grates, perácto iam die,
et noctis exórtu preces,
votis reos ut ádiuves,
hymnum canéntes sólvimus.

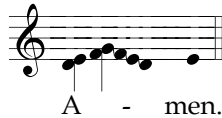
Te cordis ima cóncinant,
te vox canóra cóncrepet,
te díligat castus amor,
te mens adóret sóbria,

Ut, cum profúnda cláuserit
diem calígo nóctium,
fides ténebras nésciat,
et lux fidéi lúceat!

Dormíre mentem ne sinas,
dormíre culpa nóverit,
castos fides refrígeret,
somni vapórem témperet!

Exúta sensu lúbrico,
te cordis alta sómnient,
ne hostis ínvidi dolo
pavor quiétos súscitet!

Christum rogémus et Patrem,
Christi Patrísque Spíritum,
unum potens per ómnia,
fove precántes, Trínitas!

POST DOMINICAM TRINITATIS

Hymnus

O, Pa-ter sancte, mi-tis at-que pi-e,

o, Ie-su Chri-ste, Fi-li ve-ne-rán-de

Pa-ra-clí-te-que Spí-ri-tus et al-me,

De-us æ-tér-ne, | A - men.

Hogy oldott tagjainkat így
munkára eddze a szünet,
fáradt velőnket és borús
aggályainkat oldja fel:

Hálát a végzett nap miatt,
s imát mondunk az éj elé,
mit fogadtunk, ha megsegítsz,
most teljesíti himnuszunk.

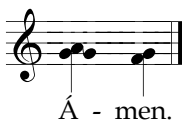
Te légy, kit szívünk mélye áld,
és hangunk zengve harsonáz,
kit szomjaz minden tiszta vágy,
s imád a józan értelem,

Hogy ha az éjszakák köde
homályba csukja a napot,
a hit ne tudjon ily homályt,
hit világítsa át az éjt!

Aludni lelkünket ne hagyd,
aludjanak ki vétkeink,
s a hit hűsítse győztesen
az éjnek forró álmait!

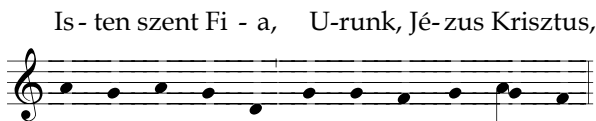
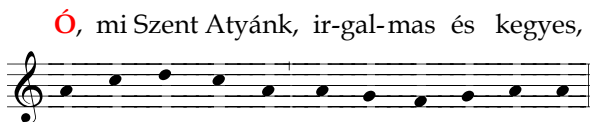
Levetve síkos gondokat
rólad álmodjon mély szívünk,
s föl ne riasszon irigyen
Sátán csele, a rémület!

Kérjük a Fiút és Atyát,
s a kettejüktől Származót:
örök, hatalmas Három-Egy,
vedd szárnyad alá, aki kér!

SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAPJA UTÁN

Himnusz

Trínitas sancta unitásque firma,
Déitas vera, bónitas imménsa,
lux angelórum, salus orphanórum
spesque cunctórum:

Sérviunt tibi cuncta, quæ creásti,
te tuæ cunctæ laudant creatúræ,
nos quoque tibi psállimus devóti,
tu nos exáudi!

Glória tibi, omnípotens Deus,
trinus et unus, magnus et excélsus,
te decet hymnus, honor, laus et decus
nunc et in ævum. Amen.

Versiculus

V. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine!

R. Et descéndat super nos misericórdia tua!

Antiphona · 1g1

Canticum beatæ Mariæ Virginis

MAGNÍFICAT *
ánima *mea* Dóminum.

Et exultávit **spíritus meus** *
in Deo, *salutári meo*.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ **suæ**, *
ecce enim, ex hoc beátam me dicent →
omnes generatiónes.

Quia fecit mihi **magna**, qui **potens** est, *
et sanctum *nomen eius*.

Et misericórdia eius a progénie **in progénies** *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam in **bráchio suo**, *
dispérsit supérbos mente *cordis sui*.

Depósuit poténtes de **sede**, *
et exaltávit **húmiles**.

Ó, Szentháromság, nagy és erős Egység,
igaz istenség, mérhetetlen jóság,
angyalok fénye, árva népnek vigasz:
világ reménye!

Amit alkottál, mind tenéked szolgál,
sok teremtményed megdicsőít téged,
mi is tenéked dicséretet zengünk:
hallgasd meg, kérünk!

Dicsőség néked, mindenható Isten,
három személyben egylényegű Fölség,
tisztelet, áldás, himnusz illet téged
most és örökké. Ámen.

Verzikulus

V. Alkonyati imádságunk szálljon fel hozzád, Urunk!

R. És szálljon alá a te irgalmasságod mireánk!

Antifóna · 1g

Bű- ne - im.

A Boldogságos Szűz éneke

MAGASZTALJA *
az én *lelkem* az Urat.

És örvendezik az én **lelkem** *
az én üdvözítő **Isten**nemben.

Mert meglátta az ő szolgálójának alázatosságát, *
és íme, mostantól fogva boldognak mondanak engem →
minden **nemzetek**.

Mert nagy dolgot cselekedett énvelem a **Hatalmas**, *
és szent az ő **neve**.

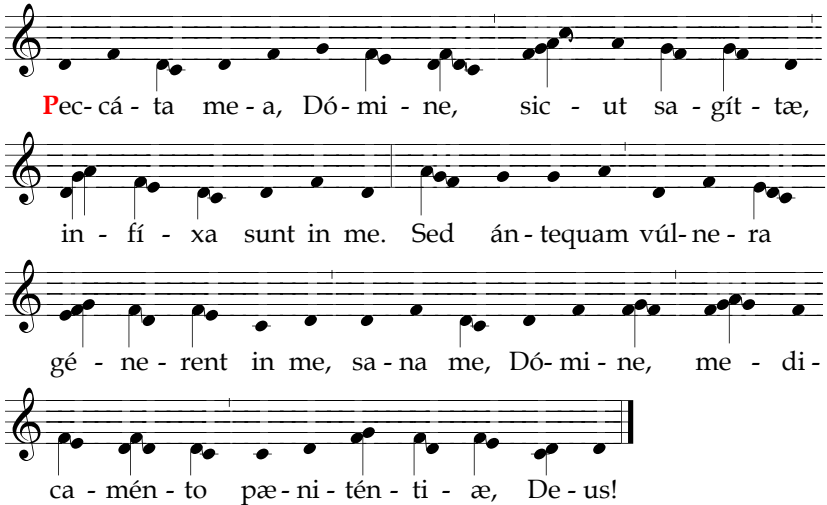
És az ő irgalmassága nemzetségről nemzetségre *
azokon, *kik őt félik*.

Hatalmasságot cselekedett az ő **karjával**, *
szétszórta a gőgösöket szívüknek elbizottsága **által**.

Letette a hatalmasokat a **székről**, *
és fölmagasztalta az alázatosakat.

Esuriéntes implévit bonis, *
 et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel, **p**úerum suum, *
 recordátus misericórdiæ suæ,
Sicut locútus est ad **p**atres nostros, *
 Abraham et sémini eius in **s**æcula.
Glória **P**atri et **F**ílio *
 et **S**pirítui **S**ancto,
Sicut erat in princípío et **nunc** et **semper** *
 et in **s**æcula **s**æculórum! Amen.

Antiphona

Pec - cá - ta me - a, Dó - mi - ne, sic - ut sa - gít - tæ,
 in - fí - xa sunt in me. Sed án - tequam vúl - ne - ra
 gé - ne - rent in me, sa - na me, Dó - mi - ne, me - di -
 ca - mén - to pæ - ni - tén - ti - æ, De - us!

Oratio

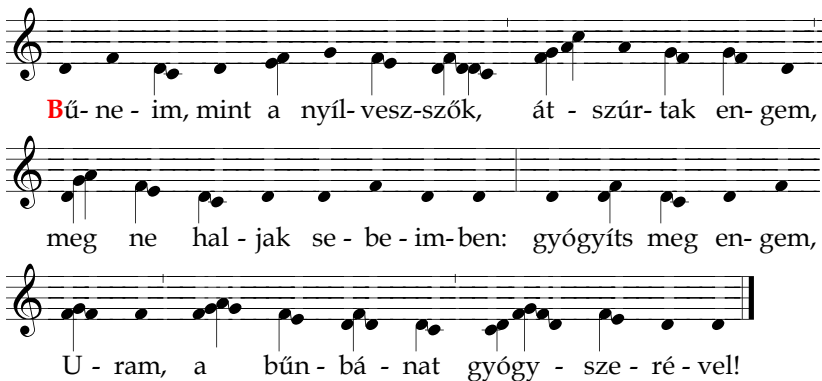
INIQUITATES nostras ne respicias, Deus, sed sola nobis misericórdia tua prosit indígnis! Per.

Vel alia oratio

FAC nos, Dómine, Deus noster, tuis obcédire mandátis, quia tunc nobis próspera cuncta provéniunt, si te totíus vitæ sequámur auctórem! Per Dóminum.

Az éhezőket betöltötte jókkal, *
 és a gazdagokat *üresen* küldte el.
Fölvette Izráelt, az ő szolgáját, *
 hogy ne felejtse irgalmasságát,
Miképpen megmondotta vala atyáinknak, *
 Ábrahámnak és az ő maradékának *mindörökké*.
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
 és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala, most és **mindenkor** *
 és mindörökkön örökké! Ámen.

Antifóna · 1g

Bű - ne - im, mint a nyíl - vesz - szők, át - szúr - tak en - gem,
 meg ne hal - jak se - be - im - ben: gyógyíts meg en - gem,
 U - ram, a bűn - bá - nat gyógy - sze - ré - vel!

Könyörgés

NE tekintsd, Isten, álnokságainkat, hanem váljék javunkra, jóllehet méltatlanoknak, egyedül a te irgalmad! A mi Urunk.

Vagy másik könyörgés

TEDD, Urunk, Istenünk, hogy parancsolataidnak engedelmeskedjünk, mert akkor válik minden javunkra, ha téged, egész életünk szerzőjét követünk! A mi Urunk.

INDEX TITULORUM

TARTALOMJEGYZÉK

Ordinarium divini officii <i>A zsolozsma állandó részei</i>	1
Dominica <i>Vasárnap</i>	32
Ad laudes <i>Laudes</i>	32
Dominica ad primam <i>Vasárnapi prima</i>	42
In feriali officio ad primam <i>Hétköznapi prima</i>	57
Officium capituli <i>Káptalan</i>	62
Ad tertiam <i>Tercia</i>	66
Ad sextam <i>Szexta</i>	72
Ad nonam <i>Nóna</i>	77
Ad vespervas <i>Vesperás</i>	83
Ad completorium <i>Kompletórium</i>	92
Feria secunda <i>Hétfő</i>	98
Ad laudes <i>Laudes</i>	98
Ad vespervas <i>Vesperás</i>	107
Feria tertia <i>Kedd</i>	114
Ad laudes <i>Laudes</i>	114
Ad vespervas <i>Vesperás</i>	123
Feria quarta <i>Szerda</i>	130
Ad laudes <i>Laudes</i>	130
Ad vespervas <i>Vesperás</i>	140
Feria quinta <i>Csütörtök</i>	147
Ad laudes <i>Laudes</i>	147
Ad vespervas <i>Vesperás</i>	157
Feria sexta <i>Péntek</i>	167
Ad laudes <i>Laudes</i>	167
Ad vespervas <i>Vesperás</i>	178
Sabbato <i>Szombat</i>	187
Ad laudes <i>Laudes</i>	187
Ad vespervas <i>Vesperás</i>	199

A borítón: a nappali zsoltározás (vasárnapi vesperás) sorozatát kezdő
109. zsoltár (*Dixit Dominus*) D iniciáléja, benne az Atya jobbán ülő Fiú:
Petrus Liechtenstein metszete az Oláh-pszaltériumból (77^r).

A fedélterv Hodosi Mária munkája.